

סֵפֶר זוֹהַר תְּהִלִּים הַשְּׁלֵם "בְּנֵאוֹת דִּשְׁא"*

(תְּהִלִּים כג, ב) [ר"ת: א' מְדוֹת דִּי ד' ש' מַעוֹן]

חלק י'
לחודש תמוז

וְהוּא: מְזֻמְרֵי תְּהִלִּים עִם זוֹהַר הַקְדוּשׁ בְּלִשׁוֹן הַקְדָּשׁ עַל כָּל פֶּרֶק
וּפֶרֶק וְחוּגָה עָלָיו הַסְגְלוֹת הַמִּיחָדוֹת מִסֵּפֶר שְׁמוּשׁ תְּהִלִּים

- א. מְחַלֵּק לְלִמּוּד חֲדָשִׁי בְּרֶגֶז לְחֹדֶשׁ 4 עֲמוּדִים לְיוֹם.
- ב. לְיֻמּוֹת הַשָּׁנָה [4 עֲמוּדִים לְיוֹם לְסִיָּם בְּכָל שָׁנָה].
- ג. מְחַלֵּק לְלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, עִם לְמוּד דָּף הַיּוֹמִי גְמָרָא, ו-4
עֲמוּדִים זוֹהַר תְּהִלִּים.

יֵצֵא לְאוֹר בִּס"ד חוֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשע"ה
מִפְעַל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי סִנְיָף בֵּת ים 0527-651911

* הַלּוּמֵד זוֹהַר תְּהִלִּים הַנִּקְרָא "בְּנֵאוֹת דְּשֵׁא" מִחֲבֵר קוֹב"ה וּשְׂכִינִיתִיה, וְזוֹכֶה לְנֵאוֹת
דְּשֵׁא הוּא גַן עֵדֶן הָעֵלְיוֹן כַּמְבוֹאָר בְּזוֹהַר (תְּרומה דף קע"א).

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר

ירושלים, בני ברק, רמת בית שמש

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

הלומד זוהר הקדוש עם תהלים שומעים בשמים את התהלים, שמע ישראל והתפלות שהוא מתפלל (תיקו"ז תי' מ"ג), דאפילו ישראל מתפללין ואומרים שמע ישראל, דאיהו קודשא בריך הוא אין עונה אותם וכו', וזה ה-תעודת ז'הות בשמים, ראשי תבות "ת'הלים ז'והר" שמי שלומד זוהר שומעים את התהלים, התפלות, והשמע ישראל, (הג"ר"א בתיקו"ז תקון מ"ג). ובשואה האיימה רחמנא ליצילן שרדו לחיים אלו שהיו רגילים לומר כל יום פתח אליהו ז"ל בעל פה קדם התפלה, וראו בעליל שכחו גדול מאד (עדות ביעקב). ובכמה דקות שאמר תפלות אלו יכול להפך הכל לטובה ולהיות מכני עליה, לזכות ל"עין לא ראתה אלקים וזלתך יעשה למחבה לו", ויטהר נשמתו ויזכה למעלות עליונות בידוע מדברי האריז"ל.

ובלי שום ספק אם כל היהודים מנער ועד זקן ובפרט תינוקות של בית דבן בהכל פיהם הסהור יאמרו פתח אליהו כל יום, ונזכה לפתח את השער לאליהו הנביא וכוד לטוב שיבוא ועל ידי למוד הזהר הקדוש יחד עם התהלים ננצל מכל גזרות קשות ודעות שלא תוכלנה לשלוט על עם ישראל. ונזכה במהרה לכיאת משיח צדקנו בדרכים, אמן:

תפילה קצרה לאומרה קודם הלימוד

לֵישׁ יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינָתִיהּ וְכוּ'. עַל יְדֵי
הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא
שְׁכִינָתָא מֵעַפְרָא, וְלַעֲלוּי שְׁכִינָת עוֹזְנוּ אִם תְּבָנִים שְׂמַחָה,
עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

הֲרִינִי מִקֶּשֶׁר עֲצָמִי בְּלִימוֹד הַקְדוֹשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת כָּל
הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַתְּנוּכִים בְּזוֹהַר הַקְדוֹשׁ
וּבְרֵאשׁם הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וְרַבִּי
אֶלְעָזָר בְּנוֹ. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַיֵּים תְּפִילַת דְּוֹד הַמֶּלֶךְ
עָלָיו הַשְּׁלוֹם (תְּהִלִּים ס"א ד'- ה') כִּי הִיִּית מַחֲסֶה לִּי מִגְדֵּל עֹז
מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגִידָה בְּאֶהְלֶךְ עוֹלָמִים אַחֲסֶה בְּסֶתֶר בְּנִפְיךְ
סֵלָה. וְאֶזְכֶּה שְׁבִלִימוֹדִינוּ זֶה יִהְיֶה שְׁפָתוֹתֵיהֶם דּוֹכְבוֹת
בְּקֶבֶר, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבְהִדִּין סִפְרָא סִפְרָא הַזֶּה, יִפְקֹן
יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, יִרְאֶה אֵל עֲבָדֶיךָ פֶּעֱלֶךָ
וְהַדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם. וִיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה, וִיְהִי נָעַם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בּוֹנֵנָהוּ (תְּהִלִּים צ' ט"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה

מתאר"י זלח"ה

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדוֹנִים. אָב הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
 מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ הוֹאֵהֶם יֵאָדָרְנוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִידָה וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה, שֶׁקָּרַבְתָּנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ
 עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנָתַתָּ לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְדוֹשָׁה. מִה
 אָנוּ, מִה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כְּזֶה. עַל פֶּן אֲנַחְנוּ
 מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ שֶׁתִּמָּחַל וְתִסָּלַח לְכָל חַטָּאתֵינוּ
 וְעוֹנוֹתֵינוּ. וְאֵל יִהְיֶה עֲוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בִּינֵינוּ לְבִינֶךָ. וּבְכֵן יִהְיֶה
 רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ הוֹאֵהֶם יֵאָדָרְנוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּכּוֹנֵן
 אֶת לִבֵּנוּ לִירְאָתְךָ וְאֶהְבְּתְךָ, וְתִקְשִׁיב אָזְנוֹךָ לְדִבְרֵינוּ אֵלֶּה,
 וְתִפְתַּח לִבֵּנוּ הָעֵרֶל בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ. וְיִהְיֶה לַמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת
 רוּחַ לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ פְּרִיחַ נִיחּוּחַ. וְתִאֲצִיל עֲלֵינוּ אוֹר מְקוֹר
 נִשְׁמָתֵנוּ בְּכָל בְּחִינוֹתֵינוּ. וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְדוֹשִׁים
 אֲשֶׁר עַל יָדָם גָּלִיתָ דְּבָרֶיךָ אֵלֶּה בְּעוֹלָם. וּזְכוּתָם וּזְכוּת אֲבוֹתָם
 וּזְכוּת תּוֹרָתָם וּתְמִימוּתָם וּקְדוּשָׁתָם יַעֲמִד לָנוּ לְכָל נַפְשָׁל
 בְּדִבְרֵים אֵלֹו. וּבְזְכוּתָם תֵּאִיר עֵינֵינוּ בְּמַה שָּׁאֵנוּ לוֹמְדִים.
 כְּמֵאֲמַר נָעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּל עֵינֵי וְאִבְיָטָה נִפְלְאוֹת
 מִתּוֹרָתְךָ. יִהְיֶה לְרְצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לִפִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ הוֹאֵהֶם יֵאָדָרְנוּ
 צוּרֵי וְגֵאֲלֵי. פִּי יְהוֹאֵהֶם יֵאָדָרְנוּ יִתֵּן חֶכְמָה, מִפּוֹ דַּעַת וְתִבְנוּנָה:

רבוֹן עֲלֵמִין, דְּאֵנִת הוּא מְגִלִי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתָּרְתָּא וְגִלִי
 רִזְיָא. יְהֵא רַעּוּא מִן קְדָמְךָ לְאַסְבְּרָא מְלִין בְּפֻמְנָא,
 לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא שְׁכִתוּב, וְאִנְכִי אֶהֱיָה עִם פִּיד
 וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֵּר. וְלֹא נִיעוּל בְּכִסּוּפָא קְדָמְךָ. וְנִזְכִּי
 לְמִשְׁמַע רִזִּין עֲלָאין דְּאוֹרִיתָא מְפֻמָּא דְרִישָׁא דְמִתִּיבְתָּא
 עֲלָהָא. אָמֵן וְכֵן יְהִי רְצוֹן, אָמֵן, סְלָה:

וְנִהַר יֵצֵא מַעְדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן, וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהִיָּה
 לְאַרְבַּעָה רָאשִׁים: וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ בִּזְהַר הַרְקִיעַ,
 וּמִצְדִּיקֵי הָרָבִים כְּכֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד: גַּלְעֵינִי וְאַבְיטָה
 נִפְלְאוֹת מִתּוֹרְתְךָ:

תפלה לרפואות וישועות

תְּהִינִי מְקַבֵּל עָלִי מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל וְאַהֲבַת לְרַעְדַּךְ כְּמוֹד, וְהִרִנִי
 אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּנַפְשִׁי וּמַאֲדִי, וְהִרִנִי מִזְמַן
 אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסִפֵּר הַזֶּהר הַקְדוּשׁ לְזִכּוֹת ... כַּב"פ (וְכָאן יִפְרֹט בְּקִשְׁתּוֹ)
 [לְרִפּוּאִת...] [יְשׁוּעָת ...] [לְבָנִים ...] הַשֵּׁם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ יַחְזִקְהוּ
 [וְיִרְפָּאֵהוּ בְּרִפּוּאִת הַנַּפֶּשׁ וּרְפּוּאִת הַגּוּף בְּרַמ"ח אַבְרָיו וְשֵׁם"ה
 גִּידָיו בְּתוֹךְ שְׁאָר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל וְיֵאֲרִיד יָמָיו וְשְׁנוֹתָיו בְּנֻעִימִים]
 [וְיִוְשִׁיעָהוּ בְּדִבְרֵי יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים ...] אָמֵן סְלָה:

זוהר מגבא ומצלא

הרשעה לתנווק למוד הוהר הקדוש
מב"ק אדמו"ר מהא למין שליט"א

לכבוד יומא דהילולא
של המקבל האלקי צדיק יסוד עולם
רבי מרדכי שרעבי זי"ע

ראש לעדת המקבונים

ב' חשוון תשע"ב-

בישיבת המייסוד בבית ים
י"ט חשוון תשע"ב ב"פ"ק

הצה"ק רבי יהודה לייב אשכנזי
(בעל הסולב) זצ"ל

הנרצח"ק המקבל רבי יהודה לייב אשכנזי זצ"ל ראה
שמואליות עולם השנה פרצה בעולם, ופחד גדול נפל על
הלבבות שתיגע לארצנו הקדושה "להשמיד חריו" על כן אמר:
אם כל היהודים מנער ועד זקן ונשים חיו. על כן אמר:
היות רבי שמעון בר יוחאי כותב פוהר הקדוש, "בספרא דא
ישקון מזלותא", בלשון, בספר הוהר יצאו מן המלות, התחיל
לתרגם הוהר בלשון הקודש כדי שכל יהודי יוכל להבין
וללמד את הוהר הקדוש, ואמר שיום שיעצא לאור הספר
הראשון על הוהר הקדוש יהיה לרשע מפלה גדולה, וכן
תהיה ביום שיעצא לאור הקדוש הראשון מספר הוהר, אז תהיה
לו להרשע מפלה ונעמרה המלחמה של שליט הנאצי ימ"ט.
ולא העליח לזכור להגיע לארצנו הקדושה.
(עיון שבת י"ה, ילקוט שופטים רמז ס"ח).

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

וְאֶהְבֶּתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ - הָרִי אַחַת. בְּכָל לְבָבְךָ - שְׁתִּימָם. וּבְכָל נַפְשֶׁךָ - שְׁלֹשׁ. וּבְכָל מַאֲדֶךָ - אַרְבַּע. וּשְׁנִנְתָּם לְבָנֶיךָ - חֲמִשׁ. וּדְבַרְתָּ בָם - הָרִי שֵׁשׁ. בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ - הָרִי שֶׁבַע. וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ - שְׁמוֹנֶה. וּבְשִׁכְבְּךָ - הָרִי תִשְׁעָה. וּבְקוּמְךָ - הָרִי עָשָׂר. וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ - הָרִי אַחַת עֶשְׂרֵה. וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ - הָרִי שְׁתִּים עֶשְׂרֵה. וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ - הָרִי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה הַמְצוֹת הֵלְלוּ תְלוּיֹת בְּיָמֶיךָ, וְהַשְׁמָאֵל נִכְלָל בְּיָמֶיךָ, וְכָךְ צָרִיךְ. וּבְכָל זְמַן שְׁמַתְעוּרֵה הַשְׁמָאֵל, הַיָּמִין מִתְחִיל בְּרֹאשׁ. וְלִכְּן אִם יִזְכּוּ, הַשְׁמָאֵל נִכְלָל בְּיָמֶיךָ. וְאִם לֹא, הַיָּמִין נִכְלָל בְּשְׁמָאֵל, וְשׁוֹלֵט הַשְׁמָאֵל. וְסִימָן לָזֶה, אִם בְּרֹאשׁ, כִּמוֹ אִם בְּחֻקְתִּי תִלְכוּ. וּבְכָל מְקוֹם הַשְׁמָאֵל מִתְעוּרֵר בְּאַהֲבָה בְּסוּד הַיָּמִין, אַחֵר כִּךְ מִתְחַזֵּק דִּינוֹ כִּמוֹ שְׁצָרִיךְ, וְכָךְ צָרִיךְ בְּכָל מְקוֹם, וְזֶה הַעִירוּ הַחֲבֵרִים בְּדִבְרֵים הֵלְלוּ. בָּא רַבִּי חֲזִיָּא וּנְשָׁקוּ.

נָאֵם ה' זֶה יַעֲקֹב לְאֻדְנִי - זֶה אֲרוֹן הַבְּרִית אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ

נָאֵם ה' לְאֻדְנִי שָׁב לְיָמֶיךָ וְגו' (ק', א): [זוהר ח"א פ' בראשית (דף נ:)]

עוֹד פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (תהלים ק) נָאֵם ה' לְאֻדְנִי שָׁב לְיָמֶיךָ עַד אֲשִׁית אֲבִיךָ הָדָם לְרַגְלֶיךָ. נָאֵם ה' לְאֻדְנִי - הִדְרָגָה הַעֲלִינָה לְדִרְגָּה הַתַּחְתּוֹנָה אוֹמֶרֶת שָׁב לְיָמֶיךָ, לְקֶשֶׁר מַעֲרִבִית בְּדִרְוֵמִית, שְׁמָאֵל בְּיָמֶיךָ, כְּדִי לְשַׁבֵּר אֶת כַּחַם שֶׁל שְׂאֵר הָעַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת. נָאֵם ה' לְאֻדְנִי - נָאֵם ה' זֶה יַעֲקֹב. לְאֻדְנִי - זֶה (יהושע ג) אֲרוֹן הַבְּרִית אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. דִּבֶּר אַחֵר נָאֵם ה' - זֶה יוֹבֵל. לְאֻדְנִי - זֶה שְׁמִטָּה, שְׁכָתוֹב בָּהּ

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

(שמות כא) אֶהְבֵּתִי אֶת אֲדֹנִי. שֵׁב לִימִינִי – שְׁהִרִי הַיָּמִין מִתְּחִיל בַּיּוֹבֵל, וּשְׁמֹטָה צָרִיף לְקֶשֶׁר בַּיָּמִין. בֹּא רֹאֵה, שְׁמֹטָה זוֹ לֹא נִקְשְׁרַת בְּקִיּוֹם שָׁלֹם בַּיָּמִין וּבְשִׁמְאֵל מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָאת. כְּשֶׁרוֹצֶה לְהִתְקַשֵּׁר, הוֹשִׁיט זְרוּעַ שִׁמְאֵל כְּנִגְדָּה וּבִרְאָה אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה. וּבִגְלָל שֶׁהוּא מַצַּד שִׁמְאֵל, אֵין בּוֹ קִיּוֹם עַד הַזְּמַן שֶׁל הָאֱלֹף הַשְּׁבִיעִי, שֶׁבָּאוּתוֹ יוֹם לְחוּד מִתְקַשֵּׁר אֶז בַּיָּמִין. וְאִז תִּהְיֶה בֵּין הַיָּמִין וְהַשִּׁמְאֵל בְּקִיּוֹם שָׁלֹם, וְיִמְצְאוּ שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וְאֶרֶץ חֲדָשָׁה, וְאִז לֹא תִזוּז מִשָּׁם לְעוֹלָמִים. אִם כֵּן, בְּמָה נַעֲמִיד שֵׁב לִימִינִי? אֲלֹא עַד זְמַן יְדוּעַ, שֶׁכְּתוּב עַד אֲשִׁית אִבְיָךְ הָדָם לְרִגְלֶיךָ, וְלֹא תִמִּיד. אֲבָל בָּאוּתוֹ זְמַן לֹא תִזוּז מִשָּׁם לְעוֹלָמִים, שֶׁכְּתוּב (ישעיה נד) כִּי יָמִין וּשְׁמֵאוֹל תִּפְרָצִי, לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד.

שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת נִמְנָה כָּאן

נֶאֱמַר ה' יִצְחָק שֵׁב לִימִינִי וְגו' (ק"א): נְזוּהַר ח"ב פ' תְּרוּמָה (דף קס"ב). זוֹ רֵאשִׁית הַיָּמִין, לְאַהֵב אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאַהֲבָה שֶׁל הַדְּבִקוּת שָׁלוֹם, וּמִיָּהוּ? (הַאֲהָבָה שֶׁל הַתְּעוּרֻת הַיָּמִין) הַיָּמִין, שֶׁהוּא מְעוּרָר הַאֲהָבָה. מִי שְׂאוֹהֵב אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְעִיר אֶת יָמִינוֹ אֵלָיו וּמִקְבְּלוֹ בְּאַהֲבָה. כָּל דְּבָרֵי הָעוֹלָם לֹא תְלוּיִים אֲלֵא בְּרִצּוֹן, רוּחַ מְמַשִּׁיכָה רוּחַ וּמְבִיָּאָה רוּחַ, וְסִימָנָךְ זֶה – (אִיּוֹבֵל) אִם יֵשִׁים אֵלָיו לְבוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ אֵלָיו יֵאָסֵף. כְּשֶׁמְעוּרָר הָאָדָם אֲהָבָה לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַתְּעוּרֻרֹת הַיָּמִין לֹא נַעוֹרָה אֲלֵא בְּשִׁלְשָׁה גִּוְנִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים ו) בְּכָל לִבְבֶךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ. הֵרִי כָּאן שִׁלְשָׁה גִּוְנִים. שְׁלֹא תֵאמַר אוֹ זֶה אוֹ זֶה, שְׁהִרִי לֹא כְּתוּב אוֹ בְּכָל

עֲזָה יִשְׁלַח יְהוָה מִצִּיּוֹן רִדְה בְּקֶרֶב אִיבֶיךָ:
 ג עֲמֹד גִּרְבָּת בְּיוֹם חֵילֶךָ בְּחֲדָרֵי קִדְשׁ מִרְחֶם מִשְׁחָר
 לֶךָ טַל יִלְדְּתִיךָ: ד נִשְׁפַּע יְהוָה מִצִּיּוֹן וְלֹא יִנָּחֵם אֶתָּה
 בָּהֶן לְעוֹלָם עַל דְּבָרְתִּי מִלְכִּי צָדֵק: ה אֲדַנִּי עַל יְמִינֶךָ

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

לְבָבְךָ אוֹ בְּכָל נִפְשֶׁךָ אוֹ בְּכָל מְאֹדְךָ. אֵלָּא צָרִיךְ אֶת כָּלָם, לֵב
 וְנִפְשׁ וּמִמּוֹן. וְאִזּוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעִיר אֶת יְמִינוֹ אֵלָיו,
 וּפּוֹשֵׁט אוֹתָהּ כְּנָגְדוֹ וּמִקְבֵּל אוֹתוֹ.

וַיֵּלֶךְ זֶה כְּתוּב, (תהלים קו) נֶאֱמַר ה' לֹאדַנִּי שָׁב לִימִינִי. וְסוּד
 הַכְּתוּב הַזֶּה הָרִי הֶעֱרָנוּ בּוֹ, שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ עַל דִּרְגָתוֹ
 אָמַר, כְּשֶׁנִּקְשַׁר בְּיָמִין. שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה מִצְוֹת כָּאֵן בְּיָמִין:
 וְאֶהְבֶּתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ - הָרִי אַחַת. בְּכָל לְבָבְךָ - שְׁתִּים. וּבְכָל
 נִפְשֶׁךָ - שְׁלֹשׁ. וּבְכָל מְאֹדְךָ - אַרְבַּע. וְשִׁנְנָתָם לְבָנִיךָ - חֲמִשׁ.
 וְדִבַּרְתָּ בָם - הָרִי שֵׁשׁ. בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ - הָרִי שִׁבְעָה. וּבִלְכֹתְךָ
 בְּדֶרֶךְ - שְׁמוֹנֶה. וּבְשִׁכְבְּךָ - הָרִי תִשְׁעָה. וּבִקְוִמְךָ - הָרִי עֶשְׂרִי.
 וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ - הָרִי אַחַת עֲשָׂרָה. וְהָיוּ לְטָטְפַת בֵּין
 עֵינֶיךָ - הָרִי שְׁתִּים עֲשָׂרָה. וּכְתִבְתָּם עַל מְזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ
 - הָרִי שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה הַמִּצְוֹת הֵלְלוּ תְלוּיוֹת בְּיָמִין,
 וְהַשְׁמָאל נִכְלָל בְּיָמִין, וְכֵן צָרִיךְ. וּבְכָל זְמַן שֶׁמִּתְעוֹרֵר
 הַשְׁמָאל, הַיָּמִין מִתְחִיל בְּרָאשׁ. וְלִכְּן אִם יִזְכּוּ, הַשְׁמָאל נִכְלָל
 בְּיָמִין. וְאִם לֹא, הַיָּמִין נִכְלָל בַּשְׁמָאל, וְשׁוֹלֵט הַשְׁמָאל. וְסִימָן
 לָזֶה, אִם בְּרָאשׁ, כְּמוֹ אִם בְּחֻקְתִּי תִלְכּוּ. וּבְכָל מְקוֹם הַשְׁמָאל

מִחֵץ בַּיּוֹם אִפּוֹ מְלָכִים: ו יֵדִין בַּגּוֹיִם מְלֵא גְוִיּוֹת מִחֵץ
 רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה: ז מִנְחַל בִּדְרֹךְ יִשְׁתָּה עַל בֶּן יָרִים
 רֹאשׁ:

זוהר תהלים

מִתְעוֹרֵר בְּאַהֲבָה בְּסוֹד הַיָּמִין, אַחֵר כֶּף מִתְחַזֵּק דִּינוֹ כְּמוֹ
 שְׁצָרִיף, וְכֶף צָרִיף בְּכָל מָקוֹם, וְזֶה הַעִירוֹ הַחֲבָרִים בְּדִבְרֵים
 הֶלְלוּ. בָּא רַבִּי חֵיָא וּנְשָׁקוּ.

כָּל הַהֲרוּגִים עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם נִמְצָאִים בְּהִיכַל מִיָּחָד בְּגֵן עֵדֶן
 יֵדִין בַּגּוֹיִם מְלֵא גְוִיּוֹת וְגו' (ק, ו): [זוהר ח"א (לח): זוהר תורה] יֵדִין
 בַּגּוֹיִם מְלֵא גְוִיּוֹת מִחֵץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה. אָמַר רַבִּי
 שְׁמַעוֹן בְּהִיכַל הַרְבִּיעִי [אֲשֶׁר בְּגֵן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן] שֶׁם כָּל אוֹתָן אֲבֵלִי
 צִיּוֹן וִירוּשָׁלַם וְכָל אוֹתָן שְׁנֵהֲרָגוּ ע"י הָעַמִּים עֲכו"ם, וְכֹאֲשֶׁר
 הַמֶּשִׁיחַ נִכְנָס וְעוֹמֵד בִּינֵיהֶם הוּא מִתְחִיל לִבְכוּת, וְאִזְכָּר כָּל
 הַנְּשִׂאִים מִגִּזְע דּוֹד אוֹחֲזִים בּוֹ וּמִנְחָמִים אוֹתוֹ, וְהוּא מִתְחִיל
 פַּעַם שְׁנִית לִבְכוּת עַד שֶׁהַקּוֹל יוֹצֵא וּמִתְאַחֵד בְּקוֹל הַהוּא,
 וְהוּא עוֹלָה לְמַעְלָה וְשׁוֹהָה שֶׁם עַד רֹאשׁ חוֹדֶשׁ, וְכֹאֲשֶׁר יוֹרֵד
 יוֹרֵדִים עִמּוֹ כְּמָה אוֹרוֹת וּבִהִירוֹת מֵאִירוֹת וּרְפוּאוֹת וְהֵאֲרָה
 לְכָל אוֹתָן הַהֲרוּגִים וּבְעֵלֵי מַחְלוֹת וּמַכְאוּבִים שֶׁסָּבְלוּ עִם
 הַמֶּשִׁיחַ, וְאִזְכָּר הוּא לּוֹבֵשׁ אֲדָרַת וְשֶׁם נַחֲקִיקִים וְנִצְטִיירִים כָּל
 אוֹתָן הַהֲרוּגִים שְׁנֵהֲרָגוּ ע"י הָעַמִּים עֲכו"ם בְּאֲדָרַת הַהִיא,
 וּמַעְלָה אוֹתָהּ הָאֲדָרַת לְמַעְלָה וְנַחֲקִיקַת שֶׁם בְּתוֹךְ אֲדָרַת
 הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ, וְהַקְב"ה עֹתִיד לִלְבוֹשׁ אֲדָרַת הַהוּא וּלְדוֹן

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

אותן העמים, וע"ז כתיב ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש
על ארץ רבה.

כָּל הַהֲרוּגִים עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם נִמְצְאִים בְּהִיכַל מִיָּחָד בְּגֵן עֵדֶן
יְדִין בְּגוֹיִם מִלֵּא גּוֹיֹת וְגו' (ק', ו'): [זוהר ח"א (לח): זוהר תורה] יְדִין
בְּגוֹיִם מִלֵּא גּוֹיֹת מִחַץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה. אָמַר רַבִּי
שִׁמְעוֹן בְּהִיכַל הַרְבִּיעִי [אשר בגן עדן התחתון] שֵׁם כָּל אוֹתָן אֲבֵלִי
צִיּוֹן וִירוּשָׁלַם וְכָל אוֹתָן שִׁנְהֲרָגוּ ע"י הָעַמִּים עֲכוּ"ם, וְכֹאשֶׁר
הַמֶּשִׁיחַ נִכְנַס וְעוֹמֵד בִּינֵיהֶם הוּא מִתְחִיל לִבְכוּת, וְאִזְ כָּל
הַנְּשִׂאִים מִגִּזְע דּוֹד אוֹחֲזִים בּוֹ וּמִנְחָמִים אוֹתוֹ, וְהוּא מִתְחִיל
פַּעַם שְׁנִית לִבְכוּת עַד שֶׁהָקוֹל יוֹצֵא וּמִתְאַחֵד בְּקוֹל הַהוּא, וְהוּא
עוֹלָה לְמַעְלָה וְשׁוֹהָה שֵׁם עַד רֹאשׁ חוֹדֶשׁ, וְכֹאשֶׁר יוֹרֵד יוֹרֵדִים
עִמּוֹ כִּמְהָ אוֹרוֹת וּבִהֲרֹת מֵאִירוֹת וּרְפוּאוֹת וְהָאֵרָה לְכָל אוֹתָן
הַהֲרוּגִים וּבְעֵלֵי מַחְלוֹת וּמִכְאוּבִים שֶׁסָּבְלוּ עִם הַמֶּשִׁיחַ, וְאִז
הוּא לּוֹבֵשׁ אֲדָרַת וְשֵׁם נַחֲקִיקִים וְנִצְטִיירִים כָּל אוֹתָן הַהֲרוּגִים
שִׁנְהֲרָגוּ ע"י הָעַמִּים עֲכוּ"ם בְּאֲדָרַת הַהִיא, וּמַעְלָה אוֹתָהּ
הָאֲדָרַת לְמַעְלָה וְנַחֲקִיקַת שֵׁם בְּתוֹךְ אֲדָרַת הָעֲלִיוֹנָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ,
וְהַקֶּב"ה עֹתִיד לִלְבּוֹשׁ אֲדָרַת הַהוּא וּלְדוֹן אוֹתָן הָעַמִּים, וְע"ז
כְּתִיב יְדִין בְּגוֹיִם מִלֵּא גּוֹיֹת מִחַץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה.

קיא א הללויה אודה יהוה ^{אברהם} בכל לבב בסוד
 ישרים ועדה: ב גדלים מעשי יהוה ^{אברהם}
 שימוש תהלים

שירבו לך אוהבים

הללויה אודה (קיא, א): [שימוש תהלים לפרק קיא] שירבו לך אוהבים.

זוהר תהלים

בכל לבב? בכל לב היה צריך להיות! אלא דוד בסוד עליון
 רצה להודות לקב"ה אודה ה' בכל לבב - ביצר טוב וביצר רע
 אודה ה' בכל לבב (קיא, א): [זוהר ח"א פ' ויצא (דף קנה:)] הפעם
 אודה את ה'. רבי שמעון פתח ואמר, (תהלים קיא) אודה
 ה' בכל לבב בסוד ישרים ועדה. בכל לבב? בכל לב היה
 צריך להיות! אלא דוד בסוד עליון של השם הקדוש רצה
 להודות לקדוש ברוך הוא. אודה ה' בכל לבב - ביצר טוב
 וביצר רע, ואלו שני הצדדים, אחד ימין ואחד שמאל.

בסוד ישרים ועדה - אלו הם שאר הצדדים של העולם הזה,
 שהרי לבב כמו צפון ודרום. בסוד ישרים - אלו הם
 שאר צדדי העולם, שהם ששה כמו שלמעלה ועדה - זהו
 המקום של יהודה, וכתוב (תהלים קלב) ועדתי זו אלמדם. וכתוב
 (הושע יב) ויהודה עד רד עם אל וגו'. כתיב (תהלים קלח) אודך
 בכל לבי נגד אלהים אומרה. כאן במקום אחד נאמר, שכתוב
 נגד אלהים אומרה, שהרי לדרגה הזו אמר שירה, לחבר
 אותה לימין. בא ראה, יהודה אחוז בכל הצדדים. אחוז
 בדרום, אחוז במזרח. שהרי הוא בא מצד השמאל, וראשיתו

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

בצפון, ואחוזו בדרום, משום שהוא הולך לימין ונאחז בגוף. משום כך, הפעם אודה את ה'. ותעמד מלדת. ותעמד, שעמדה בקיום של הברית כראוי, שהרי הכל נתקן מרכבה קדושה.

עבודת השירות ותשבחות להקב"ה מצלת מכל פגעים

הללויה אודה ה' וגו' (קיא, א): [זוהר חלק א' פ' וישלח (דף קעח:)]
פתח רבי אלעזר ואמר, (שם קיא) הללויה אודה ה' בכל לבב בסוד ישרים ועדה, פסוק זה פירושו, אבל בא ראה, דוד המלך כל ימיו היה משתדל בעבודת הקדוש ברוך הוא, והיה קם בחצות הלילה ומשבח ומודה בשירות ותשבחות כדי לתקן מקומו במלכות של מעלה. שכשמתעורר רוח צפון בחצות הלילה, היה יודע שהקדוש ברוך הוא באותה שעה מתעורר בגן עדן להשתעשע עם הצדיקים, והוא היה קם באותה שעה ומתגבר בשירים ותשבחות עד שעולה השחר. משום שכשהקדוש ברוך הוא נמצא בגן עדן, הרי בארנו שהוא וכל הצדיקים שבגן, כלם מקשיבים לקולו, בכתוב (שיר ח) חברים מקשיבים לקולך השמיעני. ולא עוד, אלא חוט של חסד משוף עליו ביום, כמו שנאמר, שכתוב (תהלים מב) יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי. ולא עוד, אלא שאותם דברי תורה שהוא אומר, כלם עולים ומתעטרים לפני הקדוש ברוך הוא, ולכן דוד המלך היה משתדל בלילה בעבודת אדונו. בא ראה, הללויה, בכל אותן שירות ותשבחות שדוד אמר, הרי שנינו שלמעלה

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

מכלם הוא הללויה, ובארוהו, מה הטעם? משום שכולל השם והשבח כאחד. מה שם ומה שבח? שם זה י"ה. השבח מהו? אלא זו כנסת ישראל שהיא (הלל בגימטריא ה"ס, שהוא אדנ"י) מתקנת שבח תמיד לקדוש ברוך הוא ולא שוקטת, כמו שנאמר (שם פג) אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל. משום שסדור השבח היא מסדרת ומשבחת תמיד אליו, ולכן שם ושבח כאחד.

אודה ה' בכל לבב, כמו שבארוהו - ביצר הטוב וביצר הרע, משום שהם נמצאים תמיד אצל האדם, כמו שנאמר (דברים ו) בכל לבבך, ובארוהו. בסוד ישרים ועדה - אלו הם ישראל שכל הדרגות מתעטרות בהם, כהנים ולוים, צדיקים וחסידים, ישרים. ועדה, כמו שנאמר (תהלים פג) נצב בעדת אל. והם סוד שהקדוש ברוך הוא מתעטר בהם. ולכן צריך האדם לשבח את הקדוש ברוך הוא תמיד, משום שהוא מתרצה בשירים ותשבחות, ומי שיודע לשבח לו להקדוש ברוך הוא כראוי, הקדוש ברוך הוא מקבל תפלתו ומצילו. זהו שכתוב (שם צא) אשגבהו כי ידע שמי וגו', ארך ימים וגו'.

הללויה אודה ה' בכל לבב - זהו שבח שעולה על כל אותן השירות והתשבחות שאמר דוד בעשרה מיני תשבחות

הללויה אודה ה' וגו' (קיא, א): [זוהר ח"ב פ' תרומה (דף קע"ג):] פתח רבי אלעזר ואמר, (תהלים קיא) הללויה אודה ה' בכל לבב וגו'. הללויה, הרי נתבאר והתעוררו בו החברים, וכך

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

הוא, שְׁזָהוּ שְׂבַח שְׁעוֹלָה עַל כָּל אוֹתָן הַשִּׁירוֹת וְהַתְּשַׁבְּחוֹת שְׁאָמַר דָּוִד בְּעֶשְׂרָה מִיָּנִי תְּשַׁבְּחוֹת שְׁאָמַר, מִשּׁוּם שֶׁהוּא כּוֹלֵל שְׂבַח וְשֵׁם בְּאֶחָד, וְהוּא כָּלֵל שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הָעֶלְיוֹן. אוֹדָה ה' בְּכָל לֵבָב. בְּכָל מְקוֹם שְׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ סוּד שֶׁל אֶלְפָּא בֵּיתָא, הוּא סוּד הָאוֹתִיּוֹת הַחֲקוּקוֹת שִׁיּוּצָאוֹת בַּחֲקִיקוֹת שֶׁל שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם שְׁבִילִים. וַיֵּשׂ אוֹתִיּוֹת עֲלִינוֹת מְסוּד הָעוֹלָם הָעֶלְיוֹן, וַיֵּשׂ אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת שֶׁהֵן אוֹתִיּוֹת קְטָנוֹת. וְכָאן הוּא סוּד שֶׁל אֶלְפָּא בֵּיתָא שֶׁל הָעוֹלָם (העליון נותן לעולם) הַתַּחְתּוֹן.

אוֹדָה ה' בְּכָל לֵבָב - בִּיצֵר הַטּוֹב וּבִיצֵר הָרַע שֶׁהוּא שׁוֹרָה בְּתוֹכוֹ. שֶׁהָרִי עַל הַכֹּל יֵשׁ לְהוֹדוֹת לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ-הוּא בִּיצֵר הַטּוֹב וּבִיצֵר הָרַע. שֶׁהָרִי מֵצֵד שֶׁל יֵצֵר הַטּוֹב בָּא טוֹב לְאָדָם, וַיֵּשׂ לְבָרֶךְ אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַטּוֹב וְהַמְּטִיב. וּבִצֵּד שֶׁל יֵצֵר הָרַע בָּא קְטָרוּג לְאָדָם, וַיֵּשׂ לְהוֹדוֹת לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (ביצר הטוב וביצר הרע) בְּכָל מָה שֶׁבָּא עַל הָאָדָם מֵצֵד זֶה וּמֵצֵד זֶה. בְּסוּד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה. בְּסוּד יִשְׂרָאֵל - בְּאוֹתָם (מלאכים עליונים קדושים) שֶׁאֵת סוּד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵם יוֹדְעִים, שֶׁהָרִי אֵת כָּל סוּדוֹת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵם יוֹדְעִים, וְהֵם הַסוּד שָׁלוּ. וְלִכְן בְּסוּד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה - אֵלֶּה הֵם יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁמִּתְכַּנְּסִים בְּעֶשְׂרָה לְהוֹדוֹת לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּמִשּׁוּם כֵּן יֵשׁ לְהוֹדוֹת לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל טוֹב וְעַל רָע וּלְפָרְסָם לְפָנֵי הַכֹּל. שְׁאֵם תֹּאמַר, הָרִי הוּא יוֹדֵעַ, אִזּוֹ לָמָּה צָרִיךְ לְפָרְסָם? אֵלֶּה בְּזֵה מִתְכַּפֵּד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם לְפָרְסָם אֵת הַנֵּס, וְעַל זֶה כְּתוּב בְּקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, (יחזקאל לח) וְהִתְגַּדַּלְתִּי וְהִתְקַדְּשִׁיתִי וְגו'.

יְרוּשָׁים לְכָל חֲפָצֵיהֶם: ג חוֹד וְהָדָר פָּעֵלוּ וְצִדְקָתוֹ
עֹמֶדֶת לְעַד: ד זָכַר עָשָׂה לְנַפְלָאוֹתָיו חֲנֹן וְרַחוּם
יְהוָה: ה טָרַף נָתַן לִירָאָיו יוֹזֵר לְעוֹלָם
בְּרִיתוֹ: ו בָּחַ מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ לְתֵת לָהֶם נִחְלָת
גִּוִּים: ז מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט נְאֻמִּים כָּל
בְּקִנְדָּיו: ח סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּם בְּאֶמֶת וַיִּשָּׂר:

—== זוהר תהלים ==—

כָּל חֲמֻדֹת הַתּוֹרָה לֹא נִתְּנָם הַקֹּב"ה אֶלָּא לְאוֹתָם יְרָאֵי חֹטָא
לְאוֹתָם יְרָאֵי מִצְוֹתָיו וְלֹא לָכֶם

טָרַף נָתַן לִירָאָיו וְגו' (קיא, ה): [זוהר ח"ב פ' משפטים (דף קכ"א):]
לְגִיוֹן אֶחָד שָׁאֵל אֶת רַבִּי אַבָּא וְאָמַר לוֹ, לֹא כָּתוּב
וּבִשְׂרָ בַשָּׂדֶה טָרְפָה לֹא תֹאכְלוּ? אִם כֵּן, מֵהוּ שְׂכָתוּב
(תהלים קיא) טָרַף נָתַן לִירָאָיו? טָרַף נָתַן לְכָלִּבִּים הֲיֵה צָרִיף
לְהִיּוֹת! לָמָּה נָתַן לִירָאָיו? אָמַר לוֹ, רִיקָא, הָאִם כָּתוּב
טָרְפָה נָתַן לִירָאָיו? טָרַף כָּתוּב! וְאִם תֹּאמַר, טָרַף כְּמוֹ
טָרְפָה, נָתַן לִירָאָיו וְדָאִי, שְׂדֵכֵר זֶה לֹא נִתְּנוּ לְהַזְהֵר בּוֹ
אֶלָּא לְאוֹתָם יְרָאֵי שְׂמוֹ וִירָאִים מִמֶּנּוּ. מִשּׁוּם זֶה דָּבָר זֶה
לֹא נָתַן לָכֶם, שְׁהָרִי יָדַע שְׂאִינְכֶם יְרָאִים מִמֶּנּוּ וְלֹא
שׁוֹמְרִים מִצְוֹתָיו, וּמִשּׁוּם דָּבָר זֶה חֲמָרָה שֶׁל הַתּוֹרָה
וְצָרִיף לְהַזְהֵר בָּהּ. נָתַן לִירָאָיו, נָתַן לִירָאָיו וְדָאִי, וְלֹא
לְאַחֲרִים. וְכָל חֲמֻדֹת הַתּוֹרָה לֹא נִתְּנָם הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֶלָּא לְאוֹתָם יְרָאֵי חֹטָא, לְאוֹתָם יְרָאֵי מִצְוֹתָיו וְלֹא לָכֶם.

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

כָּל אָדָם שְׁעוֹסֵק בַּתּוֹרָה בַּלִּילָה וְקָם בַּחֲצוֹת הַלִּילָה בְּשַׁעַה
שְׁכָנְסַת יִשְׂרָאֵל מִתְעוֹרְרַת לְהִתְקִין בֵּית לְמֶלֶךְ - זֶה מִשְׁתַּתַּף
עִמָּה וְזֶה נִקְרָא מִבֵּית הַמֶּלֶךְ

טָרְף נִתֵּן לִירָאִיו וְגו' (קיא, ה): [זוהר ח"ג פ' אמור (דף צ.)] מִהוּ טָרְף
נִתֵּן לִירָאִיו? אֵלָּא כִּמּוֹ שְׁכָתוֹב, (משלי לא) וְתָקָם בַּעֲד
לִילָה וְתִתֵּן טָרְף לְבֵיתָהּ. מִכָּאן לְמַדְנוּ, שְׁכָל אָדָם שְׁעוֹסֵק בַּתּוֹרָה
בַּלִּילָה, וְקָם בַּחֲצוֹת הַלִּילָה, בְּשַׁעַה שְׁכָנְסַת יִשְׂרָאֵל מִתְעוֹרְרַת
לְהִתְקִין בֵּית לְמֶלֶךְ - זֶה מִשְׁתַּתַּף עִמָּה, וְזֶה נִקְרָא מִבֵּית הַמֶּלֶךְ,
וְנוֹתְנִים לוֹ כָּל יוֹם מֵאוֹתָם תְּקוּנֵי הַבֵּית. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְתִתֵּן טָרְף
לְבֵיתָהּ וְחָק לְנִעְרָתֶיהָ. מִי זֶה בֵּיתָהּ? כָּל אוֹתָם שְׁמִשְׁתַּתְּפִים
עִמָּה בַּלִּילָה נִקְרָאִים בֵּיתָהּ, בְּנֵי בֵיתָהּ. וּמִשּׁוּם כֵּן, טָרְף נִתֵּן
לִירָאִיו.

מִה זֶה טָרְף? טָרְף מִמֶּשׁ, שֶׁהִיא נוֹטֶלֶת מִמָּקוֹם רְחוֹק
עָלִיוֹן, שְׁכָתוֹב (משלי לא) מִמָּרְחָק תָּבִיא לַחֲמָהּ. וּמִי
זוֹכֶה לְטָרְף הַזֶּה? סוֹף הַכָּתוֹב מוֹכִיחַ, שְׁכָתוֹב (תהלים קיא)
יִזְכֹּר לַעֲוֹלָם בְּרִיתוֹ. מִי שְׁמַתְבוֹנֵן (שמשדל) בַּתּוֹרָה לְהִשְׁתַּתֵּף
עִמָּה בַּלִּילָה. וְלֹא עוֹד, אֵלָּא שְׁצַדִּיק אֶחָד עָלִיוֹן יֵשׁ לוֹ
לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא מִשְׁתַּתֵּף עִמּוֹ, וְיוֹרְשִׁים שְׁנִיָּהּ
אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שְׁכָתוֹב (ישעיה ס) צַדִּיקִים לַעֲוֹלָם יִירָשׁוּ
אֶרֶץ.

ט פְּדוּת שְׁלַח לַעֲמוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא
שְׁמוֹ: י רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} שְׁבֹל מִזֶּב

— זוהר תהלים —

מפרש פְּדוּת שְׁלַח לַעֲמוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ
מִזֶּה שׁוֹנָה בְּכָל שְׁאֵר הַפְּסוּקִים שֶׁבְּכָלֶם שְׁתֵּי תְבוּת מֵאֲלָפָא
בֵּיתָא וּבְפְסוּק זֶה וְשְׁלֹאֲחֵרֵיו שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ?

פְּדוּת שְׁלַח לַעֲמוֹ וְגו' (קיא, ט): [זוהר ח"ב פ' יתרו (דף ס"ח.)] וַיִּשְׁמַע
יְתֵרוֹ כֵּהֵן מִדִּין. רַבִּי יוֹסִי פְתַח, (תהלים קיא) פְּדוּת שְׁלַח
לַעֲמוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ. מִזֶּה שׁוֹנָה בְּכָל
שְׁאֵר הַפְּסוּקִים, שֶׁבְּכָלֶם שְׁתֵּי תְבוּת מֵאֲלָפָא בֵּיתָא, וּבְפְסוּק
זֶה וְשְׁלֹאֲחֵרֵיו שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ? אֵלָּא כְּדִי לְהַשְׁלִים שְׁשֶׁה צְדִידִים
בְּאֲלָפָא בֵּיתָא הַזֶּה, זֶה כְּנֶגֶד שְׁלֹשׁ הַגְּאֻלוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, חוּץ
מִהַגְּאֻלָּה הָרֵאשׁוֹנָה, פְּסוּק אַחֵר כְּנֶגֶד תּוֹרָה נְבִיאִים וּכְתוּבִים,
וְהַכֹּל תְּלוּי בְּחֲכָמָה הַזֶּה. פְּדוּת שְׁלַח לַעֲמוֹ – כְּשֶׁגָּאֵל הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִגְּלוּת מִצְרַיִם וַעֲשֶׂה לָּהֶם נִסִּים
וּגְבוּרוֹת. צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ – כְּשֶׁבָּא יְתֵרוֹ וְקִבְּלוּ הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא וְקָרְבוּ לַעֲבוֹדָתוֹ, וּמִשָּׁם הִתְקַרְּבוּ כָּל אוֹתָם גְּרִים
תַּחַת כֹּנֶפִי הַשְּׁכִינָה. מִשָּׁם וְהִלָּא, קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ. שְׁהִרִי
אֲזִי הִתְקַדַּשׁ שֵׁם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁהִרִי (מֵהַצַּד הָאֲחֵר) מִתְקַדַּשׁ
שֵׁם הַקָּדוֹשׁ, כְּשֶׁנִּשְׁכַּח וְנִכְפָּה הַצַּד הָאֲחֵר, כִּמּוֹ שְׁהִיָּה בֵּיתָרוֹ.

מִי שֶׁיִּכְנָס בְּשַׁעַר זֶה – יִכְנָס גַּם כֹּף שַׁעַר רֵאשׁוֹן לְחֲכָמָה
עֲלִיוֹנָה יִרְאֵת ה' הִיא וְזוֹהִי רֵאשִׁית

רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה' וְגו' (קיא, ט): [הקדמת ספר הזוהר (דף ט:)]

לְבַל עֲשִׂיהֶם תִּהְלֹתוּ עֲמֻדַת לָעֶד:

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

בְּרֹאשִׁית, רַבִּי חֲיִיא פָּתַח, (תהלים קיא) רֹאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֶת ה', שְׁכָל טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם תִּהְלֹתוּ עֲמֻדַת לָעֶד. רֹאשִׁית חֲכָמָה, פְּסוּק זֶה כֵּן צָרִיךְ לִכְתֹּב: סוֹף חֲכָמָה יִרְאֶת ה', בְּגִלְל שִׁירָאֵת ה' הִיא סוֹף חֲכָמָה. [נ"א: אלא הִיא ראשית] לְהַכְנִס לְתוֹךְ הַדְרָגָה שֶׁל חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שם קיח) פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק. זֶה הַשַּׁעַר לַה', וְדַאי. שְׁאֵם לֹא יִכְנֵס בְּשַׁעַר זֶה, לֹא יִכְנֵס לְעוֹלָמִים. (משל) לְמַלְךְ עֲלִיוֹן שֶׁהוּא עֲלִיוֹן נִסְתָּר וְגִנוּז, וְעָשָׂה לוֹ שְׁעָרִים אֱלֹה עַל אֱלֹה, וּבִסּוּף כָּל הַשְּׁעָרִים עָשָׂה שַׁעַר אֶחָד בְּכָמָה מַנְעוּלִים, בְּכָמָה פִּתְחִים, בְּכָמָה הִיכָלוֹת אֱלֹה עַל אֱלֹה, וְאָמַר: כָּל מִי שֶׁרוֹצֶה לְהַכְנִס אֵלַי – שַׁעַר זֶה יִהְיֶה רֹאשׁוֹן לְגַבִּי. מִי שֶׁיִּכְנֵס בְּשַׁעַר זֶה – יִכְנֵס. גַּם כֵּן שַׁעַר רֹאשׁוֹן לְחֲכָמָה עֲלִיוֹנָה, יִרְאֶת ה' הִיא. וְזוֹהִי רֹאשִׁית. ב, שְׁנַיִם הֵם שְׁמַתְחָבְרִים כְּאֶחָד, וְאֱלֹה שְׁתֵּי נִקְדוֹת – אֶחָד גִּנוּז וְנִסְתָּר, וְאֶחָד עוֹמֵד בְּהַתְגַּלוּת. וּבְגִלְל שְׁאִין לָהֶם פְּרוּד נִקְרָאִים רֹאשִׁית, אֶחָד וְלֹא שְׁנַיִם. מִי שֶׁנוּטֵל זֶה נוּטֵל זֶה, וְהַכֵּל אֶחָד. שֶׁהָרִי הוּא וְשְׁמוֹ אֶחָד, שְׁכָתוֹב (שם פג) וַיִּדְעוּ כִּי אֶתָּה ה' שִׁמְךָ לְבַדְּךָ. לָמָּה נִקְרָא יִרְאֶת ה' בְּגִלְל שֶׁהוּא עֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע. זָכָה בֶּן הָאָדָם – הִנֵּה טוֹב. וְאֵם לֹא זָכָה – הִנֵּה רַע. וְלִכְּן שׁוֹרָה בְּמָקוֹם זֶה יִרְאֶה, וְזֶה שַׁעַר לְהַכְנִס לְכָל טוֹב שֶׁבַעוּלָם. שְׁכָל טוֹב – אֱלֹה שְׁנֵי שְׁעָרִים שֶׁהֵם כְּאֶחָד.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, שְׁכָל טוֹב – זֶה עֵץ הַחַיִּים, שֶׁהוּא שְׁכָל טוֹב בְּלִי רַע כָּלָל. וְעַל שְׁלֹא שׁוֹרָה בּוֹ רַע הוּא שְׁכָל טוֹב בְּלֹא

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

רע. לְכָל עֲשִׂיהֶם - אֱלוֹ חֲסִדֵי דָוִד הִנְאָמְנִים, תּוֹמְכֵי הַתּוֹרָה. וְאוֹתָם תּוֹמְכֵי הַתּוֹרָה כְּבִיכּוֹל הֵם עוֹשִׂים. כָּל אֱלוֹ שְׁעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה אֵין בָּהֶם עֲשִׂיָּה בְּעוֹד שְׁעוֹסְקִים בָּהּ. אוֹתָם שְׁתוֹמְכִים בָּהֶם יֵשׁ בָּהֶם עֲשִׂיָּה, וּבִכְחַז זֶה כָּתוּב תְּהִלָּתוֹ עֲמַדַת לְעַד, וְעוֹמֵד הַכֶּסֶּא עַל עֲמֻדוֹ כְּרָאוּי.

מִצְוֹת הַתּוֹרָה שֶׁנֶּתַן הַקֹּב"ה לְיִשְׂרָאֵל כָּלן כְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה בְּדֶרֶךְ כָּלל

רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה' וְגו' (קיא, י): [הקדמת ספר הזוהר (דף יא:)]
פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּמִצְוֹת הַתּוֹרָה וְאָמַר, מִצְוֹת הַתּוֹרָה שֶׁנֶּתַן הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, כָּלן כְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה בְּדֶרֶךְ כָּלל. בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים. זֹהִי הַמִּצְוָה הָרִאשׁוֹנָה שֶׁל הַכָּל. וְנִקְרְאת מִצְוָה זוֹ יִרְאֵת ה', שֶׁנִּקְרְאת רֵאשִׁית, שְׁכָתוּב (תהלים קיא) **רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה'.** (משלי א) **יִרְאֵת ה' רֵאשִׁית דַּעַת.** מִשּׁוֹם שֶׁדָּבָר זֶה נִקְרָא רֵאשִׁית, וְזֶה הַשַּׁעַר לְהַכְנִס לְתוֹךְ הָאֱמוּנָה, וְעַל הַמִּצְוָה הַזֹּאת מִתְקַיֵּם כָּל הָעוֹלָם. הִירְאָה נִפְרָדַת לְשִׁלְשָׁה צִדִּים, שְׁנַיִם מֵהֶם אֵין בָּהֶם עֵקֶר כְּרָאוּי, וְאַחַד עֵקֶר שֶׁל יִרְאָה. יֵשׁ אָדָם שֶׁיִּירָא מִהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדִי שִׁיחִיו בְּנֵי וְלֹא יָמוּתוּ, אוֹ שֶׁיִּירָא מֵעֲנֹשׁ שֶׁל גּוֹפּוֹ אוֹ שֶׁל מָמוֹנוֹ, וְעַל כֵּן יִירָא מִמֶּנּוּ תְּמִיד. נִמְצְאת הִירְאָה שֶׁהוּא יִירָא מִן הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא שֵׁם אוֹתָהּ לְעֵקֶר. יֵשׁ אָדָם שֶׁפּוֹחַד מִן הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשּׁוֹם שֶׁפּוֹחַד מֵעֲנֹשׁ אוֹתוֹ הָעוֹלָם וּמֵעֲנֹשׁ הַגִּיהֵנּוּם. שְׁנֵי אֵלֶּה לֹא עֵקֶר שֶׁל יִרְאָה הֵם וְהַשָּׁרֵשׁ שֶׁלּוֹ.

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

ה' ירא' ה' שְׁהִיא עֶקֶר, שְׁאָדָם יִירָא מִרְבוּנוּ מִשּׁוּם שֶׁהוּא גָדוֹל וְשָׁלִיט, עֶקֶר וְשֶׁרֶשׁ שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְהַכֹּל לִפְנֵי כָּל חֲשׁוּבִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דניאל ד) וְכָל דִּירֵי הָאָרֶץ כְּאִינָם חֲשׁוּבִים, וְלָשִׁים אֶת רְצוֹנוֹ בְּאוֹתוֹ הַמָּקוֹם שֶׁנֶּקְרָא יִרְאָה. בְּכָה רַבִּי שֶׁמְעוֹן וְאָמֵר, אוֹי אִם אָמֵר, וְאוֹי אִם לֹא אָמֵר. אִם אָמֵר – יִדְעוּ הָרָשָׁעִים אֵיךְ יַעֲבְדוּ אֶת רְבוּנוֹ. אִם לֹא אָמֵר – יַאֲבִדוּ הַחֲכָרִים אֶת הַדְּבָר הַזֶּה. בְּמָקוֹם שֶׁשׁוֹרָה יִרְאָה קְדוּשָׁה, מִלְּפָנֶיהָ יֵשׁ יִרְאָה רָעָה שֶׁמִּלְקָה וּמִכָּה וּמִקְטָרְגָתָה, וְהִיא הָרְצוּעָה לְהִלָּקוֹת אֶת הָרָשָׁעִים, וּמִי שֶׁפּוֹחֵד בְּגִלְגֹּל עֲנֵשׁ הַמִּלְקוֹת וְהַקְטָרוֹג כְּמוֹ שֶׁנֶּתְבָּאֵר, לֹא שׁוֹרָה עָלָיו אוֹתָהּ יִרְאָת ה' שֶׁנֶּקְרָאת יִרְאָת ה' לַחַיִּים. אֲלֵא מִי שׁוֹרָה עָלָיו הִירְאָה הָרָעָה הַהִיא. וְנִמְצָא שֶׁשׁוֹרָה עָלָיו הָרְצוּעָה הַהִיא, יִרְאָה רָעָה וְלֹא יִרְאָת ה'. וּמִשּׁוּם כֵּן הַמָּקוֹם שֶׁנֶּקְרָא יִרְאָת ה' נִקְרָא רֵאשִׁית דַּעַת, וְעַל כֵּן נִכְלָלָתָה כָּאֵן הַמַּצְוָה הַזֹּה, וְזֶה הָעֶקֶר וְהַיְסוֹד לְכָל שְׂאֵר הַמַּצְוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה. מִי שֶׁשׁוֹמֵר הִירְאָה הַזֹּה – שׁוֹמֵר הַכֹּל. לֹא שׁוֹמֵר יִרְאָה – לֹא שׁוֹמֵר אֶת מַצְוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁהָרִי זֶה הַשַּׁעַר שֶׁל הַכֹּל. וּמִשּׁוּם כֵּן כְּתוּב בְּרֵאשִׁית, שֶׁהִיא יִרְאָה, בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. שְׁמִי שֶׁעוֹבֵר עַל זֶה, עוֹבֵר עַל מַצְוֹת הַתּוֹרָה. וְעָנְשׁוֹ שֶׁל מִי שֶׁעוֹבֵר עַל זֶה – הָרְצוּעָה הָרָעָה הַזֹּה מִלְקָה אוֹתוֹ, וְהִינֵנוּ וְהָאָרֶץ הִיתָה תְּהוֹ וְכָהוּ וְחִשֵּׁךְ עַל פְּנֵי תְּהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים. הִנֵּה אֵלּוֹ אַרְבַּעַה עֲנָשִׁים לְהַעֲנִישׁ בָּהֶם אֶת הָרָשָׁעִים.

תהו – זֶה חֲנֻק, שְׁכָתוֹב (ישעיה לד) קו תהו, (זכריה ב) חֲכָל מִדָּה.

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

בהו - זו סקילה, אבנים המִשְׁקְעוֹת בְּתוֹךְ הַתְּהוֹם הַגָּדוֹל לַעֲנֹשׁ אֶת הָרָשָׁעִים. וְחֹשֶׁךְ - זו שְׂרָפָה, שְׂכַתוֹב (דברים ה) וַיְהִי כְשֶׁמַּעֲבֹכֶם אֶת הַקּוֹל מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ, (שם ד) וַהֲרֹךְ בְּעַר בְּאֵשׁ עַד לֵב הַשָּׁמַיִם חֹשֶׁךְ וְכו'. וְזוֹ הָאֵשׁ הַחֲזָקָה שֶׁעַל רֹאשֵׁי הָרָשָׁעִים מִתְחִילָה לְשַׂרֵּף אוֹתָם. וְרוּחַ - זֶה הָרֶגַב בְּסִיף. רוּחַ סַעָרָה, חֶרֶב שְׁנוֹנָה מְלַהֶטֶת בוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ג) וְאֵת לֵהט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת, וְנִקְרְאת רוּחַ. הָעֹנֵשׁ הַזֶּה לְמִי שֶׁיַּעֲבֹר עַל מִצְוֹת הַתּוֹרָה. וְאַחֵר כְּתוּב יִרְאֶה רְאִשִּׁית, שֶׁהִיא הַכֶּלֶל שֶׁל הַכֹּל. מִכָּאן וְהִלָּאָה שָׁאֵר מִצְוֹת הַתּוֹרָה.

לא נברא העולם אלא בשביל היראה - ראשית חכמה יראת ה'

רִאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה' וגו' (קיא, י): [הקדמת ספר הזוהר (דף יא:)]
רַבִּי יִצְחָק אָמַר, תַּחֲלִית כָּל הָעוֹלָם וּבִנְיָנוּ לֹא נִבְרָא אֶלָּא עַל הִירְאָה, לְהִיּוֹת אָדָם בַּעַל יִרְאָה לְשָׁמַיִם וּבַעַל יִרְאָה לַבְּרִיּוֹת. מִמָּה שְׂכַתוֹב (בראשית א) בְּרֹאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַשָּׁמַיִם - לְהִיּוֹת יִרְאָה אֶת הַשָּׁמַיִם, וְאֶת הָאָרֶץ - לְהִיּוֹת יִרְאָה לַבְּרִיּוֹת. כְּמוֹ כֵּן מִלְּמַד שֶׁכָּל הָעוֹלָם לֹא נִבְרָא אֶלָּא עַל הִירְאָה שֶׁנִּקְרְאת רְאִשִּׁית, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קיא) רִאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה', וְזֶהוּ שְׂכַתוֹב בְּרֹאשִׁית.

מהו החכמה האמתות - ראשית חכמה יראת ה'

רִאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה' וגו' (קיא, י): [זוהר חדש פ' בראשית (דף טו:)]
שָׁנוּ רַבּוּתֵינוּ, אָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶּן פִּזִּי, פַּעַם אַחַת הָיִיתִי

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ וּפְגַעְתִּי בְּאוֹתוֹ הֵרָא שֶׁל כָּפַר קָרְדוֹ, וְהָיוּ הָאֲנָשִׁים שִׁמְחִים בְּחִלְקָם, וְלִנְתִּי שֵׁם לַיִל שֶׁבַת אֶחָד, וְרֵאִיתִי אֶת מֵאֲרָחִי שֶׁהָיָה רוֹצֵה לְשֹׁכֵב עִם אִשְׁתּוֹ. עָמַד זֶה מֵצַד זֶה וְהִתְפַּלֵּל, וְעָמְדָה הִיא מֵצַד הַהוּא וְהִתְפַּלְּלָה. אָמַרְתִּי לָהֶם: מַהִי תִּפְלֹתְכֶם בְּשַׁעָה זוֹ? אָמְרוּ לִי: הַזְמַן שֶׁלָּנוּ לְזוּוג מִשְׁבַּת לְשִׁבַּת, וּמִתְפַּלְּלִים אֶת תִּפְלֹתֵנוּ לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיְהִי לָנוּ בֵּין שְׁיַעֲבֹד עֲבוּדָתוֹ, בֵּין יֵרָא חֲטָא, בֵּין שְׁיַעֲשֶׂה אֶת מִצְוֹתָיו וְלֹא יִסְטָה מִהַתּוֹרָה לִימִין וְלִשְׂמָאל. אָמַרְתִּי לָהֶם: יְהִי רְצוֹן שֶׁתְּהִיָּה לָכֶם בְּקִשְׁתְּכֶם, שֶׁהָרִי לְשֵׁם שָׁמַיִם עֲשִׂיתֶם.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי: אֶרְאֶה פָּנֵי הַשְּׂכִינָה, שְׁלֹאֲחֵר יָמִים נִקְלַעְתִּי לְשֵׁם, וְרֵאִיתִי אוֹתוֹ הֵבֵן שְׁנוּלָד לָהֶם, וְהָיָה בֵּין שִׁבְעַ שָׁנִים. רָאָה אוֹתִי בְּבֵית, וְלֹא רָצָה לְדַבֵּר עִמִּי. אָמַר לוֹ אָבִיו: לֵךְ לִפְנֵי, שְׂאִישׁ גָּדוֹל הוּא. אָמַר, אֲנִי פוֹחֵד לְדַבֵּר עִמּוֹ וְלִהְתַּקָּרֵב עִמּוֹ, שֶׁהָרִי לֹא יִדְעָתִי אִם יֵשׁ לוֹ נִשְׁמָה קְדוּשָׁה אִם לֹא, שֶׁכֵּךְ לִמַּד אוֹתִי מוֹרֵי הַיּוֹם הַזֶּה, שֶׁלְּכָל מִי שְׂאִין לוֹ נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, אֲסוּר לְדַבֵּר עִמּוֹ וְלִהְתַּקָּרֵב עִמּוֹ. אָמַר לוֹ: חֹס וְשָׁלוֹם, שְׂאִישׁ גָּדוֹל וְהַחֲכָם שֶׁל הַדּוֹר הוּא. קָרַב אֵלַי, וְלֹא הִסְפִּיק לְדַבֵּר עִמִּי. אָמַר לִי: אֲנִי רוֹאֶה בְּךָ שְׁנִשְׁמָה חֲדָשָׁה יֵשׁ בְּךָ מִזֶּה יָמִים מוֹעֲטִים, וְלֹא נִזְרָקָה בְּךָ בְּשַׁעָה שֶׁיִּצְאָתָּ לְעוֹלָם. תִּמְהָתִּי. אָמַרְתִּי: כֵּךְ הוּא! שְׂרוּק הָיִיתִי, כְּשֶׁעֲסַקְתִּי בַּתּוֹרָה, וְנִתְּנָה בִּי נִשְׁמָה. אָמַר לִי: יִדְעָתָ אֶת נֶפֶשׁ הַחַיָּה, שְׂאֵמַר הַכְּתוּב שֶׁהָיְתָה מִן הָאָרֶץ, וְהָרִי מִשְׁמַע נֶפֶשׁ חַיָּה? אָמַרְתִּי לוֹ: אָמַר בְּנִי.

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

אמר, כִּךְ אָמַר לִי מוֹרִי, שֶׁהִיא הַנֶּפֶשׁ שֶׁהוֹצִיָּאָה הָאָרֶץ, וּמִן הָאָרֶץ הִיא נִגְזְרָה, אָבֵל הִיא חִיָּה שִׁיכּוּלָה לְהִתְנַעֲנַע לְכָאן וּלְכָאן, כְּמוֹ שְׁעוֹשִׁים בְּהִמּוֹת וּשְׂרָצִים וְהַכֹּל. אָבֵל אֵין בָּהּ הַשִּׁכָּל וְחֻכְמָה בְּעִבּוּדֵת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁלֹא נִבְרָאָה אֶלָּא לְבִהְמָה וּלְחִיָּה לְהִתְנַעֲנַע בָּהּ לֹא הַשִּׁכָּל, וּלְהִתְכַּלּוֹת כְּשֶׁתֵּצֵא, כַּהֶבֶל הַזֶּה שֶׁל הַפֶּה. אָמַרְתִּי לוֹ: בְּנִי, מִי הוּא רִבֵּךְ? אָמַר לִי: רַבִּי אֶלְכָּסְנִדְרָאִי. אָמַרְתִּי לוֹ: וּמָה לְמַדָּת הַיּוֹם הַזֶּה? אָמַר לִי: הַפְּסוּק הַזֶּה שֶׁכָּתוּב (תהלים קיא) **רִאשִׁית חֻכְמָה יִרְאֵת ה' שִׁכָּל טוֹב לְכָל עוֹשִׂיהֶם**, כִּךְ אָמַר לִי רַבִּי אֶלְכָּסְנִדְרָאִי, מָה הוּא חֻכְמָה? הוּא שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא חֻכְמָה, וּמַעֲשֹׂלָם לֹא גָלָה לְשׁוֹם אָדָם וְלֹא עָתִיד לְהִגָּלוֹת, אֶלָּא קִצָּת הַיְמָנָה לְמַשָּׁה לְבַד.

וְלֹא עָמַד עַל כָּל יְדִיעָתָהּ, אֶלָּא עָמַד עַל מָה שְׁלֹא עָמַד אָדָם, עַל הָרִאשִׁית הַזֶּה שֶׁהִיא חֻכְמָה, שֶׁכָּתוּב בּוֹ בְּמַשָּׁה (דברים לג) **וַיֵּרָא רִאשִׁית לוֹ, וְזֶהוּ חֻכְמָה. וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי כָתוּב וְה' נָתַן חֻכְמָה לְשִׁלְמָה? בֵּא וִירָאָה, לֹא כָתוּב נָתַן הַחֻכְמָה, אֶלָּא חֻכְמָה, שֶׁעָמַד עַל קִצָּת אֲמִתּוֹתָהּ. הַמְּשִׁיחַ עָתִיד לְדַעַת קִצָּתוֹ, שֶׁכָּתוּב בּוֹ (ישעיה יא) וְנִחָה עָלָיו רוּחַ ה' רוּחַ חֻכְמָה וּבִינָה כו'.** וְהַחֻכְמָה הִיא רִאשִׁית הַכֹּל וְקִדְּם הַכֹּל, אָבֵל יִרְאֵת ה' שִׁכָּל טוֹב. כְּלוּמַר, הִירָאָה נִשְׁאַרָה בְּשִׁכָּל וּבִינָה, לְדַעַת וּלְחַקֵּר יִרְאֵת ה'. **לְכָל עוֹשִׂיהֶם** – לְעוֹשֵׂה הַמְּצוּוֹת בִּירָאָה בַּתְּחִלָּה, עַד שִׁירְגִיל עֲצָמוֹ לַעֲשׂוֹת מֵאֲהָבָה. אָמַרְתִּי לוֹ: מָה שְׁמֶךְ? אָמַר לִי: אֲהָבָה. אָמַרְתִּי לוֹ: מֶר אֲהָבָה, וְקִרְאֵתִי עָלָיו (ירמיה לא)

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

וְאֶהְבֶּת עוֹלָם אֶהְבֶּתִּיךָ. וְאֲנִי זָכִיתִי לְרֹאוֹת אֶת רַב אֲדָא בְּנוֹ,
וּסְפַרְתִּי לוֹ אֶת זֶה.

כָּל חֲמֻרוֹת הַתּוֹרָה לֹא נִתְּנָם הַקִּבְ"ה אֶלָּא לְאוֹתָם יִרְאִי חֲטָא
לְאוֹתָם יִרְאִי מִצְוֹתָיו וְלֹא לָכֶם

טָרְף נִתֵּן לִירְאָיו וְגו' (קיא, ה): [זוהר ח"ב פ' משפטים (דף קכ"א)] לְגִיּוֹן
אֶחָד שָׁאֵל אֶת רַבִּי אֲבָא וְאָמַר לוֹ, לֹא כָּתוּב וּבִשְׁר
בְּשׂוּדָה טָרְפָה לֹא תֹאכְלוּ?! אִם כֵּן, מִהוּ שְׂכָתוּב (תהלים קיא)
טָרְף נִתֵּן לִירְאָיו? טָרְף נִתֵּן לְכָל־בָּיִת הֵיךְ צָרִיךְ לִהְיוֹת! לְמָה
נִתֵּן לִירְאָיו? אָמַר לוֹ, רִיקָא, הֵאֵם כָּתוּב טָרְפָה נִתֵּן לִירְאָיו?!
טָרְף כָּתוּב! וְאִם תֹּאמַר, טָרְף כִּמוֹ טָרְפָה, נִתֵּן לִירְאָיו וְדַאי,
שֶׁדָּבָר זֶה לֹא נִתְּנוּ לְהַזְהִיר בּוֹ אֶלָּא לְאוֹתָם יִרְאִי שְׂמוֹ וִירְאִים
מִמֶּנּוּ. מִשּׁוּם זֶה דָּבָר זֶה לֹא נִתֵּן לָכֶם, שֶׁהֲרִי יָדַע שְׂאִינְכֶם
יִרְאִים מִמֶּנּוּ וְלֹא שׁוֹמְרִים מִצְוֹתָיו, וּמִשּׁוּם דָּבָר זֶה חֲמֻרָה שֶׁל
הַתּוֹרָה וְצָרִיךְ לְהַזְהִיר בָּהּ. נִתֵּן לִירְאָיו, נִתֵּן לִירְאָיו וְדַאי, וְלֹא
לְאַחֲרִים. וְכָל חֲמֻרוֹת הַתּוֹרָה לֹא נִתְּנָם הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶלָּא
לְאוֹתָם יִרְאִי חֲטָא, לְאוֹתָם יִרְאִי מִצְוֹתָיו וְלֹא לָכֶם.

כָּל אָדָם שְׁעוֹסֵק בַּתּוֹרָה בְּלִילָה וְקָם בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה בְּשַׁעֲה
שְׁכֵנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מִתְעוֹרְרֶת לְהִתְקִין בֵּית לְמִלְךָ - זֶה מִשְׁתַּתַּף
עִמּוֹה וְזֶה נִקְרָא מִבֵּית הַמֶּלֶךְ

טָרְף נִתֵּן לִירְאָיו (קיא, ה): [זוהר ח"ב פ' אמור (דף צ"ו)] מִהוּ טָרְף נִתֵּן
לִירְאָיו? אֶלָּא כִּמוֹ שְׂכָתוּב, (משלי לא) וְתָקַם בַּעֲדוֹ לִילָה
וְתַתֵּן טָרְף לְבֵיתָהּ. מִכָּאן לְמַדְנּוּ, שֶׁכָּל אָדָם שְׁעוֹסֵק בַּתּוֹרָה

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

בְּלִילָה, וְקָם בַּחצוֹת הַלַּיְלָה, בַּשָּׁעָה שֶׁכָּנַסְתָּ יִשְׂרָאֵל מִתְעוֹרֶרֶת לְהִתְקִין בֵּית לְמַלְךְ – זֶה מִשְׁתַּתֵּף עִמָּה, וְזֶה נִקְרָא מִבֵּית הַמֶּלֶךְ, וְנוֹתְנִים לוֹ כָּל יוֹם מֵאוֹתָם תְּקוּנֵי הַבַּיִת. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וַתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וַחֵק לְנִעְרֶתֶיהָ. מִי זֶה בֵּיתָהּ? כָּל אוֹתָם שֶׁמִּשְׁתַּתְּפִים עִמָּה בְּלִילָה נִקְרָאִים בֵּיתָהּ, בְּנֵי בֵּיתָהּ. וּמִשּׁוּם כֵּן, טָרֶף נָתַן לִירָאִיו. מַה זֶה טָרֶף? טָרֶף מִמֶּשׁ, שֶׁהִיא נוֹטֶלֶת מִמָּקוֹם רְחוֹק עֲלִיּוֹן, שֶׁכָּתוּב (מְשִׁלִּי לֹא) מִמֶּרְחֶק תָּבִיא לַחֲמָה. וּמִי זֹכֵה לְטָרֶף הַזֶּה? סוֹף הַכָּתוּב מוֹכִיחַ, שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קיֵא) יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. מִי שֶׁמִּתְבַּנֵּן (שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל) בַּתּוֹרָה לְהִשְׁתַּתֵּף עִמָּה בְּלִילָה. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שֶׁצָּדִיק אַחֵד עֲלִיּוֹן יֵשׁ לוֹ לְקַדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא מִשְׁתַּתֵּף עִמּוֹ, וְיוֹרְשִׁים שְׁנִיִּים אֶת כָּנַסְתָּ יִשְׂרָאֵל, שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה ס) צָדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אָרֶץ.

מִפְּרֵשׁ פְּדוּת שְׁלַח לַעֲמוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ מִה שׁוֹנָה בְּכָל שָׁאֵר הַפְּסוּקִים שֶׁבְּכָלֶם שְׁתֵּי תְבוּת מֵאֲלָפָא בֵּיתָא וּבִפְסוּק זֶה וּשְׁלֹאֲחֶרְיוֹ שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ?

פְּדוּת שְׁלַח לַעֲמוֹ וּגו' (קִיֵא, ט): [זוהר ח"ב פ' יתרו (דף ס"ח.)] צִוָּה וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֵּהֵן מִדִּין. רַבִּי יוֹסִי פְתַח, (תְּהִלִּים קִיֵא) פְּדוּת שְׁלַח לַעֲמוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ. מִה שׁוֹנָה בְּכָל שָׁאֵר הַפְּסוּקִים, שֶׁבְּכָלֶם שְׁתֵּי תְבוּת מֵאֲלָפָא בֵּיתָא, וּבִפְסוּק זֶה וּשְׁלֹאֲחֶרְיוֹ שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ? אֲלֵא כְּדִי לְהַשְׁלִים שֶׁשָּׁה צָדִדִּים בְּאֲלָפָא בֵּיתָא הַזֶּה, זֶה כְּנֶגֶד שְׁלֹשׁ הַגְּאֻלוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, חוּץ מִהַגְּאֻלָּה הֶרְאֵשׁוֹנָה, פְּסוּק אַחֵר כְּנֶגֶד תּוֹרָה נִבְיָאִים וּכְתוּבִים, וְהַכֹּל תְּלוּי בַּחֲכָמָה הַזֹּה. פְּדוּת שְׁלַח לַעֲמוֹ

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

– כְּשֶׁנֶּאֱלָל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִגְלוֹת מִצְרַיִם וְעָשָׂה
לָהֶם נִסִּים וּגְבוּרוֹת. צִוָּה לַעֲוֹלָם בְּרִיתוֹ – כְּשָׁבָא יִתְרוֹ וְקִבְלוּ
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְקִרְבוּ לַעֲבוֹדָתוֹ, וּמִשָּׁם הִתְקַרְבוּ כָּל אוֹתָם
גֵּרִים תַּחַת כֹּנְפֵי הַשְּׂכִינָה. מִשָּׁם וְהִלָּאָה, קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ.
שְׁהִירֵי אִזּו הִתְקַדְּשׁ שֵׁם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁהִירֵי (מַהֲצֵד הָאֲחֵר)
מִתְקַדְּשׁ שֵׁם הַקָּדוֹשׁ, כְּשֶׁנֶּשְׁכַּר וְנִכְפָּה הִצֵּד הָאֲחֵר, כְּמוֹ שְׁהִיָּה
בִּיתְרוֹ.

מִי שִׁיכְנֵס בְּשַׁעַר זֶה – יִכְנֵס גַּם כֶּךָ שַׁעַר רֵאשׁוֹן לְחֻכְמָה
עֲלִיוֹנָה יֵרָאֵת ה' הִיא וְזוּהִי רֵאשִׁית

רֵאשִׁית חֻכְמָה יֵרָאֵת ה' וְגו' (ק"א, י'): [הַקְדַּמַּת סֵפֶר הַזוֹהַר (דף יז:)]
בְּרֵאשִׁית, רַבִּי חֲזִיָּא פִּתְחָ, רֵאשִׁית חֻכְמָה יֵרָאֵת ה'
שֶׁכָּל טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם תִּהְיֶה עֲמֻדַּת לְעֵד. רֵאשִׁית חֻכְמָה,
פְּסוּק זֶה כֶּךָ צָרִיךְ לִכְתֹּב: סוֹף חֻכְמָה יֵרָאֵת ה', בְּגִלְל שִׁירָאֵת
ה' הִיא סוֹף חֻכְמָה. [נ"א: אֵלֶּא הִיא רֵאשִׁית] לְהַכְנִס לְתוֹךְ הַדְּרָגָה
שֶׁל חֻכְמָה עֲלִיוֹנָה. זֶהוּ שְׁכָתוּב (שם קיח) פִּתְחוּ לִי שַׁעַר צְדָק.
זֶה הַשַּׁעַר לֵה', וְדַאי. שְׁאֵם לֹא יִכְנֵס בְּשַׁעַר זֶה, לֹא יִכְנֵס
לְעוֹלָמִים. (מַשֵּׁל) לְמִלָּךְ עֲלִיּוֹן שֶׁהוּא עֲלִיּוֹן נִסְתָּר וְגִנּוּז, וְעָשָׂה
לוֹ שַׁעֲרִים אֵלֶּה עַל אֵלֶּה, וּבִסּוּף כָּל הַשַּׁעֲרִים עָשָׂה שַׁעַר אֶחָד
בְּכֻמָּה מִנְעוּלִים, בְּכֻמָּה פִּתְחוּסִים, בְּכֻמָּה הִיכְלוֹת אֵלֶּה עַל אֵלֶּה,
וְאָמַר: כָּל מִי שֶׁרוֹצֶה לְהַכְנֵס אֵלַי – שַׁעַר זֶה יִהְיֶה רֵאשׁוֹן
לְגַבִּי. מִי שִׁיכְנֵס בְּשַׁעַר זֶה – יִכְנֵס. גַּם כֶּךָ שַׁעַר רֵאשׁוֹן לְחֻכְמָה
עֲלִיוֹנָה, יֵרָאֵת ה' הִיא. וְזוּהִי רֵאשִׁית.

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

ב, שְׁנִיִּים הֵם שְׁמִתְחִבְרִים כְּאַחַד, וְאַלֶּה שְׁתֵּי נִקְדוּת - אַחַד גָּנוּז וְנִסְתָּר, וְאַחַד עוֹמֵד בְּהִתְגַּלּוּת. וּבְגִלָּל שְׁאִין לָהֶם פְּרוּד נִקְרָאִים רֵאשִׁית, אַחַד וְלֹא שְׁנִיִּים. מִי שֶׁנוּטֵל זֶה נוּטֵל זֶה, וְהַכֹּל אַחַד. שֶׁהָרִי הוּא וְשְׁמוֹ אַחַד, שְׁכָתוֹב (שם פג) וַיִּדְעוּ כִּי אֵתָּה ה' שְׁמֶךָ לְבִדְךָ. לָמָּה נִקְרָא יִרְאֵת ה' בְּגִלָּל שֶׁהוּא עֵץ שֶׁל טוֹב וָרַע. זָכָה בֶּן הָאָדָם - הִנֵּה טוֹב. וְאִם לֹא זָכָה - הִנֵּה רָע. וְלִכְּנָן שׁוּרָה בְּמָקוֹם זֶה יִרְאָה, וְזֶה שֶׁעַר לְהִכָּנֵס לְכָל טוֹב שֶׁבְּעוֹלָם. שְׁכָל טוֹב - אֵלֶּה שְׁנֵי שְׁעָרִים שֶׁהֵם כְּאַחַד. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, שְׁכָל טוֹב - זֶה עֵץ הַחַיִּים, שֶׁהוּא שְׁכָל טוֹב בְּלִי רָע כָּלֵל. וְעַל שְׁלֹא שׁוּרָה בּוֹ רָע הוּא שְׁכָל טוֹב בְּלֹא רָע. לְכָל עֲשִׂיהֶם - אֵלּוּ חֲסָדֵי דָוִד הַנְּאֻמָּנִים, תּוֹמְכֵי הַתּוֹרָה. וְאוֹתָם תּוֹמְכֵי הַתּוֹרָה כְּבִיכּוֹל הֵם עוֹשִׂים. כָּל אֵלּוּ שְׁעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה אֵין בָּהֶם עֲשִׂיָּה בְּעוֹד שְׁעוֹסְקִים בָּהּ. אוֹתָם שְׁתּוֹמְכִים בָּהֶם יֵשׁ בָּהֶם עֲשִׂיָּה, וּבִכְחַז זֶה כְּתוּב תִּהְלֹתוֹ עֲמֻדַת לָעֵד, וְעוֹמֵד הַכֶּסֶּא עַל עֲמּוּדוֹ כְּרֵאוֹי.

מִצְוֹת הַתּוֹרָה שֶׁנֶּתַן הַקֹּב"ה לְיִשְׂרָאֵל כָּלֵן כְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה בְּדֶרֶךְ כָּלֵל

רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה' וְגו' (ק"א, י): [הקדמת זוהר דף י"א:] פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּמִצְוֹת הַתּוֹרָה וְאָמַר, מִצְוֹת הַתּוֹרָה שֶׁנֶּתַן הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, כָּלֵן כְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה בְּדֶרֶךְ כָּלֵל. בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים. זוֹהִי הַמִּצְוָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל הַכֹּל. וְנִקְרְאָתָּה מִצְוָה זוֹ יִרְאֵת ה', שֶׁנִּקְרְאָתָּה רֵאשִׁית, שְׁכָתוֹב (תהלים ק"א) רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה'. (משלי א) יִרְאֵת ה' רֵאשִׁית דַּעַת.

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

מִשׁוּם שְׁדָּכָר זֶה נִקְרָא רֵאשִׁית, וְזֶה הַשְּׁעָר לְהִכָּנס לְתוֹךְ
הָאֱמוּנָה, וְעַל הַמִּצְוָה הַזֹּאת מִתְקִיִּם כָּל הָעוֹלָם. הִירָאָה נִפְרֶדֶת
לְשִׁלְשָׁה צְדִידִים, שְׁנַיִם מֵהֶם אֵין בָּהֶם עֶקֶר כְּרָאוּי, וְאַחַד עֶקֶר
שֶׁל יִרְאָה. יֵשׁ אָדָם שִׁירָא מִהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדִי שִׁיחִיו בְּנִי
וְלֹא יָמוּתוּ, אוֹ שִׁירָא מֵעֵנֶשׁ שֶׁל גּוֹפּוֹ אוֹ שֶׁל מָמוֹנוֹ, וְעַל כֵּן
יִרָא מִמָּנוּ תְּמִיד. נִמְצָאת הִירָאָה שֶׁהוּא יִרָא מִן הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא לֹא שֵׁם אוֹתָהּ לְעֶקֶר. יֵשׁ אָדָם שֶׁפּוֹחֵד מִן הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא מִשׁוּם שֶׁפּוֹחֵד מֵעֵנֶשׁ אוֹתוֹ הָעוֹלָם וּמֵעֵנֶשׁ הַגִּיָּהֲנָם. שְׁנֵי
אֵלֶּה לֹא עֶקֶר שֶׁל יִרְאָה הֵם וְהַשְּׁרֵשׁ שָׁלוֹ. הִירָאָה שֶׁהִיא עֶקֶר,
שֶׁאָדָם יִירָא מִרְבוּנוֹ מִשׁוּם שֶׁהוּא גָדוֹל וְשִׁלִּיט, עֶקֶר וְשִׁרֵשׁ
שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְהַכֹּל לִפְנֵיו כְּלֹא חֲשׁוּבִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(דניאל ד) וְכָל דְּיָרִי הָאָרֶץ כְּאִינָם חֲשׁוּבִים, וְלָשִׁים אֶת רְצוֹנוֹ
בְּאוֹתוֹ הַמָּקוֹם שֶׁנִּקְרָא יִרְאָה.

בְּכָה רַבִּי שִׁמְעוֹן וְאַמֵּר, אוֹי אִם אִמֵּר, וְאוֹי אִם לֹא אִמֵּר. אִם
אִמֵּר – יִדְעוּ הָרִשְׁעִים אֵיךְ יַעֲבֹדוּ אֶת רְבוּנָם. אִם לֹא
אִמֵּר – יִאֲבֹדוּ הַחֲבֵרִים אֶת הַדְּבָר הַזֶּה. בְּמָקוֹם שֶׁשׁוּרָה יִרְאָה
קְדוּשָׁה, מִלְּפָנֶיהָ יֵשׁ יִרְאָה רַעָה שֶׁמְלַקָּה וּמַכָּה וּמִקְטָרְגָת, וְהִיא
הָרְצוּעָה לְהִלָּקוֹת אֶת הָרִשְׁעִים, וּמִי שֶׁפּוֹחֵד בְּגָלֵל עֵנֶשׁ
הַמְּלָקוֹת וְהַקְטָרוֹג כְּמוֹ שֶׁנֶּתְבָּאֵר, לֹא שׁוּרָה עָלָיו אוֹתָהּ יִרְאָת
ה' שֶׁנִּקְרָאת יִרְאָת ה' לְחַיִּים. אֲלֹא מִי שׁוּרָה עָלָיו הִירָאָה
הָרַעָה הַהִיא. וְנִמְצָא שֶׁשׁוּרָה עָלָיו הָרְצוּעָה הַהִיא, יִרְאָה
רַעָה וְלֹא יִרְאָת ה'. וּמִשׁוּם כֵּךְ הַמָּקוֹם שֶׁנִּקְרָא יִרְאָת ה'
נִקְרָא רֵאשִׁית דַּעַת, וְעַל כֵּן נִכְלָלָתָ כָּאֵן הַמִּצְוָה הַזֹּאת, וְזֶה

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

הַעֲקֹר וְהִסּוֹד לְכָל שְׁאָר הַמְצוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה. מִי שֶׁשׁוֹמֵר
הִירָאָה הַזֶּה - שׁוֹמֵר הַכֹּל. לֹא שׁוֹמֵר יִרְאָה - לֹא שׁוֹמֵר אֶת
מְצוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁהֵרִי זֶה הַשֹּׁעַר שֶׁל הַכֹּל. וּמִשּׁוֹם כֵּךְ כָּתוּב
בְּרֹאשִׁית, שֶׁהִיא יִרְאָה, בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ.
שְׁמִי שְׁעוֹבֵר עַל זֶה, עוֹבֵר עַל מְצוֹת הַתּוֹרָה. וְעָנְשׁוּ שֶׁל מִי
שְׁעוֹבֵר עַל זֶה - הִרְצוּעָה הִרְעָה הַזֶּה מִלִּקְחָה אוֹתוֹ, וְהִינּוּ
וְהָאָרֶץ הִיִּתָּה תֵּהוּ וְבֵהוּ וְחִשֵּׁן עַל פְּנֵי תֵּהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים.
הִנֵּה אֵלֶּי אֲרַבְעָה עָנָשִׁים לְהַעֲנִישׁ בָּהֶם אֶת הָרָשָׁעִים.

תֵּהוּ - זֶה חֲנֹק, שְׁכָתוּב (ישעיה לד) קוֹ תֵּהוּ, (זכריה ב) חֲבַל מִדָּה.
בָּהוּ - זֶה סְקִילָה, אֲבָנִים הַמְשַׁקְעוֹת בְּתוֹךְ הַתֵּהוֹם הַגָּדוֹל
לְעָנֵשׁ אֶת הָרָשָׁעִים. וְחִשֵּׁן - זֶה שְׂרֵפָה, שְׁכָתוּב (דברים ה) וַיִּהְיֶה
כְּשִׁמְעֶכֶם אֶת הַקּוֹל מִתּוֹךְ הַחִשֵּׁן, (שם ד) וַיִּהְיֶה בְעֵינֵי בָאֵשׁ עַד
לֵב הַשָּׁמַיִם חִשֵּׁן וְכו'. וְזֶה הָאֵשׁ הַחֲזָקָה שֶׁעַל רֹאשֵׁי הָרָשָׁעִים
מִתְחִילָה לְשַׂרֵּף אוֹתָם. וְרוּחַ - זֶה הָרֶג בְּסִיף. רוּחַ סַעָרָה, חֲרִב
שְׁנוּנָה מְלַהֶטֶת בּוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ג) וְאֵת לֵהט הַחֲרִב
הַמִּתְהַפֵּכֶת, וְנִקְרָאת רוּחַ. הָעָנֵשׁ הַזֶּה לְמִי שֶׁיַּעֲבֹר עַל מְצוֹת
הַתּוֹרָה. וְאַחֵר כָּתוּב יִרְאָה רֹאשִׁית, שֶׁהִיא הַכֹּלָל שֶׁל הַכֹּל.
מִכָּאן וְהִלָּאָה שְׁאָר מְצוֹת הַתּוֹרָה.

לֹא נִבְרָא הָעוֹלָם אֶלָּא בְּשִׁבִּיל הִירָאָה - רֹאשִׁית חֲכָמָה
יִרְאֵת ה'

רֹאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה' וגו' (קיא, א): [זוהר חדש פ' בראשית (דף יא:)]
רַבִּי יִצְחָק אָמַר, תַּחֲלֵת כָּל הָעוֹלָם וּבִנְיָנוּ לֹא נִבְרָא

— זוהר תהלים —

אֶלָּא עַל הַיְרָאָה, לְהִיּוֹת אָדָם בְּעַל יְרָאָה לְשָׁמַיִם וּבְעַל יְרָאָה
לְבָרִיּוֹת. מִמָּה שֶׁכְּתוּב (בראשית א) בְּרֹאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת
הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַשָּׁמַיִם – לְהִיּוֹת יָרָא אֶת הַשָּׁמַיִם, וְאֶת
הָאָרֶץ – לְהִיּוֹת יָרָא לְבָרִיּוֹת. כְּמוֹ כֵּן מְלַמֵּד שְׁכַל הָעוֹלָם לֹא
נִבְרָא אֶלָּא עַל הַיְרָאָה שֶׁנִּקְרָאת רֹאשִׁית, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קיא)
רֹאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה', וְזֶהוּ שֶׁכְּתוּב בְּרֹאשִׁית.

זֶהוּ הַחֲכָמָה הָאֲמִתּוֹת – רֹאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה'

רֹאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה' וגו' (קיא, י): [זוהר חדש פ' בראשית (דף טו.)]

שָׁנוּ רַבּוּתֵינוּ, אָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶּן פִּזִּי, פַּעַם אַחַת הָיִיתִי
הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ וּפְגַעְתִּי בְּאוֹתוֹ הַר שֶׁל כֶּפֶר קָרְדוֹ, וְהָיוּ הָאֲנָשִׁים
שֹׁמְחִים בְּחֻלְקָם, וְלִנְתִּי שָׁם לִיל שַׁבָּת אֶחָד, וְרֹאשִׁית אֶת
מֶאֱרָחִי שֶׁהָיָה רוּצָה לִשְׁכֹּב עִם אִשְׁתּוֹ. עָמַד זֶה מִצַּד זֶה
וְהִתְפַּלֵּל, וְעָמְדָה הָיָא מִצַּד הַהוּא וְהִתְפַּלֵּלָה. אָמַרְתִּי לָהֶם:
מִהִי תְּפִלַּתְכֶּם בְּשַׁעֲזָה זֶה? אָמְרוּ לִי: הַזְמַן שֶׁלָּנוּ לְזוּג מִשַּׁבָּת
לְשַׁבָּת, וּמִתְפַּלְלִים אֶת תְּפִלַּתְנוּ לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁהָיָה לָנוּ בֶּן שִׁיעֲבַד עֲבוּדָתוֹ, בֶּן יָרָא חֲטָא, בֶּן שִׁיעֲשָׂה אֶת
מִצְוֹתָיו וְלֹא יִסְטָה מִהַתּוֹרָה לְיָמִין וְלִשְׂמָאל. אָמַרְתִּי לָהֶם:
יְהִי רְצוֹן שְׁתֵּהִיָּה לָכֶם בְּקִשְׁתְּכֶם, שֶׁהָרִי לְשֵׁם שָׁמַיִם עֲשִׂיתֶם.
אָמַר רַבִּי יוֹסִי: אֲרָאָה פָּנֵי הַשְּׂכִינָה, שְׁלֹאֲחֵר יָמִים נִקְלַעְתִּי
לְשֵׁם, וְרֹאשִׁית אוֹתוֹ הֵבֵן שֶׁנוֹלַד לָהֶם, וְהָיָה בֶּן שָׁבַע שָׁנִים.
רָאָה אוֹתִי בְּבֵית, וְלֹא רָצָה לְדַבֵּר עִמִּי. אָמַר לוֹ אָבִיו: לֶךְ
לְפָנָיו, שְׂאִישׁ גָּדוֹל הוּא. אָמַר, אֲנִי פוֹחֵד לְדַבֵּר עִמּוֹ וּלְהִתְקַרֵּב
עִמּוֹ, שֶׁהָרִי לֹא יִדְעֵתִי אִם יֵשׁ לוֹ נִשְׁמָה קְדוּשָׁה אִם לֹא, שֶׁכֵּף

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

לִמַּד אוֹתִי מוֹרֵי הַיּוֹם הַזֶּה, שְׁלֹכַל מִי שָׁאִין לוֹ נִשְׁמָה קְדוֹשָׁה, אֲסוּר לְדַבֵּר עִמּוֹ וּלְהִתְקַרֵּב עִמּוֹ. אָמַר לוֹ: חֵס וְשָׁלוֹם, שְׁאִישׁ גָּדוֹל וְהִתְחַכֵּם שֶׁל הַדּוֹר הוּא. קָרַב אֵלַי, וְלֹא הִסְפִּיק לְדַבֵּר עִמִּי. אָמַר לִי: אֲנִי רוֹאֶה בְּךָ שְׁנִשְׁמָה חֲדָשָׁה יֵשׁ בְּךָ מִזֶּה יָמִים מוֹעֲטִים, וְלֹא נִזְרְקָה בְּךָ בְּשָׁעָה שֶׁיֵּצְאָתָּ לַעֲוֹלָם. תִּמְהַתִּי. אֲמַרְתִּי: כֵּךְ הוּא! שָׂרוּק הָיִיתִי, כְּשֶׁעֲסַקְתִּי בַּתּוֹרָה, וְנִתְּנָה בִּי נִשְׁמָה. אָמַר לִי: יִדְעָתָּ אֵת נֶפֶשׁ הַחַיָּה, שְׁאִמַּר הַכְּתוּב שֶׁהִיָּתָה מִן הָאָרֶץ, וְהָרִי מִשְׁמַע נֶפֶשׁ חַיָּה?

אֲמַרְתִּי לוֹ: אָמַר בְּנִי. אָמַר, כֵּךְ אָמַר לִי מוֹרֵי, שֶׁהִיא הַנֶּפֶשׁ שֶׁהוֹצִיאָה הָאָרֶץ, וּמִן הָאָרֶץ הִיא נִגְזְרָה, אָבֵל הִיא חַיָּה שֶׁיִּכּוֹלָה לְהִתְנַעֵנֵעַ לְכָאן וּלְכָאן, כְּמוֹ שְׁעוֹשִׁים בְּהֵמוֹת וּשְׂרָצִים וְהַכֹּל. אָבֵל אֵין בָּהּ הַשְׂכָּל וְחֻכְמָה בַּעֲבוּדַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁלֹּא נִבְרָאָה אֲלֵא לְבִהְמָה וּלְחַיָּה לְהִתְנַעֵנֵעַ בָּהּ לֵלֵא הַשְׂכָּל, וּלְהִתְכַּלּוֹת כְּשֶׁתִּצָּא, כַּהֲבֵל הַזֶּה שֶׁל הַפֶּה. אֲמַרְתִּי לוֹ: בְּנִי, מִי הוּא רִבֵּךְ? אָמַר לִי: רַבִּי אֶלְפִּסְנִדְרָאִי. אֲמַרְתִּי לוֹ: וּמָה לְמַדָּת הַיּוֹם הַזֶּה? אָמַר לִי: הַפְּסוּק הַזֶּה שֶׁכְּתוּב (תהלים קיא) רֵאשִׁית חֻכְמָה יִרְאֵת ה' שְׂכָל טוֹב לְכֹל עוֹשִׂיהֶם, כֵּךְ אָמַר לִי רַבִּי אֶלְפִּסְנִדְרָאִי, מָה הוּא חֻכְמָה? הוּא שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא חֻכְמָה, וּמַעֲוֹלָם לֹא גָלָה לְשׁוֹם אָדָם וְלֹא עֲתִיד לְהַגְלוֹת, אֲלֵא קִצַּת הַיִּמְנָה לְמַשָּׁה לְבַד. וְלֹא עָמַד עַל כָּל יְדִיעָתָהּ, אֲלֵא עָמַד עַל מָה שֶׁלֹּא עָמַד אָדָם, עַל הָרֵאשִׁית הַזֹּאת שֶׁהִיא חֻכְמָה, שֶׁכְּתוּב בּוֹ בְּמַשָּׁה (דברים לג) וַיֵּרָא רֵאשִׁית לוֹ, וְזֶהוּ חֻכְמָה. וְאִם תֹּאמַר, הָרִי כְּתוּב וְה' נָתַן

קִיב א הַלְלוּיָהּ אֲשֶׁרִי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה
 בְּמִצּוֹתָיו חָפֵץ מְאֹד: ב גְּבוּר בְּאֶרֶץ יְהוּה יִרְעוּ
 דֹּר יִשְׁרָיִם יְבָרְךָ: ג חוֹן וְעֹשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת
 שִׁימוּשׁ תהלים

להתגדל בגבורותיך

הללויה אשרי איש (קיב, א): [שימוש תהלים לפרק קיב] להתגבר בגבורותיך.

זוהר תהלים

כְּשֵׁרוֹאִים שָׂרְצוֹן אוֹתוֹ הָאִישׁ (בשמחה וברצון הלב) לְרֹדֵף וּלְהִשְׁתַּדֵּל
 אַחֵר הַקֶּבֶ"ה בְּלִבּוֹ וְנִפְשׁוֹ וּרְצוֹנוֹ וְדָאִי אֲזַ שֵׁם יוֹדְעִים
 שֶׁהַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה בּוֹ וְאֲזַ צְרִיכִים לִקְנוֹת אֶת אוֹתוֹ הָאִישׁ בְּכֶסֶף
 שְׁלָם (ולהשתדל אחריו) לְהִתְחַבֵּר עִמּוֹ וּלְלַמֵּד מִכּוֹנֵן

גְּבוּר בְּאֶרֶץ יְהוּה יִרְעוּ דֹּר יִשְׁרָיִם יְבָרְךָ וגו' (ק"ב, ב): [זוהר
 ח"ב פ' תרומה (דף קכ"ח:)] וּמִנֵּין יוֹדְעִים שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מְתַרְצֶה בּוֹ וְשֵׁם בּוֹ אֶת מְדוּרוֹ? כְּשֵׁרוֹאִים שָׂרְצוֹן אוֹתוֹ הָאִישׁ
 (בשמחה וברצון הלב) לְרֹדֵף וּלְהִשְׁתַּדֵּל אַחֵר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּלִבּוֹ וְנִפְשׁוֹ וּרְצוֹנוֹ, וְדָאִי אֲזַ שֵׁם יוֹדְעִים שֶׁהַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה בּוֹ,
 וְאֲזַ צְרִיכִים לִקְנוֹת אֶת אוֹתוֹ הָאִישׁ בְּכֶסֶף שְׁלָם, (ולהשתדל אחריו)
 לְהִתְחַבֵּר עִמּוֹ וּלְלַמֵּד מִמֶּנּוּ. וְעַל זֶה הָרֵאשׁוֹנִים הָיוּ אוֹמְרִים,
 וְקִנְיָה לָךְ חֵבֶר – בְּשֹׁכֵר שְׁלָם יֵשׁ לִקְנוֹת אוֹתוֹ, כְּדִי לְזַכּוֹת
 בְּשִׂכְנָה. עַד כָּאן צָרִיךְ לְרֹדֵף אַחֵר הַצַּדִּיק וּלְקַנּוֹת אוֹתוֹ. אַף
 כֵּן אוֹתוֹ הַצַּדִּיק צָרִיךְ לְרֹדֵף אַחֵר הָרָשָׁע וּלְקַנּוֹתוֹ בְּשֹׁכֵר שְׁלָם,
 כְּדִי שִׁיעֲבִיר מִמֶּנּוּ אוֹתָהּ זִהְמָה וְיִכְפֶּה אֶת הַצַּד הָאֲחֵר וְיַעֲשֶׂה

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

לְנַפְשׁוֹ, כְּדֵי שְׁיִחַשֵׁב עָלָיו כְּאִלּוּ הוּא בָּרָא אוֹתוֹ. וְזֶהוּ הַשִּׁבְחָה שְׁיִתְעַלֶּה בּוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר מִכָּל שִׁבְחָה אַחֵר, וְעֲלֶיהָ זֶה יוֹתֵר מִהַכֵּל. מָה הַטַּעַם? כִּי הוּא גֵרָם לְכַפּוֹת אֶת הַצַּד הָאֲחֵר וּלְהַעֲלוֹת כְּבוֹד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל זֶה כָּתוּב בְּאַהֲרֹן, (מלאכי ב) וּרְבִים הִשִּׁיב מֵעוֹן. וְכָתוּב (שם) בְּרִיתִי הִיטָה אֹתוֹ. בֹּא וּרְאֵה, כָּל מִי שֶׁאַוֲחִז בְּיַד הָרָשָׁע (ושב אליו) וּמִשְׁתַּדֵּל בּוֹ לַעֲזֹב דֶּרֶךְ רָעָה, הוּא עוֹלָה בְּשִׁלְשׁ עֲלִיּוֹת מֶה שֶׁלֹּא עוֹלָה כֵּן שׁוֹם אִישׁ אַחֵר: גּוֹרֵם לְכַפּוֹת אֶת הַצַּד הָאֲחֵר, גּוֹרֵם שְׁמִתְעַלֶּה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ, וְגוֹרֵם לְהַעֲמִיד כָּל הָעוֹלָם בְּקִיּוּמוֹ לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה. וְעַל הָאִישׁ הַזֶּה כָּתוּב, בְּרִיתִי הִיטָה אֹתוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם. וְזוֹכָה לְרֵאוֹת בָּנִים לְבָנָיו, וְזוֹכָה בְּעוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכָה לְעוֹלָם הַבָּא. כָּל בְּעָלֵי הַדִּינִים לֹא יְכוּלִים לְדוֹן אוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. נִכְנָס בְּשָׁנִים עֶשֶׂר שָׁעֵרִים, וְאֵין מִי שְׁיִמָּחֶה בִּידּוֹ. וְעַל זֶה כָּתוּב, (תהלים קיב) גִּבּוֹר בְּאַרְצָן יִהְיֶה זֶרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ. הוּן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֻדַת לָעֵד. זֶרַח בַּחֲשֵׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל וְגו'.

כְּשֶׁבֶן אָדָם גִּבּוֹר בְּאַרְצָן גִּבּוֹר בַּתּוֹרָה גִּבּוֹר בְּיִצְרוֹ - גִּבּוֹר בְּאַרְצָן וְדָאֵי עוֹלָה אוֹרוֹ וְנִמְשָׁךְ בּוֹ מְשִׁיכוֹת יִתֵּר אֶז דּוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ גִּבּוֹר בְּאַרְצָן יִהְיֶה זֶרְעוֹ וְגו' (קיב, ב): [זוהר ח"ג פ' 9 בלק (דף קצ"א):]
פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים קיב) גִּבּוֹר בְּאַרְצָן יִהְיֶה זֶרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ. כְּשֶׁבֶן אָדָם גִּבּוֹר בְּאַרְצָן, גִּבּוֹר בַּתּוֹרָה, גִּבּוֹר בְּיִצְרוֹ - גִּבּוֹר בְּאַרְצָן וְדָאֵי. עוֹלָה אוֹרוֹ וְנִמְשָׁךְ בּוֹ מְשִׁיכוֹת יִתֵּר, אֶז דּוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ, יִבְרָךְ כָּתוּב. אָמַר רַבִּי אַבְא, וְהָרִי רָאִינוּ

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

תִּינוּקוֹת שְׁאוּמְרִים דְּבָרִים עֲלִיּוֹנִים וְאַחַר כֵּן עוֹמְדִים רִאשֵׁי
הָעוֹלָם. אָמַר לוֹ, תִּינוּק שְׁאָמַר דְּבַר אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם לְפִי
שָׁעָה, בְּלִי כוֹנֵנָתָם, מִבְּטָח אָדָם בְּזָה, שְׂיִזְכָּה לְלַמֵּד תּוֹרָה
בְּיִשְׂרָאֵל. אָבֵל זֶה שְׁאוּרוֹ עוֹמֵד עַל עֲמָדוֹ בְּדַעַת שְׁלֵמָה, לֹא
כֵּן. וְעוֹד, שֶׁהָרִי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעָרְגָתוֹ לְהָרִיחַ תַּפּוּחַ
זֶה. אֲשֶׁרִי חֲלָקוּ.

אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁמַתְבָּרָךְ בְּבָנִים בְּעוֹלָם הַזֶּה

גְּבוּר בָּאָרֶץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ וגו' (ק"ב, ב): [זוהר חדש מדרש רות (דף קב.)]
גְּבוּר בָּאָרֶץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ - אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁמַתְבָּרָךְ
בְּבָנִים בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּדִי שְׁלֹא יִלָּךְ יְחִידִי לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם
וּלְנַעֲמִי מוֹדַע לְאִישָׁה אִישׁ גְּבוּר חֵיל מִמֶּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ
וְשָׁמוֹ בַּעַז וְגו' (רותב). רַבִּי רְחוּמָאִי פָתַח, (תהלים ק"ב) גְּבוּר
בָּאָרֶץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁמַתְבָּרָךְ בְּבָנִים בְּעוֹלָם
הַזֶּה, כְּדִי שְׁלֹא יִלָּךְ יְחִידִי לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם. בֹּא וְרֵא, בְּדִגְמָא
שֵׁישׁ בָּאָדָם יְהו"ה מְלֹא, וּמִתְפָּרֵשׁ הָאוֹר שְׁלוֹ לִמ"ה, כָּאֵן
יֵשׁ בְּגוֹף הַשֵּׁם מְלֹא יְהו"ה, וּמִתְפָּרֵשׁ לְעֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם
אוֹתִיּוֹת, וְעַם מִנְצַפ"ךְ הֵם עֶשְׂרִים וּשְׁבַע. וְאֲנִי אֶפְתַּח לָךְ
דֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל. כְּמוֹ שֶׁהוּא דִּגְמַת אָדָם, שֶׁהוּא מֵאֲרַבַּע אוֹתִיּוֹת,
וְהוּא אוֹר גָּדוֹל, כֵּן יֵשׁ בְּגוֹף אֲרַבְּעָה יְסוּדוֹת - אֵשׁ וְעָפָר
רוּחַ וּמַיִם, וְהֵם אֲרַבְּעָה כַּחוֹת. וְאֵלּוּ הֵם: רוּחַ הַבְּהֵמָה,
וְנֶפֶשׁ הַבְּהֵמָה, וְהַנֶּשְׁמָה, וְהַנֶּשְׁמָה לְנֶשְׁמָה. וְהֵם מֵצֵד
הַשְּׂמָאל.

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

מן הה' מתעוררת תשובה לאיש

וְהֵם פּוֹעֲלִים בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּמוֹ זֶה: הַשֹּׁכֵל מֵהִנְשָׁמָה לְנִשְׁמָה. וְתַאוֹת הַשֹּׁכֵל נִמְשַׁכֶּת מִן הַנִּשְׁמָה. וּמִן רוּחַ הַבְּהֵמִית יֵבֵא הַמַּשָּׂא וּמִתֵּן עִם הַגּוֹיִם. וְנִפְשׁ הַבְּהֵמִית לְהִנְהִיג הָאֵיבָרִים, שִׁילְכוּ לֹאכִילָה וְשִׁתְיָה וְתַאוֹת הַמַּשְׁגֵּל, וְזוֹהִי הַנִּפְשׁ הַבְּהֵמִית (מִן הָרוּחַ אַרְבַּע רוּחוֹת, קֵר וְחַם קִיץ וְחֹרֶף). וְחִמְשָׁה מְקוֹמוֹת שְׁעָשָׂרִים וְשִׁתִּים אוֹתִיּוֹת נִזְכָּרוֹת בָּהֶם, וְהֵם: אַחֲרָ"ע מְגֻרֹן, בּוֹמ"ף מְשֻׁפְּתִים, גִּיכ"ק מִחִיף, דְּטִלנ"ת מְלֻשׁוֹן, זִסְצִר"ש מְשִׁינִים. וְאֵלוֹ חֲמֵשֶׁת הַמְּקוֹמוֹת נִכְלָלִים בְּאַרְבָּעָה כַּחוֹת, שֶׁהֵם מְנַהֲיָגִים הָאֵיבָרִים, וּבָהֶם נִבְרָא כָּל הַגּוֹף. וְעַלֵּיהֶם הָאֲרָבַע אוֹתִיּוֹת קְדוֹשׁוֹת, שֶׁנִּקְרְאוּ אָדָם, וְעַלֵּיהֶם אָמַר הַכָּתוּב, (בְּרֵאשִׁית א) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ. וּמִן הַיּוֹ"ד מֵתַעוֹרֶרֶת יִרְאֶה לְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, שִׁיְהִיָּה הָאָדָם יִרְאֵה מִמֶּנּוּ. וּמִן הַה' מֵתַעוֹרֶרֶת תְּשׁוּבָה לְאִישׁ. וּמִן הו' מֵתַעוֹרֶרֶת לְאָדָם תּוֹרָה. וּמִן הַה' מֵתַעוֹרְרִים מַעֲשִׂים טוֹבִים וּמַצּוֹת, וְלֹא יִחָטֵא. וְזֶהוּ הַשֵּׁם הַנִּסְתָּר בְּצַלְמוֹ. כְּמוֹ שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִסְתָּר בְּעוֹלָמוֹ, כֵּךְ הוּא זֶה הַשֵּׁם נִסְתָּר בְּאָדָם.

וְדַע שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שְׁמוֹת: יְהו"ה. יְהו"ה. יְהו"ה. יְהו"ה. וְדַע שֶׁהָאֲרָבַע אוֹתִיּוֹת דְּגִמַּת אַרְבָּעָה יְסוּדוֹת שֶׁנִּקְרְאוּ גוֹף, וּמִתְפַּשְּׁטִים לְמֵאתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה אֵיבָרִים. וְעַל אֵלוֹ הָאֲרָבַעָה יֵשׁ אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת הַנִּזְכָּרִים לְמַעֲלָה, וְהֵם מֵתַעֲלִים עַל הָאֲרָבַעָה גּוֹפִים שֶׁהִזְכֵּרְנוּ, וְנִקְרְאִים נִקְדוֹת. כִּי בַּהֲבֵרַת י' אִי, וּבַהֲבֵרַת ה' אֶה. וּבַהֲבֵרַת ו' או. וּבַהֲבֵרַת ה' אֶה. וְיֵשׁ עַל

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

הַנְּקָדוֹת טַעֲמִים, שֶׁהֵם מְנַהֲיִגִּים לְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵם כְּנָגֵד רִגְלֵי הַמְּרַכְּבָה, שֶׁהֵם מוֹצֵא הִיסוּדוֹת הַשְּׁפָלִים, וְהֵם נִקְרָאִים נְקָדוֹת. וְעַלֵּיהֶם שְׁלֹשָׁה טַעֲמִים, וְהֵם זֶרְקָא תַלְשָׁא שְׁלִשְׁלָת. וְזֶהוּ שֵׁם הַנִּסְתָּר הַטְּהוֹר וְהַקְדוֹשׁ, שֶׁהוּא שֵׁם הוֹי"ה. וְכֵן בְּאָדָם, מִן הָא' לְבִדָּה הַתַּפְּשׁוּטוֹ אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֶׁל שֵׁם: אִי, אָה, אוּ, אָה. וּמִן הָאֶלֶף הַתַּפְּשׁוּט ה"א הַנֶּעְלָם, כִּי הוּא מוֹצִיא מֵה שְׁקֵבֶל. וְגַם שְׁתֵּי הַבְּרוּתֵיוֹ אִי אוּ – הִרְאִשׁוֹן מְקַבֵּל וְהַשְּׁנִי מוֹלִיד. וְהִי"ד הַנֶּעְלָם שֶׁל אִי מוֹרָה כִּי מִמֶּנּוּ מִתַּפְּשׁוּט הַכֹּל. וְעַל כֵּן נִקְרָא הִרְאִשׁוֹן מְקַבֵּל, וְהַשְּׁנִי מוֹלִיד. וְהִי"ד הַנֶּעְלָם שְׁמוֹרָה כִּי מִמֶּנּוּ מִתַּפְּשׁוּט הַכֹּל. וְעַל כֵּן נִקְרָא הִרְאִשׁוֹן זֶרְקָא, כְּשֵׁמוֹ כֵּן הוּא, כִּי הוּא מוֹרָה שְׁאִין לוֹ סוּף. וְהַשְּׁנִי תַלְשָׁא, מְלָה מְרַכְּבָת: ת"ל ש"א. כִּי הִיא נוֹשֵׂאת הַת"ל. וְהַשְּׁלִישִׁי שְׁלִשְׁלָת, כְּשִׁמָּה כֵּן הִיא, הַמְשַׁפְּעֵת לְתֵל שֶׁהַכֹּל פּוֹנִים שֵׁם (וְעַל זֶה כּוֹן הַמַּחֲבֵר בְּאִמְרוֹ).

וְדַע שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שְׁמוֹת, בְּדִגְמָא הַזֶּה: יוֹסִי יוֹסִי יוֹסִי יוֹסִי. יֵשׁ אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֶׁנִּקְרָאוּ גּוֹף, וּמִתַּפְּשׁוּטִים לְמֵאֲתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה אִיבָרִים. וְיֵשׁ אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֶׁנִּקְרָאוּ נְקָדוֹת, וְהֵם מִתְּעַלִּים עַל הַגּוֹף. וְיֵשׁ עַל הַנְּקָדוֹת טַעֲמִים, שֶׁהֵם מְנַהֲיִגִּים אֶת הָאוֹתִיּוֹת. וְעַל שְׁלֹשָׁה שֵׁם נִסְתָּר וְקְדוֹשׁ, וְהַנְּקָדוֹת גּוֹף לְטַעֲמִים, וְהָאוֹתִיּוֹת גּוֹף לְנְקָדוֹת. רַבִּי רַחֲוִמַאי פְּתַח, (תהלים קיב) גָּבוּר בְּאַרְצָךְ יְהִיָּה זִרְעוֹ. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שִׁיזְכָּה לְהַתְּבַרֵּךְ בְּבָנִים בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְאִם לֹא, הוּא הוֹלֵךְ מִיָּד לְיָד. וְכַתוּב (משלי יא) יָד לְיָד לֹא יִנְקָה רַע. מֵה זֶה יָד לְיָד? (תהלים כה) סוֹד ה' לִירְאִיו.

לְעַד: ד זָרַח בַּחֲשֶׁךְ אֹזֶר לַיִּשְׂרָאֵל חֲנוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק:
 ה טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמַלְּוָה יִכְלָל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: ו כִּי
 לְעוֹלָם לֹא יִמוּט לְזָכָר עוֹלָם יְהִיָּה צַדִּיק: ז מִשְׁמוּעָה רָעָה
 לֹא יִירָא נִבּוֹן לִבּוֹ בְּטַח בִּיתְחוּלָהּ: ח סְמוּךְ לִבּוֹ לֹא
 יִירָא עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה בְּצַרְיוֹ: ט פֶּזֶר נָתַן לְאַבְיוֹנִים צִדְקָתוֹ
 עֲמִידָת לְעַד קֶרֶן תְּרוּם בְּכִבּוֹד: י רָשָׁע יִרְאֶה וְכַעַם שִׁנּוּ
 יִחַרְק וְנַמֵּם תַּאֲוֹת רְשָׁעִים הַאֲבֵד:

— זוהר תהלים —

טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמַלְּוָה יִכְלָל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט

טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמַלְּוָה וּגו'. (ק"ב, ה): [זוהר ח"א פ' נח (דף טו.ס)] אֵלֶּה
 תּוֹלְדֵת נָח וְגו'. רַבִּי יְהוּדָה פֶּתַח, (תהלים קיב) טוֹב אִישׁ
 חוֹנֵן וּמַלְּוָה יִכְלָל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט. טוֹב אִישׁ - זֶה הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּקְרָא טוֹב, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שם קמה) טוֹב ה' לְכָל,
 וְכָתוּב (שמות טו) ה' אִישׁ מִלְחָמָה. לְכָל הַזֶּה חוֹנֵן וּמַלְּוָה,
 לְמָקוֹם שֶׁאֵין לוֹ מִשְׁלוֹ, וְאוֹתוֹ מָקוֹם נִזּוֹן מִמֶּנּוּ. יִכְלָל דְּבָרָיו
 בְּמִשְׁפָּט - שֶׁהָרִי אוֹתוֹ דָּבָר לֹא נִזּוֹן אֲלֵא בְּמִשְׁפָּט, כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים פט) צִדֵּק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסֵּאָךְ.

הַצִּדְקָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה עוֹמֶדֶת לְעוֹלָמִים

פֶּזֶר נָתַן לְאַבְיוֹנִים צִדְקָתוֹ וּגו'. (ק"ב, ט): [זוהר ח"א פ' ויגש (דף רח.ת)]
 כָּלֶם מִתְקַיְמִים בְּעוֹלָם - עֲשִׁירִים וְעֶנְיִים וְכָלֶם כְּדִי
 לְזִכּוֹת אֵלֹה בָּאֵלֹה: לְזִכּוֹת צַדִּיקִים עִם רְשָׁעִים, לְזִכּוֹת חֲכָמִים
 עִם טִפְשִׁים, לְזִכּוֹת עֲשִׁירִים עִם עֲנִיִּים, שֶׁהָרִי מִשּׁוֹם כֶּף זִוְכָה

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

הָאָדָם לְחַיֵּי הָעוֹלָם וְנִקְשָׁר בְּעֵץ הַחַיִּים וְלֹא יָכֹל יוֹסֵף
 לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנִּצָּכִים עָלָיו וְגו'. רַבִּי חֵיִיא פִּתַּח וְאָמַר, (תהלים
 קיב) פֶּזֶר נָתַן לְאַבְיוֹנִים צִדְקָתוֹ עֲמֻדַת לְעַד קָרְנוֹ תְרוֹם בְּכָבוֹד.
 בֹּא רֵא, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּרָא אֶת הָעוֹלָם וְהִשְׁלִיט עָלָיו אֶת
 הָאָדָם שִׁיְהִי מֶלֶךְ עַל הַכָּל. וְהָאָדָם הַזֶּה נִפְרָדִים מִמֶּנּוּ בְּעוֹלָם
 כְּמָה מִיָּנִים, מֵהֶם צְדִיקִים וּמֵהֶם רָשָׁעִים, מֵהֶם טַפְשִׁים וּמֵהֶם
 חֲכָמִים, וְכָלֶם מִתְקִימִים בְּעוֹלָם, עֲשִׁירִים וְעֲנִיִּים, וְכָלֶם כְּדִי
 לְזֻכּוֹת אֱלוֹ בָּאֵלוֹ, לְזֻכּוֹת צְדִיקִים עִם רָשָׁעִים, לְזֻכּוֹת חֲכָמִים
 עִם טַפְשִׁים, לְזֻכּוֹת עֲשִׁירִים עִם עֲנִיִּים, שֶׁהִרִי מִשּׁוֹם כֶּף זֹכָה
 הָאָדָם לְחַיֵּי הָעוֹלָם וְנִקְשָׁר בְּעֵץ הַחַיִּים. וְלֹא עוֹד, אֲלֹא שֶׁהִנֵּה
 הַצִּדְקָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה עֲמֻדַת לְעוֹלָמִים, שֶׁכְּתוּב וְצִדְקָתוֹ עֲמֻדַת
 לְעַד. פֶּזֶר נָתַן לְאַבְיוֹנִים. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, כִּשְׁבָּרָא הַקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, הֶעֱמִיד אוֹתוֹ עַל עֲמוּד אֶחָד וְשָׁמוּ צְדִיק,
 וְהַצִּדִּיק הַזֶּה הוּא הַקִּיּוֹם שֶׁל הָעוֹלָם, וְזֶה הוּא שֶׁמִּשְׁקָה וְזֶן
 לְכָל, שֶׁכְּתוּב (בראשית ב) וַנְּהַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן
 וּמִשָּׁם יִפְרָד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים.

צִדְקָתוֹ עֲמֻדַת לְעַד - זוּ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל

וּמִשָּׁם יִפְרָד, מֵהַ זֶה יִפְרָד? אֲלֹא הַמְּזוֹן הַהוּא וְהַמִּשְׁקָה שֶׁל
 הַנְּהַר הַהוּא נוֹטֵל הַגֶּן הַכָּל, וְאַחֵר כֶּף מִתְּפֹזֵר הַמִּשְׁקָה
 הַהוּא לְאַרְבָּעָה צִדְדִים שֶׁל הָעוֹלָם, וְכְּמָה הֵם שֶׁמִּצְפִּים לְהִיּוֹת
 מִשְׁקִים וְלִהְיוֹן מִשָּׁם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קמה) עֵינֵי כָל אֱלֹהִים
 יִשְׁכְּרוּ וְאִתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. וּמִשּׁוֹם כֶּף פֶּזֶר נָתַן
 לְאַבְיוֹנִים - זֶה צְדִיק. צִדְקָתוֹ עֲמֻדַת לְעַד - זוּ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

שְׁמֹשׁוֹם כִּךְ הִיא עוֹמֶדֶת בְּסוֹד שֶׁל שְׁלוֹם בְּקִיּוֹם שְׁלָם. רָשָׁע יִרְאֶה וְכַעַס – זֶה מַלְכוּת עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת. בֹּא רְאֵה, מַלְכוּת שָׁמַיִם הִיא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, לְקַיֵּם כָּל הָעֲנִיִּים בְּתוֹךְ הַצֵּל שֶׁל רֹאשִׁית הַשְׂכִּינָה, וְהַצִּדִּיק הַזֶּה הוּא נִקְרָא גִבְאֵי צְדָקָה, לְחַן וְלִזְוֹן אֶת הַכֹּל, שֶׁכְּתוּב פֶּזֶר נָתַן לְאַבְיּוֹנִים, מִשּׁוֹם כִּךְ גִּבְאֵי צְדָקָה נוֹטְלִים שָׂכָר כְּנֶגֶד כָּל הַנּוֹתָנִים צְדָקָה.

עֹמֶדֶת לָעֵד – עוֹמֶדֶת עַל הָאָדָם לְזִמּוֹן לֹו קִיּוֹם וְחַיִּים

פֶּזֶר נָתַן לְאַבְיּוֹנִים צְדָקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעֵד וְגו' (ק"ב, ט) נְזוּהַר ח"ג פ' בהעלותך (דף קנ"ג.) [[וּבִיּוֹם הַקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן. רַבִּי חֲזִיָּא פִתַּח, (תהלים ק"ב) פֶּזֶר נָתַן לְאַבְיּוֹנִים צְדָקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעֵד קִרְנוֹ תְרוּםָה בְּכָבוֹד. פֶּזֶר לְאַבְיּוֹנִים, מַה זֶה פֶּזֶר? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (משלי יא) יֵשׁ מִפֶּזֶר וְנוֹסֵף עוֹד. יָכוֹל פֶּזֶר בְּעֶלְמָא? בֹּא לְהַשְׁמִיעֵנוּ פֶּזֶר נָתַן לְאַבְיּוֹנִים. כִּיּוֹן שֶׁנָּתַן לְעֲנִיִּים, פֶּזֶר זֶה נָאֵה. מַה זֶה וְנוֹסֵף עוֹד? בְּכָל. וְנוֹסֵף עוֹד – בְּעֶשֶׂר. וְנוֹסֵף עוֹד – בְּחַיִּים.

פֶּסוּק זֶה כִּךְ צָרִיךְ לֹו לְהִיּוֹת: יֵשׁ מִפֶּזֶר וְנוֹסֵף עוֹד. מַה זֶה וְנוֹסֵף? אֵלֶּא אוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁשׁוּרָה בּוֹ מִיתָה, הוּא גּוֹרֵם לֹו שְׁתִּיתוֹסֵף מִחַיִּים שֶׁלְמַעְלָה לְהוֹסִיף לֹו. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, הַפֶּסוּק מַעֲיֵד שֶׁכָּל מִי שֶׁנּוֹתֵן לְעֲנִיִּים, מַעֲוִיר עֵץ הַחַיִּים לְהוֹסִיף לְאוֹתוֹ עֵץ הַמּוֹת, וְאֵז נִמְצָא חַיִּים וְשִׁמְחָה לְמַעְלָה. וְהָאָדָם שֶׁגּוֹרֵם אֶת זֶה, בְּשַׁעַר שֶׁצָּרִיךְ לֹו, אוֹתוֹ עֵץ הַחַיִּים עוֹמֵד עָלָיו, וְאוֹתוֹ עֵץ הַמּוֹת מִגֵּן עָלָיו, וּמִשּׁוֹם כִּךְ וְנוֹסֵף עוֹד (כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר). צְדָקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעֵד (תהלים ק"א). מַה זֶה

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

עֲמֶדֶת לְעֵד? עֲמֶדֶת עַל הָאָדָם לְזִמֵּן לוֹ קִיּוֹם וְחַיִּים. כִּמּוֹ
שֶׁהוּא נָתַן לוֹ חַיִּים וְעוֹרֵר לְגִבֵּי הַחַיִּים, כִּךְ גַּם נֹתְנִים לוֹ, וְאֵלּוּ
שְׁנֵי אֵילָנוֹת (נֹתְנִים לוֹ) עֲמֻדִים עָלָיו לְהַצִּילוֹ וּלְהוֹסִיף לוֹ חַיִּים.
קִרְנוֹ תְרוּם בְּכָבוֹד. בֹּא רֵאָה, הָעוֹלָם שְׂאֲמָרְנוּ, אוֹתָהּ קִרְן
תְרוּם, וּבִמָּה? בְּכָבוֹד שְׁלֹמֶעֱלָה, שְׂאִישׁ זֶה גָרַם לְחִבְרָם כָּאֶחָד,
וּלְרוֹקֵן בְּרֻכּוֹת לְמַעְלָה וּמַטָּה.

כד לחודש

ק"ג א הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עֲבָדֵי יְהוָה הַלְלוּ אֶת שֵׁם
יְהוָה: ב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ

שימוש תהלים

להשמיד המינות

הללויה הללו עבדי ה' (ק"ג, א): [שימוש תהלים לפרק ק"ג] הוא טוב
להשמיד עבודת כוכבים.

זוהר תהלים

מִי שֶׁמְשַׁבֵּחַ אֶת הָאֶחָד צָרִיף לְשַׁבַּח לְפִי כְבוֹדוֹ וּלְפִי כְבוֹדוֹ
כָּךְ צָרִיף שְׁבַח

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עֲבָדֵי ה' וְגו' (ק"ג, א): [זוהר ח"א פ' ויחי (דף רלב:)] רַבִּי
חֲזַקְיָה פִתַּח וְאָמַר, (תהלים ק"ג) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עֲבָדֵי ה'
הַלְלוּ אֶת שֵׁם ה'. בְּפֶסוּק זֶה יֵשׁ לְהִתְבּוֹנֵן בּוֹ. כִּינֵן שֶׁאָמַר
הַלְלוּיָהּ, אֲזִי לָמָּה הַלְלוּ עֲבָדֵי ה', וְאַחֵר כָּךְ הַלְלוּ אֶת שֵׁם ה'?
אֲלָא כָךְ שְׁנִינוּ, מִי שֶׁמְשַׁבֵּחַ אֶת [האחד] הָאֶחָד, צָרִיף לְשַׁבַּח
לְפִי כְבוֹדוֹ, וְלְפִי כְבוֹדוֹ כָּךְ צָרִיף שְׁבַח. וְשְׁנִינוּ, מִי שֶׁמְשַׁבֵּחַ
אֶת הָאֶחָד בְּשַׁבַּח שְׁאִין בּוֹ - הוּא מְגַלֶּה [גלוי ומסבב] אֶת גְּנוּתוֹ,
וְרוֹצֵה לְגַלוֹת אוֹתוֹ. וְעַל זֶה מִי שֶׁעוֹשֶׂה *הַסֶּפֶד עַל בֶּן אָדָם,
צָרִיף כְּפִי כְבוֹדוֹ וְלֹא יוֹתֵר, שֶׁמֵּתוּךְ שְׁבַחוֹ בָּא לְגְנוּתוֹ, וּבְכָל
שְׁבַח צָרִיף לְפִי כְבוֹדוֹ.

הללו עבדי ה' הללו את שם ה'

בא ראה, הללויה, כאן יש שבח עליון של רבון הכל, מקום

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

שְׁאִין הָעֵין שׁוֹלֶטֶת בּוֹ לְדַעַת וּלְהַתְּבוּנָן [מקום], שֶׁהוּא טָמִיר
 שֶׁל כָּל הַטְּמִירִים, וּמִיָּהוּ? י"ה, שֵׁם עֲלִיּוֹן עַל הַכֹּל. וּמִשּׁוּם כֶּן
 הִלְלוּיָהּ, שִׁבַּח וְשֵׁם כְּאַחַד, כְּלוּלִים כְּאַחַד, וְכֵאן נִסְתָּר הַדְּבָר
 שֶׁאָמַר הִלְלוּיָהּ וְלֹא אָמַר מִי הִלְלוּיָהּ, לְמִי אָמְרוּ הִלְלוּ? אֲלֹא
 כְּמוֹ שִׁי"ה נִסְתָּר, כֶּן שִׁבַּח שְׁמִשְׁבָּחִים הֵם נִסְתָּרִים,
 שְׁמִשְׁבָּחִים לֹא יֵדְעֻנוּ מִי הֵם, וְכֶן צְרִיךְ הַכֹּל לִהְיוֹת נִסְתָּר
 בְּסוּד עֲלִיּוֹן. וְאַחַר שֶׁנִּסְתָּר בְּסוּד עֲלִיּוֹן, גָּלָה וְאָמַר הִלְלוּ עַבְדִּי
 ה' הִלְלוּ אֶת שֵׁם ה', מִשּׁוּם שֶׁזֶּהוּ מְקוֹם שֶׁלֹּא נִסְתָּר, כְּאוֹתוֹ
 עֲלִיּוֹן הַטְּמִיר שֶׁל כָּל הַטְּמִירִים. זֶהוּ מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא שֵׁם, כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוּאֵל ב' ו') אֲשֶׁר נִקְרָא שֵׁם שֵׁם ה'. הִרְאֵנוּ נִסְתָּר
 שְׁאִינוֹ [זח] גְּלוּי. [השני] נִסְתָּר וְגְלוּי. וּמִשּׁוּם שֶׁעוֹמֵד בְּהַתְּגַלּוּת
 אָמַר, אוֹתָם שְׁמִשְׁבָּחִים לְאוֹתוֹ מְקוֹם מִי הֵם? וְאָמַר שֶׁהֵם
 עַבְדֵי ה' הִרְאוּיִם לְשִׁבַּח אֶת הַמְּקוֹם הַזֶּה.

יְהִי שֵׁם ה' מְבָרָךְ

יְהִי שֵׁם ה' מְבָרָךְ, מִה שׁוֹנָה שֶׁאָמַר יְהִי? אֲלֹא יְהִי - סוּד
 הַהִמְשָׁכָה מְאוֹתוֹ מְקוֹם עֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא נִסְתָּר, כְּמוֹ
 שֶׁאֲמַרְנוּ, שֶׁהוּא י"ה, עַד סוּד הַבְּרִית שֶׁהוּא יו"ד תַּחְתּוֹנָה, כְּמוֹ
 שִׁי"ד הָעֲלִיּוֹנָה, הִרְאֵנוּ בְּסוּף. וּמִשּׁוּם כֶּן יְהִי, סוּד
 הַהִמְשָׁכָה מִטְּמִיר שֶׁל כָּל הַטְּמִירִים עַד הַדְּרָגָה הַתַּחְתּוֹנָה,
 וּבַדְּבָר הַזֶּה מִתְקַיֵּם כָּל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר יְהִי
 רָקִיעַ, יְהִי מְאֹרֹת, יְהִי אֹר. בְּכָל אוֹתָם הַמַּעֲשִׂים שֶׁלְּמַעַל
 כְּתוּב יְהִי. בְּכָל אוֹתָם מַעֲשִׂים שֶׁלְּמַטָּה לֹא כְּתוּב יְהִי, מִשּׁוּם
 שֶׁסוּד זֶה שֶׁהוּא [המשכח] מְסוּד עֲלִיּוֹן, נִסְתָּר כָּל הַנִּסְתָּרִים, לֹא

מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: ג מִמְזֶרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ מְהֵלָּל
 נֶשֶׁם יְהוָה: ד רַם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה: ה תְּהַלֵּל עַל
 הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: ו מִי בִיהוָה: ז אֱלֹהֵינוּ
 הַמְגַבִּיהִי לְשָׁבֶת: ח הַמְשַׁפִּילִי לְרֹאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

מִתְקִים אֶלָּא בְּדִבְרִים עֲלִיוֹנִים שְׁלֹמַעְלָה, וְלֹא נֶאֱמַר בְּאוֹתָם
 דְּבָרִים תַּחְתּוֹנִים שְׁלֹמַטָּה. וּבְזֶה מִתְבָּרַךְ הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ בְּכָל,
 וְעַל זֶה כָּתוּב יְהִי שֵׁם ה' מְבָרַךְ וְגו', מִמְזֶרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ.
 זֶה מְקוֹם עֲלִיּוֹן שְׁמֵאִירָה מִמֶּנּוּ הַשֶּׁמֶשׁ וּמֵאִיר לְכָל, וְזֶהוּ מְקוֹם
 שֶׁל הָרָאשׁ הָעֲלִיּוֹן הַנִּסְתָּר. וְעַד מְבֹאוֹ - זֶהוּ מְקוֹם הַקָּשֶׁר
 שֶׁנִּקְשְׁרָת בּוֹ הָאֱמוּנָה כְּרָאוֹי, וּמִשָּׁם יוֹצְאוֹת בְּרָכוֹת לְכָל,
 וְהָעוֹלָם מִכָּאן נִזּוֹן, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר, וּמִשּׁוֹם כֵּךְ עוֹמֵד מְקוֹם זֶה
 לְהִזּוֹן מִלְּמַעְלָה וּלְהִתְבָּרַךְ מִשָּׁם, וְהַכֹּל עוֹמֵד בְּהִתְעוֹרְרוֹת
 הַתַּחְתּוֹנָה שֶׁמְעוֹרְרִים אוֹתָם עֲבָדֵי ה' כְּשֶׁמְבָרְכִים אֶת הַשֵּׁם
 הַקָּדוֹשׁ, כְּפִי שְׁאֻמְרָנוּ. וּמִשּׁוֹם כֵּךְ שֶׁהִיא בְּהִתְגַּלּוּת, כָּתוּב
 הִלְלוּ עֲבָדֵי ה' הִלְלוּ אֶת שֵׁם ה'.

בְּשַׁעָה שְׁאִין נִמְצָאִים צְדִיקִים בְּעוֹלָם הָרִי הַקָּב"ה מְסִתֵּלַק
 מֵהֶם וְלֹא מִתְגַּלֶּה לָהֶם

מִי כֹה אֱלֹהֵינוּ וְגו' (ק"ג, ה): [זוהר ח"א פ' מקץ (דף קצד:)] פֶּתַח וְאָמַר,
 (תהלים ק"ג) מִי כֹה אֱלֹהֵינוּ הַמְגַבִּיהִי לְשָׁבֶת וְגו'. מִי כֹה
 אֱלֹהֵינוּ הַמְגַבִּיהִי לְשָׁבֶת - שֶׁהִתְעַלָּה מֵעַל כָּסֵא כְבוֹדוֹ, [על כִּסֵּא
 כְבוֹדוֹ לְמַעְלָה] וְלֹא הִתְגַּלֶּה לְמִטָּה. בְּשַׁעָה שְׁאִין נִמְצָאִים צְדִיקִים

וּמִקִּימִי מַעֲפָר דָּל מֵאַשְׁפַּת יָרִים אֲבִיוֹן: ה' לְחַוְשִׁי עִם
נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: ט מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אִם
הַפְּנִים שְׂמַחַה הַלְלוּיָהּ:

זוהר תהלים

בְּעוֹלָם, הָרִי הוּא מִסְתַּלֵּק מֵהֶם וְלֹא מִתְגַּלֶּה לָהֶם. הַמִּשְׁפִּילִי
לְרֹאוֹת – בְּשָׁעָה שֶׁהַצַּדִּיקִים הֵם נִמְצָאִים בְּעוֹלָם, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא יוֹרֵד בְּדִרְגוֹתָיו כְּנֶגֶד הַתַּחֲתוֹנִים לְהַשְׁגִּיחַ עַל הָעוֹלָם,
לְהִיטִיב לָהֶם. שֶׁהָרִי כְּשֶׁאֵין נִמְצָאִים הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָם, הוּא
מִסְתַּלֵּק וּמִסְתִּיר מֵהֶם פָּנִים וְלֹא מִשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם, מִשּׁוּם
שֶׁהַצַּדִּיקִים הֵם הַיְסוֹד וְהַקִּיּוֹם שֶׁל הָעוֹלָם, שֶׁכְּתוּב (מְשִׁלִּי י')
וְצַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם. וְעַל כֵּן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא גִלָּה אֶת שְׁמוֹ
הַקָּדוֹשׁ, רַק לְיִשְׂרָאֵל לְבָדֵם, שֶׁהֵם חֵלֶק גּוֹרְלוֹ וְנִחְלָתוֹ, וְאֵת
הָעוֹלָם חֵלֶק הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַמְנִים מְגֻנִּים, וְהֵנָּה נִתְבָּאֵר,
שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים לב) בְּהִנָּחַל עֲלֵיוֹן גּוֹיִם וְגו', וְכְתוּב כִּי חֵלֶק ה'
עַמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נִחְלָתוֹ.

עֲכָשׁוּ שְׂכִינָה בֵּין שְׁנֵי צַדִּיקִים צַדִּיק לְמַעַלָּה – יוֹסֵף הַצַּדִּיק
לְמוֹטָה – בְּנִימִין זֶהוּ בַּעַל הַגְּבִירָה זֶהוּ הַמֶּאֱרַח

מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת וְגו' (קִיג, ט): [זוהר ח"א פ' בראשית (דף מו.ז.)]

בֹּא רֵאָה, כְּתוּב בִּיהוּדָה (בראשית לו) לָכוּ וְנִמְכְּרוּנוּ
לִישְׁמֻעֵאלִים. וּבִגְלָל שֶׁהוּא חָטָא אֶל אוֹתוֹ הַיְסוֹד וְהַפְּרִידוֹ
מֵאוֹתָהּ אֶרֶץ עֲלִיוֹנָה וְנָתַן עֶצֶה לְמַכּוֹר אוֹתוֹ, מִשּׁוּם כֹּךְ בְּאוֹתוֹ
חֵלֶק שָׁלוֹ לֹא הָיָה לוֹ יְסוֹד. וְכֹךְ שְׁנִינוּ, מָה הָיָה חֵלְקוֹ שֶׁל
יְהוּדָה? הִר הַבַּיִת וּלְשָׁכוֹת וְעֶזְרוֹת. וְמָה הָיָה בְּחֵלְקוֹ שֶׁל

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

בְּנִימִין, שֶׁהוּא צָדִיק לְמַטֵּה? אוֹלָם וְהִכָּל וּבֵית קֹדֶשׁ הַקִּדְּשִׁים. וּרְצוּעָה יוֹצֵאת מִחֶלְקוֹ שֶׁל יְהוּדָה שֶׁהִיא כָּלפִי מְזֻרָח, שֶׁהָרִי גַם דָּגְלוּ הִיָּה מִמְּזֻרָח, וְנִכְנָסָה לְחֶלְקוֹ שֶׁל בְּנִימִין, וְעָלֶיהָ נִבְנְה הַמְּזֻבַּח, שֶׁהָרִי הַמְּזֻבַּח חֶלְקוֹ שֶׁל יְהוּדָה הִיָּה, כְּפִי שֶׁבְּאַרְנוֹ (בְּרֵאשִׁית כט) וְתַעֲמֹד מִלְּדָת, שֶׁעַמֹּד הַכֶּסֶּא עַל עַמּוּדָיו, וְהוּא תוֹמֵךְ הָרִבְעִי (מַלְכוּת), כְּנֶגֶד כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא רִבְעִית, וְכָתוּב בָּהּ (תְּהִלִּים קיח) אָבֶן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פֶּנֶה. וְדוּד, בְּנוֹ אָחִז בְּאוֹתוֹ מְזֻבַּח, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ בְּסוּד הָאֱמוּנָה, וּבְנִימִין הַצָּדִיק מִצְטַעַר עָלָיו לִקְרֹב אוֹתָהּ אֵלָיו. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים לג) חוֹפֵף עָלָיו כָּל הַיּוֹם. מִשּׁוּם כֵּן זָכָה בְּנִימִין הַצָּדִיק לְמַטֵּה, וְנַעֲשֶׂה מֵאַרְחַת לְגִבּוּרָה, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וּבֵין כְּתָפָיו שָׁכֵן, שֶׁהוּא חֶלְקוֹ בְּמַעֲרָב.

נִקְרָא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בֵּית עוֹלָמִים

וְעִבְשׁוּ שְׂכִינָה בֵּין שְׁנֵי צָדִיקִים. צָדִיק לְמַעְלָה - יוֹסֵף הַצָּדִיק, לְמַטֵּה - בְּנִימִין. זֶהוּ בַּעַל הַגְּבִירָה, וְזֶה הַמְּאָרֶת. לָכֵן כָּתוּב (תְּהִלִּים קיג) מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת, זֶה עוֹלָם שְׁמִתְכַּלָּה [ט"א שְׁמִתְגַּלְהָ], זֶה שְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה שֶׁהִיא עֲקֶרֶת הַבַּיִת. עֶקֶר הָעוֹלָם הַזֶּה רָחַל בֵּין שְׁנֵי צָדִיקִים לְמַעְלָה וּלְמַטֵּה. לָכֵן נִקְרָא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בֵּית עוֹלָמִים. הַמְּזֻבַּח שֶׁל בֵּית עוֹלָמִים הִיָּה בִּירְשָׁתוֹ שֶׁל בְּנִימִין, אָבֵל כְּשֶׁשָּׁרְתָהּ שְׂכִינָה בִּירְשָׁתוֹ שֶׁל יוֹסֵף בְּשִׁילָה, לֹא קוֹרָא לָהּ בֵּית עוֹלָמִים, שֶׁהָרִי עוֹלָם הוּא לְמַעְלָה וּלְמַטֵּה. אִם הַבָּנִים שְׁמַחָה - זֶה שְׂכִינָה, וְלָכֵן הִלְלוּיָהּ.

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

מושיבי עקרת הבית - זו רחל שהיא עקר הבית אם הבנים שמחה - זו לאה

מושיבי עקרת הבית וגו' (קיג, ט): [זוהר ח"א פ' ויצא (דף קנד.)] **וירא** ה' כי שנואה לאה וגו'. רבי אלעזר פתח, (תהלים קיג) **מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה.** מושיבי עקרת הבית - זו רחל, שהיא עקר הבית. אם הבנים שמחה - זו לאה. דבר אחר מושיבי עקרת הבית - זו שמטה, שהיא עקר העולם הזה, עליו הוא מנהג. אם הבנים שמחה - זה היובל, שכל שמחה וכל חדנה של כל העולמות תלויים בו, והפסוק הזה הוא הכלל של הכל, משום שזה כולל הכל בסוד קדוש, ועל זה סיום הפסוק הללויה.

מושיבי עקרת הבית - זו רחל. אם הבנים שמחה - זו לאה
מושיבי עקרת הבית וגו' (קיג, ט): [זוהר ח"א פ' ויצא (דף קנד.)] **פתח** ואמר, מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה. אמר רבי חייא, רוח הקדש אומרת: מושיבי עקרת הבית - זו רחל. אם הבנים שמחה - זו לאה. מושיבי עקרת הבית - זה העולם התחתון. אם הבנים שמחה [הללויה] - זה העולם העליון. משום כך הללויה.

כששבים בני העולם ומרבים בזכויות לפני הקב"ה והאם שבה ומכסה על הבנים אז זה נקרא תשובה

מושיבי עקרת הבית וגו' (קיג, ט): [זוהר ח"א פ' ויחי (דף ריח):] **למדנו, אמר רבי יצחק, כתוב (תהלים קיג) אם הבנים**

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

שְׁמַחַה הַלְלוּיָהּ. הָאֵם הַיְדוּעָה. הַבְּנִים מִי הֵם? אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
הָרִי שְׁנִינוּ שֵׁשׁ שָׁנִי בְּנִים לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶחָד זָכָר וְאֶחָד
נִקְבָּה. הַזָּכָר נָתַן אוֹתוֹ לִיעֶקֶב, שְׁכָתוֹב (שְׁמוֹת ד) בְּנֵי בְכָרִי יִשְׂרָאֵל,
וְכָתוֹב (יִשְׁעִיָּה מו) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר. בֵּת נָתַן לְאַבְרָהָם,
שְׁכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית כד) וְה' בְּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל. בֵּת הֵיטָה לוֹ
לְאַבְרָהָם, וּבְכָל שְׁמָהּ. וְהָאֵם רוֹבֶצֶת עֲלֵיהֶם, שְׁמִינִיקָה אוֹתָם,
וְעַל זֶה כָּתוּב לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים. וְשְׁנִינוּ, אֵל יִרְבֶּה הָאָדָם
חֲטָאִיו לְמָטָה, כְּדִי שֶׁתִּסְתַּלֵּק הָאֵם מֵעַל הַבְּנִים, וְכָתוּב (וִיקְרָא יח)
אִמָּךְ הוּא לֹא תִגְלֶה עֲרוּתָהּ. אוֹי לְמִי שֶׁמְגַלֶּה עֲרוּתָהּ. וּכְשֶׁשָּׁבִים
בְּנֵי הָעוֹלָם וּמִרְבִּים בְּזִכְיוֹת לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהָאֵם שָׁבָה
וּמְכַסֶּה עַל הַבְּנִים, אִזּוֹ נִקְרָא תְּשׁוּבָה. מַה זֶה תְּשׁוּבָה? זֶה
תְּשׁוּבָה שֶׁל הָאֵם שֶׁשָּׁבָה בְּקִיּוּמָהּ, וְאִזּוֹ כָּתוּב אִם הַבְּנִים שְׁמַחָה.
אִם הַבְּנִים וְדָאִי. וְלִכְּנָן לֹא יִפְטֹר הָאָדָם מִפְּרִיָּה וּרְבִיָּה עַד
שֶׁמּוֹלִיד בֶּן וּבֵת.

מִי שֶׁשָּׁפַע בְּמִצְוָה אַחַת שֶׁל הַתּוֹרָה כְּמִי שֶׁשָּׁפַע בְּגוֹף הַמֶּלֶךְ
מוֹשֵׁיבֵי עִקְרַת הַבַּיִת וְגו' (קִיג, ט): [זוהר ח"ב פ' יתרו (דף פ"ה:)] כְּמוֹ
שֶׁשְׁנִינוּ, כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה אֲחוּזוֹת בְּגוֹף הַמֶּלֶךְ,
(בְּמֶלֶךְ הַקָּדוֹשׁ הַעֲלִיּוֹן) מִהֵן בְּרֵאשׁ הַמֶּלֶךְ, וּמִהֵן בְּגוֹף, וּמִהֵן בִּידֵי
הַמֶּלֶךְ, וּמִהֵן בְּרַגְלָיו, וְאִין מִי שִׁיּוּצָא מִגּוֹף הַמֶּלֶךְ הַחוּצָה.
וְלִכְּנָן מִי שֶׁשָּׁפַע בְּמִצְוָה אַחַת שֶׁל הַתּוֹרָה, כְּמִי שֶׁשָּׁפַע בְּגוֹף
הַמֶּלֶךְ, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (יִשְׁעִיָּה ס) וְיִצְאוּ וְרָאוּ בְּפָגְרֵי הָאֲנָשִׁים
הַפְּשָׁעִים בִּי, בִּי מִמֶּשׁ. אוֹי לְרָשָׁעִים שְׁעוֹבְרִים עַל מִצְוֹת
הַתּוֹרָה וְלֹא יוֹדְעִים מַה הֵם עוֹשִׂים. שְׁאֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אוֹתוֹ

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

מָקוֹם שֶׁהוּא חָטָא אֵלָיו, אוֹתוֹ מָקוֹם מִמֶּשׁ מַגְלָה חָטָאוֹ. (ואמר רבי שמעון, הקדוש ברוך הוא ממש מגלה חטאו) חָטָא בְּקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא - הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא מַגְלָה חָטָאוֹ, שְׁכָתוֹב (איוב כ) יִגְלוּ שָׁמַיִם עֹנֹו וְאַרְץ מִתְקוֹמָמָה לוֹ. יִגְלוּ שָׁמַיִם עֹנֹו - זֶה הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְאַרְץ מִתְקוֹמָמָה לוֹ - זֶה הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא (זו כנסת ישראל). שְׁנִינֹו, שָׁמַיִם מַגְלִים חָטָאוֹ שֶׁל אָדָם, וּבִשְׁעָה שֶׁהוּא מַגְלָה חָטָאוֹ, אֶרֶץ עוֹשֶׂה דִין הָאָדָם, שְׁכָתוֹב וְאַרְץ מִתְקוֹמָמָה לוֹ, לַעֲשׂוֹת בּוֹ דִין. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, שְׁנִינֹו מִשְׁמוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן, בִּשְׁעָה שֶׁנִּתְּנָה תוֹרָה, הָאֵם וְהַבָּנִים נִמְצְאוּ בִשְׁלֵמוֹת, שְׁכָתוֹב (תהלים קיג) אִם הַבָּנִים שְׁמַחָה. אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ. אֲנֹכִי, כְּמוֹ שְׁשִׁנִּינוּ, בַּת הִיתָה לוֹ לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ. הִיא שְׁכִינָה, וְזוֹ בַת. ה' אֱלֹהֶיךָ, שְׁכָתוֹב בְּנֵי בְכָרֵי יִשְׂרָאֵל. וְכָתוֹב (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ. הִנֵּה בֵן. אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, שְׁכָתוֹב (ויקרא כה) יוֹבֵל הוּא קֹדֶשׁ תַּהֲיֶה לָכֶם. וְכָתוֹב אִם הַבָּנִים שְׁמַחָה. וְקֹדֶשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וּקְרַאתֶם דְּרוֹר. הָרִי אִם וּבָנִים. יוֹשְׁבַת הָאֵם, יוֹשְׁבִים הַבָּנִים. (והעולמות) כָּלֶם בְּשִׁמְחָה בִשְׁלֵמוֹת, וְעַל זֶה כָּתוֹב אִם הַבָּנִים שְׁמַחָה. נַעֲבְרָה הָאֵם - כָּלֶם נַעֲבְרִים מִמָּקוֹמָם. וְכָתוֹב (דברים כב) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים. וְשִׁנִּינוּ, לֹא יַעֲשֶׂה אָדָם חָטָאִים לְמַטָּה, כְּדֵי שֶׁתַּעֲבֹר הָאֵם מֵעַל הַבָּנִים. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הַכֹּל הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא. הַכֹּל הוּא. הַכֹּל אֶחָד. וְהַדְּבָרִים הַלָּלוּ הַתְּגַלּוּ לְקוֹצְרֵי הַשָּׂדֶה. אֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

קיד א בַּצַּאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מַעַם לַעֲזוֹ:
 ב הִיָּתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלֹּתָיו:
 ג הַיָּם רָאָה וַיִּנָּס הִירְדֵּן יֹסֵב לְאַחֲזֹר: ד הַהָרִים רָקְדוּ

שימוש תהלים

למי שקונה ומוכר

בצאת ישראל (קיד, א): [שימוש תהלים לפרק קיד] למאן דזבין ומזבין.
 כתוב בחנותא. ותצליח. ושם שלו הוא א"ה.

זוהר תהלים

כִּיּוֹן שֶׁרָאָה הָיָם אֶת אַרְוֹנוֹ שֶׁל יוֹסֵף מִיַּד נִבְקַע וְהָיָה יִבְשָׁה
 הַיָּם רָאָה וַיִּנָּס וְגו' (קיד, ג): [זוהר ח"ב פ' פקודי (דף ר"ל):] פָּתַח
 וְאָמַר, (יונה א) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידָה נָא לָנוּ בְּאֲשֶׁר לָמִי
 הִרְעָה הַזֹּאת לָנוּ וְגו'. בַּפְּסוּק הַזֶּה יֵשׁ לְהִתְבּוּנָן, כָּלֵם שְׁאֵלוֹ
 בְּסוּד הַחֲכָמָה, שֶׁכְּתוּב הַגִּידָה נָא לָנוּ בְּאֲשֶׁר לָמִי. בְּאֲשֶׁר –
 שְׁאֵלוֹ בְּסוּד הַחֲכָמָה. כָּאֵן שְׁאֵלוֹ סוּד שֶׁהוּא בְּנִגְלָה, לְדַעַת אִם
 בָּא מִזְרְעוֹ שֶׁל יוֹסֵף, שֶׁכִּיּוֹן שֶׁרָאָה הָיָם אֶת אַרְוֹנוֹ, מִיַּד נִבְקַע
 וְהָיָה יִבְשָׁה, שֶׁכְּתוּב (תהלים קיד) הָיָם רָאָה וַיִּנָּס. הָיָם רָאָה אֶת
 אוֹתוֹ שֶׁכְּתוּב בּוֹ (בראשית לט) וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה. מִיַּד – הִירְדֵּן
 יֹסֵב לְאַחֲזֹר. וְעַל כֵּן שְׁאֵלוֹ אוֹתוֹ בְּאֲשֶׁר, שֶׁכְּתוּב בּוֹ בְּיוֹסֵף,
 בְּאֲשֶׁר אֶת אִשְׁתּוֹ. אִם בָּאתָ מֵאוֹתוֹ הַזֶּרַע, הִתְפַּלֵּל שִׁישְׁתַּק הָיָם
 מֵאֲתָנּוּ. לָמִי – וְאִם בָּאתָ מִזְרְעוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, שֶׁכְּתוּב בּוֹ (שם לב)
 לָמִי אֲתָה וְאַנְהָ תִּלְךְ. וְהֵם הָיוּ מְלֹאכִים קְדוֹשִׁים שֶׁשָּׁלַח
 בְּשְׁלִיחוֹתוֹ וְנִצַּל מֵאוֹתָהּ צָרָה. הִתְפַּלֵּל לְרִבּוֹנָךְ, וַיִּשְׁלַח מְלָאכֹו
 וְנִצַּל מֵאוֹתָהּ צָרָה.

בְּאֵילִים גִּבְעוֹת כִּבְנֵי צֶאֱן: הַ מָּה לָךְ הַיָּם בִּי תִנּוּם
תִּירֶדֶן תִּפֹּב לְאַחֹר: וְ הַחֲרִים תִּרְקְרוּ בְּאֵילִים גִּבְעוֹת

— זוהר תהלים —

מָה זֶה וַיִּנָּס? אֵלָּא רָאָה אוֹתוֹ שֶׁכָּתוּב בּוֹ וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה
הַיָּם רָאָה וַיִּנָּס וגו' (קיד, ג): [זוהר ח"ג פ' פנחס (דף רי"ז)]. אָמַר רַבִּי
יִיסָא, מִי שֶׁמּוֹקִיר שֵׁם רְבוּנוֹ בְּזֶה וְשׁוֹמֵר זֶה, זֹכֶה שְׂוִיקִיר
אוֹתוֹ רְבוּנוֹ עַל הַכֹּל. מִנֵּיין לָנוּ? מִיּוֹסֵף, שֶׁכָּתוּב (בראשית מא)
וַיִּרְכַּב אוֹתוֹ בְּמִרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר לוֹ, וְכָתוּב וַנִּתֵּן אוֹתוֹ עַל כָּל
אֶרֶץ מִצְרַיִם. וְלֹא עוֹד, אֵלָּא כְּשֶׁעָבְרוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּם, אָרוֹנוֹ
שֶׁל יוֹסֵף נִכְנָס בְּפָנִים בַּהֲתַחֲלָה, וְלֹא הָיוּ הַיָּם עוֹמְדִים עַל
עַמֻּדִם לִפְנָיו. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים קיד) הַיָּם רָאָה וַיִּנָּס. מָה זֶה
וַיִּנָּס? אֵלָּא רָאָה אוֹתוֹ שֶׁכָּתוּב בּוֹ (בראשית לט) וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה.
בֹּא וּרְאֵה, זֹכֶה לְכָבוֹד בְּחַיָּיו וְזֹכֶה לְכָבוֹד בְּמִיתָתוֹ. בְּחַיָּיו
מִדּוּעַ? בְּגִלָּל אוֹתוֹ זְמַן שֶׁלֹּא רָצָה לְהִתְדַּבֵּק בָּהּ, שֶׁכָּתוּב (שם)
וַיִּמָּאֵן וַיֹּאמֶר אֶל אִשְׁתּוֹ אֲדֹנָיו. וְכָתוּב, וְלֹא שָׁמַע אֵלֶיהָ לְשֹׁכֵב
אֲצִלָּהּ לְהִיּוֹת עִמָּהּ. בְּגִלָּל זֶה זָכָה בְּזֶה הָעוֹלָם. כִּיּוֹן שֶׁכָּתוּב
וַתִּתְּפָשֶׂהוּ בְּכַגְדּוֹ, וְכָתוּב וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה, זָכָה לְבִסּוּף
שֶׁנִּכְנָס לְתוֹךְ מַחְצָה עֲלִיוֹנָה, וְכֵן רָאוּי לוֹ – אֶת שְׁלוֹ לְקַח בְּזֶה
הָעוֹלָם, וְאֶת שְׁלוֹ לְקַח בְּעוֹלָם הָאַחֵר.

בְּשַׁעָה שֶׁהַקֹּב"ה הִתְגַּלָּה בְּהַר סִינַי הִזְדַּעְזַע הָהָר וּבְשַׁעָה שֶׁסִּינַי
הִזְדַּעְזַע כָּל שְׂאֵר הָרֵי הָעוֹלָם הִזְדַּעְזְעוּ וְהָיוּ עוֹלִים וְיורִדִים
מָה לָּךְ הַיָּם בִּי תִנּוּם וגו' (קיד, ה): [זוהר ח"ב פ' יתרו (דף ט"ז)]. שְׁנִינּוּ,
אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּשַׁעָה שֶׁהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְגַּלָּה בְּהַר

בבני צאן: ו מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב:
ח ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעיני מים:

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

סיני, הזדעזע ההר, ובשעה שסיני הזדעזע, כל שאר הרי העולם הזדעזעו והיו עולים ויורדים, עד שהושיט הקדוש ברוך הוא ידו עליהם והתישבו, וקול יוצא ומכריז, (תהלים קיד) מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור, ההרים תרקדו כאילים וגו'. והם שבים ואומרים, מלפני אדון חולי ארץ. אמר רבי יצחק, מלפני אדון - זו האם, שכתוב אם הבנים שמחה. חולי ארץ - זו האם התחתונה. מלפני אלוה יעקב - זהו האב, שכתוב בני בכרי ישראל. ועל זה כתוב בעטרה שעטרה לו אמו. מה זה בעטרה? אמר רבי יצחק, ככתוב (שמואל א כג) ושאול ואנשיו עטרים אל דוד. משום שמתעטר בלבן ובאדם ובירק, בכל הגונים שכלם כלולים בו ומקפים בו. אמר רבי יהודה, בעטרה שעטרה לו אמו, מי זו העטרה? שכתוב (ישעיה מט) ישראל אשר בך אתפאר, וכתוב (שם) ובית תפארתִי אפאר.

הצור תמים פעלו מה משמעו של הצור תמים פעלו?
שהתהפך הצור מים לעשות פעלו של תמים

ההפכי הצור אגם מים וגו' (קיד, ח): [זוהר ח"ב פ' המן (דף ס"ד):]
 עוד אמר רבי אבא, מים בכל מקום, הרי ידוע, והקדוש ברוך הוא מתעורר בצור הזה להוריק מים, שהרי לא ראוי [אלא מגדלה], וזהו אות ונס של הקדוש ברוך הוא, ועל זה

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

שִׁבַּח דָּוִד וְאָמַר, (תהלים קיד) הִהֲפֹכִי הַצּוּר אָגַם מַיִם וְגו'.
 וּמִשְׁמַע הִהֲפֹכִי, שֶׁהָרִי אֵין דָּרָךְ הַצּוּר בְּכָף. וְעַל זֶה בַּצּוּר
 הָעֲלִיּוֹן הוֹצִיא מַיִם מִמָּקוֹם שְׁלֵמָטָה. וּמָה שָׁמוּ שֶׁל אוֹתוֹ
 שְׁלֵמָטָה? סֵלַע, שֶׁכָּתוּב וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם מִן הַסֵּלַע. וּבִמָּה
 הוֹצִיא הַסֵּלַע הַזֶּה מַיִם? בְּכַף הַצּוּר שְׁלֵמָעֵלָה. רַבִּי שְׁמַעוֹן
 אָמַר, הַצּוּר תָּמִים פָּעָלוֹ, מָה מִשְׁמַעוֹ שֶׁל הַצּוּר תָּמִים פָּעָלוֹ?
 שֶׁהִתְהַפֵּךְ הַצּוּר לַעֲשׂוֹת פָּעָלוֹ שֶׁל תָּמִים. וּמִיָּהוּ הַתָּמִים?
 אַבְרָהָם, שֶׁכָּתוּב בּוֹ (בראשית יז) הִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי וְהָיָה תָּמִים. וְזֶה
 הִהֲפֹכִי הַצּוּר אָגַם מַיִם, וּמִשְׁמַע תָּמִים פָּעָלוֹ, וְזֶה אַבְרָהָם.
 בְּשַׁעַר זֶה הוֹפֵךְ הַצּוּר לְתָמִים. בְּשַׁעַר שְׁנֵי אַחֲרֵת, כְּשֶׁרָצָה
 [כַּשְׁנַעַשׂ] מֹשֶׁה לְהוֹצִיא מַיִם בַּצּוּר הַזֶּה, בְּחֹטְאֵי יִשְׂרָאֵל לֹא חָזַר
 לְתָמִים כְּמוֹ בְּהִתְחַלָּה. בְּאוֹתוֹ זְמַן הִתְרַעַם מֹשֶׁה וְאָמַר, צוּר
 יִלְדֵךְ תֵּשִׁי. כְּלוּמָר, הִחֲלִשְׁתָּ אוֹתוֹ מִמָּה שֶׁהָיָה בְּתַחֲלָה,
 שֶׁבִּשְׂבִּילָךְ לֹא נִמְצָא עֲכָשׁוֹ תָּמִים, וְנִעְשָׂה [בב] דִּין, מָה שֶׁלֹּא
 הָיָה בִּימֵי יִלְדֵךְ, כְּלוּמָר עָלוּמָיָךְ.

קטו א לא לָנוּ יְהוָה ^{ההנהגה} לא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן
כְּבוֹד עַל חֶסֶדְךָ עַל אֲמוּנָתְךָ: ב לָמָּה יֹאמְרוּ
הַגּוֹיִם אֵיחָ נָא אֱלֹהֵיהֶם: ג וְאֱלֹהֵינוּ ^{הקוה בעל חסדות} בְּשָׁמַיִם ^{הקוה בעל חסדות}
כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה: ד עֲצִיבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי
אָדָם: ה פֶּה לֶחֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לֶחֶם וְלֹא יֵרְאוּ:
ו אֲזִנִּים לֶחֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לֶחֶם וְלֹא יִרְחִיזוּ: ז יְדֵיהֶם
וְלֹא יִמְיִשְׁנוּ רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִחַלְכוּ לֹא יִהְיוּ בְּגִרֹּנָם:
ח כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בְּטַח בָּתָּם: ט יִשְׂרָאֵל
בְּטַח בִּיהוָה ^{ההנהגה} עֲזָרָם וּמִגֹּנָם חוּא: י בֵּית אַחֲרָן
בְּמִחוּ בִיהוָה ^{ההנהגה} עֲזָרָם וּמִגֹּנָם חוּא: יא יֵרָאִי יְהוָה ^{ההנהגה}
בְּמִחוּ בִיהוָה ^{ההנהגה} עֲזָרָם וּמִגֹּנָם חוּא: יב יְהוָה ^{ההנהגה}
זָכְרָנוּ יְכָרְךָ יְכָרְךָ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְכָרְךָ אֶת בֵּית

שימוש תהלים

להתוכח עם המינים

לא לָנוּ (קטו, א): [שימוש תהלים לפרק קטן] זה המזמור הוא טוב
בבואך להתוכח בדת נגד עובדי ע"ג.

זוהר תהלים

ה' זָכְרָנוּ יְכָרְךָ - אֵלֹהֵי הַגְּבֵרִים יְכָרְךָ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל - אֵלֹהֵי
הַנְּשִׁים מוֹשִׁים שְׂזֵכָרִים צְרִיכִים לְהַתְּכָרְךָ בַּתְּחִלָּה וְאַחֲרָיִם כֶּן נְשִׁים
ה' זָכְרָנוּ יְכָרְךָ וְגו' (קטו, יב): [זוהר ח"א פ' ו' יחי (דף קלג.)] וְיִכָּרְכֶם בַּיּוֹם
הַהוּא לְאַמּוֹר. רַבִּי יוֹסִי פֶתַח וְאָמַר, (תהלים קטו) ה' זָכְרָנוּ

אַחֲרָן: יֵי יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְהוָה הַקְּטָנִים עִם הַגְּדֹלִים:

— זוהר תהלים —

יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְגו'. ה' זָכְרָנוּ יְבָרֵךְ - אֱלֹהֵי הַגְּבֵרִים. יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל - אֱלֹהֵי הַנָּשִׁים. מִשּׁוּם שֶׁזָּכְרִים צָרִיכִים לְהַתְבָּרֵךְ בַּתְּחִלָּה, וְאַחֵר כֵּךְ נָשִׁים, וְנָשִׁים לֹא מִתְבָּרְכוֹת אֲלֹא מִבְּרַכַּת הַזָּכָרִים, שֶׁכְּשֶׁזָּכְרִים מִתְבָּרְכִים, אֲזַי מִתְבָּרְכוֹת הַנָּשִׁים. וְאִם תֹּאמַר מִזֶּה שֶׁכָּתוּב (ויקרא טז) וְכֹפֶר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי בֵיתוֹ, שֶׁצָּרִיךְ לְכַפֵּר עָלָיו בַּתְּחִלָּה וְאַחֵר כֵּךְ עַל בֵּיתוֹ, מִשּׁוּם שֶׁמִּתְבָּרֵךְ מִמֶּנּוּ. בֹּא רֵאָה שְׂנָשִׁים לֹא מִתְבָּרְכוֹת אֲלֹא רַק מִגְּבָרִים, שֶׁכְּשֶׁמִּתְבָּרְכִים אֱלֹהֵי בַתְּחִלָּה, וּמִבְּרָכָה זֹאת מִתְבָּרְכוֹת. אֲלֹא בְּמָה בְּאַרְנֵנוּ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל? אֲלֹא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן תּוֹסֶפֶת בְּרָכוֹת לְזָכָר שְׂנוּשָׂא, מִשּׁוּם שֶׁמִּתְבָּרְכַת מִמֶּנּוּ הָאִשָּׁה, וְכֵן בְּכָל מָקוֹם נוֹתֵן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תּוֹסֶפֶת בְּרָכוֹת לְזָכָר שְׂנוּשָׂא, מִשּׁוּם שֶׁמִּתְבָּרֵךְ [מִמֶּנּוּ אֲשֶׁתוֹ, וְכֵן בְּכָל מָקוֹם נוֹתֵן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תּוֹסֶפֶת בְּרָכוֹת לְזָכָר שְׂנוּשָׂא כִּי שֶׁתְּבָרֵךְ מִמֶּנּוּ הַנִּקְבָּה] מֵאוֹתָהּ תּוֹסֶפֶת הַבְּרָכוֹת. כִּיֹּן שְׂנוּשָׂא הָאָדָם, נוֹתֵן לוֹ שְׁנֵי חֲלָקִים, אֶחָד לוֹ וְאֶחָד לְנִקְבָתוֹ, וְהוּא נוֹטֵל הַכֹּל - חֲלָקוֹ וְחֶלֶק נִקְבָתוֹ.

ה' זָכְרָנוּ יְבָרֵךְ - אֱלֹהֵי הַגְּבֵרִים שֶׁהֵיוּ עוֹלִים בַּחֲשֹׁבוֹן בְּמוֹדָבָר וְהַקְּב"ה מְבָרֵךְ אוֹתָם וּמוֹסִיף עֲלֵיהֶם בְּכָל זְמַן

ה' זָכְרָנוּ יְבָרֵךְ וְגו' (קטו, יב): [זוהר במדבר פ' במדבר (דף ק"א:)] רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח, (תהלים קטו) ה' זָכְרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית וְגו'. ה' זָכְרָנוּ יְבָרֵךְ - אֱלֹהֵי הַגְּבֵרִים, שֶׁהֵיוּ עוֹלִים בַּחֲשֹׁבוֹן בְּמוֹדָבָר, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבָרֵךְ אוֹתָם וּמוֹסִיף עֲלֵיהֶם בְּכָל זְמַן. בֹּא

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

ראה, מי שאומר שבח חברו, של בניו, או של ממזנו - צריך לברכו ולהודות עליו בברכות. מניין לנו? ממש, שכתוב (דברים א) והנכם היום ככוכבי השמים לרב. אחר כך מה כתוב? ה' אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים וגו'. שתי ברכות היו: אחת - ה' אלהי אבותכם, הרי אחת. אחר כך - ויברך אתכם כאשר דבר לכם. להודות עליהם, ברכות על ברכות. ואם הוא מונה את שבח חברו ולא מודה עליו בברכות - הוא נתפס בתחלה מלמעלה. ואם הוא מברך אותו - הוא מתברך מלמעלה. והברכה צריך לברך אותה בעין טובה, ולא בעין רעה. ובכל רוצה הקדוש ברוך הוא אהבת הלב. ומה מי שמברך את חברו, רוצה הקדוש ברוך הוא שיברך אותו בעין טובה, בלב טוב - מי שמברך את הקדוש ברוך הוא על אחת כמה וכמה שצריך עין טובה ולב טוב ואהבת הלב. בגלל זה, (שם ו) ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך וגו'.

יברך את בית אהרן - שהם מברכים את העם בעין טובה ובלב טוב בא ראה, הרי פרשוה, אין הברכה שלמעלה שורה על דבר שנמנה. ואם תאמר, ישראל איך נמנו? אלא כפר לקח מהם, והרי פרשוה, והחשבון לא היה עד שנאסף כל אותו הכפר ועלה לחשבון. ובתחלה מברכים את ישראל, אחר כך מונים אותו כפר, אחר כך חוזרים ומברכים את ישראל. נמצא שישאל מתברכים בתחלה ובסוף, ולא עולה בהם מגפה. למה המגפה עולה במנין? אלא משום שברכה לא שורה במנין. כיון שמסתלקת הברכה, הצד האחר שורה

יִרְיֶסָּהּ יְהוָה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם:
 טו בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
 טז הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם:

— זוהר תהלים —

עָלִיו, וְיָכוֹל לְהַנְזֹק. בְּגִלּוֹל זֶה בְּמִנְיָן לִוְקָחִים כְּפָר וּפְדִיּוֹן,
 לְסַלֵּק אוֹתוֹ מֵהֶם. יְבָרַךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל – אֱלֹהֵי הַנְּשִׁים, שֶׁלֹּא
 עוֹלוֹת בְּמִנְיָן. יְבָרַךְ אֶת בֵּית אֶהְרֶן – שֶׁהֵם מְבָרְכִים אֶת הָעָם
 בְּעֵין טוֹבָה וּבִלְבָב טוֹב וּבִקְאֵהֶבֶת הַלֵּב. אֶת בֵּית אֶהְרֶן – כֵּךְ גַּם
 הַנְּשִׁים (שִׁלְהֵם), שֶׁמִּתְבָּרְכוֹת בִּבְרָכָה (שִׁלְהֵם).

חֹדֶשׁ הַשָּׁנִי, שֶׁהוּא זִיו בְּרָכוֹת הָעוֹלָם

יְבָרַךְ יִרְאִי ה' – אֱלֹהֵי הַלְלוּיָם, וְכֻלָּם מִתְבָּרְכִים, כִּי הֵם
 יִרְאִים מִהֶקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. הַקְטָנִים עִם הַגְּדֹלִים –
 אֵף עַל גֵּב שֶׁלֹּא עוֹלִים בְּמִנְיָן. בֹּא רֵאָה, לֹא נִמְצָא מִנְיָן
 בְּיִשְׂרָאֵל שֶׁהִתְבָּרְכוּ בּוֹ כְּמִנְיָן זֶה, שֶׁמִּנְיָן זֶה לְהִתְבָּרֵךְ הָיָה,
 וְלִהְיוֹת שְׁלֵמוֹת הָעוֹלָמִים הָיָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהִתְבָּרְכוֹת יוֹצְאוֹת
 נִמְנוּ, שֶׁכְּתוּב בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַשָּׁנִי, שֶׁהוּא זִיו בְּרָכוֹת הָעוֹלָם,
 שֶׁמִּמֶּנּוּ יוֹצֵא זִיו לְעוֹלָם. וְעַל זֶה נִקְרָא חֹדֶשׁ זִי"ו, שֶׁהִזִּיר
 שֶׁל הַכֹּל יוֹצֵא מִמֶּנּוּ, וְעַל זֶה כְּתוּב (תהלים קלד) יְבָרַךְ ה'
 מִצִּיּוֹן, וְהַכֹּל דָּבָר אַחַד, וְכְתוּב (שם קלג) כִּי שָׁם צִוָּה ה' אֶת
 הַבְּרָכָה וְגו'.

הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַה' – יִשְׁנוּ ב' עֲנִינֵי שָׁמַיִם לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה מִמֶּנּוּ
 הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַה' וְגו' (קטו טז): [זוהר שמות (דף רט.)] פֶּתַח רַבִּי
 אָבָא וְאָמַר, כְּתוּב (תהלים קטו) הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַה'

י לא המֵתִים יִהְיֶה יָהּ וְלֹא כָּל יִרְדֵי דוֹמָה: יח וַאֲנַחְנוּ
נִבְרָךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם חֲלִלוּהָ:

— זוהר תהלים —

וְהָאֶרֶץ נִתֵּן לִבְנֵי אָדָם. בְּפֶסוּק הַזֶּה יֵשׁ לְהִתְבּוֹנֵן, וְכֵן צָרִיךְ
לומר: הַשָּׁמַיִם לָהּ, וְהָאֶרֶץ נִתֵּן לִבְנֵי אָדָם. מַה זֶּה הַשָּׁמַיִם
שָׁמַיִם? אֵלָּא כָּאֵן יֵשׁ לְהִתְבּוֹנֵן, מִשּׁוּם שֵׁישׁ שָׁמַיִם וַיֵּשׁ
שָׁמַיִם. שָׁמַיִם לְמִטָּה, וְאֶרֶץ לְמִטָּה מֵהֶם. שָׁמַיִם לְמַעְלָה,
וְאֶרֶץ לְמִטָּה מֵהֶם. וְכָל הַדְּרָגוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת וְהַתַּחְתּוֹנוֹת כֻּלָּן
כְּמוֹ זֶה, אֵלָּה בְּאֵלָה. שָׁמַיִם לְמִטָּה, הֵם עֶשֶׂר יְרִיעוֹת, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (שם קד) נוֹטָה שָׁמַיִם כִּירִיעָה. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
עָשָׂה אוֹתָם וְאֵת הַמַּחֲנוֹת שֶׁבְּתוֹכָם לְהַנְהִיג אֶת הָאֶרֶץ
הַתַּחְתּוֹנָה. הַתְּשִׁיעִי מִנְהִיג אֶת הַתַּחְתּוֹנִים, שְׁסוּבֵבִים
כְּעִבּוֹתוֹת הָעֲגָלָה. הַעֲשִׂירִי הוּא הָעֶקֶר.

דָּוִד הַמֶּלֶךְ הוּא חֵי וְהַקְרֵבָה שְׁלוֹ לְחֵי הָעוֹלָמִים

לֹא הַמֵּתִים יִהְיֶה יָהּ וְגו' (קטו, יז): [זוהר ח"א פ' ויגש (דף רז:)]
וּמִשּׁוּם כֵּן אָמַר לֹא הַמֵּתִים יִהְיֶה יָהּ. לֹא הַמֵּתִים, מִשּׁוּם
שֶׁצָּרִיךְ לְשַׁבֵּחַ חֵי לְחֵי. וּמֵת לְחֵי לֹא כֵן, שֶׁכְּתוּב לֹא הַמֵּתִים
יִהְיֶה יָהּ, וַאֲנַחְנוּ נִבְרָךְ יָהּ, שֶׁהֵרִי אָנוּ חַיִּים, וְאֵין לָנוּ חֵלֶק
בְּצַד הַמָּוֶת כָּלֵל. חֲזַקִּיהוּ אָמַר, (ישעיה לח) חֵי חֵי הוּא יוֹדֵךְ
כְּמוֹנִי, מִשּׁוּם שֶׁחֵי מִתְקָרֵב לְחֵי. דָּוִד הַמֶּלֶךְ הוּא חֵי, וְהַקְרֵבָה
שְׁלוֹ לְחֵי הָעוֹלָמִים, וּמִי שֶׁנִּקְרַב אֵלָיו הוּא חֵי, שֶׁכְּתוּב וְאַתֶּם
הַדְּבָקִים בַּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם, וְכְתוּב וּבְנִיָּהּ בֵּן
יְהוֹדִיעַ בֶּן אִישׁ חֵי רַב פְּעָלִים מְקַבְּצָאֵל.

קמו א אהבתי כי ישמע יהוה את קולי
 תחננני: ב כי הפה אָנֹנִי לִי וּבִימִי אֶקְרָא:
 ג אֶפְפוּנִי חֲבִלִי מוֹת וּמִצָּרֵי שְׁאוֹל מִצָּאֵנִי צָרָה וַיְגוֹן
 אֶמְצָא: ד וּבְנִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא אָנָּה יְהוָה
 מִלְּמָה נִפְשִׁי: ה חֲנוּן יְהוָה וְצָדִיק וְאַלְהִינוּ
 מִרַּחֵם: ו שֹׁמֵר פִּתְאִים יְהוָה דְּלוֹתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ:
 ז שׁוּבִי נִפְשִׁי לְמִנוּחֶיכִי כִּי יְהוָה גָּמַל עָלַיִכִּי:
 ח כִּי חִלַּצְתָּ נִפְשִׁי מִמוֹת אֶת עֵינֵי מִן דְּמָעָה אֶת רַגְלִי
 מִדָּחִי: ט אֶתְחַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים:

שימוש תהלים

שלא ימות ממיתה משונה

אהבתי כי ישמע (קטז, א): [שימוש תהלים לפרק קטז] האומרו תדיר
 לא ימות ממיתה משונה ולא ממיתה פתאומית.

זוהר תהלים

כמה חביבה היא הנשמה הנתונה מתחת כסא הכבוד במקום
 הקדש מארצות החיים

אתה הֵלֵךְ לִפְנֵי ה' וְגו' (קטז, ט): [זוהר חדש פ' נח, מדרש הנעלם (דף כ"ו:)]
 רבי פתח בפסוק הזה, (שם ה) מִצָּאֵנִי הַשְׁמֵרִים
 הַסֹּבְבִים בְּעֵיר הַכּוֹנֵנִי פָּצְעוּנִי נִשְׁאוּ אֶת רִדְדֵי מַעְלֵי שְׁמֵרֵי
 הַחַמּוֹת. כמה חביבה היא הנשמה הנתונה מתחת כסא
 הכבוד, ממקום הקדש, מארצות החיים, כמו שנגאמר (תהלים

י האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד: יא אני אמרתי
בחפזי כל האדם בוז: יב מה אשיב ליהוה כל
תגמולוהי עלי:

— זוהר תהלים —

קטז) אתהלך לפני ה' בארצות החיים. ולמה קראו דוד
ארצות החיים, וכי למעלה יש ארצות? אמר רבי יצחק, לא
ארצות ממש, ולא על דעת של ארצות אמר אותו דוד, אלא
לשון רצוי הוא, כמו שנאמר (יחזקאל כ) ארצה אתכם. כלומר,
אמר דוד, אתהלך לפני ה' במקום אשר ירצו תמיד
הצדיקים, הנקראים חיים, אשר רצונם וחפצם ללכת שמה.
וממקום הקדש באה הנשמה להאיר על הגוף האפל, כדי
להוליכו בדרך ישרה ולעבד עבודתו ורצון בוראו, לבא
למחר ולטל שכרו

מלמד שהקב"ה דן מדה בנגד מדה

מה אשיב לה' וגו' (קטז, יב): [זוהר חדש מדרש רות (דף צט:)] ותשק
ערפה לחמותה. ערפה - הרפה שמה. למה נקרא שמה
ערפה? על שהחזירה ערף לחמותה, וחזרה למקומה לשדה
מואב. זנתה, ולא קבלוה, והלכה לארץ פלשתים. והכל
דשים בה כהרפפות, שהפקירה עצמה לזנות. וילדה מזנות
ששה בנים, וכלם נפלו ביד דוד ואנשיו, שהיה בן בנה של
רות, שנאמר (שם כא) וישבי בנב אשר בילידי הרפה. וכי מי
נתן אותם בנב? והלא נב סמוכה לירושלים היא, בארץ
ישראל, והוא בארץ פלשתים? אלא כף אמר רבי פנחס,

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

מִלְמַד שָׁבָא עַל עֶסְקִי נָב, מִפְּנֵי שְׁגָרָם עֲנִין נָב עִיר הַכְּהֲנִים, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְדַקְדֵּק עִם הַצְדִּיקִים אֲפִלּוּ כַחוּט הַשְׁעָרָה. אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: דָּוִד, גְּרַמְתָּ כָּל כֶּף בְּנָב עִיר הַכְּהֲנִים, חֲיִיךָ, אוֹ הַדִּין יָחוּל עַל עֲצָמְךָ, אוֹ עַל זֶרַעְךָ, וְלֹא יִשְׁאָר אֲלָא אֶחָד. שָׁנָה רַבִּי חֲיִיא, כְּתוּב (שְׁמוּאֵל א כב) וַיִּמָּלֵט בֵּין אֶחָד לְאַחִימֶלֶךְ וּגו'. שְׁלֹא נִשְׁאָר לְאַחִימֶלֶךְ מִכָּל בֵּית אָבִיו זִילְתִּי אֲבִיתָר לְבָדוֹ, וְעַל עוֹן זֶה מֵת שְׁאוּל וּבְנָיו, וְכַמָּה אֲלָפִים וּרְכָבוֹת מִיִּשְׂרָאֵל, וְנִגְזַר עַל דָּוִד לָמוּת. כִּיֵּן שֶׁהָלַךְ לְאַרְצָן פְּלִשְׁתִּים, רָאָתָה אוֹתוֹ הָרַפָּה. אָמְרָה לְבָנָה: זֶה שֶׁהִרְגָּ אֶחָיִךְ. בְּאוֹתָהּ הַשְׁעָה הַגִּיעַ זְמַן מִדַּת הַדִּין לְהִנָּקֵם מִדָּוִד עַל עֶסְקִי נָב, וְזִמֵּן אֶת יִשְׁבִּי לְהִרְגּוֹ. מִיד – וַיִּשְׁבִּי בְּנָב, שָׁבָא עַל עֶסְקִי נָב. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, כֶּף אָמַר דָּוִד: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זֶרַעִי יִהְיֶה נִכּוֹן לְפָנֶיךָ, וְהִרְיֵנִי מִקַּבֵּל עָלַי אֶת הַדִּין.

מָה עָשָׂה? נָטְלוֹ יִשְׁבִּי, וְהִגְרִים אֶת עֲצָמוֹ עָלָיו וְעַל הַמָּטָה. אָמַר לוֹ: אֵין כְּבוֹדִי. נָטְלוֹ וַזָּרְקוּ בְּאֹוִיר, וְשֵׁם הַסִּיף שֶׁיִּהְיֶה בּוֹ דָּוִד. זֶהוּ שְׁכָתוּב (שְׁמוּאֵל ב כא) וְהוּא חָגוּר חֶרֶב חֲדָשָׁה וַיֹּאמֶר לַהֲכֹות אֶת דָּוִד. מִיד הַזִּכִּיר אֲבִישִׁי שֵׁם הַמִּפְרָשׁ, וְעַמֵּד בְּאֹוִיר, וְסוֹסוֹ מִיד נִשְׁמַט, וְהָלַךְ לִירוּשָׁלַיִם. הָלַךְ אֲבִישִׁי וּבָא לְסִנְהֶדְרִין וַאֲמַר, מָהוּ לְרַכֵּב עַל סוֹסוֹ שֶׁל מֶלֶךְ בְּשַׁעַת הַדָּחֵק? וְהַתִּירוּהוּ. מָצְאוּ לְדָוִד עוֹמֵד בְּאֹוִיר. אָמַר לוֹ, חֲזֹר מִתְּפִלָּתְךָ. אָמַר לוֹ, (תהלים קטז) מָה אָשִׁיב לָהּ, כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלַי. שָׁכַךְ מִקַּבְּלָנִי מִבֵּית דִּינּוֹ שֶׁל שְׁמוּאֵל הָרַמְתִּי, שְׁאֲפִלוּ חֶרֶב מִנַּחַת עַל צִוְּאָרוֹ שֶׁל אָדָם אֵל יִמְנַע עֲצָמוֹ

יג בום ישועות אשא ובשם יהוה אלהים אקרא: יד נדרי

— זוהר תהלים —

מן הרחמים. מיד חזר מתפלתו, וקבל הדין על זרעו, שכתוב (שמואל ב כא) ויעזר לו אבישי בן צרויה ויך את הפלשתי וגו'. מה כתוב? (שמואל א יא) ועתליה אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם, (דברי הימים ב כב) ותאבד את כל זרע הממלכה. כתוב ותאבד, וכתוב ותדבר את כל זרע כו'. מהו ותדבר? אמרה, שעתידין זרעו של דוד לאבד מן העולם. ותקח יהושבע בת המלך יורם כו', את יואש כו'. מלמד שהקדוש ברוך הוא דן מדה כנגד מדה. ועל כל זה, אף על פי שנגזרה גזרה זו ונתן רשות למדת הדין, על זה כתוב (ישעיה י) עוד היום בנב לעמד. עדין מדת הדין בנב עומדת ותובעת דין מלפני הקדוש ברוך הוא. ומה בצדיקים מדקדק הקדוש ברוך הוא כן - ברשעים על אחת כמה וכמה.

מה שושנה יש בה שלשה עשר עלים - אף בכנסת ישראל יש שלש עשרה מדות רחמים שמקיפות אותה מכל צדדיה בום ישועות אשא וגו' (קטז, יג): [הקדמת זוהר (דף א.א.)] רבי חזקיה (נ"א רבי אלעזר) פתח, כתוב (שיר השירים ב) כשושנה בין החוחים. מי השושנה זו כנסת ישראל [משום שיש שושנה ויש שושנה]. מה השושנה שהיא בין החוחים יש בה אדם ולבן - אף כנסת ישראל יש בה דין ורחמים. מה שושנה יש בה שלשה עשר עלים - אף בכנסת ישראל יש שלש עשרה מדות רחמים שמקיפות אותה מכל צדדיה. אף אלהים של כאן,

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

מַשְׁעָה שְׁנֹזֶכֶר, הוֹצִיא שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה תְּבוֹת לְהִקִּיף אֶת כְּנֹסֶת
יִשְׂרָאֵל וְלִשְׁמֹר אוֹתָהּ. וְאַחֵר כֵּךְ נִזְכָּר פַּעַם אַחֲרָת. לָמָּה נִזְכָּר
בְּפַעַם אַחֲרָת כִּדִּי לְהוֹצִיא חֲמִשָּׁה עָלִים חֲזָקִים שְׁסוּבֵבִים אֶת
הַשּׁוֹשְׁנָה. וְאוֹתָם הִחֲמִשָּׁה נִקְרָאִים יְשׁוּעוֹת, וְהֵם [חמשה]
[חמשים] שְׁעָרִים. וְעַל זֶה הַסּוּד כָּתוּב (תהלים קטז) כּוֹס יְשׁוּעוֹת
אֶשָּׂא, זֶה כּוֹס שֶׁל בִּרְכָּה. הַכּוֹס שֶׁל בִּרְכָּה צְרִיכָה לִהְיוֹת עַל
חֵמֶשׁ אֲצָבָעוֹת וְלֹא יוֹתֵר, כִּמוֹ שֶׁהַשּׁוֹשְׁנָה שְׂיוֹשְׁבֶת עַל חֲמִשָּׁה
עָלִים חֲזָקִים בְּדִגְמָא שֶׁל חֵמֶשׁ אֲצָבָעוֹת. וְהַשּׁוֹשְׁנָה הַזֹּאת הִיא
כּוֹס שֶׁל בִּרְכָּה. מִ"אַלֵּהִים" הַשְּׁנִי עַד "אַלֵּהִים" הַשְּׁלִישִׁי –
חֵמֶשׁ תְּבוֹת. מִכָּאן וְהִלָּא הָאוֹר שֶׁנִּבְרָא וְנִגְזַר וְנִכְלָל בְּבְרִית
הַהוּא שֶׁנִּכְנַס בְּשׁוֹשְׁנָה [ס"א ז'] וְהוֹצִיא בָּהּ זֶרַע, וְזֶה נִקְרָא עֵץ
עֵשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ. וְאוֹתוֹ הַזֶּרַע קִיַּם בְּאוֹת הַבְּרִית מִמֶּשׁ.
וְכִמוֹ שֶׁדְּמוּת הַבְּרִית נִזְרַע בְּאַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם זְנוּגִים [של אותו]
הַזֶּרַע הַהוּא, כֵּךְ נִזְרַע הַשֵּׁם הַחֲקוּק מִפְּנֵי בְּאַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם
אוֹתִיּוֹת שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.

כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא שְׁהָרִי בְּכּוֹס זֶה שׁוֹפְעוֹת הַבְּרָכוֹת מֵאוֹתָן
יְשׁוּעוֹת שֶׁלְמַעֲלָה וְהוּא נוֹטֵל אוֹתָם וְכוֹנֵס אוֹתָם אֵלָיו

כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וְגו' (קטז, יג): [זוהר ח"א פ' ויחי (דף רנ.)] **רַב**
הַמְנוּנָא הִזְקֵן לֹא נָתַן כּוֹס שֶׁל בִּרְכָּה לְאָדָם אַחֵר לְבִרְךְ,
[שרצה לטל] אֶלָּא הוּא הִקְדִּים וְנָטַל אוֹתוֹ [בימין ובשמאל] בְּשֵׁתִי
יְדָיו וּמִבְּרַךְ. וְהָרִי אֶמְרָנוּ שֶׁצְרִיךְ לִטֹּל אוֹתוֹ בְּיָמִין [ולא בשמאל]
וּבְשִׁמְאֵל, וְאַף עַל גַּב שְׁכָלָם הִתְעוֹרְרוּ בּוֹ – יִפָּה הוּא. אֲכַל
כּוֹס שֶׁל בִּרְכָּה כֵּךְ צְרִיךְ כּוֹס, שֶׁכָּתוּב (תהלים קטז) כּוֹס יְשׁוּעוֹת

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

אָשָׂא, שְׁהָרִי בְּכּוֹס זֶה שׁוֹפְעוֹת הַבְּרָכוֹת מֵאוֹתָן יְשׁוּעוֹת
 שְׁלֹמֶעֱלָה, וְהוּא נוֹטֵל אוֹתָם וְכוֹנֵס אוֹתָם אֵלָיו, וְשֵׁם נִשְׁמַר
 [להם] יֵין הָעֵלִיּוֹן וּמִתְכַּנֵּס בְּאוֹתוֹ כּוֹס, וְצָרִיכִים לְבָרֵךְ אוֹתוֹ
 בְּיָמִין [ובשמאל] וְלֹא בְּשִׂמְאַל, וְהַיֵּינן שֶׁהוּא בְּנוֹס בְּכּוֹס הַזֹּאת,
 שְׂוִיתָבְּרָכוּ כְּאַחַד, וְצָרִיכִים לְבָרֵךְ אֶת הַשִּׁלְחָן שֶׁלֹּא יִהְיֶה רִיק
 מִלֶּחֶם וַיֵּין, הַכֹּל [תח] כְּאַחַד. בֹּא רֵא, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל נִקְרָאת
 כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה, וְכֵינן שֶׁהִיא כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה, צָרִיךְ יָמִין וּשְׂמָאל
 [וצריך] לְטַל אוֹתָהּ, וְאוֹתָהּ כּוֹס נִתְּנָה בֵּין יָמִין לְשִׂמְאַל, וְצָרִיכָה
 לְהִתְמַלֵּא יֵין בְּשִׁבִּיל יֵין הַתּוֹרָה שִׁיּוּצָא מִן הָעוֹלָם הַבֶּא. וּבֹא
 רֵא, כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה, [כאן] בְּזֶה הַתְּגָלוֹ דְּבָרִים עֲלִיּוֹנִים כָּאֵן
 שְׁאֵנוּ בְּמַעְרָה, אוֹמֵר כָּאֵן נִתְּגַלָּה סוּד הַמְּרֻכָּבָה הַקְּדוּשָׁה, כּוֹס
 שֶׁל בְּרָכָה צָרִיךְ לְקַבֵּלָהּ בְּיָמִין וּבְשִׂמְאַל, זֶה צָפוֹן וְדָרוֹם, וְכוֹס
 שֶׁל בְּרָכָה שִׁיְהִיָּה נוֹטֵל בְּרָכָה מֵהֶם.

בְּכּוֹס שֶׁל בְּרָכָה סוּד הָאֱמוּנָה

מִי זֶה כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה? זֶה (שִׁיר ג) מִטָּתוֹ שֶׁלְשִׁלְמָה, שְׁצָרִיךְ
 שְׁתַּנְתֵּן בֵּין צָפוֹן וְדָרוֹם, וְצָרִיךְ לְהַנִּיחָהּ בְּיָמִין, וְהַגּוֹף
 שְׂוִיתָתָקֵן עִמָּהֶם, וְיִשְׁגִּיחַ בְּאוֹתָהּ כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה לְבָרֵךְ אוֹתָהּ
 בְּאַרְבַּע בְּרָכוֹת, מִשּׁוּם שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים יא) תָּמִיד עֵינֵי ה' אֵלֶיךָ
 בָּהּ וְגו'. נִמְצָא בְּכּוֹס שֶׁל בְּרָכָה סוּד הָאֱמוּנָה, צָפוֹן וְדָרוֹם
 וּמִזְרָח וּמַעְרָב, הָרִי מְרֻכָּבָה קְדוּשָׁה כְּרָאוּי לוֹ. וְשִׁלְחָן בְּלָחֶם,
 כְּדִי שְׂוִיתָבְּרֵךְ אוֹתוֹ לָחֶם שְׁלֹמֶטָה וְיִתְבָּרֵךְ לָחֶם עֲנִי, וְיִהְיֶה
 לָחֶם עֲנִי, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ. וְיִמְצָא שְׁכֶנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מִתְבָּרְכָת
 בְּאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם, לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, לְמַעַלָּה [בְּאוֹתוֹ לָחֶם שֶׁל

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

ברכה]. וְכֹסֶם שֶׁל בְּרָכָה, לְחֹבֵר דָּוִד הַמֶּלֶךְ בְּאַבֹּת, וְיִתְבָּרַךְ לְמַטָּה, שְׂיִתְבָּרַךְ [וְהִשְׁלַחַן בְּלַחֵם מִשּׁוֹם שְׂיִתְבָּרַךְ מִכָּל הַצַּדִּים, מִלְּמַעְלָה וּמִלְּמַטָּה לְמַעְלָה בְּסוּד כֹּסֶם שֶׁל בְּרָכָה, שְׂיִתְחַבֵּר דָּוִד הַמֶּלֶךְ בְּאַבֹּת וְיִתְבָּרַךְ לְמַטָּה, שְׂיִתְבָּרַךְ לַחֵם עֲנִי וְיִהְיֶה לַחֵם עֲנִי, וְהָרִי בְּאַרְנו, וְיִתְבָּרַךְ] שְׂלַחְנוּ שֶׁל הָאָדָם, שְׂיִמָּצָא בּוֹ מְזֹן תָּמִיד.

סדר כוס של ברכה ומנהגיה וסודותיה

כֹּסֶם יְשׁוּעוֹת אִשָּׁא וְגו' (קטז, יג): [זוהר ח"ג פ' פנחס (דף רמ"ד):]
שְׂלִישִׁי - כֹּסֶם שֶׁל בְּרָכָה שְׂתַקְנֵנוּ בּוֹ עֲשָׂרָה דְּבָרִים:
הִדְחָה וְשְׂטִיפָה. עֲטוּר. עֲטוּף. חֵי. מָלֵא. מְקַבְּלוֹ בְּשִׁתִּי יָדָיו.
וְנוֹתְנוֹ בְּיָמִין. וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ. וּמַגְבִּיהוּ מִן הַקֶּרֶקַע טַפַּח.
וּמִשְׁגָּרוֹ בְּמִתְנָה לְאִנְשֵׁי בֵיתוֹ. וּבִדְרֹךְ סוּד, כֹּסֶם (דְּבָרִים לג) מָלֵא
בְּרַכַּת ה'. כֹּסֶם בְּגִימָטְרִיא אֱלֹהִי"ם, וּמִשְׁם הַנְּשָׁמָה, שְׂהִיא עַל
שְׁמוֹ - כֹּסֶם. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (תהלים קטז) כֹּסֶם יְשׁוּעוֹת אִשָּׁא. מִי
נִקְרָא יְשׁוּעוֹת? חֲמִשׁ אֲצַבְעוֹת, שֶׁהֵן כְּנֶגֶד חֲמִשׁ סְפִירוֹת שֶׁל
כֹּסֶם, שְׂהוּא שֵׁם אֱלֹהִים חַיִּים שְׂהַבִּינָה מִתְּפִשֻּׁטָּת בָּהֶם
לְחֻמָּשִׁים שְׂעָרִים. ה' פְּעָמִים עָשָׂר, בְּאוֹת י', שְׂהוּא עֲשָׂרָה
דְּבָרִים שְׂתַקְנֵנוּ חֻכָּמִים בְּכֹסֶם, שְׂהוּא אֱלֹהִים חַיִּים, חֲמִשׁ
אוֹתִיּוֹת בְּחֻשְׁבוֹן ה'. וּבְאַרְו, בְּכֹסֶם שְׂעָרִיף הִדְחָה וְשְׂטִיפָה.
הִדְחָה מִבְּחוּץ, וְשְׂטִיפָה מִבְּפָנִים. וְסוּד הִדְבָּר - שְׂהִיא תוֹכוֹ
כְּבָרוֹ. מִי שְׂזָכָה לְנִשְׁמָה מְכֹסֶם זֶה, לְהִיּוֹת נִשְׁמָה טְהוֹרָה
מִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ. וְסוּד הִדְבָּר - (ויקרא טז) וְטָהָרוּ וְקִדְּשׁוּ. טְהָרָה
מִבְּפָנִים, וְקִדְּשָׁה מִבְּחוּץ. וּמָה כֹּסֶם אֵין טְהָרָתוֹ וְקִדְּשָׁתוֹ
מִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ בְּלִי מִים - אֵף כֶּף הַנְּשָׁמָה אֵין טְהָרָתָהּ

— זוהר תהלים —

וּקְדָשְׁתָּהּ מִבְּפָנִים וּמִבְחוּץ בְּלִי תוֹרָה. וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר רַבֵּן גַּמְלִיאֵל, מִי שָׁאִין תּוֹכוֹ כָּבְרוּ לֹא יִכְנַס לְבֵית הַמִּדְרָשׁ. בְּגִלְל שָׁאִין הוּא מַצֵּד עַץ הַחַיִּים, אֲלֵא מַעַץ הַדַּעַת טוֹב וָרַע.

עמור - פְּרִשׁוּהוּ מֵעֵטְרוֹ בְּתַלְמִידִים. וְדֶרֶךְ סוֹד - ה' הִיא כּוֹס, מֵעֵטְרוֹ בְּתַלְמִידִים בָּאוֹת י', שֶׁהִיא עֲטָרָה עַל ה'. עֵטוֹף - צָרִיף לְעֵטֵף רָאשׁוֹ בְּגִלְל שֶׁהַשְׂכִּינָה עַל רָאשׁוֹ. שְׁכָף פְּרִשׁוּהוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, אֲסוּר לְתַלְמִיד חָכָם לְהֵלֵךְ ד' אֲמוֹת בְּגִלְוֵי הָרֹאשׁ, מִשּׁוּם (ישעיה 1) מֵלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. כָּל שְׁכָן בְּכִרְכָּה וּבִהֲזָכֶרֶת שֵׁם הַקָּדוֹשׁ שָׁאֲסוּר לְהִיּוֹת בְּגִלְוֵי הָרֹאשׁ. שָׁאוֹת י' מִן יְהוָה הִיא שֶׁהִתְעַטְפָה בָּאוֹר, וְנִעְשְׂתָה אֲוִיר. (וְזֶהוּ אֲוִיר שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מַחֲכִים) מִשּׁוּם שָׁאוֹת י', שֶׁהִיא חֲכָמָה, בָּאוֹר, וְזֶהוּ אֲוִיר שֶׁהִתְעַטְף בּוֹ כְּשֶׁבָּרָא אֶת הָעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (תהלים קד) עֵטָה אֲוִיר כְּשֶׁלָּמָה. וְזֶהוּ (בראשית א) יְהִי אֲוִיר - יְהִי אֲוִיר. וּפְרִשׁוּהוּ בְּעֲלֵי סוּדוֹת הַתּוֹרָה, בְּטָרָם שְׁנִתְּהוּהָ כָּל דָּבָר, נִתְּהוּ הַהוּיּוֹת. וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר יְהִי אֲוִיר וְיְהִי אֲוִיר, שֶׁהִיא מִזְמַן קְדָמוֹן. חִי - פְּרִשׁוּהוּ חִי מִן הַחֲבִית. וְדֶרֶךְ סוֹד - שְׂכִינָה עֲלִיּוֹנָה הִיא שְׁמִינִית לְסִפִּירוֹת מִמָּטָה לְמַעְלָה, וּמִשּׁוּם זֶה נִקְרָאת אוֹת ח', וְנֶאֱמַר בָּהּ (משלי כד) בְּחֲכָמָה יִבְנֶה בֵּית. וְזֶהוּ חֲבִית: ח' בִּי"ת. וּמִשּׁוּם שֶׁהִיא חַיִּים, שְׁכָתוֹב (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, הֵינֵן מִשֵּׁם הוּא חִי. וְזֶהוּ יִינָה שֶׁל תּוֹרָה. מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בָּהּ נִקְרָא חִי. וְעוֹד, צָדִיק חִי, שֶׁהוּא חִי מִן הַחֲבִית. יֵין יֵשׁ מִמֶּנּוּ שְׁנֵי גִּוְנִים - לִבָּן. וְאָדָם. יֵין גִּימַטְרִיא שְׁבָעִים פָּנִים. הָרִי ע"ב. וּכְנָגֵד שְׁנֵי גִּוְנִים שֶׁל הֵינֵן,

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

הוא זְכוֹר וְשִׁמּוֹר שֶׁל שִׁבְתָּ, וְשִׁבְעִים תְּבוֹת שֶׁל קְדוּשַׁי וַיְכַל"ו
- הָרִי ע"ב.

מִלָּא - זֶהוּ שִׁכְתוֹב כּוֹס (דברים לג) מִלָּא בְרַכַּת ה'. וְאַף שֶׁהוּא
מִלָּא מִיֵּינָה שֶׁל תּוֹרָה. אָדָם כֵּן צָרִיךְ לִהְיוֹת שָׁלֵם, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית כה) אִישׁ תָּם - גָּבַר שָׁלֵם, כְּמוֹ (שם לג) וַיָּבֹא
יַעֲקֹב שָׁלֵם. כֵּן צָרִיךְ לִהְיוֹת נִשְׁמָה שְׁלֵמָה, וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ פָּגָם,
שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא כא) שָׁכַל (איש) אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרָב. אֵף כֵּן
אוֹתִיּוֹת אֵלִים עִם י"ה - הוּא אֱלֹהִים, כַּחֲשֹׁבוֹן כּוֹס. (שם י"ה)
הוּא מִלָּא, וְהַפֶּךְ אוֹתִיּוֹת אֵלִים וְתִמְצָא מִלָּא. מִתִּי? כִּאֲשֶׁר יֵשׁ
שֵׁם אוֹתִיּוֹת י"ה. וְהִינּוּ (שמות יז) כִּי יָד עַל כֶּסֶף י"ה. אֲדַנִּי
חֲשִׁבוֹנוֹ ו"ה. הָעֲמוּד הָאֲמֻצִּי מִלָּא מְשֻׁנֶּה, וּמִשּׁוֹם זֶה
שׁוֹרָה עָלָיו אָדָם, שֶׁהוּא שֵׁם מְפָרֵשׁ. מְקַבְּלוֹ בְּשֵׁתִי יָדָיו - כְּמוֹ
הַתּוֹרָה שֶׁהִתְּהַב בְּשֵׁנֵי לִוְחוֹת, חֲמִשָּׁה דְּבָרוֹת בְּלוּחַ אֶחָד כִּנְגֵד
חֲמִשׁ אֲצָבָעוֹת שֶׁל יָד יְמִין, וְחֲמִשָּׁה בְּלוּחַ שְׁנֵי כִנְגֵד חֲמִשׁ
אֲצָבָעוֹת שֶׁל יָד שְׂמָאל. וְנִתְּנוּ בִּימִין, כְּלוֹמַר בֵּיד יְמִין. וּמִשּׁוֹם
זֶה, שְׁנֵי לִוְחוֹת אֲבָנִים בִּידוֹ, וְלֹא בִּידָיו. וְזֶהוּ שְׁמַעֲדֵי הַפֶּסוּק,
(דברים לג) מִימִינוֹ אֵשׁ דֶּת לָמוֹ. וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ - מִשּׁוֹם שֶׁכּוֹס
זֶה הוּא כִּנְגֵד אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (דברים יא) תָּמִיד עֵינֵי ה'
אֵלֶיהֶן בָּהּ. וְעֵינָיִם שֶׁל מַעְלָה הֵם שִׁבְעִים סְנֵהֲדָרִין, וְעַלֵּיהֶם
מִשָּׁה וְאַהֲרֹן. שְׁתֵּי עֵינָיִם עֲלִיוֹנוֹת. אַחַת עֵין יְמִין, וְאַחַת עֵין
שְׂמָאל. וְהֵם ע"ב, כְּמִנִּין "בִּינִין". וְזֶהוּ סוּד שֶׁל נוֹתֵן בְּכוֹס
עֵינוֹ. וּמִגְבִּיהוּ מִן הַקֶּרֶקַע טַפַּח - מִשּׁוֹם שֶׁאוֹת ה' הִיא כּוֹס,
צָרִיךְ לְהַעֲלוֹת אוֹתָהּ בְּאוֹת י', שֶׁהִיא טַפַּח, שֶׁבּוֹ נִפְתַּחַת אוֹת

לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁלָם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ: מו יָקָר בְּעֵינֵי
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חֲמוּנָתָה לְחִסְדָּיו: מו אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי
 אֲנִי עַבְדְּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתְךָ פִּתְחָתָה לְמוֹסְרֵי: יו לָךְ
 אֲזַבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבָשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶקְרָא: יח נִדְרֵי
 לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁלָם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ: יט בְּחִצְרוֹת
 בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹכֵי יְרוּשָׁלַם חִלְלוּתָהּ:

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

ה' בְּחֵמֶשׁ אֶצְבָּעוֹת. וּמִשְׁגָּרוֹ לְאֲנָשֵׁי בֵיתוֹ בְּמִתְנָה - מִשּׁוֹם
 שֶׁתִּבְרַךְ אֲשֶׁתּוֹ, שֶׁהִיא נָפֶשׁ, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (במדבר יא) נִפְשָׁנּוּ
 יִבְשָׁה אֵין כָּל. וּמִתְבָּרַכְתָּ וְעוֹשֶׂה פְרוֹת. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (בראשית א)
 תִּדְשָׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא.

ספר זוהר השבת – לַאֲבוֹת וּבָנִים, זָקֵנִים עִם נְעָרִים
 עִם לָשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ – מְנוקָד מְפָסֵק וּמְחוּלָק לַקִּטְעִים
 מְסֻדָּר עַל הַפְּרָשִׁיּוֹת

קִיָּי אֵל הִלְלוּ אֶת יְהוָה כָּל גּוֹיִם שִׁבְּחוּהוּ כָּל
הָאֲמִיּוֹת: בִּי גִבּוֹר עָלֵינוּ חֲסִדוֹ וְאַמֶּת יְהוָה
לְעוֹלָם הִלְלוּהָ:

שימוש תהלים

למי שהלשינוהו חנים

הללו את ה' כל גוים (קז, א): [שימוש תהלים לפרק קיז] למי שהלשינו
עליו ולא עשה כלום.

זוהר תהלים

הִלְלוּ אֶת יְהוָה כָּל גּוֹיִם שִׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֲמִיּוֹת (קז, א): [זוהר ספר
שמות פ' תרומה (דף קנ"ב):] אָמַר רַבִּי יִצְחָק, זֶה שֶׁאָמַר מוֹרְנוֹ
שֶׁתְּכַלֵּת הִיא כֶּסֶּא דִין, וְכִשְׁהִיא עוֹמֶדֶת בְּגוֹן הַזֶּה, אַזִּי הִיא
כֶּסֶּא לְדוֹן דִּינֵי נִפְשוֹת. מְתִי הִיא בְּרַחֲמִים? אָמַר לוֹ, בְּשַׁעֲה
שֶׁהַכְּרוֹבִים מַחְזִירִים פְּנִיָּהם זֶה עִם זֶה וּמִסְתַּכְּלִים פְּנִים
בְּפָנִים. כִּיּוֹן שְׁאוֹתָם כְּרוֹבִים מִסְתַּכְּלִים פְּנִים בְּפָנִים, אַז כָּל
הַגּוֹנִים מִתְתַּקְּנִים, וּמִתְהַפֵּךְ גּוֹן תְּכַלֵּת לְגוֹן אַחֵר. מִתְהַפֵּךְ גּוֹן
יָרֵק לְגוֹן זָהָב (לבן). וְלָכֵן בְּהַפּוֹךְ הַגּוֹנִים מִתְהַפֵּךְ מִדִּין
לְרַחֲמִים, וְכֵן מִרַחֲמִים לְדִין, וְהַכֹּל בְּהַפּוֹךְ הַגּוֹנִים. כְּמוֹ
שֶׁמִּסְדְּרִים יִשְׂרָאֵל תְּקוּנֵיהֶם לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּךָּ הַכֹּל עוֹמֵד
וְכִךָּ מִסְתַּדֵּר. וְלָכֵן כְּתוּב (ישעיה מט) 'יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר,
בְּאוֹתָם גּוֹנִים שֶׁכְּלוּלִים זֶה בְּזֶה, הִיפִי שֶׁל כָּלָם. וְעָשִׂיתָ שְׁלֹחַן
עֲצֵי שָׁטִים וְגו'. רַבִּי יִצְחָק פִּתַּח, (דברים ח) וְאֶכְלֶתָ וּשְׂבַעְתָּ
וּבִרְכַתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ וְגו'. כְּמָה צְדִיקִים הֵם יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקָּדוֹשׁ

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

ברוך הוא התרצה בהם וקרבם אליו מכל העמים, ובשביל ישראל נתן מזון ושבע לכל העולם, ואלמלא ישראל – לא נתן הקדוש ברוך הוא מזון לעולם

בִּי גִבֹר עֲלֵינוּ חֲסֵדוֹ וּגְוֹ' (ק"ו, ב): [זוהר שמות פ' תרומה (דף קנ"ז). זוהר תורה] פתח רבי יוסי ואמר, (דברים ח) וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַּת אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַזֶּה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. אִם בָּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל מְבָרְכִים, בַּחוּץ לָאָרֶץ מַנִּין לָנוּ, שֶׁהָרִי בְּגִנוֹן זֶה לֹא צָרִיךְ? אֵלָּא, כְּשֶׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, חָלַק אֶת הָאָרֶץ. הַיָּשׁוּב הוּא לְצַד אֶחָד, וְהַחֲרֻבָּה הִיא לְצַד אֲחֵר. חָלַק אֶת הַיָּשׁוּב וְהַקִּיף אֶת הָעוֹלָם סָבִיב נִקְדָּה אַחַת, וּמִי הִיא? הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה. הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה הִיא מְרֻכָּז הָעוֹלָם, וּבְאֻמָּצֵע הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה הִיא יְרוּשָׁלַיִם. אֻמָּצֵע יְרוּשָׁלַיִם הוּא בֵּית קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים. וְכָל הַטוֹב וְכָל הַמְּזוֹן שֶׁל כָּל הַיָּשׁוּב יוֹרֵד לְשָׁם מִלְּמַעְלָה, וְאֵין לָךְ מְקוֹם בְּכָל הַיָּשׁוּב שֶׁלֹּא נִזּוֹן מִשָּׁם.

חָלַק אֶת הַחֲרֻבָּה, וְלֹא נִמְצָא מְקוֹם חָרִב קָשָׁה בְּכָל הָעוֹלָם פָּרַט לְאוֹתוֹ מִדְּבַר, שֶׁשָּׁכְרוּ יִשְׂרָאֵל כַּחוֹ וְתַקְּפוֹ אַרְבָּעִים שָׁנָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים ח) הַמּוֹלִיכָךָ בַּמִּדְבָּר הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא. בְּאוֹתוֹ מִדְּבַר שׁוֹלֵט הַצַּד הָאֲחֵר, וּבַעַל כְּרָחוּ הִלְכוּ עָלָיו יִשְׂרָאֵל וּשְׁכָרוּ כַּחוֹ אַרְבָּעִים שָׁנִים. וְאִם יִשְׂרָאֵל נִמְצָאוּ צַדִּיקִים בְּאוֹתָם אַרְבָּעִים שָׁנִים, הִיָּה מַעֲבֵר אוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר מִן הָעוֹלָם. וּמִשְׁהַרְגִּיזוֹ אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל אוֹתָן פְּעָמִים, הִתְחַזַּק אוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר, וְנִפְּלוּ כָּלָם תַּחַת רְשׁוּתוֹ. וְאִם תֹּאמַר, וְהָרִי מִשָּׁה שְׁעָלָה עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם אֵיךְ מֵת שָׁם?

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

– לא כף, שְׁהָרִי מִשֶּׁה הִנָּאֵמָן לֹא הָיָה בְּרִשּׁוֹתוֹ אֶלָּא בְּהָר הָעֵבְרִים. מַה זֶה הָעֵבְרִים? מַחְלֶקֶת. שֶׁנִּחְלְקוּ עָלָיו שְׁלִיטִים עֲלִיּוֹנִים שְׁלֹמֶעֱלָה, וְלֹא נִמְסַר בְּיַדִּי מִמֶּנָּה וְשְׁלִיט אַחֵר, וְנִשְׁאַר כֶּף, עַד שֶׁבָּא מִשֶּׁה הָעֶבֶד הִנָּאֵמָן וְשָׁלַט עָלָיו, וְנִקְבַּר שָׁם, וְלֹא הִתְעַסֵּק בְּקִבּוּרָתוֹ – רַק הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ, שֶׁכָּתוּב (שם לז) וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּגִי. וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ, מִי? אוֹתוֹ שֶׁכָּתוּב בּוֹ בְּדֶרֶךְ נִסְתָּר (שמות כד) וְאֵל מִשֶּׁה אָמַר, וְלֹא כָּתוּב מִי הוּא. וַיִּקְרָא אֶל מִשֶּׁה, וְלֹא כָּתוּב מִי הוּא. אֵף כָּאֵן וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ, וְלֹא כָּתוּב מִי הוּא, אֶלָּא וְדָאִי מְקוֹם זֶה יְדוּעַ הוּא לַחֲבֵרִים. וְלָכֵן בְּאוֹתוֹ הָר לֹא שָׁלַט עָלָיו – רַק מִשֶּׁה לְבַדּוֹ, וְהוּא נִקְבַּר שָׁם. וּבִשְׁבִיל לְהוֹדִיעַ לְכָל הַדּוֹרוֹת הָאַחֲרִים שֶׁל הָעוֹלָם שְׁאוֹתָם מִתִּי מְדַבֵּר יָקוֹמוּ, אוֹתוֹ הָרוּעָה שְׁלָהֶם הַשָּׂרָה בְּתוֹכָם, לְהִיּוֹת כָּלָם בְּהִתְעוֹרְרוֹת הָעֲמִידָה לְעוֹלָם הַבָּא.

וְאֵם תֹּאמַר, אִם כֶּף שְׁאוֹתוֹ מְדַבֵּר הוּא תִּקְף וְכַח הַצֵּד הָאַחֵר, אֵיךְ צִוָּה הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל אוֹתוֹ שֶׁעִיר לְשַׁלְּחוֹ לְהָר אַחֵר שֶׁנִּקְרָא עֲזָאזֵל? הָיָה לָהֶם לְשַׁלְּחוֹ לְאוֹתוֹ הָר שֶׁהֲלָכוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר. אֶלָּא, כִּינּוּן שֶׁהָרִי הֲלָכוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל אֲרֻבָּעִים שָׁנִים, הָרִי נִשְׁבַּר תִּקְפוֹ. וְתִקְפוֹ הִתְחַזַּק בְּמָקוֹם שֶׁלֹּא עֵבֶר בּוֹ אִישׁ שָׁם לְעוֹלָמִים, וּבְאוֹתוֹ הָר הָרִי הָיָה דִּיּוֹרָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שָׁם אֲרֻבָּעִים שָׁנִים.

אָבָּא בִּשְׁעִיר הַזֶּה, אוֹתוֹ מְקוֹם הוּא סֹלַע חֲזָק עָלִיּוֹן, וְתַחַת עֲמָק אוֹתוֹ סֹלַע, שְׁאִישׁ לֹא (אִינוּ יָכוֹל לֵהֲכַנֵּס לָשָׁם) נִכְנָס שָׁם, הוּא שׁוֹלֵט יוֹתֵר לְאֵכָל טָרְפוֹ, כְּדִי שִׁיעֵבֵר מֵעַל יִשְׂרָאֵל וְלֹא

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

ימצא להם מקטרג עליהם בשוב. שלטונו של סוד האמונה
 תוך מרכז הנקדה של כל (העולם) הארץ הקדושה בבית קדש
 הקדשים. ואף על גב שעכשו אינו בקיום, בזכותו נזון כל
 העולם, ומזון וספוק יוצאים משם לכל בכל מקום של צד
 השוב. ולכן, אף על גב שישראל עכשו מחוץ לארץ
 הקדושה, עם כל זה, מכח וזכות הארץ נמצא מזון וספוק
 לכל העולם. ועל זה כתוב (דברים ח) וברכת את ה' אלהיך על
 הארץ הטבה אשר נתן לך. על הארץ הטבה ודאי, שהרי
 בשבילה נמצא מזון וספוק לעולם. מי שמתענין על שלחנו
 ומתענג באותם מאכלים, יש לו להזכיר ולדאג על קדשת
 הארץ הקדושה ועל היכל המלך שחבר. ובשביל אותו עצב
 שהוא מתעצב על שלחנו באותה שמחה ומשנה של שם,
 הקדוש ברוך הוא חושב עליו כאלו בנה את ביתו ובנה את
 כל חרבות בית המקדש. אשרי חלקו!

קִיָּה א הוֹדוּ לַיהוָה בִּי טוֹב בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 ב יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: ג יֹאמְרוּ
 נָא בֵּית אַחֲרֵן בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: ד יֹאמְרוּ נָא יִרְאִי
 יְהוָה בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: ה מִן הַמִּצָּר קָרָאתִי יְיָ
 עָנְנִי בַּמֶּרְחָב יְיָ: ו יְהוָה לִי לֹא אִירָא מִה יַעֲשֶׂה
 שִׁימוֹשׁ תְּהִלִּים

ליתן תשובה לאפיקורוס

הודו לה' כי טוב (קיה, א): [שימוש תהלים לפרק קיה] להשיב תשובה לאפיקורוס.

זוהר תהלים

תְּשַׁעַה תְּקוּנִין אָמַר דָּוִד כָּאֵן שִׁשָּׁה שְׁמוֹת קְדוּשִׁים וְגו'
 בְּכַנִּי אָדָם

מִן הַמִּצָּר קָרָאתִי יְיָ וְגו' (קיה, ה): [זוהר ח"ג פ' נשא (דף קל"ט:)] אָמַר
 רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֱלֵעָזָר בְּרִיָּה, קוֹם בְּרִי (קדישא), סֶלְסֵל
 תְּקוּנָא דְּדִיקְנָא (נ"א דמלכא) קְדִישָׁא, בְּתַקּוּנֵי אֱלִין. (דף קל"ט ע"ב)
 קָם רַבִּי אֱלֵעָזָר, פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קיה) מִן הַמִּצָּר קָרָאתִי יְיָ
 עָנְנִי בַּמֶּרְחָב יְיָ וְגו'. עַד מִבְּטוּחַ בְּנֵדִיבִים. תָּנָא, הֵכָא ט'
 תְּקוּנִין דְּבִדְקָנָא דָּא. לְהֵנִי תְּקוּנִין אֶצְטְרִיךְ דָּוִד מִלְכָּא, בְּגִין
 לְנִצְחָא לְשָׂאֵר מַלְכִין, וְלִשְׂאֵר עַמִּין. תָּא חֲזִי, כִּיּוֹן דָּאֵמַר הֵנִי
 ט' תְּקוּנִין, לְבַתֵּר אָמַר כָּל גּוֹיִם סְבִיבֵי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילִם.
 אָמַר, הֵנִי תְּקוּנִין דְּאֲמִינָא, לְמַאי אֶצְטְרִיכָנָא. מִשּׁוּם דְּכָל גּוֹיִם
 סְבִיבֵי. וּבְתַקּוּנָא דְּדִיקְנָא דָּא, ט' תְּקוּנִין, דְּאֵינֻן שֵׁם יְיָ,
 אֲשַׁצִּינֻן מִן עֲלָמָא, הֵדָּא הוּא דְּכָתִיב בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילִם. וְתָנָא

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

בְּצַנִּיעוּתָא דְּסַפְרָא, תְּשַׁעָּה תְּקוּנִין אָמַר דָּוִד, הֵכָא, שִׁיתָא
אֵינוֹן בְּשֵׁמָא קְדִישָׁא. דְּשִׁית שְׁמָהּ הוּו, וּתְלַת אָדָם. וְאִי תִימָא
תְּרִין אֵינוֹן. תְּלַתָּא הוּו, דְּהָא נְדִיבִים בְּכָלֵל אָדָם הוּו.

תְּנָא שִׁיתָא שְׁמָהּ, דְּכְתִיב: מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי
בְּמִרְחֹב יְהוָה, תְּרִין. יִי לִי לֹא אֵירָא, תְּלַת. יִי לִי בְּעוֹזִרִי,
אַרְבַּע. טוֹב לַחֲסוֹת בֵּי, חֲמִשָּׁה. טוֹב לַחֲסוֹת בֵּי, שִׁיתָא.
אָדָם תְּלַת, דְּכְתִיב: יִי לִי לֹא אֵירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם, חַד.
טוֹב לַחֲסוֹת בֵּי מִבְּטוֹחַ בְּאָדָם, תְּרִי. טוֹב לַחֲסוֹת בֵּי מִבְּטוֹחַ
בְּנְדִיבִים, תְּלַת. וְתָא חֲזִי רְזָא דְּמַלְּהָ, דְּבָכַל אֲתָר דְּאֲדָכֵר אָדָם
הֵכָא, לֹא אֲדָכֵר אֱלֹא בְּשֵׁמָא קְדִישָׁא. דְּהִכִּי אֲתַחֲזִי. מִשּׁוּם
דְּלֹא אֶקְרִי (הוּו) אָדָם, אֱלֹא בְּמָה דְּאֲתַחֲזִי לִיה. וּמֵאִי אֲתַחֲזִי
לִיה. שְׁמָא קְדִישָׁא. דְּכְתִיב, (בְּרַאשִׁית ב) וַיִּצַּר יְיָ אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם, בְּשֵׁם מְלֹא, דְּהוּא יְיָ אֱלֹהִים. כְּמָה דְּאֲתַחֲזִי לִיה וּבְגִין
כֻּן הֵכָא לֹא אֲדָכֵר אָדָם אֱלֹא בְּשֵׁמָא קְדִישָׁא. וְתָנָא, כְּתִיב מִן
הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחֹב יְהוָה, תְּרִי זְמַנִּי יְיָ, לְקַבֵּיל
תְּרִי עֲלֵעוּי, דְּשַׁעְרֵי אֲתַחֲדָן בְּהוּ. וּמִדְּחָמָא דְּשַׁעְרֵי
אֲתַמְשַׁכָּאן וְתַלְיִין, שְׂאֲרֵי וְאָמַר יִי לִי לֹא אֵירָא. יִי לִי בְּעוֹזִרִי.
בְּשֵׁמָא דְּלֹא חֲסֵר. בְּשֵׁמָא דְּהוּא קְדִישָׁא. וּבְשֵׁמָא דָּא, אֲדָכֵר
אָדָם. וּמַה דְּאָמַר מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם, הִכִּי הוּא. דְּתָנָא כָּל
אֵינוֹן כְּתוּבִין קְדִישִׁין דְּמַלְכָּא, כִּד אֲתַתְּקִנָן בְּתַקְנוּנֵי. אֲתַקְרוּן
אָדָם. דְּיוֹקְנָא דְּכָלִיל כָּלָא. וּמַה דְּמַשְׁלָפָא בְּהוּ, אֲתַקְרִי שְׁמָא
קְדִישָׁא. וְתַעֲרָא וּמַה דְּבִיָּה, אֲתַקְרִי יְדוּד, וְאֲתַקְרִי אָדָם
בְּכָלֵל דְּתַעֲרָא, וּמַה דְּבִיָּה.

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

וּאֵלֶּיךָ תִּשְׁעָה תִּקְוִינִי דְאָמַר דְּוֹד הָכָא, לְאַכְנֹעַ שְׁנָאוֹי בְּגִין
דְּמֵאן דְּאַחִיד דִּיקְנָא דְּמִלְכָּא, וְאוֹקִיר לִיה בִּיקִירו
עֲלָאָה, כָּל מָה דְּבִעֵי מִן מִלְכָּא. מִלְכָּא עָבִיד בְּגִינִיה. מֵאִי
טַעֲמָא דִּיקְנָא, וְלֹא גּוֹפָא. אֱלָא גּוֹפָא אָזִיל בְּתַר דִּיקְנָא,
וְדִיקְנָא לֹא אָזִיל בְּתַר גּוֹפָא. (ס"א ומה דאשתליף מתערא אתקרי שמא
קדישא, תערא ומה דביה אתקרי יהו"ה אתקרי אדם בכלא תערא ומה דביה) (ול"ג
מִן וְדִיקְנָא עַד וּגּוֹפָא) וּבְתַרֵּי גְוֹנֵי אֲתֵי הָאִי חוֹשְׁבָנָא, חַד
כְּדִקְאֻמְרָן. תְּרִין: מִן הַמְצַר קָרְאֲתִי יְהוָה. חַד. עֲנֵנִי בְּמִרְחָב יְהוָה,
תְּרִי. ה' לִי לֹא אֵירָא, תִּלְת. מָה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם, אֲרַבַּע. ה' לִי
בְּעוֹזִרִי, חֲמֵשׁ. וְאֵנִי אֲרָאָה בְּשׁוֹנְאִי, שִׁיתָא. טוֹב לַחֲסוֹת בַּה',
שְׁבַעָה. מִבְּטוֹחַ בְּאָדָם, תְּמַנְיָא. טוֹב לַחֲסוֹת בֵּי מִבְּטוֹחַ
בְּנִדְיָבִים, תִּשְׁעָה. (ס"א טוב לחסות בה', מבטוח באדם. ז. טוב לחסות בה'.

ח. מבטוח בנדיבים)

מִן הַמְצַר קָרְאֲתִי יְהוָה, מֵאִי קָא מִיִּירִי אֱלָא דְּוֹד, כָּל מָה
דְּאָמַר הָכָא, עַל תִּקְוִינָא דִּיקְנָא דָּא קָאֻמַּר. (רבי יהודה
אמר) מִן הַמְצַר קָרְאֲתִי יְהוָה, מֵאַתֵּר דְּשִׁאֲרֵי דִיקְנָא לְאַתְפְּשָׁטָא,
דִּהוּא אֲתֵר דְּחִיק, מִקְמֵי פִתְחָא דְּאוֹדְנִין מַעֲלָא, תַּחוֹת
שַׁעֲרֵי דְּרִישָׁא. וּבְגִין כֶּךָ אָמַר יְהוָה יְהוָה תְּרִי זְמִנִי. וּבִאַתֵּר
(ס"א ובתר) דְּאַתְפְּשָׁט דִּיקְנָא, וְנַחֲתִית מֵאוֹדְנוֹי, וְשִׁאֲרֵי
לְאַתְפְּשָׁטָא, אָמַר יְהוָה לִי לֹא אֵירָא, דִּהוּא אֲתֵר דְּלֹא דְּחִיל
(ס"א דחיק) וְכָל הָאִי אֲצַטְרִיךְ וְכוּ', (אדם אתקרי ועל אתפשטותא האי
אצטריך) דְּוֹד לְאַכְנֹעַ תַּחוֹתֶיהָ מִלְכִּין וְעַמִּין, בְּגִין יְקָרָא
דִּיקְנָא דָּא.

לִי אָדָם: זֶה יְחֻזָּאֵם אֱלֹהֵינוּ לִי בְעֻזִּי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאִי:

— זוהר תהלים —

מָה רָאוּ חֲנֻנְיָה מִיִּשְׁאֵל וְעִזְרִיָּה שֶׁנִּפְּלוּ לָאֵשׁ? אֵלָּא אָמְרוּ
הַצִּפְרָדְעִים הִפִּילוּ אֶת גּוֹפֶם בָּאֵשׁ כְּדִי לְהִרְע לְמוֹצְרִים בְּמֹאמְרוֹ
שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - אֲנַחְנוּ עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה בְּשִׁבִּיל
כְּבוֹד רַבּוֹנָנוּ

ה' לֹא אֵירָא וְגו' (ק"ח, ו): [זוהר חדש מדרש רות (דף צ"ג:)] אָמַר רַבִּי,
בְּשַׁעַה שֶׁכָּפְתָנוּ אֶת חֲנֻנְיָה מִיִּשְׁאֵל וְעִזְרִיָּה שֶׁיִּפְּלוּ אוֹתָם
לְתוֹךְ כִּבְשֵׁן הָאֵשׁ הַיּוֹקֶדֶת, חֲנֻנְיָה אָמַר (תהלים ק"ח) ה' לֹא
אֵירָא מָה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם. מִיִּשְׁאֵל אָמַר (ירמיה ל) וְאַתָּה אַל תִּירָא
עַבְדִּי יַעֲקֹב וְאַל תַּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי אֶתָּךְ אֲנִי נָאֻם ה'. עִזְרִיָּה
אָמַר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגו'. אָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, (ישעיה מר) זֶה
יֹאמַר לֵה' אֲנִי - זֶה חֲנֻנְיָה, שְׁאָמַר ה' לֹא אֵירָא. וְזֶה יִקְרָא
בְּשֵׁם יַעֲקֹב - זֶה מִיִּשְׁאֵל, שְׁאָמַר וְאַתָּה אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב.
וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה - זֶה עִזְרִיָּה, שְׁאָמַר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְכו'. לֹא
עָתָה יָבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עָתָה פָּנָיו יִחְוֲרוּ. וְלָמָּה לֹא הָיָה דְּנִיָּאל
עִמָּהֶם? אֵלָּא דְּנִיָּאל אָמַר, אֲנִי נִקְרָא בְּלִטְשָׁאצֵּר, כְּשֵׁם הָאֱלִיל
שְׁלוֹ, שְׁנֵאמַר (דְּנִיָּאל ד) בְּלִטְשָׁאצֵּר כְּשֵׁם אֱלֹהֵי כּוּ, וְכַתוּב (שם
ב) אֲזוּ הַמֶּלֶךְ נְבוּכַדְנֶצַּר נָפַל עַל פָּנָיו וְהִשְׁתַּחֲוָה לְדְּנִיָּאל.
וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר, פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ. הֲלֹךְ
וְלֹא הָיָה עִמָּהֶם. מָה רָאוּ חֲנֻנְיָה מִיִּשְׁאֵל וְעִזְרִיָּה שֶׁנִּפְּלוּ לָאֵשׁ?
אֵלָּא אָמְרוּ, הַצִּפְרָדְעִים הִפִּילוּ אֶת גּוֹפֶם בָּאֵשׁ כְּדִי לְהִרְע
לְמוֹצְרִים, בְּמֹאמְרוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - אֲנַחְנוּ עַל אַחַת
כְּמָה וְכְמָה בְּשִׁבִּיל כְּבוֹד רַבּוֹנָנוּ.

ח טוב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטַח בָּאָדָם: ט טוב
לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטַח בַּנְּרִיבִים: י כָּל גּוֹיִם
סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילִם: יא סְבוּנִי גַם

— זוהר תהלים —

יעקב אָמַר... כְּשִׁיגִיעַ אוֹתוֹ הַזְמַן יִתְעוֹדְרוּ אוֹתָן הַבְּרָכוֹת מִכָּל
הַצָּדִידִים וְיִתְקַיֵּם הָעוֹלָם עַל קִיּוּמוֹ כְּרֹאיוֹ

כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי וְגו' (קיה, י): [זוהר ח"א פ' תולדות (דף קמו.)] בֹּא רֵאָה
כִּמָּה בְּרָכוֹת הַתְּבָרָךְ יַעֲקֹב: אַחַת שֶׁל אָבִיו בְּאוֹתָהּ
הַתַּעֲקֻמוֹת, וְהַרְוִיחַ אֶת כָּל אוֹתָן הַבְּרָכוֹת. וְאַחַת שֶׁל הַשְּׂכִינָה,
שֶׁבָרַךְ אוֹתוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁהָיָה בָּא מֶלֶכֶן, שֶׁכְּתוּב
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יַעֲקֹב. וְאַחַת שֶׁבָרַךְ אוֹתוֹ הַמֶּלֶאךָ הַהוּא,
הַמִּמְנָה שֶׁל עֶשָׂו. וְאַחַת בְּרָכָה אַחֲרֵת שֶׁבָרַךְ אוֹתוֹ אָבִיו
כְּשֶׁהָלַךְ לִפְדֹן אָרֶם, שֶׁכְּתוּב וְאֵל שְׂדֵי יִבְרָךְ אֶתְךָ וְגו'. בַּזְמַן
הַהוּא שָׂרָאָה יַעֲקֹב אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל הַבְּרָכוֹת הַלָּלוּ, אָמַר, בְּאִיזוֹ
בְּרָכָה מֵהֶם אֲשַׁתְּמֵשׁ כָּעֵת? אָמַר, כָּעֵת אֲשַׁתְּמֵשׁ בַּחֲלֻשָּׁה
שֶׁבָהָן, וּמִי הִיא? זוֹ הָאַחֲרוֹנָה, שֶׁבָרַךְ אוֹתוֹ אָבִיו. וְאֵף עַל גֵּב
שֶׁהִיא חֲזָקָה, אָמַר, אֵינָה חֲזָקָה בְּשִׁלְטוֹן הָעוֹלָם הַזֶּה
כְּרֹאשׁוֹנָה. אָמַר יַעֲקֹב, אֶטֶל עֲכָשׁוּ אֶת זוֹ וְאֲשַׁתְּמֵשׁ בָּהּ,
וְאֶעֱבִיר אֶת כָּל אוֹתָן הָאַחֲרוֹת לַזְמַן שֶׁאֲצַטְרֹךְ לִי וּלְבָנִי אַחֲרֵי,
מָתִי? בַּזְמַן שֶׁיִּתְכַּנְּסוּ כָּל הָעַמִּים לְהַאֲבִיד אֶת בְּנֵי מִן הָעוֹלָם,
שֶׁכְּתוּב כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי בְּשֵׁם ה' כִּי אֲמִילִם. סְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי
וְגו'. סְבוּנִי כְּדִבְרֵים וְגו'. הִנֵּה כָּאֵן שְׁלֹשָׁה, כָּלפִּי שְׁלֹשָׁה
שֶׁנִּשְׁאַרוּ. אַחַת - אוֹתָן הַבְּרָכוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת שֶׁל אָבִיו. שְׁתֵּים -

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

אותן ברכות שברך אותו הקדוש ברוך הוא. שלש - אותן
הברכות שברך אותו המלאך ההוא. אמר יעקב, לשם
צריך אותן, אל המלכים וכל העמים של כל העולם,
ואעביר אותן לשם, וכעת כלפי עשו די לי בזה. למלך
שהיו לו כמה לגיונות חזקים, כמה בעלי לוחמי קרבות
להלחם בקרבות, שמזמנים כלפי מלכים חזקים להלחם
בהם קרבות. בינתיים שמע על שודד אחד רוצח. אמר,
בני השערים הללו ילכו לשם. אמרו לו, מכל הלגיונות
שלך אינך שולח לשם אלא אלו? אמר, כלפי אותו
השודד די באלו, שהרי כל לגיונותי ובעלי הקרב אעביר
אותם לאותם המלכים החזקים. ביום הקרב כשיצטרכו
לי, יהיו.

אף כך יעקב אמר כלפי עשו, די לי כעת בברכות הללו.
אבל לזמן ההוא שייצרכו לבני כלפי כל המלכים
והשליטים של כל העולם, אעלה אותם. כשיגיע אותו
הזמן, יתעוררו אותן הברכות מכל הצדדים, ויתקיים
העולם על קיומו כראוי. ומהיום ההוא והלאה תקום
המלכות הזו על כל שאר מלכות אחרת, כמו שבארנו,
שכתוב (דניאל ב) תכתת ותכלה כל אלו המלכויות והיא
תקום לעולם. והינו האבן ההיא שנגזרת מן ההר ולא
בידים, כמו שנאמר משם רעה אבן ישראל. מי האבן הזו?
זו כנסת ישראל, כמו שנאמר והאבן הזאת אשר שמתי
מצבה וגו'.

סִבְבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה ^{ההנהגה} כִּי אֲמִילִם: יב סִבְבוּנִי
בְּרִבּוּרִים דַּעְבוּ בְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה ^{ההנהגה} כִּי
אֲמִילִם: יג דַּחַח דְּחִיתַנִּי לְנֶפֶל וַיְחַוֶּה ^{ההנהגה} עֲזָרְנִי:

== זוהר תהלים ==

יֵצֵר הָרַע שְׁנַמְצָא תְּמִיד אֲצֵל הָאָדָם שְׂדוּחָה אֶת הָאָדָם תְּמִיד
וְרוֹצֶה לְדַחֹת אוֹתוֹ וּלְהַסְטוֹת מֵעַם הַקִּבְ"ה

דַּחַח דְּחִיתַנִּי וגו' (קיה, יג): [זוהר ח"א פ' וישלח (דף קעט.)] פִּתַּח רַבִּי
אֶלְעָזָר וְאָמַר, (תהלים קיח) דַּחַח דְּחִיתַנִּי לְנֶפֶל וְה' עֲזָרְנִי.
דַּחַח דְּחִיתַנִּי, דַּחַח דְּחִיתַנִּי הִיָּה צָרִיךְ לְכַתּוּב! מַה זֶּה דַּחַח
דְּחִיתַנִּי? אֵלָּא זֶה צַד הָאֲחֵר שְׂדוּחָה אֶת הָאָדָם תְּמִיד וְרוֹצֶה
לְדַחֹת אוֹתוֹ וּלְהַסְטוֹתוֹ מֵעַם הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶהוּ יֵצֵר
הָרַע שְׁנַמְצָא תְּמִיד אֲצֵל הָאָדָם, וּכְנַגְדּוֹ חֲזוֹר דוֹד וְאָמַר דַּחַח
דְּחִיתַנִּי לְנֶפֶל, מִשּׁוּם שֶׁהוּא הִיָּה מִשְׁתַּדֵּל אֵלָיו בְּכָל אוֹתָן
צָרוֹת לְהַסְטוֹתוֹ מֵעַם הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְעָלִיו אָמַר דוֹד, דַּחַח
דְּחִיתַנִּי לְנֶפֶל - בְּגִיּהֵנָם, וְה' עֲזָרְנִי - שְׁלֵא נִמְסַרְתִּי לַיָּדָה. וְעַל
זֶה יֵשׁ לְאָדָם לְהַזְהִיר מִמֶּנּוּ כְּדִי שְׁלֵא יִשְׁלַט עָלָיו, וְאִזּוֹ הַקִּדּוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ בְּכָל דְּרָכָיו, שְׁכַתּוֹב (משלי יג) אִזּוֹ תִּלְךָ
לְבִטָּח דְּרָכָה וּרְגֵלָה לֹא תִגּוֹף, (שם ד) בְּלִכְתָּךְ לֹא יֵצֵר צַעֲדָךְ וְאִם
תִּרְוֹץ לֹא תִכְשַׁל, וְכַתּוֹב (שם) וְאַרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר נִגְהַ הוֹלֵךְ
וְאוֹר עֵד נִכּוֹן הַיּוֹם. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֲשֶׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל
שֶׁהַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא,
שְׁכַתּוֹב (ישעיהו ס) וְעַמִּי כֻלָּם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ. בְּרוּךְ
ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

יֵד עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה לִי לִישׁוּעָה: מו קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה
בְּאַחֲלֵי צְדִיקִים יָמִין יְהוָה ^{אֲחִיזָה} עֲשֵׂה חֵיל: מו יָמִין
יְהוָה ^{אֲחִיזָה} רוֹמְמָה יָמִין יְהוָה ^{אֲחִיזָה} עֲשֵׂה חֵיל: ז לא
אֲמוֹת כִּי אַחֲיָה וְאַסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה: יח יִסֹּר יִסְרְנִי יְהוָה

== זוהר תהלים ==

כְּשִׁיעוֹרֵר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת יְמִינוֹ יִמְנַע מוֹת מִהָעוֹלָם
יָמִין ה' עֲשֵׂה חֵיל וְגו' (ק"ח, מו): [זוהר ח"א פ' ויחי (דף ר"ט:)] אָמַר
רַבִּי חֲזִיָּא, מַהוּ שְׁכָתוֹב בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח? אָמַר לוֹ,
כְּשִׁיעוֹרֵר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת יְמִינוֹ, יִמְנַע מוֹת מִהָעוֹלָם,
וְלֹא תִתְעוֹרֵר יָמִין זֶה אֵלָּא כְּשִׁיתְעוֹרְרוּ יִשְׂרָאֵל בִּימֵינוֹ שֶׁל
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמַה זֶּה? תוֹרָה שְׁכָתוֹב בָּהּ (דברים לג)
מִימֵינוֹ אֲשֶׁר דָּת לָמוֹ. בְּאוֹתוֹ זְמַן (תהלים ק"ח) יָמִין ה' עֲשֵׂה חֵיל
וְגו', לֹא אֲמוֹת כִּי אַחֲיָה וְאַסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה.

יִסֹּר יִסְרְנִי יְהוָה וְגו' (ק"ח, יח): [זוהר ח"א פ' בלק (דף ר"ה:)] דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר אֶת
זֶה עַל כָּל מַה שֶּׁעָשָׂה בְּזֵה הָעוֹלָם וְאָמַר עַל הַהִבְטָחָה שֶׁהִיתָה
לוֹ בְּאוֹתוֹ עוֹלָם עַל כָּל מַה שֶּׁעֲבָר בְּעוֹלָם הַזֶּה. פָּתַח וְאָמַר, (תהלים ק"ח)
יִסֹּר יִסְרְנִי יְהוָה וְגו'. דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר אֶת זֶה עַל כָּל מַה שֶּׁעָשָׂה
בְּזֵה הָעוֹלָם, וְאָמַר עַל הַהִבְטָחָה שֶׁהִיתָה לוֹ בְּאוֹתוֹ עוֹלָם. עַל כָּל מַה
שֶּׁעֲבָר בְּעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁרָדְפוּ אוֹתוֹ, וְהָיָה (לו) בּוֹרַח בְּאַרְץ נִכְרִיָּה,
בְּאַרְץ מוֹאָב וּבְאַרְץ פְּלִשְׁתִּים, וּמִכָּלם הִצִּילוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא
הַשְׁאִירוֹ לָמוֹת, וְאָמַר עַל הַהִבְטָחָה שֶׁל אוֹתוֹ הָעוֹלָם.

אָמַר דָּוִד, אִם כָּאֵן חֲטָאֲתִי לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּאֵן לִקְיָתִי
וְקִבְלָתִי עָנְשִׁי, וְטַהַר אוֹתִי מִכָּל מַה שֶּׁחֲטָאֲתִי, וְלֹא

וּלְמִנּוֹת לֹא נִתְּנֵנִי: יֵשׁ פִּתְחוֹ לִי שְׁעֵרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם
 אֲזַכֶּרֶנּוּ יְיָ: כִּי זֶה הַשֹּׁעַר לַיהוָה ^{אֵלֵינוּ} צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ:

— זוהר תהלים —

הַשָּׂאִיר עָנַשׁ שְׁלִי לְעוֹלָם הֵהוּא לְאַחַר מִיתָה, וְדַאי יִסֹּר יִסְרֵנִי
 יְיָ - בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּדֵי לְנִקּוּתִנִּי, וּלְמִנּוֹת לֹא נִתְּנֵנִי - בְּאוֹתוֹ
 הָעוֹלָם לְקַחַת מִמֶּנִּי נִקְמָה. וְאַנִּי, הָרִי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקָּה
 אוֹתִי פַּעַם אַחַת בְּעוֹלָם הַזֶּה, מִכָּאן וְהָלָא אֲנִי צָרִיךְ שְׁלֹא
 לִהְיוֹת בְּבוֹשָׁה בְּעוֹלָם הַבָּא.

בְּזִמְנֵי שִׁישְׁרָאֵל יֵצְאוּ מִן הַגָּלוּת עֲתִידוֹת כָּל הַדְּרָגוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת
 לְשֵׁרוֹת עֲלֵיהֶם כְּרָאוּי

פִּתְחוֹ לִי שְׁעֵרֵי צֶדֶק וְגו' (קִיח, יט): [זוהר ח"א פ' וירא (דף קג:)] בֹּא
 רֵא, יֵשׁ פֶּתַח לִפְתַּח וְדִרְגָּה לְדִרְגָּה, וּמֵהֶם יָדוּעַ
 כְּבוֹדוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. פֶּתַח הָאֵהָל - זֶהוּ פֶתַח שֶׁל
 צֶדֶק, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם קִיח) פֶּתַח"ו לִ"י שְׁעַר"י צֶדֶק וְגו'. זֶהוּ
 פֶּתַח רֵאשׁוֹן לְהַכְנִס בּוֹ, וּבִפְתַּח הַזֶּה נִרְאִים כָּל שְׁאֵר הַפְּתָחִים
 הָעֲלִיּוֹנִים. מִי שֶׁזֹּכֶה לָזֶה [לפֶתַח], זֹכֶה לְדַעַת אוֹתוֹ וּבְכָל שְׁאֵר
 הַפְּתָחִים, מִשּׁוֹם שֶׁכֻּלָּם שׁוֹרִים עָלָיו. וְעַכְשָׁיו שֶׁפֶתַח זֶה לֹא
 נִדְּעַ, מִשּׁוֹם שִׁישְׁרָאֵל בְּגָלוּת וְכָל הַפְּתָחִים הִסְתַּלְּקוּ מִמֶּנּוּ
 וְלֹא יְכוּלִים לְדַעַת וּלְדַבֵּק. אֲבָל בְּזִמְנֵי שִׁישְׁרָאֵל יֵצְאוּ מִן
 הַגָּלוּת, עֲתִידוֹת כָּל הַדְּרָגוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת לְשֵׁרוֹת עָלָיו כְּרָאוּי.
 וְאִזּוֹ יִדְּעוּ בְּנֵי הָעוֹלָם חֻכְמָה עֲלִיוֹנָה נִכְבְּדָה מֵה שְׁלֹא הָיוּ
 יוֹדְעִים מִקֶּדֶם לָזֶה, שֶׁכְּתוּב (ישעיה יא) וְנָחָה עָלָיו רוּחַ ה' רוּחַ
 חֻכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת ה'. כָּלֵם

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

עֲתִידִים לְשִׁרֹת עַל הַפֶּתַח הַתַּחְתּוֹן הַזֶּה, שֶׁהוּא פֶתַח הָאֵהָל,
וְכֻלָּם עֲתִידִים לְשִׁרֹת עַל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ כְּדִי לְדוֹן הָעוֹלָם,
שֶׁכָּתוּב וְשִׁפְט בְּצֶדֶק דָּלִים וְגו'.

**פִּתְחִי לִי פֶתַח כְּפִתְחוֹ שֶׁל מַחֲט וְאֲנִי אֶפְתַּח לָכֶם שְׁעִרים
עֲלִיוֹנִים**

פִּתְחוּ לִי שְׁעֵרֵי צֶדֶק וְגו' (קִיח, יט): [זוהר ויקרא פ' אמור (דף צ"ה).]
פִּתְחִי לִי פֶתַח כְּפִתְחוֹ שֶׁל מַחֲט, וְאֲנִי אֶפְתַּח לָכֶם
שְׁעִרים עֲלִיוֹנִים. פִּתְחִי לִי אַחֲתִי, שֶׁהִרִי הַפֶּתַח לְהַכְנִיס אוֹתִי
הוּא בֶן, שֶׁלֹּא יִכְנָסוּ אֶצְלִי בְנֵי אֶלָּא בֶן, אֵת הוּא הַפֶּתַח
לְהַכְנִיס אוֹתִי (בד). אִם אֵת לֹא תִפְתְּחִי פֶתַחְךָ, הִרִי אֲנִי סְגוּר,
שֶׁלֹּא יִמָּצְאוּ אוֹתִי. מִשּׁוּם כֵּךְ פִּתְחִי לִי. פִּתְחִי לִי וְדַאֲי. וְעַל כֵּן
אָמַר דָּוִד, כְּשֶׁרָצָה לְהַכְנִס לְמֶלֶךְ, אָמַר (תהלים קיח) פִּתְחוּ לִי
שְׁעֵרֵי צֶדֶק אֲבֹא בָם אוֹדָה יְהוָה. זֶה הַשַּׁעַר לֵה', זֶהוּ וְדַאֲי הַפֶּתַח
לְהַכְנִס לְמֶלֶךְ. זֶה הַשַּׁעַר לֵה', לְמַצֵּא אוֹתוֹ וּלְהַדְבִּק בּוֹ, וְעַל
כֵּן פִּתְחִי לִי אַחֲתִי רַעֲיָתִי שְׂרָאשִׁי וְגו'. כְּדִי לְהַזְדַּוֵּג עִמָּךְ,
וּלְהִיּוֹת עִמָּךְ בְּשָׁלוֹם לְעוֹלָמִים

**אוֹתוֹ טוֹב הִגָּנוּ יֹאמַר לָהֶם: פִּתְחוּ לוֹ בְּשַׁעַר זֶה שֶׁנִּקְרָא אֶהְבָּה,
אוּ בְּשַׁעַר זֶה שֶׁנִּקְרָא תְּשׁוּבָה, כָּל צָדִיק יִכְנָס בְּפִי דִרְגָתוֹ**

פִּתְחוּ לִי שְׁעֵרֵי צֶדֶק וְגו' (קִיח, יט): [זוהר ח"ג פ' נשא (דף קכ"ב).]
וּמִשּׁוּם זֶה, מִי שֶׁהוּא רָשָׁע וְיִכְנָס לְדַעַת סוּדוֹת
הַתּוֹרָה, כְּמָה מְלֹאכֵי חֲבֵלָה שֶׁנִּקְרָאִים חֶשֶׁן וְאַפְלָה, נִחְשִׁים
וְעַקְרָבִים, חִיּוֹת בָּר נִקְרָאִים, וּמִכְלָבִלִים מִחֲשֻׁבָּתוֹ שֶׁלֹּא יִכְנָס

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

למקום שאינו שלו. אבל מי שהוא טוב, כל השומרים הם למרותו, וקטגור נעשה סגור, ויכניסו (אותו) לטוב הגנוז, ויאמרו לו: מורנו, איש זה הוא טוב וצדיק, ירא שמים, רוצה להכניס לפניך, אמר לנו (תהלים קיח) פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה. אותו טוב הגנוז יאמר להם: פתחו לו בשער זה שנקרא אהבה, או בשער זה שנקרא תשובה. כל צדיק יכנס כפי דרגתו, וסוד הדבר – (ישעיה כו) פתחו שערים ויבא גוי צדיק וגו'.

שבעה פתחים יש לנפשות הצדיקים להכנס עד מקום מעלתם זה השער לה' צדיקים יבואו בו וגו' (קיה, כ): [נזוהר חדש פ' נח (דף כו):] אמר רבי יהודה, עשה הקדוש ברוך הוא ירושלים למעלה כנגד ירושלים של מטה, ונשבע שלא יבא שם עד שיבאו ישראל בירושלים של מטה, שנאמר (הושע יא) בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר. ושבע כתות של מלאכי השרת שומרים אותם סביב, ועל כל פתח ופתח כתות של מלאכי השרת, והם הפתחים הנקראים שערי צדק, ואלו הם הפתחים המכונים להכנס שם נפשות הצדיקים. ודוד המלך, עליו השלום, נכסף להם, שנאמר (תהלים קיח) פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה, זה השער לה' צדיקים יבואו בו. ולמעלה מהם שומרים מלאכי השרת בחומות העיר, שנאמר (ישעיה סב, ו) על חומתיך ירושלים – זו ירושלים של מעלה, הפקדתי שמרים – אלו מלאכי השרת. ולמדנו, שבעה פתחים יש לנפשות הצדיקים להכנס עד מקום מעלתם, ועל כל פתח ופתח שומרים.

— זוהר תהלים —

הַפֶּתַח הָרִאשׁוֹן – נִכְנָסְתָּ הַנִּשְׁמָה בַּמַּעֲרָת הַמְּכֻפֶּלֶה, שֶׁהִיא סְמוּכָה לְגֵן עֵדֶן, וְאַדָּם הָרִאשׁוֹן שׁוֹמֵר עָלָיו. זָכָתָה – הוּא מְכַרִּיז וְאוֹמֵר: פָּנוּ מִקּוֹם, שְׁלוֹם בּוֹאֵךְ. וְיִצְאָה מִפֶּתַח הָרִאשׁוֹן. **הַפֶּתַח הַשֵּׁנִי** – בְּשַׁעְרֵי גֵן עֵדֶן, וּמוֹצְאָה אֶת הַכְּרוּבִים וְאֶת לֵהט הַחֶרֶב הַמַּתְהַפֶּכֶת. זָכָתָה – נִכְנָסְתָּ בְּשָׁלוֹם. וְאִם לֹא – שָׁם תִּקְבַּל עֲנִשָּׁה, וְתִשְׁרֹף בְּלֵהט הַכְּרוּבִים. וּכְנֻגָּדָם הָיוּ הַכְּרוּבִים בַּמִּקְדָּשׁ, בְּשַׁעַר שֶׁהִכְהִין נִכְנָס בָּיוֹם הַכַּפּוּרִים. זָכָה – נִכְנָס בְּשָׁלוֹם. לֹא זָכָה – מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרוּבִים יוֹצֵא לֵהב, וְנִשְׂרָף מִבִּפְנִים וּמֵת. וְהָיוּ מְכֻוָּנִים כְּנֻגַּד אֱלוֹ אֲשֶׁר בְּשַׁעַר גֵּן עֵדֶן, לְצַרְף הַנִּשְׁמוֹת.

זָכָתָה הַנִּשְׁמָה – נוֹתֵנִים לָהּ פִּינְקָס סִימֵן לִכְנֵס, וְנִכְנָסְתָּ לְגֵן עֵדֶן אֲשֶׁר בָּאֶרֶץ. וְעֲמוּד אֶחָד שֶׁל עֵץ וְנִגָּה מַעֲרֵב זֶה בָּזָה, וְעֵשֶׂן וְנִגָּה סְבִיבָיו, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה ד, ה) וּבָרָא ה' עַל כָּל מְכוֹן הַר צִיּוֹן וְעַל מִקְרָאֶיהָ עֵץ יוֹמֵם וְעֵשֶׂן וְנִגָּה. וְהוּא נִעוֹץ מִלְמַטָּה לְמַעְלָה לְשַׁעְרֵי שָׁמַיִם. זָכָתָה לַעֲלוֹת לְמַעְלָה – עוֹלָה בְּאוֹתוֹ עֲמוּד. לֹא זָכָתָה יוֹתֵר – נִשְׁאַרְתָּ שָׁם, וּמֵתַעֲדָנָתָּ מֵהַטּוֹב אֲשֶׁר לְמַעְלָה. שֶׁאֵמַר רַבִּי יוֹסִי, רָאִיתִי גֵן עֵדֶן וְהוּא מְכוֹן כְּנֻגַּד פְּרֻכַת קֶרֶחַ הַנּוֹרָא אֲשֶׁר לְמַעְלָה, וְהִיא נִהְיִית מְזִיו הַשְׂכִּינָה, אֲבָל אֵינָה נִזְוִינִית מִמֶּנָּה. זָכָתָה לַעֲלוֹת – עוֹלָה בְּאוֹתוֹ עֲמוּד, עַד שֶׁמִּגְעַת עַד הַפֶּתַח הַשְּׁלִישִׁי, וְהוּא נִגַּד הָרְקִיעַ הַנִּקְרָא זְבוּל. וּמִגְעַת עַד יְרוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר שָׁם. וְשָׁם הַשּׁוֹמְרִים. זָכָתָה – פּוֹתְחִין לָהּ הַפֶּתָחִים וְנִכְנָסְתָּ. לֹא זָכָתָה – נוֹעְלִים הַשַּׁעֲרִים, וְדוֹחִים אוֹתָהּ לַחוּץ, וְנוֹטְלִים פִּינְקָסָה מִמֶּנָּה, וְהַנִּשְׁמָה

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

אומרת, (שיר ה, ז) מִצְאֲנֵי הַשְּׁמֵרִים הַסִּבְבִּים בְּעִיר. אֵלֹה מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת, הַשּׁוֹמְרִים בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וִירוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר לְמַעְלָה. נִשְׂאוּ אֶת רִדְיֵי מַעְלֵי - זֶהוּ פִּינְקֶס, סִימֶן שְׁלָה. שְׁמֵרֵי הַחֲמוֹת - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה סב) עַל חוֹמֹתֶיךָ יְרוּשָׁלַיִם הַפְקַדְתִּי שְׁמֵרִים.

זִכְרָתָה לַעֲלוֹת - נִכְנָסֶת שָׁם בְּאוֹתָם הַשְּׁעָרִים, וּמִשְׁבַּחַת לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר לְמַעְלָה. וּמִיכָאֵל הַשָּׁר הַגָּדוֹל מִקְרִיב אוֹתָהּ לְקָרְבָן. אָמַר רַבִּי יִצְחָק לְרַבִּי חִיָּיא: מַה קָּרְבָן הוּא זֶה, יָכוֹל לוֹמַר כְּשֶׁאֵר הַקָּרְבָן? אָמַר רַבִּי חִיָּיא: הַקָּרְבָּה זֹאת הִיא כְּאֵדָם הַמִּקְרִיב דּוֹרוֹן לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ. וּמִיכָאֵל הוֹלֵךְ עִמָּהּ, עַד הַפֶּתַח הָרְבִיעִי וְהַחֲמִישִׁי וְהַשְּׁשִׁי, וְאוֹמֵר לְפָנֵי הַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲשֶׁרֵי בְּנִיךְ, בְּנֵי אוֹהֲבֶיךָ אֲבֵרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, אֲשֶׁרֵיהֶם הַצַּדִּיקִים הַטּוֹבִים הַזּוֹכִים לָזֶה. עַד שֶׁמִּגִּיעִים לְשַׁעַר הַשְּׁבִיעִי, שֶׁהוּא עֲרֹבוֹת, וְגַנְזֵי חַיִּים טוֹבִים מְצוּיִים שָׁם, וְכָל נִשְׁמוֹתֵיהֶם שֶׁל צַדִּיקִים כָּלָם שָׁם, וְנִעָשִׂים מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת, וּמַקְלָסִים לְפָנֵי הַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנִזְוָנִין מִזֵּו הַשְּׁכִינָה, אֲסַפְקִלְיָה הַמְּאִירָה, וְשֶׁם הַמְּנוּחָה וְהַנְּחָלָה, וְנוֹחַ חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, (שם סד) אֲשֶׁר עֵין לֹא רָאתָה אֱלֹהִים זוֹלָתָהּ.

כא אֹדָךְ בִּי עֲנִיתִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה: כב אֶבֶן מָאֶסוּ
הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה: כג מֵאֵת יְהוָה הִתְהַלַּכְתִּי הִתְהַלַּכְתִּי

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

יעקב תקן תפלת ערבית

אֶבֶן מָאֶסוּ הַבּוֹנִים וְגו' (קיה, כב): [זוהר ח"א פ' נח (דף עב.)] אָמַר לוֹ,
שְׁאֵלְתִי עַל מַה שֶּׁאֲמַרְתָּ בַּפֶּסוּק הַזֶּה [נסוד של אבן השתיה
שאמרת], וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שְׁמַתִּי מִצִּבְיָה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים,
שֶׁזֶּוּ אֶבֶן הַשְּׁתִּיָּה, [עכשו שמקשיב לדברי] אֵיךְ אֶפְשָׁר? שֶׁהֲרִי אֶבֶן
הַשְּׁתִּיָּה טָרַם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם הִתְהַלַּכְתִּי, וּמִמָּנָה נִשְׁתַּל הָעוֹלָם,
וְאִתָּה אֲמַרְתָּ אֲשֶׁר שְׁמַתִּי, שֶׁמִּשְׁמַע שִׁיעֶקֶב שֶׁם אוֹתָהּ כָּעֵת,
וְכָתוּב וַיִּקַּח אֶת הָאֶבֶן אֲשֶׁר שֶׁם מִרְאשִׁתּוֹ? וְעוֹד, שִׁיעֶקֶב
בְּבֵית אֵל הָיָה, וְהָאֶבֶן הַזֶּה הִתְהַלַּכְתִּי בִירוּשָׁלַיִם. אָמַר לוֹ, כָּל אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל הִתְקַפְּלָה תַּחְתָּיו, וְאוֹתָהּ אֶבֶן תַּחְתָּיו הִתְהַלַּכְתִּי. אָמַר לוֹ,
אֲשֶׁר שֶׁם כָּתוּב, וְכָתוּב וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שְׁמַתִּי מִצִּבְיָה. אָמַר
לוֹ, אִם יָדַעְתָּ הַדָּבָר – אָמַר אוֹתוֹ.

דוד המלך, החביבות והדבקות שלו היתה באבן הזאת

פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים יז) אֲנִי בְצֹדֵק אֶחְזֶה פְּנִיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהִקְיִן
תִּמְוִנָתְךָ. דָּוִד הַמֶּלֶךְ, הַחֲבִיבוּת וְהַדְּבָקוּת שֶׁלוֹ הִתְהַלַּכְתִּי
בָּאֶבֶן הַזֹּאת, וְעָלֶיהָ אָמַר (שם קיח) אֶבֶן מָאֶסוּ הַבּוֹנִים הִתְהַלַּכְתִּי
לְרֹאשׁ פִּנָּה. וּכְשֶׁרָצָה לְהִסְתַּכֵּל בְּמִרְאָה כְּבוֹד רַבּוֹנוֹ, נָטַל אֶבֶן
זו בְּיָדוֹ בַּתְּחִלָּה, וְאַחֵר כִּךְ נִכְנָס. מִשּׁוּם שֶׁכָּל מִי שֶׁרוֹצֶה
לְהִרְאוֹת לִפְנֵי רַבּוֹנוֹ, לֹא נִכְנָס אֶלָּא עִם אֶבֶן זֹאת, שֶׁכָּתוּב
(ויקרא יג) בְּזֹאת יָבֹא אֶהְרֵן אֶל הַקֹּדֶשׁ. וְדוֹד מִשְׁבַּח עֲצֻמוֹ

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

ואומר, אני בצדק אחזה פניך. וכל השתדלותו של דוד להראות באבן זאת כראוי כלפי מעלה.

אברהם תקן תפלת הבקר

בא ותראה, אברהם תקן תפלת הבקר והודיע טוב רבונו בעולם, ותקן אותה השעה בתקונייה כראוי, שכתוב (בראשית כב) וישכם אברהם בבקר. יצחק תקן תפלת מנחה, והודיע בעולם שיש דין ויש דיין שיכול להציל ולדון את העולם. יעקב תקן תפלת ערבית, ובשביל התפלה הזו שתקן מה שלא תקן בן אדם מקדם לזה כראוי, לכן שבח את עצמו ואמר והאבן הזאת אשר שמימי מצבה. שעד אותה שעה לא תקן אותה אחר כמותו. ולכן ויקח את האבן אשר שם מראשיתו וישם אותה מצבה. מה זה מצבה? שהיתה נפולה, והקים אותה. ויצק שמן על ראשה. שהרי ביעקב תלוי הדבר לעשות יותר מכל בני העולם. בא רבי יהודה ונשקו. אמר לו, וכל זה ידעת, ואיך אתה עוסק בסחורה ומניח חיי עולם! אמר לו, שדחוקה היתה לי השעה, ויש לי שני בנים, ועומדים כל היום בבית הרב, ואני משתדל במזונם ולתת להם שכר למורם כדי שיעסקו בתורה. פתח ואמר, (מלכים א ב) ושלמה ישב על כסא דוד אביו ותקן מלכתו מאד. מה הוא השבח הזה? אלא שהתקין אבן שתיה ושם עליה קדש הקדשים, ואז ותפן מלכתו מאד. וכתוב (בראשית ט) וראיתה לזכר ברית עולם. שהרי הקדוש ברוך הוא חשקו בה תמיד, ומי שלא נראה עמה, לא נכנס לפני רבונו. ועל זה כתוב וראיתה לזכר ברית עולם.

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

מִתְחִילִים לִגְנוֹן אוֹתָם הַפּוֹלְאִים שְׁאוּמְרִים שִׁירָה בְּרֹאשִׁית
הַלַּיְלָה, בְּשִׁבְלִי שִׁיעֲלָה כְבוֹד הַקִּבְ"ה מִלְמֻטָּה לְמַעַלָּה וְאִיזוֹ
שִׁירָה הִיוּ אוֹמְרִים? אוֹתוֹ נִגּוֹן כְּנָמִי הַכְּרוּבִים הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת ה'
כָּל עַבְדֵי ה'

אָבֶן מְאֻסוֹ הַבּוֹנִים וְגו' (קִיח, כב): [זוהר ח"א פ' ויחי (דף רלא.)] פִּתַּח
רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (אִיּוֹב לח) עַל מָה אֲדַנִּיָּה הֵטְבָּעוּ. פֶּסוּק
זֶה אָמַר אוֹתוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מְשׁוּם שֶׁכְּשִׁבְרָא אֶת
הָעוֹלָם, לֹא בָּרָא אוֹתוֹ אֲלָא עַל עֲמוּדִים, שֶׁהֵם שְׁבַעַת עֲמוּדֵי
הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מְשִׁלִּי ט) חֲצָבָה עֲמוּדֵיהָ שְׁבַעָה, וְאוֹתָם
עֲמוּדִים לֹא נוֹדַע עַל מָה עוֹמְדִים. מְשׁוּם שֶׁהוּא סוּד עָמֵק,
נִסְתָּר כָּל הַנִּסְתָּרִים, וְהָעוֹלָם לֹא נִבְרָא עַד שֶׁנִּטַּל אָבֶן אַחַת,
וְהִיא אָבֶן שְׁנִקְרָאת אָבֶן שְׁתִּיָּה, וְלִקַּח אוֹתָהּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְזָרַק אוֹתָהּ לְתוֹךְ הַתְּהוֹם, וְנִנְעָצָה מִלְמַעַלָּה לְמַטָּה,
וּמִמֶּנָּה נִשְׁתַּל הָעוֹלָם, וְהִיא נִקְדָּה בְּאֲמָצַע הָעוֹלָם, וּבִנְקֻדָּה
זוֹ עוֹמֵד קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים. זֶהוּ שְׁכִתּוּב (אִיּוֹב לח) אוֹ מִי יָרָה אָבֶן
פִּנְתָּהּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (יִשְׁעִיָּה כח) אָבֶן בַּחַן פִּנְתָּ יִקְרָת, וְכִתּוּב
(תְּהִלִּים קיח) אָבֶן מְאֻסוֹ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פִּנְהָ. בֹּא רָאָה,
אָבֶן זוֹ נִכְרְתָה מֵאֵשׁ וּמִרוּחַ וּמִמֵּים, וְנִגְלָדָה מִכָּלֶם, וְנִעְשְׂתָה
אָבֶן אַחַת, וְעוֹמֶדֶת עַל הַתְּהוֹמוֹת, וְלִפְעָמִים נוֹבְעִים מִמֶּנּוּ
מֵים וּמִתְמַלְאִים הַתְּהוֹמוֹת, וְאָבֶן זוֹ עוֹמֶדֶת לְאוֹת בְּאֲמָצַע
הָעוֹלָם, וְזוֹהִי אָבֶן שֶׁהָעֵמִיד וְהַשְׁתִּיל יַעֲקֹב שְׁתִּילַת וְקִיּוֹם
הָעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכִתּוּב (בְּרֹאשִׁית לא) וַיִּקַּח יַעֲקֹב אָבֶן וַיְרִימָהּ

מִצֵּבָה.

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

וְהָאֵבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שִׁמְתִּי מִצְבָּה וְגו'. וְכִי אֵבֶן זֹאת שֵׁם לוֹ יַעֲקֹב, וְהָרִי אֵבֶן הַזֹּאת נִבְרָאָה בַּתְּחִלָּה, כְּשֶׁבְרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם? אֵלָּא שֵׁשׁ אוֹתָהּ נֹכִי כַעַת שֵׁם אוֹתָהּ יַעֲקֹב? וְהָרִי עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם הִיטָה, אֲלֵא שִׁיעֲקֹב שֵׁם אוֹתָהּ קִיּוֹם שְׁלֹמֶעֱלָה וּלְמִטָּה, וְעַל זֶה אֲשֶׁר שִׁמְתִּי מִצְבָּה כְּתוּב. מֵה זֶה אֲשֶׁר שִׁמְתִּי? שֶׁכְּתוּב יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים, שֵׁשׁ מְדוּר שְׁלֹמֶעֱלָה כָּאֵן. בֹּא רֵאָה, עַל אֵבֶן זֶה יֵשׁ שְׁבַעָה עֵינַיִם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (זְכַרְיָה ג) עַל אֵבֶן אַחַת שְׁבַעָה עֵינַיִם. עַל מֵה נִקְרְאת שְׁתִּיָּה? אֶחָד – שְׁמִמְנָה הַשְּׁתַּל הָעוֹלָם, וְאֶחָד שְׁתִּיָּה – שֵׁת יְהוָה, שֵׁשׁ אוֹתָהּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַתְּבָרֵךְ מִמְּנָה הָעוֹלָם, בְּשִׁבִּיל שְׁמִמְנָה מִתְּבָרֵךְ הָעוֹלָם. וּבֹא וּרְאָה, בְּשַׁעָה שְׁנֹכָנֶס הַשֶּׁמֶשׁ, הַכְּרוּבִים הִלְלוּ שְׁעוּמָדִים בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְהָיוּ יוֹשְׁבִים בָּאוֹת, הָיוּ מְקִישִׁים כְּנִפְיָהֶם לְמַעְלָה וּפּוֹרְשִׁים אוֹתָם, וְנִשְׁמָע קוֹל נִגּוֹן הַכְּנָפִים לְמַעְלָה, וְאִזּוֹ מִתְּחִילִים לִנְגֹן אוֹתָם הַמְּלָאָכִים שְׁאוּמָרִים שִׁירָה בְּרֹאשִׁית הַלַּיְלָה, בְּשִׁבִּיל שִׁיעָלָה כְּבוֹד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלִמְטָה לְמַעְלָה. וְאִיזוֹ שִׁירָה הָיוּ אוֹמְרִים? אוֹתוֹ נִגּוֹן כְּנָפֵי הַכְּרוּבִים, (תהלים קלד) הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת ה' כָּל עַבְדֵי ה' וְגו', שְׁאוּ יְדִיכֶם קֹדֶשׁ וְגו', וְאִזּוֹ [הם] הִיא שִׁירָה לְאוֹתָם מְלָאָכִים עֲלִיוֹנִים לְזִמְרָה.

בַּלִּילָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בֹּא לְהַשְׁתַּעֲשֵׁעַ עִם הַצַּדִּיקִים בְּגוֹן עֲדוֹן בְּמִשְׁמֶרֶת הַשְּׁנִיָּה הַכְּרוּבִים הִלְלוּ מְקִישִׁים כְּנִפְיָהֶם לְמַעְלָה, וְנִשְׁמָע קוֹל נִגּוֹנָם, וְאִזּוֹ מִתְּחִילִים לִנְגֹן אוֹתָם הַמְּלָאָכִים שְׁעוּמָדִים בְּמִשְׁמֶרֶת הַשְּׁנִיָּה. וְאִיזוֹ שִׁירָה הָיוּ

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

אומרים בשעה הזו? נגזן כנפי הכרובים, (תהלים קכה) הבטחים בה' כהר ציון לא ימוט וגו'. ואז [אותה] היא [שירה] תחלה לאותם העומדים במשמרת השניה הזו לנגן. במשמרת השלישית הכרובים הללו מקישים בכנפיהם ואומרים שירה, ומה היא? (שם קיג) הללויה הללו עבדי ה' וגו', יהי שם ה' מברך וגו', ממזרח שמש וגו'. אז אותם מלאכים שעומדים במשמרת השלישית, כלם אומרים שירה. וכל הכוכבים ומזלות הרקיע פותחים בשירה, כמו שכתוב (איוב לח) ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים, וכתוב (תהלים קמח) הללוהו כל כוכבי אור, שהרי אותם כוכבי האור מנגנים על אור. [שמונים על השירה], כשמגיע הבקר, ואז לוקחים שירה אחרי ישראל למטה, ועולה כבוד הקדוש ברוך הוא מלמטה ומלמעלה. ישראל למטה ביום, ומלאכים עליונים למעלה בלילה, ואז נשתלם השם הקדוש בכל הצדדים. והאבן הזאת שאמר, כל המלאכים העליונים וישראל למטה, כלם מחזיקים באבן הזאת, והיא עולה למעלה להתעטר בתוך האבות ביום, ובלילה הקדוש ברוך הוא בא להשתעשע עם הצדיקים בגן עדן. אשריהם כל העומדים בקיומם ועוסקים בתורה בלילה, משום שהקדוש ברוך הוא וכל אותם הצדיקים שגבן עדן שומעים קולות בני האדם אותם העוסקים בתורה, כמו שכתוב (שיר ח) היושבת בגנים וגו'. בא ראה, אבן זו היא אבן טובה, וזהו סוד הכתוב (שמות כח) ומלאה בו מלאה אבן ארבעה טורים אבן. ואלה הם סדרים [של שלמות] של האבן הטובה,

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

הַשְׁלֵמוֹת שֶׁל אֲבֹן יִקְרָה, מְשֹׁם שֵׁישׁ [שְׁלֵמוֹת] אֲבֹן אַחֲרֵת, שְׁכָתוֹב (יחזקאל לו) וְהִסְתֵּרְתִּי אֶת לֵב הָאֲבֹן וְגו', וְכָתוֹב (שם) וְאֵת רוּחִי אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם. וְזֶהוּ (ישעיה כח) אֲבֹן בַּחַן פֶּנֶת יִקְרָת, וּבְאֲרוּהָ.

אֲבֹן מְאֻסּוֹ הַבּוֹנִים הֵיטָה לְרֹאשׁ פֶּנֶה - זֶה דָּוִד הַמֶּלֶךְ שֶׁהוּא רֶגֶל הַרְבִּיעִי

אֲבֹן מְאֻסּוֹ הַבּוֹנִים הֵיטָה לְרֹאשׁ פֶּנֶה (קִיח, כב): [זוהר חדש פ' בראשית (דף לב.)] שָׁנּוּ רַבּוֹתֵינוּ, פַּעַם אַחַת הֵלֵךְ רַבִּי דּוֹסֶתַאי לְרֹאוֹת אֶת רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲרָף. הִזְדַּמֵּן לוֹ רַבִּי חֲגִי. אָמַר לוֹ: יֹאמֶר לָנוּ מוֹרֵנּוּ דִרְךְ תְּקִינָה לְפָנֵינוּ, לְמִי הֵלֵךְ? אָמַר לוֹ: לְרֹאוֹת אֶת סֵבֶר פְּנֵי הַיָּמִים. אָמַר לוֹ: מִי הוּא? אָמַר לוֹ: מִי שְׁיוֹרְדִים לְפָנָיו גְּדוּלִים עֲלִיוֹנִים שֶׁל הַמֶּלֶךְ בְּרוּךְ הוּא. אָמַר לוֹ: נוּחַ לוֹ לָמַר שְׁאֵלָךְ עֲמוּ לְדַרְכּוֹ? אָמַר לוֹ: אִם תּוּכַל לְסַבֵּר סִבְרָא לְמָה שֶׁתִּשְׁמַע - לֵךְ, וְאִם לֹא - סִטָּה לְאַחֲרִיךְ, כֵּךְ שְׁלֹא תַעֲנֶשׁ. אָמַר לוֹ: לֹא יַחֲשֵׁשׁ מֶר לָזֶה, שֶׁהָרִי שְׁמַעְתִּי דְּבַר שֶׁל סוּד עֲלִיוֹן, וְהִסְתַּכַּלְתִּי בּוֹ, וְסִבְרָתִי סִבְרָא. אָמַר לוֹ: וּמָה הִיא? אָמַר לוֹ: שְׁמַעְתִּי אֶת סוּד הַפְּסוּק הַזֶּה (שִׁיר ג) הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלְשֵׁלְמָה - הִיא כֶּסֶף הַכְּבוֹד שֶׁל הַמֶּלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם כָּלוּ שְׁלוֹ. שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ - אֵלּוּ שְׁשִׁים גְּדוּלִים מְשֻׁמָּשִׁים עֲלִיוֹנִים קְדוּשִׁים, שֶׁהֵם מְשֻׁמָּשִׁים לְכֶסֶף הַכְּבוֹד שֶׁל הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיוֹן. מִגְּבָרֵי יִשְׂרָאֵל - שֶׁהֵם מְמַנִּים תַּחַת שְׁלִיט גְּדוּל קְדוּשָׁה, מִיכָאֵל הָאֶפֶסְטְרוֹפּוֹס שֶׁל יִשְׂרָאֵל. מְשֹׁם שֶׁהֵם תַּחַת יָדוֹ, כָּלֶם גְּדוּלִים שָׂרִים אֶפֶסְטְרוֹפּוֹסִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שְׁכָתוֹב מִגְּבָרֵי יִשְׂרָאֵל.

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

אמר לו רבי דוסתאי: ראוי אתה יותר ממני ללכת לראות את סבר פני הימים. הלכו. כשהגיעו אליו וראה אותם, אמר לשמשו: לך ואמר להם, שכסא של שלשה עמודים מה הוא בלי אחד? שמע רבי דוסתאי, הסתכל בנפשו על הדבר ואמר לשמשו: לך ואמר למר, שלא לחנם אמר דוד (תהלים קיח, כב) **אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה**, זה דוד המלך שהוא הרביעי. הלך שמשו ואמר לו הדבר הזה. אמר לו: מאמר יפה אמרת, אלא לך ואמר לו, איפה בחלו בדוד שאמר אבן מאסו הבונים? אמר לו לרבי חגי: שמעת בדבר הזה איזשהו פתגם? אמר לו: שלשה ענינים שמעתי, אחד הוא דרש. אמר לו: לא לדרש באתי לכאן, שמעשה ישי ובניו שמעתי, אבל עקר הדבר, אם שמעת – אמר. אמר, עקר הדבר הם שני ענינים ששמעתי, אחד הוא שאמר אבא, ביום שנבנה בית המקדש, עשה הקדוש ברוך הוא חסד רב לדוד המלך. שאחר שהזדמן לו אותו החטא, ואף על גב שמחל לו הקדוש ברוך הוא, כשיצא מן העולם הזה לא השאירו אותו המלאכים העליונים לעבר בשערי ירושלים שלמעלה, והיה יושב בחוץ. וביום שנבנה בית המקדש, קרא הקדוש ברוך הוא למיכאל השר הקדוש, ומנה אותו להיות הוא וששים קדושים עליונים אפטרופוסים של ישראל, אותם שהקיפו את כסא כבודו הקדוש.

מנה את מיכאל להכניס את דוד המשיח לשערי ירושלים של מעלה ומנה את מיכאל להכניס את דוד המשיח לשערי ירושלים

זאת היא נפלאות בעינינו: כד זה היום עשה יהוה
 נגילה ונשמחה בו: כה אנא יהוה ^{אמנה} הושיעה
 נא אנא יהוה ^{אמנה} הצליחה נא: כו ברוך הַבּא בְּשֵׁם
 יהוה ^{אמנה} ברכנוּם מִבֵּית יהוה ^{אמנה}: כז אל
 יהוה ^{אמנה} וְיָאֵר לָנוּ אֶסְרוּ חַג בְּעֵבְתִּים עַד קִרְנֹת
 הַמִּזְבֵּחַ: כח אלי אתה ואורך אלחי ^{התקבל חסות} אֲרוֹמְמֶךָ:
 כט חודו ליהוה ^{אמנה} בִּי טוֹב בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

— זוהר תהלים —

שֶׁל מַעֲלָה, וּלְהַתְקִינוּ עִם הָאֲבוֹת כְּמִרְכָּבָה קְדוֹשָׁה עֲלִינוּהָ.
 זֶהוּ שְׁכָתוֹב (מלכים א ח) עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' לְדָוִד
 עַבְדּוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. וְהִתֵּר – עֲנִין הוּא, שְׁכָתוֹב בִּיהוּדָה סָבוּ
 שְׁבָחָלוּ בּוֹ אַחֲיוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (בראשית לח) וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת
 אַחֲיוֹ, שֶׁהִסְרוּהוּ מִגְּאֻלָּתוֹ. וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵין נוֹחַ לִפְנֵי
 מֶפֶל בְּנֵי יַעֲקֹב לִהְיוֹת שְׁלִיט שֶׁל מַלְכוּת שֶׁל עוֹלָמִים, אֲלָא רַק
 לִיהוּדָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שם מט) לֹא יִסּוּר שִׁבְט מִיהוּדָה וְכוּ' וְלוֹ
 יִקְהֶה עַמִּים. הוּא לְבָדוּ, וְלֹא לִשְׂאֵר בְּנֵי יַעֲקֹב, וְהֵינּוּ הַדְּבָר
 שֶׁהִיא אוֹמֵר אָבִיו. וְעוֹד שְׁמַעְתִּי, מָה רָאָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לָתֵת שְׁלוֹטוֹן לִיהוּדָה מֶפֶל שְׂאֵר אַחֲיוֹ? אֲלָא הִסְתַּכַּל הַקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל שֶׁהִיא רְשׁוּם בְּשֵׁמוֹ שֶׁל יְהוּדָה,
 וּבִגְלָלוֹ הַשְּׁלִיטוֹ עַל הַכָּל וְשְׁלוֹטוֹנוֹ לֹא יִסּוּר. בָּא רַבִּי דוֹסְתָאִי
 וַנִּשְׁקוּ בְּרֵאשׁוֹ.

כה לחודש

ק"ט א אֲשֶׁרִי תְּמִימִי דָּרָךְ הַהֲלָכִים בְּתוֹרַת יְהוָה
 ב אֲשֶׁרִי נֹצְרִי עֲדָתִי בְּכָל לֵב יִדְרְשׁוּהוּ:
 ג אֵף לֹא פָעֲלוּ עֲוֹלָה בְּדַרְכֵי חֲלָבוֹ: ד אֶתָּה צִוִּיתָה

שימוש תהלים

למי שרוצה שיתקיים בידו מצוה

אשר תמימי דרך (ק"ט-א, א'): [שימוש תהלים לפרק ק"ט-א] לרתת הגוף לחוש עליו פעמים. ולמי שירצה לעשות מצוה שתתקיים בידו.

זוהר תהלים

התורה הוא כל החיים וכל טוב

אֲשֶׁרִי תְּמִימִי דָּרָךְ וְגו' (ק"ט, א): [זוהר בראשית ח"י שרה (דף קלב.) זוהר תורה] אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת ה'. אמר רבי אלעזר כמה הם אנשים שוטים שאין יודעים ואין משגיחים לעסוק בתורה, לפי שהתורה כל חיים וכל חירות וכל טוב היא בעולם הזה ובעולם הבא, חיים הם בעולם הזה שזוכים לימים שלמים בעולם הזה, כמש"כ (שמות כג) את מספר ימיך אמלא, ולימים ארוכים בעולם הבא קמ"ה לפי שהם חיים

זיו הזוהר

קמח. ימים ארוכים בעוה"ב, היינו לאחר מיתה בגן העדן, כי כמו שיש ימים קצובים לחיי עוה"ז כן יש ימים קצובים לכל אחד לאחר מותו בגן העדן שנקרא עוה"ב הפרטיות ששם ינתן לכל אחד שכרו תענוג רוחני שאינו מושג לנו, וע"י זכות תלמוד תורה זוכה שם לאריכות ימים שלא

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

שלמים, הם חיים של שמחה, חיות בלי עצבות, חיות שהם חיים, חירות בעולם הזה חפשי מהכל, מי שעמלו בתורה אין יכולים לשלוט עליו כל העמים שבעולם, ואם תשאל הלא היה דור של שמד, אבל גזרה זו היתה מלמעלה כגון רבי עקיבא וחבריו, וכך עלתה במחשבה, חירות ממלאך המות שאינו יכול לשלוט עליו, וכך הוא בודאי, שהרי אם אדם הראשון היה מתדבק בעץ החיים שהיא התורה, לא היה גורם מיתה לו ולכל העולם, ולפיכך כאשר נתן הקב"ה את התורה לישראל מה כתוב בה חרות על הלוחות, וזה נתבאר, ואלמלא שישראל לא חטאו ועזבו עץ החיים, לא היו גורמים מיתה לעולם כמקדם, והקב"ה אמר (תהלים פב) אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם, השחיתם עצמכם, אכן כאדם תמותון וגו', וע"כ כל מי שעמלו בתורה אין יכול לשלוט עליו נחש הרע ההוא שהחשיך את העולם, אמר רבי ייסא אם כן משה למה מת, א"ל ודאי מת אבל לא שלט בו אני אומר, לא מת על ידי מלאך המות ולא נטמא בו, לא מת בודאי אלא התדבק בהשכינה והלך לחיי עולם, וזה חי נקרא כמו שביארנו שכתוב (שמואל ב' כג) ובניהו בן יהוידע בן איש חי וגו', וע"כ כל מי שמתגזע בתורה חירות יש לו מהכל בעולם

זיו הזוהר

יגזור עליו לחזור לחיי עוה"ז בזמן קרוב, כידוע דרש הזוה"ק בענין המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית, ובענין דור הולך ודור בא שכל הנשמות חוזרות ובאות לאחר איזה זמן לחיות בחיי עוה"ז, כי מעטות הן נשמות חדשות, ואין כאן מקום להאריך בענין זה:

פְּקַדְיָךְ לְשֹׁמֵר מְאֹד: ה' אֲחֵלִי יִפְנֹו דְרָכֶי לְשֹׁמֵר חֲקֻךְ:
וְאִזּוּ לֹא אֲבוֹשׁ בְּתַפִּיטִי אֶל כָּל מַצֹּחִיתֶיךָ: וְאוֹדְךָ בִּישׁוֹר
לִבִּי בְלִמְדֵי מִשְׁפָּטֶי צִדְקָךָ: ה' אֵת חֲקֻךְ אֲשֶׁמֹר אֶל
תַּעֲזֹבֵנִי עַד מְאֹד:

סג ————— סג זוהר תהלים סג ————— סג

הזה משעבוד של שאר עמים עכו"ם, חירות בעולם הבא
שלא יתבעו ממנו דין כלל בעולם ההוא.

היָדְךָ מִעֲוֹנוֹתֵינוּ לְהַקְדִּישׁ

צִדְקָה בְּיוֹם?

לְקַרְא זוהר הַקִּדּוּשׁ

הַהוֹדָעָה הַזֹּאת נִקְתְּבָה בְּשִׁבְלֶיךָ!!!

כָּאֵן נִימְנוּ לְהַשִּׁיג בְּחִינָם סְפָרֵי זוהר לְכָל
הַמַּעֲוִנִּין לְהַקְדִּישׁ צִדְקָה בְּיוֹם לְקַרְא זוהר הַקִּדּוּשׁ,
כָּל יוֹם אֶתָּה לּוֹמֵד צִדְקָה זוהר וּמִקְרָב אֶת הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים (זוהר דף כ"ד).

בְּשִׁיבּוֹא מִשִּׁיחַ יֵאמֹר עֲלֶיךָ:
"בְּזִכְרוֹת הַגַּעְתִּי
לִךְ יֵשׁ חֵלֶק בְּגֹאֲלֵת הָעָם".

בית שמש: 0548-436784, ירושלים: 02-6255789
בת ים: 03-6304523, 052-9077914, 054-2214449
במרכז: 09-8323442, בצפון: 054-9788564, בדרום: 08-6108608

ט בְּמָה יִזְכֶּה נֶעֶר אֶת אֲרָחוֹ לְשֹׁמֵר בְּדַבָּרְךָ: י בָּכַל
 לִבִּי דְרָשְׁתִּיךָ אֵל תִּשְׁנֵנִי מִמִּצּוֹתֶיךָ: יא בָּלִבִּי צִפְנִיתִי
 אִמְרֹתֶיךָ לְמַעַן לֹא אֲחַטָּא לָךְ: יב בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַיְּהוָה
 לְמַדְנִי חֻקֶּיךָ: יג בִּשְׁפָתַי סִפְּרֹתַי כֹּל מִשְׁפָּטַי פִּיךָ:

שימוש תהלים

לשכחה

במה יזכה נער (ק"ט-ב, ט'): [שימוש תהלים לפרק ק"ט-ב] לשכחה, עוד לפתיחת הלב סב ביעא בשלותה וקלוף יתה וכתו עליו, במה יזכה נער עד לא אשכח דברך. ותורה צוה לנו משה מורשה וכו'. לא ימוש ספר התורה וכו'. ושם שלו פניא"ל. שובניא"ל. מופיא"ל. פתח לבי בתורתך וכל מה שאני לומד אהיה זוכר, ותעשה זה בעת מנחה בתענית יום ה' ויאכל הביצה בבית אחת. עוד יאמר מיד במה יזכה נער עד למדני חקיך ג"פ.

זוהר תהלים

מהמן הזה עתידים הצדיקים לאכל לעולם הבא

בְּכָל לִבִּי דְרָשְׁתִּיךָ, (ק"ט-ב, י): [זוהר שמות, פ' המן (דף ס"ג):] שְׁנֵה רַבִּי אֶלְעָזָר, מִהֶמֶן הַזֶּה עֲתִידִים הַצַּדִּיקִים לֶאֱכֹל לְעוֹלָם הַבָּא. וְאִם תֹּאמַר כִּמוֹ זֶה? לֹא! אֵלָּא יוֹתֵר. שְׁלֹא הָיָה כֶּף לְעוֹלָמִים. מִהוּ? כִּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ שִׁפְתּוֹב (תהלים כז) לַחֲזוֹת בְּנֻעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ, וּכְתוּב (ישעיה סב) עֵינַי לֹא רָאִיתָה אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ וְגו'. רֹאֵה כִּי ה' נָתַן לָכֶם הַשְׁבֵּת. רַבִּי חֲזִיקְיָה פָּתַח, (תהלים קל) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמָקִים קָרָאתִיךָ ה'. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, סֵתֵם וְלֹא פָּרַשׁ מִי אָמְרוּ. אֵלָּא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת שֶׁעֲתִידִים לוֹמַר כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, שֶׁעֲתִיד

יֵד בְּדֶרֶךְ עֲדוּתֶיךָ שִׁשְׁתִּי בָעַל כָּל הַזֶּן: מִן בְּפִקְדֶיךָ
אֲשִׁיחָה וְאֲבִיטָה אֲרַחֲתֶיךָ: מִן בְּחִקְתֶּיךָ אֲשַׁתַּעֲשֶׂע לֹא
אֲשַׁבֵּחַ דִּבְרָךְ:

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

הַשִּׁיר הַזֶּה לְהֹאמֵר אוֹתוֹ לְדוֹרוֹת עוֹלָם. וּמֵהוּ מִמַּעַמְקִים
קָרָאתִיךָ? כִּךְ שְׁנִינוּ, כָּל מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
הַקָּדוֹשׁ, צָרִיךְ לִבְקֶשׁ בְּקִשְׁתּוֹ וּלְהִתְפַּלֵּל מֵעַמֶּק הַלֵּב כְּדִי
שִׁימָצֵא לְבוֹ שָׁלֵם עִם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וַיְכּוֹן לֵב וְרָצוֹן. וְהָאֵם
דָּוִד אָמַר כֵּן, וְהָרִי כְּתוּב בְּכָל לְבִי דְרִשְׁתִּיךָ, (תהלים קיט) וּפְסוּק
זֶה מִסְפִּיק? מַה צָרִיךְ מִמַּעַמְקִים? אֵלָּא כֵּן שְׁנִינוּ, כָּל אָדָם
שֶׁמִּבְקֶשׁ בְּקִשְׁתּוֹ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, צָרִיךְ לְכוֹן דַּעַתּוֹ (לְבוֹ) וְרָצוֹנוֹ
מֵעַקֵּר שֶׁל כָּל הָעֲקָרִים לְמִשְׁךְ בְּרָכוֹת מֵעַמֶּק הַבְּאֵר (שֶׁל הַכֵּל), כְּדִי
שִׁישְׁפִּיעַ בְּרָכוֹת מִהַמַּעֲיָן שֶׁל הַכֵּל, וּמֵהוּ? אוֹתוֹ מְקוֹם שִׁיּוּצָא
מִמֶּנּוּ וְנִמְצָא מִמֶּנּוּ אוֹתוֹ נִהַר, שְׁכָתוּב (בראשית ב) וְנִהַר יֵצֵא
מֵעֵדֶן, וְכָתוּב (תהלים מו) נִהַר פִּלְגִּיו יִשְׁמַחוּ עִיר אֱלֹהִים. וְזֶה
נִקְרָא מִמַּעַמְקִים. עַמֶּק הַכֵּל, עַמֶּק הַבְּאֵר שֶׁמַּעֲיִנֹת יוֹצְאִים
וְשׁוֹפְעִים לְבִרְךְ אֶת הַכֵּל, וְזוֹהִי הָרֵאשִׁית לְמִשְׁךְ בְּרָכוֹת מֵמַעְלָה
לְמַטָּה.

באוטו אני שומע רק זוהר הקדוש

וַיִּגְמַל עַל עַבְדְּךָ אֱתָנָה וְאַשְׁמְרָה דְּכָרְךָ: יְיָ גֹל עֵינַי
וְאַבְיִטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ: יְיָ גֵר אֲנִי בָאֶרֶץ אֵל

שִׁמוּשׁ תֵּהִלִּים

לחשישת עין ימנית

גמול וגו' (קט-ג, יז): [שימוש תהלים לפרק קט-ג] לחשישת עין ימין לחוש עליון ז"פ.

זוהר תהלים

בְּמִוֶּה טַפְשִׁים הָאֲנָשִׁים שֶׁלֹּא יוֹדְעִים וְלֹא מִסְתַּכְלִים לְהִשְׁתַּדֵּל
בַּתּוֹרָה מִשּׁוּם שֶׁהַתּוֹרָה כָּל הַחַיִּים וְכָל הַחֲרוּת וְכָל הַטּוֹב
בַּעֲוֹה"ז וּבַעֲוֹה"ב

גַּל עֵינֵי וְאִבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ (קיש יח): [זוהר ח"א פ' חיי שרה
(דף קלא:)] רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים קיט) גַּל עֵינֵי
וְאִבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ. כְּמָה טַפְשִׁים הָאֲנָשִׁים שֶׁלֹּא יוֹדְעִים
וְלֹא מִסְתַּכְלִים לְהִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, מִשּׁוּם שֶׁהַתּוֹרָה כָּל הַחַיִּים
וְכָל הַחֲרוֹת וְכָל הַטּוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. [החרות ההיא
של העולם הזה ושל הבא היא] [נ"א: החרות ההיא של העולם הבא היא החיים
בעולם הזה] הַחַיִּים הֵם בְּעוֹלָם הַזֶּה, שְׂיִזְכּוּ לְיָמִים שְׁלָמִים
בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות כג) אֵת מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא.
וְלְיָמִים אֲרָפִים בְּעוֹלָם הַבָּא, מִשּׁוּם שֶׁהֵם חַיִּים שְׁלָמִים, הֵם
חַיִּים שֶׁל שְׂמֻחָה, חַיִּים בְּלִי עֲצָבוֹת, חַיִּים שֶׁהֵם חַיִּים. חֲרוֹת
בְּעוֹלָם הַזֶּה, חֲרוֹת שֶׁל הַכֹּל. שֶׁכָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, אֵין
יִכּוֹלִים לְשַׁלֵּט עָלָיו כָּל הָעַמִּים שֶׁל הָעוֹלָם. וְאִם תֹּאמַר, אוֹתָם
בְּנֵי הַשְּׂמֵד? גְּזֵרָה הִיא מִלְּמַעְלָה, כְּמוֹ רַבִּי עֲקִיבָא וְחֲבֵרָיו,

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

וְכָךְ עָלְתָהּ בְּמַחֲשָׁבָה. חֲרוֹת שֶׁל מְלֶאךָ הַמּוֹת שְׁלֹא יָכוֹל לְשַׁלֵּט עָלֶיהָ, וְכָךְ זֶה וְדָאִי. שְׁאֵם אָדָם הִיָּה נִדְבֵק בְּעֵץ הַחַיִּים, שֶׁהִיא הַתּוֹרָה, לֹא הִיָּה גוֹרֵם מוֹת לוֹ וּלְכָל הָעוֹלָם. וּמִשּׁוֹם כֵּךְ, כְּשֶׁנִּתֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, מֵה כְּתוּב בָּהּ? חֲרוֹת עַל הַלְחָת, וְהִרִי פִּרְשׁוּהָ. וְאַלְמֵלָא הֵם לֹא חֲטָאוּ וְעִזְבוּ אֶת עֵץ הַחַיִּים, לֹא הָיוּ גוֹרְמִים מוֹת לְעוֹלָם כְּבִתְחֻלָּה. וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר, (תהלים פב) אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֲלִיּוֹן כָּלְכֶם. חִבַּלְתֶּם אֶת עֲצָמְכֶם – אַכֵּן כְּאָדָם תָּמוּתוּן וְגו'. וְעַל כֵּן, כָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, אֵין יָכוֹל לְשַׁלֵּט עָלָיו הַנֶּחֱשׁ הָרַע הַהוּא שֶׁהַחֲשִׁיד אֶת הָעוֹלָם.

וּבִנְיָהוּ בֶן יְהוֹדָע בֶּן אִישׁ חֵי

אָמַר רַבִּי יִיסָא, אִם כֵּךְ, לָמָּה מִשָּׁה מֵת? שְׁאֵם כֵּךְ, בִּיּוֹן שֶׁלֹּא חָטָא – לֹא יָמוּת! [ולמה ימות] ? אָמַר לוֹ, וְדָאִי מֵת, אָבֵל לֹא שָׁלֵט בּוֹ אֲמִרְנוּ, אֲלֹא לֹא מֵת עַל יָדוֹ וְלֹא נִטְמָא בּוֹ, וְלֹא מֵת וְדָאִי. אֲלֹא נִדְבֵק בְּשִׁכְנִיָּה וְהִלֵּךְ לְחַיֵּי עוֹלָם. וְזֶה נִקְרָא חֵי, כִּמּוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ שֶׁכְּתוּב (שמואל ב כג) וּבִנְיָהוּ בֶן יְהוֹדָע בֶּן אִישׁ חֵי וְגו'. וְעַל כֵּן, כָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, יֵשׁ לוֹ חֲרוֹת מִן הַכָּל בְּעוֹלָם הַזֶּה מִשְׁעָבוֹד שֶׁל שְׁאָר הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת. חֲרוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא, מִשּׁוֹם שְׁלֹא יִתְבַּעַז מִמֶּנּוּ דִּין בְּעוֹלָם הַהוּא כָּלֵל. בֹּא רֵאֵה כִּמָּה סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים יֵשׁ בַּתּוֹרָה, מִשּׁוֹם כֵּךְ כְּתוּב (משלי ג) יִקְרָה הִיא מִפְּנִינִים. כִּמָּה גִּנְזִים טְמוּנִים יֵשׁ בָּהּ. וְעַל כֵּן, כְּשֶׁהִסְתַּכַּל דּוֹד בְּרוּחַ שֶׁל הַחֲכָמָה וַיֵּדַע כִּמָּה נִפְלְאוֹת

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

יוצאים מן התורה. פתח ואמר (תהלים קיט) גל עיני ואביטה
נפלאות מתורתך.

כדי לדעת שכמה סודות עליונים הם בכל מעשה ומעשה
הפנוב בתורה ובכל דבר ודבר היא חכמה ותורת אמת

גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך (קיט יח): [נוהר ח"א 9' תולדות
(דף קמה:)] בא ראה, שהרי רבי יוחנן בן זכאי היה אומר
שלש מאות הלכות פסוקות בסוד החכמה העליונה בפסוק
ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב, ולא גלה אותם
אלא לרבי אליעזר שהיה עמו, כדי לדעת שכמה סודות
עליונים הם בכל מעשה ומעשה, שהוא בתורה, ובכל דבר
ודבר, היא חכמה ותורת אמת. משום כך דברי התורה הם
דברים קדושים להראות ממנה נפלאות, כמו שנאמר גל עיני
ואביטה נפלאות מתורתך.

אוי לאותו איש שאמר שתורה זו באה להראות רק ספורים
בעלמא ודברי הדיוטות שאם כך אפלו בזמן זה אנו יכולים
לעשות תורה בדברי הדיוטות ובשבח יותר מכלם אלא כלו
אלקית

גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך (קיט יח): [נוהר במדבר 9'
בהעלותך (דף קנ"ב.)] רבי שמעון אמר, אוי לאותו איש שאמר
שתורה זו באה להראות ספורים בעלמא ודברי הדיוטות.
שאם כך, אפלו בזמן זה אנו יכולים לעשות תורה בדברי
הדיוטות, ובשבח יותר מכלם. אם להראות דבר העולם,

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

אָפּלוּ אוֹתָם סוּפְרִים בְּעוֹלָם יֵשׁ בֵּינֵיהֶם דְּבָרִים יוֹתֵר עֲלִיוֹנִים.
אִם כֵּן, נֵלֶךְ אַחֲרֵיהֶם וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם תּוֹרָה כְּמוֹ זֶה. אֲלֹא כָּל
דְּבָרֵי הַתּוֹרָה דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים הֵם וְסוּדוֹת עֲלִיוֹנִים. בֹּא רֵא, עוֹלָם
עֲלִיוֹן וְעוֹלָם תַּחְתּוֹן בְּמִשְׁקֵל אֶחָד נִשְׁקָלוּ. יִשְׂרָאֵל
לְמִטָּה – מִלְּאָכִים עֲלִיוֹנִים לְמַעְלָה. בְּמִלְּאָכִים הָעֲלִיוֹנִים כְּתוּב,
(תהלים קד) עֲשֵׂה מִלְּאָכִיו רִחוּת. (זה במקום עליון) בְּשַׁעַת שִׁיּוּרִידִים
לְמִטָּה (אף על גב שִׁיּוּרִידִים), מִתְּלַבְּשִׁים בְּלְבוּשׁ הָעוֹלָם הַזֶּה. וְאִם
לֹא יִתְּלַבְּשׁוּ בְּלְבוּשׁ כְּמוֹ שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, לֹא יוּכְלוּ לַעֲמֹד
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהָעוֹלָם לֹא יִסְבֵּל אוֹתָם. וְאִם בְּמִלְּאָכִים כֵּן,
הַתּוֹרָה שֶׁבְּרָאָה אוֹתָם וּבְרָאָה אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת וְעוֹמְדִים
בְּגִלְגָּלָה עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה, כִּיּוֹן שֶׁיִּרְדָּה לְעוֹלָם הַזֶּה, אִם לֹא
תִתְּלַבֵּשׁ בְּלְבוּשֵׁי הָעוֹלָם הַזֶּה, לֹא יוּכַל הָעוֹלָם לִסְבֹּל. וְעַל זֶה
סִפּוּר זֶה שֶׁל הַתּוֹרָה, לְבוּשׁ הַתּוֹרָה הוּא. מִי שֶׁחֹשֵׁב שְׂאוֹתוֹ
לְבוּשׁ הִיא הַתּוֹרָה מִמֶּשׁ וְלֹא דְבָר אֲחֵר – תִּפְּחַ רִחוֹ, וְלֹא יִהְיֶה
לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא. בְּגִלְגָּל זֶה אָמַר דָּוִד, (שם קיט) גִּלְגָּל עֵינִי
וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. מֶה שֶׁתַּחַת לְבוּשׁ הַתּוֹרָה. בֹּא רֵא, יֵשׁ
לְבוּשׁ שֶׁנִּבְרָאָה לְכָל, וְאוֹתָם הַטְּפָשִׁים כְּשֶׁרוֹאִים לְבוּשׁ עַל
בֶּן אָדָם שֶׁנִּבְרָאָה יָפֵה, לֹא מְסַתְּכִלִים יוֹתֵר. חוֹשְׁבִים שְׂאוֹתוֹ
לְבוּשׁ הוּא הַגּוֹף, וְחוֹשְׁבִים שֶׁהַגּוֹף הִיא הַנֶּשְׁמָה.

לַעֲתִיד לָבֹא עֲתִידִים לְהִסְתַּכֵּל בְּנֶשְׁמָה שֶׁל נִשְׁמַת הַתּוֹרָה
כְּמוֹ זֶה הַתּוֹרָה יֵשׁ לָהּ גּוֹף, וְהֵם מַצּוֹת הַתּוֹרָה שֶׁנִּקְרְאוּ
גּוֹפֵי תּוֹרָה. גּוֹף זֶה מִתְּלַבֵּשׁ בְּלְבוּשִׁים, שֶׁהֵם סִפּוּרֵי
הָעוֹלָם הַזֶּה. טְפָשִׁי הָעוֹלָם לֹא מְסַתְּכִלִים, רַק בְּאוֹתוֹ לְבוּשׁ,

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

שהוא ספור התורה, ולא יודעים יותר, ולא מסתכלים במה שתחת אותו לבוש. אותם שיודעים יותר לא מסתכלים בלבוש, אלא בגוף שהוא תחת אותו לבוש. החכמים עבדי המלך העליון, שהם עמדו בהר סיני, לא מסתכלים אלא רק בנשמה, שהיא עקר הכל, תורה ממש. (ולעולם) ולעתיד לבא עתידים להסתכל בנשמה של נשמת התורה. בא ראה, כך גם למעלה יש לבוש, וגוף, ונשמה, ונשמה לנשמה. השמים וחילותיהם אלה אותם לבושים, וכנסת ישראל זה הגוף שמקבל את הנשמה שהיא תפארת ישראל, ועל כך היא גוף לנשמה. נשמה שאמרנו זו תפארת ישראל, שהיא תורה ממש. ונשמה לנשמה זהו העתיק הקדוש, והכל אחוז זה בזה. אוי לאותם רשעים שאומרים שהתורה היא רק ספור בעלמא, והם מסתכלים בלבוש זה ולא יותר. אשרי הצדיקים שמסתכלים בתורה כראוי. יין אינו יושב, רק בקנקן. כך התורה אינה יושבת אלא בלבוש זה, ועל כך לא צריך להסתכל אלא במה שיש תחת הלבוש. ועל כך כל הדברים הללו וכל הספורים הללו הם לבושים.

גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך - נ' פלאות

גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך (קיש יח): [נזוהר חדש 9' בראשית (דף טז.)] ואלו נקראים נפלאות, נ' פלאות, על סוד זה רצה דוד המלך לעמד על חמש מרכבות הללו, כמו שנאמר (תהלים קיש יח) גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, וכשאלו מאירים ומעלה אותה להתעטר, נעשים חמש, להאיר לתוך החמש

תסִתֵּר מִמֶּנִּי מִצֹּתֶיךָ: כ גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל
 מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל עֵת: כא גִּעְרַת יָדַי אֲרוּרִים הַשָּׁנִים
 מִמִּצֹּתֶיךָ: כב גַּל מַעְלֵי חֲרָפָה וְכוּז בִּי עֲדֹתֶיךָ נִצָּרְתִּי:
 כג גַּם יָשָׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְּבָרוּ עֲבָדֶיךָ יִשְׁיַח בַּחֲקֹךָ: כד גַּם
 עֲדֹתֶיךָ שֶׁשְׁשִׁי אֲנִשִּׁי עֲצָתִי:

סגסג _____ סגסג זוהר תהלים סגסג _____ סגסג

שְׁלִמְטָה, וְשִׁיצָאוּ מִמֶּנָּה. וְאוֹתָם נ' פְּלָאוֹת מְאִירִים וּמַעֲלִים
 אוֹתָהּ לְמַעֲלָה, וּמַתְעַטְרִים וְנִקְשָׁרִים בְּתוֹךְ אוֹתָם תִּשְׁעַת
 הַעֲמוּדִים הָאֲחֵרִים. וְאוֹתָם הַתִּשְׁעָה מַעֲלִים אֶת הָאוֹת יו"ד
 לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה. כֹּאֲשֶׁר יוֹרְדִים וְלֹא יָדוּעַ מִמִּי יוֹרְדִים, הֵה"א
 הַזֶּה מַתְעַטֶּרֶת בְּסוּד אוֹתָם הֵנ', וְאוֹתָם הַפְּלָאוֹת, שֶׁהֵם חֲמִשָּׁת
 הַעֲמוּדִים לְתוֹכָהּ. וְכֹאֲשֶׁר מַתְעַטֶּרֶת וּמַתְפַּשֶּׁטֶת, חוֹזֶרֶת
 מִהַסּוּד שֶׁל נו"ן לְתוֹךְ הַסּוּד שֶׁל ה"א.

כַּה דְּבָקָה לְעֶפֶר נַפְשִׁי חֲנִי בְּדַבְרְךָ: כו דְּרָכִי סִפְרָתִי
וּתְעַנֵּנִי לְמַדְנִי חֲקֹךְ: כז דְּרָךְ פְּקוּדֶיךָ חֲבִינִנִי וְאַשְׁיַחָה
בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ: כח דְּלָפָה נַפְשִׁי מִתּוֹנָה קִיַּמְנִי בְּדַבְרְךָ:
כט דְּרָךְ נֶשֶׁךְ חֶסֶד מִמֶּנִּי וְתוֹרַתְךָ חֲנִנִי: ל דְּרָךְ אֱמוּנָה
בְּחֻרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שְׁוִיתִי: לא דְּבִקְתִּי בְּעֲדוֹתֶיךָ יְהוָה
אֱמוּנָה ^{אֱמוּנָה} ^{יְהוָה} אֵל תְּבִישֵׁנִי: לב דְּרָךְ מִצּוֹתֶיךָ אֲרוֹץ בִּי תִרְחִיב
לְבִי:

❧ ————— ❧ **שימוש תהלים** ❧ ————— ❧

לחשישת עין שמאלית

דבקה (קט-ד, כה): [שימוש תהלים לפרק קט-ד] לחשישת עין שמאל,
ואם יתקשה לך עצה אמור אותו ז' פעמים, וטוב לדרוש ברבים י'
פעמים.

❧ ————— ❧ **זוהר תהלים** ❧ ————— ❧

להתעורר לקיום המצות בשלימות ותמימות

דרך מצותיך ארוץ (קט-ד, לב): [השל"ה הקדוש מסכת יומא (פרק
דרך חיים ותוכחות מוסר כ"ז)] כדי להתעורר לקיום המצות
בשלימות ותמימות, אעתיק דברי אחד קדוש מדבר, והוא
בעל ספר החרידים (בהקדמה למצוות), ויש לי להקדים כל
התנאים שאדם צריך ליזהר בכל מצוה ומצוה לעשותה
כהלכתה, כדי שתקובל לרצון לפני מלכנו יוצרינו יתברך,
ולא ניעול בכיסופא לעלמא דאתי. התנאי הראשון שנעשה
כל מצוה ומצוה בכוונה לצאת ידי חובותינו, כדפסק

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

הרי"ף והרמב"ם והרמב"ן מצות צריכות כוונה. התנאי השני והשלישי, לעשות המצוה ביראה ובאהבה רבה, כדאמר רבי שמעון בן יוחאי (תק"ז ת' י' כה, ב), כל פקודא דלאו איהי בדחילו ורחימו לאו פקודא היא. התנאי הרביעי, השמחה הגדולה במצוה, דכל מצוה ומצוה שתזדמן לו, דורנא הוא דשדר ליה הקדוש ברוך הוא, ולפי רוב השמחה יגדל שכרו. וכן גילה הרב החסיד המקובל מוהר"ר ר' יצחק אשכנזי ז"ל לאיש סודו, שכל מה שהשיג שנפתחו לו שערי חכמה ורוח הקודש, בשכר שהיה שמח בעשיית כל מצוה שמחה גדולה לאין תכלית. ואמר דהיינו דכתיב (דברים כה, מז), תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל, פירוש מרוב כל, מכל מיני תענוגים שבעולם ומכל זהב ופז רב ואבנים טובים ומרגליות...

המצוה שבא לידו תחילה יעשנה, ולא יניחנה עד שיעשה אחרת תחילה - לא יעשה שתי מצות כאחת, שמא לא יוכל להזדרז בשתייהן

התנאי הששי, הדיקדוק הגדול במצוה לעשותה כתקנה וכל פרטיה ודיקדוקיה כמצותה. התנאי השביעי, הריצה והרדיפה לקראתה, דכתיב (תהלים קיט, לב), דרך מצותיך ארוץ. התנאי השמיני, כל מצוה שיכול הוא לעשותה בידו יעשנה בידו ולא על ידי שליח, כדאמרינן בריש פרק שני דקידושין (מא, א), מצוה בו יותר

⚡ ————— ⚡ זוהר תהלים ⚡ ————— ⚡

מבשלוחו, ובצורכי שבת היו האמוראים בעצמם עוסקין. התנאי התשיעי, המצוה שבא לידו תחילה יעשנה, ולא ניחנה עד שיעשה אחרת תחילה, כדאמרו (פסחים סד, ב) אין מעבירין על המצות. התנאי העשירי, לא יעשה שתי מצות כאחת, שמא לא יוכל להזדרז בשתייהן, כדאמרו (ברכות מט, ב), אין עושין מצות חבילות חבילות. התנאי הי"א, שיזהר בכבוד המצוה, דכתיב גבי כיסוי הדם ושפך וכסה, במה ששפך יכסה (חולין פז, א), דהיינו ביד ולא ברגל, שלא תהא המצוה בזויה עליו, וזה בנין אב לכל המצות. ובמדרש תנחומא פרשת ויגש (י) אמר רבי שמעון בן יוחאי, אמר הקדוש ברוך הוא, הווי מכבדין את המצות שהם שלוחי ושלוחו של אדם כמותו, אם כבדת אותם כאלו לי כבדת, ואם בזית אותם כאלו לי בזית: תנאי המצות.

לג הורני יהוה-יְהוָה דְּרַךְ חֲקִיךָ וְאַצְרָנָה עֲקֵב:
 לִדְ חֲבִינִי וְאַצְרָה תּוֹרַתְךָ וְאַשְׁמְרָנָה כָּבֵל לִבִּי:
 לֵה הִדְרִיכֵנִי בְּנִתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בּוֹ חֲפָצְתִּי: לוֹ הֵט לִבִּי
 אֶל עֲדוּתֶיךָ וְאֶל אֵל כָּצַע: לוֹ הֶעֱבֵר עֵינֵי מְרֹאֲוֹת שְׂוֹא
 שִׁימוּשׁ תהלים

להשמר מחטא

הורני (קט-ה, לג): [שימוש תהלים לפרק קט-ה] להשמר מחטא, כתוב בעור צבי ותלהו עליו.

זוהר תהלים

שני סוגי אנשים נמצאים בצדיקים ההולכים לפני ה' **הט לבי אל עדותיך וגו' העבר עיני מראות שוא וגו' (קט-ה, לו).**
 [באר מים חיים 9 נח פרק ו'] אלה תולדות נח... אכן נראה כי הנה שני סוגי אנשים נמצאים בצדיקים ההולכים לפני ה', האחד הוא הצדיק אשר עובד בצדקו תמיד יום ולילה לא יחשה מקול תורה ותפילה ודביקות ה', והוא הצנע לכת עם ה' אלהיו כלומר שיושב לו בבית מדרשו סגור ומסוגר לא יראה כלל החוצה, כי אם עובד ומשתדל שם בעבודת בוראו כאשר יוכל שאת בתורה ועבודה ומעשים הטובים, ולא יחפוץ להתראות החוצה לסבב בעיר בשווקים וברחובות, כי ירא מאוד את פני ה' וירא לנפשו פן יראה בעיניו, ולבבו יבין איזה תאוה וחמדה האסורה. ונודע אומרם ז"ל (ירושלמי ברכות פרק א' הלכה ה'). עינא וליבא תרי סרסורי דעבירה וכאשר ביקש דוד המלך ע"ה מבוראו (תהלים קי"ט, ל"ו-ל"ז) הט לבי אל עדותיך וגו' העבר עיני

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

מראות שוא וגו'. כי שתי אלה הם עקרים ושרשים לכל התאוות והחמדות, ואינו רוצה להביא עצמו לידי נסיון כי אולי חלילה וחלילה לא יוכל לעמוד כל כך. ואם מידי מעשה יצא, אפשר מידי הרהור לא יצא ומה לו לצרה הזאת, מוטב לו לישב בביתו שקט ושאנן ולא יראה לפניו כי אם מחפצי ה' ומצוותיו כמו ספרי תורה, שאר ספרים תפילין ציצית וכדומה, וירחיק עצמו הרבה מבני אדם ולא יחפוץ בישיבתן פן ח"ו יהיה נגרר אחריהם לעשות אחד מיני אלף ממה שהמה עושים, ובלא זה, הנה הם יטרדוהו ויבלבלוהו ממחשבתו הקדושה החפצה להיות דבוקה בה' שלא יונח אף על רגע אחד, ועל כן הוא מתבודד הרבה בינו לבין קונו ומיחד ומקשר ומדבק כל כוחי מורשי לבבו בכל מאמצי כוחו לה' אל המיוחד. וכל לבבו ומחשבתו דיבורו ומעשיו וכל תנועותיו כולם המה ביחוד לה' באמת ובתמים בלי שום מחשבת פסול חלילה.

ואם אמנם צדיק הזה הוא טוב לשמים בכל כח נפשו ומאודו, אבל לא טוב הוא לבריות כיון שאינו מקשר ומדבק עצמו לשום בן אדם ההולך בשוק וטרוד כל היום בפרנסתו ומזונו על המחיה ועל הכלכלה, וטוב היה לקרבו ללמדו דרך ה' ואת המעשה אשר יעשה לפי ערכו, להכניס בלבו שגם בעת הלכו בחוצות לבל יושכח שם שמים ממנו מכל וכל, ויעלה על זכרונו בכל עת, יראתו ופחדו יתברך ויזכור תמיד בכל עת ובכל שעה ובכל רגע כי ה' הוא הנותן לו כח לעשות חיל ולולא עזרתו יתברך לא היה מרויח דבר

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

קטן וגדול. ונמצא אם כן הוא, מה לו ח"ו להנות לפעמים מממון שאינו נקי כל כך מאיסורא, כמו בענין המדידה והמשקל וחזרת דיבורו והשגת גבול וכדומה בענינים האלה, אשר הם עמוקים מני ים וכמאמר חז"ל (בבא בתרא קס"ה.) רובן בגזל וכו', אם הכל מתת אלהים הוא ולא יהיה לו אף פרוטה אחת יותר מכאשר נגזר עליו שישתכר ביום זה בשום אופן. ואם לא ישתדלנה באיסור, ודאי ודאי שהיה מזדמן לו זאת בהיתר גמור, כי כיון שנגזר עליו כבר שירויח כזה ביום הלזה לא ימלט בשום אופן שלא להיות לו זה, וזה אשר מיהר ודחק את השעה לעשות להרויח זאת באיסור, הנה פגה אכל תאנה שלא בזמנה ואינו אלא שוטה גמור, פתי יותר מכל הפתאים שבעולם כי למה לו זאת הלא עד שיאכלנה באיסור יאכלנה בהיתר ואילו המתין שעה או רגע אחת היה מגיע לו זאת בהיתר גמור מאת הבורא יתעלה. וגם יצמיח מזה אם יאמין באמת שהכל מאת אלהים הוא, ומה שנגזר עליו שישתכר ביום זה לא ימלט מהיות לו זה אפילו אם היה מתחבא בחדרי חדרים, היה זאת רודפת אחריו ומשיגו על ידי סיבות שונות המתגלגלות ובאות מסיבת כל הסיבות וכמו שאנו רואין בחוש אשר דבר המוכן לאדם זה ממילא יבוא אליו לביתו על ידי גלגולים שונים אשר לא יבוא כלל בשכל האדם וכמאמר החכם (בספר מבחר הפנינים שער האמונה) אילו היה אחד בורח מטורפו כאשר בורח מן המות היה טורפו רודף אחריו יותר ממנו ולמהר להשיגו יותר וכו'. ונמצא למה יהיה זה יגע לריק

בְּדַרְכְּךָ חַיִּי: לֹא הָקַם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתְךָ אֲשֶׁר לִירְאָתְךָ:
 לֹט תַעֲבֹר חֲרָפְתִּי אֲשֶׁר יִגְרָתִּי בִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מוֹכִיִּם:
 מ הִנֵּה תִאֲבָתִּי לְפָנֶיךָ בְּצַדִּיקְךָ חַיִּי:

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

בכל כוחו ובכל היום כולו מעת האיר פני המזרח עד אישון לילה ואפילה, הלא גם במעט מהיום אשר ישתדל לצורך פרנסת מזונו, ודאי ודאי ישתכר וירויח כאשר בכל היום כולו.

הלא תראה על פי רוב עיקר הרווח בשעה אחת מהיום בבוקר או לפנות ערב או באמצע היום ושאר היום עוסק בשיחה בטילה וליצנות ושאר דיבורים האסורים מחניפות ושקרים וכזבים ולשון הרע וכדומה, ולמה לא יקבע עצמו לשיעורין דאורייתא לחלק את היום לחצאין לעשותו חציו לה' וחציו לכם על כל פנים, כי איך יהיה שולחנו מלא ושולחן רבו ריקם ח"ו, ועל כל פנים צריך להשוות חלק עבודה לה' אלהיו עם עבודת עצמו, ולראות להשתדל בפרנסת נשמתו כמו בפרנסת גופא ולא יזוז מתורה ועבודה עד חצי היום, והחצי הנשאר, לפרנסתו. ואם אינו יכול בשום אופן באמת להקצות את חצי היום לה' על כל פנים כאשר יוכל בשליש היום או פחות יקבע שיעור ללימוד התורה בקביעות בכל יום תמיד, ושאר כל היום יהיה עוסק במלאכתו והן עוד היום גדול לעמוד בחוץ להשתכר על מזונו:

מא ויבואני חסדיך יהוה ^{ההנהגה} תשועתך באמרתך:

שימוש תהלים

להכעיס מושל

ויבואני (ק"ט-ו, מא): [שימוש תהלים לפרק ק"ט-ו] להכעיס מושל על האדם אמור על מים וישתה.

זוהר תהלים

כאשר אנו מזכירים הישועות אשר מאז עשה עמנו יכולים אנו לעורר בעת הזאת בימים ההם בזמן הזה להיות גם עתה אותם הישועות

ויבואני חסדיך ה' תשועתך באמרתך (ק"ט-ו, מא): [נפתרת

שלמה על המועדים רמזי פורים] ותכתב אסתר המלכה את

כל תוקף וכו' (אסתר ט, כט). אי' (מגילה ז, א) שלחה להם אסתר

לחכמים קבעוני לדורות. הנ"ל לבאר עפ"י הפ' (תהלים ק"ט, מא)

ויבואני חסדיך ד' תשועתך באמרתך. כוונת דוד המע"ה

לעורר הרחמים והחסדים אשר יצאו מפי הקב"ה אשר דברו

לא ישוב ריקם כי בדבר ד' שמים נעשו (שם לג, ו), וז"ש (ישעיהו

נט, כא) אמר ד' מעתה ועד עולם. וזה פירוש ויבואני חסדיך

ד' תשועתך באמרתך וכת"י (תהלים פט, ג) עולם חסד יבנה. ודבר

ד' הוא נצחי כמ"ש (שם ק"ט, פט) לעולם ד' דברך נצב בשמים

כווננת ארץ ותעמוד. וכאשר יתעורר הבטחת החסד הלזה

שהי' בשעת הבריאה אז ממילא יוצמח כל הישועות גם עתה

כמ"ש (שם ק"ט, מא) תשועתך באמרתך. וז"ש (שם קה, ח) זכר

לעולם בריתו כו'. כי כאשר אנו מזכירים הישועות אשר מאז

מב וְאַעֲנֶה חֲרָפִי דָּבָר בִּי כְּמַחֲתִי בְּדִבְרֶךָ: מִגּוֹ וְאַל תַּצֵּל
מִפִּי דָּבָר אֱמֶת עַד מָאֵד בִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יַחֲלֹתִי:
מִדַּ וְאַשְׁמְרֶה תוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: מִה וְאַתְּהִלְכָּה
בְּרַחֲבָה בִּי פִקְדֶיךָ דָּרָשְׁתִּי: מו וְאַדְבָּרָה בְּעֹדְתֶיךָ נֶגֶד

זוהר תהלים

עשה עמנו יכולים אנו לעורר בעת הזאת בימים ההם בזמן הזה להיות גם עתה אותם הישועות. וזה פירוש הגמרא קבעוני לדורות. שיהי' קביעות הניסים לכל הדורות להיות נזכרים ונשפעים לכל דור ודור בימים האלו. וז"ש ותכתב אסתר המלכה את כל תוקף לקיים את ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר אנו רואים כי בכל דור ודור עומדים עלינו כו' ובחי' המן הוא בכל יום ובכל דור והלואי שנזכה למעלות בחי' מרדכי ואסתר אשר המשיכו בעוצם קדושתם החסדים ע"י המגילה. וז"ש ותכתב אסתר המלכה כו' את כל תוקף לעורר גם עתה החסדים שהי' בימים ההם גם בזמן הזה. כמ"ש תשועתם היית לנצח ותקוּתם בכל דור ודור. להיות כן תמיד כח בימים האלו לעורר החסדים שהי' בימים ההם גם בזמן הזה:

כשלקח יעקב מאבני המקום וישם מראשותיו סדרם בזהר ריש פרשת ויצא צפון מערב דרום מזרח בסוד שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני

וְאַתְּהִלְכָּה בְּרַחֲבָה וּגו' (קיש-ו, מה): נכתבי הרמ"ע מפאנו מאמר ימין ה' עושה חיל] ואני אתנהלה לאטי לברר האמת

מְלָכִים וְלֹא אֲבוֹשׁ: מִזֶּה וְאֶשְׁתַּעֲשַׂע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר
 אֶתְּהַבְתִּי: מִתּוֹ וְאֶשָּׂא בְּפִי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶתְּהַבְתִּי
 וְאֶשְׁיַחָהּ בְּחֶקְדֶּךָ:

זוהר תהלים

בעצמה מארץ תצמח וכשמש תזרח ואתהלכה ברחבה
 באהבה וביראה כי הנה בזהר פרשת ויחי דף רל"ה גבי
 ראובן בכורי אתה דרשו מארבע רוחות בואי הרוח כפי
 סדורינו דוקא ובפרשת ויקהל דף צ"ה סדרו אותיות שם
 אדנ"י לארבע רוחות העולם על פי דרכינו בדקדוק והיא
 פנייה רבתי צריכה לנו תמיד במאוד מאד כי הוא חיינו
 ואורך ימינו ואין סייעתא גדולה מזו. וכשלקח יעקב מאבני
 המקום וישם מראשותיו סדרם בזהר ריש פרשת ויצא צפון
 מערב דרום מזרח בסוד שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקי.

דוד המלך ע"ה התפאר את עצמו שהיה יכול לילך בשוקים
 וברחובות... פקודיך דרשתי היינו יחודים, ותמיד מיחד
 קודשא בריך הוא ושכינתיה

וְאֶתְהַלַּכְהָ בְּרַחֲבָהּ כִּי פְקוּדֶיךָ דִּרְשָׁתִּי (ק"פ-י, מה): [דגל מחנה
 אפרים פ' כי תצא] או יאמר כי יקרא קן צפור וגו'
 והאם רובצת וגו' שלח תשלח את האם וגו' והארכת ימים.
 הגם שהאירו כבר עינינו בזה בזהר הקדוש ובתיקונים רזין
 עלאין, גם אני אומר מה שחנני ה' ברחמיו וברוב חסדיו,
 דהנה (מדרש תהלים קמ"ח, ה') כל העולם כולו לא נברא אלא
 לכבודו וכבוד היינו השראת השכינה שיש בישראל בשביל

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

זה נברא העולם וזהו ביאור הפסוק (ישעיה מ"ג, ז') כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו, ורומז כאן כל הד' עולמות אצילות בריאה יצירה עשיה, להורות על התפשטות השראת השכינה מאין סוף עד אין תכלית, וזהו תכלית כל הבריאה, ומי שזוכה זה שתהיה התפשטות אור השכינה שורה עליו אז כל העולם לא נברא אלא בשבילו, כי זה כל האדם, והוא יכול ללבן ולצרף נשמות ישראל החפצים בו ובכל מקום שהוא שם שכינה עמו, וזה יש לומר שמרומז בפסוק כי יקרא והתורה נכתבה בלי נקודות כדי לדורשה בע' אנפין וכאלו נכתב יקרא לשון המשכה, קן היינו השכינה, וכשתהיה במדריגה זו שתוכל להמשיך השכינה כביכול שהוא קן לצפור הוא הקב"ה כמו שכתוב (משלי כ"ז, ח') כצפור נודדת וגו', ממקומו, או על דרך הרמב"ם שכתב שכל בעלי השיר נקרא צפרים על שם כשצפרא נהור הם מתחילים לשורר, וזהו קן צפור היינו השכינה שהיא קן של אור הבהיר אור עולם ותזכה להמשיך התפשטות אורם עליך, אז לפניך בדרך, היינו בכל מקום שאתה תהיה בביתך ובלכתך בדרך היא הולכת לפניך, בכל עץ היינו בכל עניני תורה הנקראת עץ חיים שתלמוד תבא ותשרה עליך כמאמרם ז"ל (ברכות ו'). אפילו אחד שיושב ועוסק בתורה שכינה שרויה עליו, או על הארץ היינו אפילו כשתעסוק בדברים גשמיים וארציים גם כן תהיה עמך על דרך ששמעתי מאא"ז זללה"ה על פסוק (תהלים קי"ט, מ"ה) ואתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי היינו

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

דוד המלך ע"ה התפאר את עצמו שהיה יכול לילך בשוקים
וברחובות והטעם כי פקודיך דרשתי היינו שלא היה דורש
מעולם כי אם יחודים זה היה כל מגמותיו תמיד שיוכל ליחד
קודשא בריך הוא ושכינתיה, אפרוחים או ביצים היינו
שצריך לרחם על נשמות ישראל שיש בהם שתי בחינות אלו
והיינו שהתחילו להשתדל בעבודת השי"ת ונעזב מהם
מחמת מניעה של כל אחד ואחד ויש שעושים מעשי ה'
כמצות אנשים מלומדה בלא דחילו ורחימו וזהו בחינת
אפרוחים שאין להם גדפין כי תורה ותפלה בלא דחילו
ורחימו לא פרכת לעילא גם יש בהם עוד מדריגה פחותה
מזו שלא התחילו כלל בשום השתדלות בעבודת השי"ת רק
שיש בהם כח היולי וזהו ביצים שנמשלו לביצה שיש בה כח
היולי שיתהוו ממנה אפרוח אך צריך טירחא לחמם אותה
שיצא מכח אל הפועל ולעשות בריה וזה הכח אין לו שיעור
כי מכל בריה יכול להיות כמה בריות אין מספר ולהחיות
כמה נפשות זה הכח הוא בכל ביצה וכן הענין גם כן בבני
אדם שהוא רק ניצוץ מישראל שיש בו כח היולי שיתפשט
בו הניצוץ ההוא ויזכה להשראת השכינה עליו בכל עניניו
רק שצריך לעוררם ולחממם ולהבעיר הניצוץ הקדוש שיש
בתוכם שיתלהבו לעבודתו יתברך, והאם רובצת על
האפרוחים וגו' היינו שכביכול זהו גלות השכינה שרובצת
בכל מקום שיש שם ניצוץ הקדוש ומשתוקקת שידבק בה
וזהו והאם היינו השכינה כביכול רובצת לשון נפילה על

⚡ ————— ⚡ זוהר תהלים ⚡ ————— ⚡

אפרוחים וכו' היינו על אותם ב' בחינות כי מלכותו בכל משלה וזהו לה צער גדול שיש ניצוץ הקדוש אפילו במקום הקליפה, וזהו שלח תשלח לשון מי שילוח היינו שמזהיר לצדיק שירחם על אותם הבחינת ויראה להחזיר ולהשיב במים חיים שהיא התורה ועבודה את האם היא השכינה כביכול על ידי שמעורר אותם שני בחינות הנ"ל לעבודתו יתברך וזה יתעלו הניצוצין קדישין למקורם ושרשם, ואת הבנים תקח לך היינו שגם לך תגיע יתרון מהבנים שתחיה אותם ותעוררם, למען ייטב לך היינו שתתרבה ויתוסף טוב בנשמתך בשכר שתחזיר בן המלך למלך, והארכת ימים שתזכה לאותו מקום שנמשך משם אריכות ימים והבן.

מט זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני: נ זאת
 נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני: נא ודים הליצני
 עד מאד מתורתך לא נטיתי: נב זכרתי משפטך
 מעולם יהוה ^{אמרה} ואתנחם: נג ולעפה אחותני
 מרשעים עזבי תורתך: נד זמרות היו לי חקך
 בבית מגורי: נה זכרתי בלילה שמך יהוה ^{אמרה}
 שִׁמוּשׁ תהלים

לטחול

זכר דבר (קט-ז, מט): [שימוש תהלים לפרק קט-ז] לטחול, כתוב על
 מקום הטחול וכתוב גם רפאל, ואם יסיתך עצה רעה אמור יתיה
 י"ח פעמים.

זוהר תהלים

הטהרה העקרית כיון שנעשה בתקונו ברחימו ובדחילו, אז
 כנולד דמי, ונעשה אדם בצלמו בצלם אלהים

'זמרות היו לי חקך' (תהלים קט-ז, נד): [השל"ה הקדוש - שער
 האותיות אות ק' - קדושה תמו-תמו] אבל לענין תקון שבת
 לבד, אף כי יאמר הודוי הנזכר, אינו צריך כי אם שלש
 טבילות, אחת יטבל להעביר זהמת עונו והשארת סטרא
 אחרא השולטת בימי החל, כי אדם אין שימלט ממצודתם.
 השני הוא הקנה לקבל ניצוצי מלבוש הנשמה, ובטבילה זו
 כיון בשלש שמות הנזכרים בכלל ובפרט, שעולים כמנין
 יב"ק - י'ענינו ב'יום ק'ראנו' (תהלים כ, י). וזהו סוד ויעבר את
 מעבר יב"ק, ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו'

וְאַשְׁמְרָה תּוֹרַתְךָ: וְזֹאת הִיְתָה לִי כִּי פָקַדְיָךְ
נִצְרַתִּי:

— זוהר תהלים —

(בראשית לב, כג-כד), כְּלוּמַר בְּטְבִילָה זֶה עִם הַכּוֹנֵה נְכוֹנָה שְׁמִכּוֹן
בְּשֵׁם יב"ק, הַשְּׁלִיט וְהַמְשִׁיל עָלָיו הַקֹּדֶשֶׁה, וּפְשָׁטוֹ מִמֶּנּוּ
בְּגִדֵי מַעֲלִי סֵטְרָא אַחְרָא בִּימֵי הַחֹל, בְּרַב רַחֲמֵי הָאֵל, שְׁנִצֵּר
ח'סֵד ל'אַלְפִים' (שמות לד, ז), רָאשֵׁי תְבוֹת נח"ל, וּבִזָּה מַעְבִּיר
אֶת כָּל הַטְּמָאוֹת מִסֵּטְרָא דְּמִסְאָבָא אֲשֶׁר לוֹ. הַשְּׁלִישִׁי הֵיא
טְהִירָה הָעִקְרִית, וְכִיּוֹן שְׁנַעֲשֶׂה בְּתַקּוּנֵהּ בְּרַחֲמֵימוּ וּבִדְחִילוֹ, אֲזִ
כְּנוּלָד דְּמִי, וְנַעֲשֶׂה אָדָם בְּצִלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים. וְזֶהוּ סוּד
'זוֹהֲמָה' בְּגִימְטְרִיא 'בְּטוּמָאָה', וְטְבִילָה' עִם הַכּוֹלָל
בְּגִימְטְרִיא 'הוּא אָדָם'. כְּלוּמַר, בְּטְבִילָה הָרִאשׁוֹנָה הַעֲבִיר
מִמֶּנּוּ זְהֻמַּת עֲוֹנוֹ שֶׁהִיְתָה מְטַמְּאָת אוֹתוֹ, וְנַעֲשֶׂה אָדָם כְּנוּלָד
דְּמִי. וְאַחַר שִׁיצֵא מְטַבִּילָה, יִתְלַבֵּשׁ כְּדָרְכוֹ, וְאֵז הוּא טְהוֹר
וְקָדוֹשׁ מִסֵּטְרָא דְּמִסְאָבָא דְּשָׁרְיָה עָלֶיהָ קָדָם, וְכִשְׁזָה קָם זֶה
נוֹפֵל, וְכִשְׁהִטְבִּילָה בָּא אֵז רוּחַ מְסֻאָבָא נוֹפֵלֶת וּבּוֹרַחַת
וּמִסְתַּתְרָא. וְכֵן עוֹלָה 'טְבִילָה' עִם הַחֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת כְּמִנִּין
'טוּמָאָה', וְדִי:

[תמוז] וַיֹּאמֶר אַחֲרַי כֶּךָ תִּפְלָה זֶה בְּשִׁיחַ שְׁפָתוֹתָיו, שְׁהֵם
'נִשְׁלָמָה פָּרִים שְׁפָתוֹתֵינוּ', וַיְהִי אֵז נִכְרָתִים כָּל הָרוּחָא
מְסֻאָבָא, וְכֵן עוֹלָה 'רוּחַ מְסֻאָבָא' בְּגִימְטְרִיא 'שִׁיחַ', וְזֶהוּ
סוּד זְמִירוֹת שֶׁל תְּפִלָּתֵנוּ, 'זְמִירוֹת הֵיוּ לִי חֻקֶּיךָ' (תהלים קיט,
נד). וַיֹּאמֶר: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְי"י אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי,

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ————— ❦

שְׁתֵּהא טְבִילָה זו שְׁטֵהרְתִי אֶת גּוֹפִי עִם שִׁיחַ שְׁפֹתוֹתִי
וְהַגִּיזֵן לְבִי לִפְנֵיךָ מִקְבֶּלֶת וְנִחַשְׁבֶּת כָּאֵלּוּ נִחְנַקְתִּי בְּטַבְעַת
בֵּית הַמִּטְבָּחִים שְׁבַמְקָדָשׁ, וּבִתְפִישַׁת יְדֵיהֶם שֶׁל הַכֹּהֲנִים
בְּשָׁנֵי סִימָנִים שְׁבַצְוָאֵר, לְפִיס ה' אַחֲרוֹנָה שֶׁל שֵׁם הָעֶצֶם.
וּכְאֵלּוּ נִהְרַגְתִּי בַּמֶּאֱכֹלֶת הַמִּיחַדֶּת לְשַׁחִיטַת הָעוֹלָה, וְנִתְקַבַּל
[דמ'] בְּכָלִי שָׁרֵת בְּצָפוֹן, וְנִרְצָה לִפְנֵיךָ, לְפִיס הוּא'וֹ שֶׁל שֵׁם
הָעֶצֶם. וּכְאֵלּוּ נִשְׂרַפְתִּי אֵיבָר אֵיבָר וְכִלְיִל לְאֲשִׁים, לְרִיחַ
נִיחּוּחַ לִפְנֵיךָ, לְפִיס ה' רִאשׁוֹנָה. וּכְאֵלּוּ נַעֲשִׂיתִי אֶפֶר עַל
מִזְבֵּחַךְ הַטָּהוֹר שֶׁהוּא שִׁירֵי הַקָּרְבָּן, וְעֵבֶר עָלֵי דִין סְקִילָה
כְּמַצּוֹת תְּרוּמַת הַדֶּשֶׁן שֶׁהִיא גִּמְרַת הַכִּפָּרָה, לְפִיס הַיּוֹד שֶׁל
שֵׁם הָעֶצֶם. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יי'
אֱלֹהִי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתִי, שְׁבֻזְכוֹת חֲנֻנֶיךָ מִיִּשְׂאֵל וְעֲזוּרֶיךָ
שֶׁהִשְׁלַכְנוּ לְכַבֶּשֶׁן הָאֵשׁ וְנִצּוּלוּ, כֵּן תַּצִּילֵנִי אִם נִתְחַיְבֵתִי
'שְׂרָפָה' לִפְנֵי כֶּסֶד כְּבוֹדְךָ. וְאִם נִתְחַיְבֵתִי לִפְנֵיךָ 'הֶרֶג', יְהִי
רְצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יי' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתִי, שְׁבֻזְכוֹת יִצְחָק אֲבִינוּ
שֶׁנֶּעֱקַד לִפְנֵיךָ כְּשֶׁהָ לְטַבַּח לְהֶרֶג וְנִצּוֹל, כֵּן תַּצִּילֵנִי מִהֲרִיגָה
אִם נִתְחַיְבֵתִי לִפְנֵיךָ, כִּי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אַתָּה. וְאִם נִתְחַיְבֵתִי
לִפְנֵיךָ 'חֲנֹק', יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יי' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתִי,
שֶׁתַּצִּילֵנִי בְּזִכּוֹת יַעֲקֹב אֲבִינוּ ע"ה, שֶׁהִצִּילָת אוֹתוֹ מִיַּד אֱלִיפַז
בֶּן עֶשָׂו, שֶׁבָּא בְּדֶרֶךְ לְחַנְקוֹ וּלְהַמִּיתוֹ וְנִצּוֹל, כֵּן תַּצִּילֵנִי
מִחֲנֹק. וְאִם נִתְחַיְבֵתִי לִפְנֵיךָ 'סְקִילָה', יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יי'
אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתִי, שֶׁתַּצִּילֵנִי כְּמוֹ שֶׁהִצִּילָת אֶת מֹשֶׁה רַבְּנוּ
ע"ה כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַפְּתוּב (שְׁמוֹת יז, ד) 'עוֹד מַעַט וְסָקְלָנִי,'

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

וְנִצּוּל. וְכֵן כְּמוֹ שֶׁהֲצִלְתָּ אֶת מֹשֶׁה וְיִשְׂרָאֵל מֵאֲבָן שֶׁבִקֵּשׁ
עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן לְהַפִּיל עֲלֵיהֶם וְנִצּוּלוֹ, כֵּן תִּצְלִינִי בְּרַב
רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְחֲסִדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, אִם נִתְחַיְבְּתִי לְפָנֶיךָ
סְקִילָה:

וְאַל נָא תִּשְׁיִבֵנִי רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ, כִּי נִשְׁעַנְתִּי בְּרַב רַחֲמֶנוּתֶיךָ,
וְאֵין אַתָּה חֲפֵץ בְּמִיתָתָן שֶׁל רָשָׁעִים, כִּי אִם בְּשׁוּב
מִרָשָׁעוֹ וְחַיָּה, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה נה, ז) 'יֵצֵב רָשָׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אֶן
מִחֲשַׁבְתּוֹ וַיֵּשֶׁב אֶל ה' וִירַחֲמֵהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְפֶּה
לְסִלּוֹחַ'. מִי שָׁאֵהָב אֶת הָאֲבוֹת יֵאָהָב אֶת הַבָּנִים, מִי שֶׁבִּרְךְ
אֶת הָאֲבוֹת יִבְרַךְ אֶת הַבָּנִים, מִי שֶׁגָּאֵל, מִי שֶׁדָּרַשׁ, מִי שֶׁהִדָּר,
מִי שֶׁוֹעֵד, מִי שֶׁזָּכַר, מִי שֶׁחֲנָן, מִי שֶׁטָּהַר, מִי שֶׁיֵּשֶׁר, מִי
שֶׁכָּבַד, מִי שֶׁלָּמַד, מִי שֶׁמָּלַט, מִי שֶׁנִּשְׁאָ, מִי שֶׁסָּמַךְ, מִי שֶׁעֲזָר,
מִי שֶׁפָּדָה, מִי שֶׁצָּדֵק, מִי שֶׁקָּדַשׁ, מִי שֶׁרַחֵם, מִי שֶׁשָּׁמַר, מִי
שֶׁתָּמַךְ אֶת הָאֲבוֹת, יִתָּמַךְ אֶת הַבָּנִים, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן
סְלָה.

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יְהי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה יְהוֹשֻׁעַ יֵהוּדָה וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׂיִתְקַיֵּם בְּנוֹ
עֵתָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֵי כְּסִיתֶיךָ
לְנִמְעַ שְׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ", לְהַעֲלוֹת לְרוּמָם וּלְתַקֵּן הַרְסוֹת
וְחִרְבוֹת הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה לְקִשּׁוּט וּפּוּרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל
מְכוּנָו יֵשֵׁב לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָה וְקַיִם בְּנוֹ מִהֲרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב
"וְהָיָה אֹר חֵלְבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה וְאֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַעֲתִים כְּאֹר
שְׁבַעַת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁבִי הַקְדוּשׁ וּבְנוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֶּן
עֲזִיָּהוּ, יַעֲמֹד לָנוּ לְתַקֵּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא עַד סוֹפוֹ בְּרִצּוֹנוֹ
וּבְרִצּוֹן יִרְאִיו. וּבִזְכוֹת הַיּוֹתָנוּ עֲסוּקִים בְּחֻקְמָה הַזֹּאת, עַל יְדֵה
תַּתְקָרֵב הַנְּאוּלָּה, וְיִשְׁוּעָתָה מִהֲרָה תַּצְמִיחַ, לְעֲלוֹי שְׂכִינַת עֲוִינוֹ
בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקְוִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכָתוֹב "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי
אוֹר", וַיִּזְרַח עֲלֵינוּ אוֹר יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה
יֵהוּדָה יֵהוּדָה וְשְׁמוֹ אֶחָד, אָמֵן נִצַּח סֶלָה וְעַד. (נִסַּח הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנוֹ

הַקְדוּשׁ שֶׁל רַבִּי חַיִּים וְיִטְאֵל זִיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׂוִיכֵינִי
לְלִמּוֹד וּלְהַגִּיט בְּסִפְרֵי הַקְדוּשׁ הַזֶּה זִימְרָה עֲלֵיָאָה, וְזִכּוֹת
הַתְּנָאִים הַקְדוּשִׁים שֶׁלְמַדְנוּ תוֹרָתָם יַעֲמֹד לָנוּ וּלְזַרְעֵנוּ וּנְזַכֶּה
לְהִבְטָחַת הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה נֵם, כ-כא) וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבְי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב
נָאֵם יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה
רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי

וְרַעַד וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַד אָמַר יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.
 וַיִּתְקַיֵּם בָּנוּ תְּנִבּוּיָהּ (יִשְׁעִיהָ נָא, מו) וְאֲשִׁים דְּכָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֵי
 בְּפִיתֶיךָ לְנִמְעַ שְׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָה. וּבִרְכַּת
 מִשְׁחָה רַעֲיָא מְהִימָנָא תִּתְנַלָּה בְּמַהֲרָה דִּידֶךָ, יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי בְּדָד
 יִנְחֶנּוּ וְאִין עֲמֹו אֵל גָּבֵר, יֵרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ
 בִּישׁוּעָתֶךָ בְּאַמַּת בְּאֵמֹר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב תְּדַרְשׁ
 לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ [עָלֵינוּ] בְּחֶמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת
 שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ בְּבִתְחִלָּה וּבִזְנוֹן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנּוֹ.
 וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקְוָנוּ. וְהִשָּׁב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכֵנוּ, וְהִשָּׁב
 בְּהַנִּים לְעַבְדֶּיךָם וְלוֹוִיִּם לְדוֹכְנָם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם. וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל
 לְגִוְיָהֶם. וּמִלֵּאָה הָאֶרֶץ דַּעַה אֵת יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי לִירְאָה וּלְאַהֲבָה
 אֵת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן.

(ס"ח)

פתיחת אליהו הנביא

כתב הרמ"ק: טוב לומר תפלת פתח אליהו זכור לטוב הנזכרת בריש ספר תיקוני הוזהר (סדור רבי שבתאי מראשקוב). וכתב החיד"א, אשר קבלו רבנו קדישי, שהיא מסגלת לקבלת התפלה. (עבודת הקודש מורה באצבע סוף סימן י'). והרי"ח הטוב כתב, שבאמירתה מסוגל לכרור ניצוצי הקדושה (בא"ח, פ' בחר סוף ההקדמה).

פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לטוֹב וְאָמַר. רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׁאֵתָה הוּא אֶחָד לְבָד, וְלֹא בְּחִשְׁבוֹן הַמַּסְפָּרִים. אֵתָה הוּא עֲלִיּוֹן מֵעַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נֶעֱלַם מֵעַל כָּל נַעֲלָמִים. וְאִין מַחְשָׁבָה אוֹ תַּפְסָה בְּךָ לְהַשְׁיִיךְ כָּלֵל. אֵתָה הוּא שְׁהוֹצֵאת וְגִלִּית עֶשֶׂר תְּקוּנִים, וְקוֹרְאִים לָהֶם עֶשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג בָּהֶם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׁאִינֶם נִגְלִים וְעוֹלָמוֹת הַנִּגְלִים. וּבָהֶם אֵתָה מְתַכֶּסֶּה מִבְּנֵי אָדָם, וְאֵתָה הוּא שְׁקוֹשֵׁר אוֹתָם וּמַיַּחֵד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׁאֵתָה מִבְּפָנִים,

פתח אליהו בלשון ארמית

פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לטוֹב וְאָמַר: רַבּוֹן עֲלָמִין דְּאֵתָה הוּא חַד וְלֹא בְּחִשְׁבָּן. אֵתָה הוּא עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין, לִית מַחְשָׁבָא תַּפְסָא בְּךָ כָּלֵל. אֵתָה הוּא דֹאפֶקֶת עֶשֶׂר תְּקוּנִין, וְקָרִינָן לְהוֹן עֶשֶׂר סְפִירָן, לְאַנְהָגָא בְּהוֹן עֲלָמִין סְתִימִין דְּלֹא אֲתַגְלִין, וְעֲלָמִין דְּאֲתַגְלִין. וּבְהוֹן אֲתַכְסִּיאַת מִבְּנֵי נָשָׂא, וְאֵתָה הוּא דְקָשִׁיר לֹון וּמַיַּחֵד לֹון. וּבְגִין דְּאֵתָה מְלָגָא - כָּל מָאן דְּאֲפִרִּישׁ חַד מִחֲבֵרִיהּ מֵאֲלִין עֶשֶׂר [סְפִירָן], אֲתַחֲשַׁב לָהּ כְּאֵלֹו אֲפִרִּישׁ בְּךָ. וְאֲלִין עֶשֶׂר סְפִירָן אֲנֹון אֲזִלִין כְּסִדְרָן, חַד אֲרִיף וְחַד קָצֵר וְחַד בֵּינוּנִי. וְאֵתָה הוּא דְאַנְהִיג לֹון, וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָךְ, לֹא לְעֲלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מִכָּל סְטָרָא. לְבוּשִׁין תְּקַנְתָּ לֹון דְּמַנְיָהּ פְּרָחִין נִשְׁמַתִּין לְבְנֵי נָשָׂא. וְכַמָּה גּוֹפִין תְּקַנְתָּ לֹון, דְּאֲתַקְרִיאֻ

כָּל מִי שֶׁמִּבְדִּיל וּמִפְרִיד אֶחָד מִחֵבְרוֹ, מֵאֵלּוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, נִחָשֵׁב לֹא כְּאֵלּוּ הוּא מִפְרִיד בָּךְ. וְאֵלּוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים כְּסֹדְרָם, אֶחָד אַרְוֶה, וְאֶחָד קֶצֶר, וְאֶחָד בִּינוּנִי. וְאַתָּה הוּא שְׁמֹנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׁמֹנְהִיג לָךְ, לֹא מִלְמַעְלָה וְלֹא מִלְמַטָּה וְלֹא מִכָּל צַד שְׁהוּא. לְבוֹשִׁים תִּקְנֶת לָהֶם, שְׁמָהֶם פֹּרָחִים נִשְׁמֹת לְבָנֵי אָדָם, וְכִמְה גּוֹפִים תִּקְנֶת לָהֶם, שְׁנִקְרָאוּ גּוֹפִים כָּלִפִּי הִלְבוּשִׁים שְׁמֹכְסִים עֲלֵיהֶם, וְנִקְרָאִים בְּתִקּוֹן הַזֶּה. הַחֶסֶד זְרוּעַ יְמִין. גְּבוּרָה זְרוּעַ שְׁמָאל. תַּפְאֶרֶת כְּנֶגֶד הַגּוֹף. נִצָּח וְהוֹד כְּנֶגֶד שְׁנֵי רִגְלָיִם. יְסוֹד - שְׁלִימוֹת הַגּוֹף, וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת נִקְרָאת פֶּה, תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֻכְמָה הִיא הַמַּחַ, הִיא הַמַּחֲשָׁבָה שְׁבַעַנִּים. מִדַּת הַבִּינָה הִיא הַלֵּב, וּבָהּ הַלֵּב מְכִין, וְעַל אֵלּוּ שְׁנֵיהֶם [הַחֻכְמָה וְהַבִּינָה] נֶאֱמָר, הַנִּסְתָּרוֹת לֹא יֵאָלְקִינוּ. כְּתָר עֲלִיּוֹן, הוּא כְּתָר מַלְכוּת, וְעֲלִיּוֹ נֶאֱמָר מְגִיד מְרֹאשִׁית אַחֲרִית, וְהוּא הָרֹאשׁ שְׁמֹנִיחִים עֲלֵיו תַּפְלִין, וּבְנִשְׁמָה הַפְּנִימִית מֵאִיר שֵׁם אוֹת יוֹד וְאוֹת

פֶּתַח אֵלֶיהוּ בִּלְשׁוֹן אֲרַמִּית

גּוֹפִין לְגַבִּי לְבוֹשִׁין דְּמַכְסִּין עֲלֵיהוֹן. וְאַתְּקִרְיָא בְּתִקּוּנָא דָּא: חֶסֶד - דְּרוּעָא יְמִינָא. גְּבוּרָא - דְּרוּעָא שְׁמָאלָא. תַּפְאֶרֶת - גּוֹפָא. נִצָּח וְהוֹד - תְּרִין שׁוֹקִין. יְסוֹד - סִימָא דְּגּוֹפָא, אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת - פֶּה תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה קְרִינֵן לָהּ. חֻכְמָה - מוֹחָא, אִיהִי מַחֲשָׁבָה מְלָגָאוּ. בִּינָה - לְבָא, וּבָהּ הַלֵּב מְכִין. וְעַל אֵלִין תְּרִין כְּתִיב: "הַנִּסְתָּרוֹת לִיהוֹה אֱלֹהֵינוּ". כְּתָר עֲלִיּוֹן - אִיהוּ כְּתָר מַלְכוּת. וְעֲלָה אֶתְמַר: מְגִיד מְרֹאשִׁית אַחֲרִית. וְאִיהוּ קְרַקְפֶּתָא דְּתַפְלִי. מְלָגָאוּ אִיהוּ אוֹת יו"ד וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָאו"ו | וְאוֹת ה"א, דְּאִיהוּ אֲרַח אֲצִילוֹת. וְאִיהוּ שְׁקִי דְּאִילְנָא בְּדְרוּעֵי וְעַנְפוֹי, כְּמִיָּא דְּאֶשְׁקִי לְאִילְנָא וְאַתְרַבִּי בִּהְהוּא שְׁקִי:

הא ואות ואו ואות הא, שהוא דרך אצילות, והוא משקה את האילן בורעותיו וענפיו, פמים שמשקים את האילן, ומתרבה ומתגדל באותה ההשקאה.

רבון העולם, אתה הוא עליון על כל העליונים, וסבת כל הסבות, ואתה משקה את הספירות שנקראים אילן, בנביעת המעין, ואותו אור המעין הוא כנשמה לגוף, שהוא חיים לגוף. וכך אין דמיון, ואין דמות מכל הספירות ותנבואים הפנימיים והחיצוניים. ובראת שמים וארץ. והוצאת מהם שמש, וירח, וכוכבים ומזלות. ובארץ בראת אילנות ודשאים, וגן עדן, ועשבים, וחיות ועופות ודגים ובהמות ובני אדם. להכיר ולהודיע בהם עליונים, ואיך יתנהגו בהם עליונים ותחתונים, ואיך נפרים ונודעים עליונים ותחתונים, ואין מי שידע ומשיג באין סוף ברוך הוא כלל. ובלעדי אורו יתברך, אין יחוד בעליונים ותחתונים,

פתיחת אליהו בלשון ארמית

רבון עלמין, אנת הוא עלת העלות וסבת הסבות, דאשקי לאילנא בההוא נביעו. וההוא נביעו איהו כנשמתא לגופא, דאיהו חיים לגופא, וכך לית דמיון ולית דיוקנא מכל מה דלגאו ולבר. ובראת שמיא וארעא, ואפקת מנהון שמשא וסיהרא וכוכביא ומזלי, ובארעא אילנין ודשאין, וגנתא דעדן, ועשבין, וחיון ועופין ונונין, ובעירין, ובני נשא. לאשתמודעא בהון עלאין, ואיך יתנהגון בהון עלאין ותתאין, ואיך אשתמודעא עלאי ותתאי, ולית דיידע כך כלל. ובר מנך, לית יחודא בעלאי ותתאי. ואנת אשתמודע אדון על כללא. וכל ספירין כל חד – אית ליה שם ידיעא, ובהון אתקריאו מלאכי. ואנת לית לך שם ידיעא, דאנת הוא ממלא כל שמהן, ואנת הוא שלימו דכלהו.

וְאַתָּה נָכַר וְנוֹדַע אֲדוֹן עַל כָּלָם, וְלִכְל סְפִירָה לְכָל אֶחָד יֵשׁ שֵׁם יְדוּעַ, וּבְשֵׁמוֹת הַסְּפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְּלָאכִים. וְאַתָּה אֵין לָךְ שֵׁם יְדוּעַ, שְׁמָתָה הוּא מְמַלֵּא וּמַחֲיָה אֶת כָּל הַסְּפִירוֹת הַנִּקְרָאִים בְּשֵׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא הַמְּשַׁלֵּם וּמְמַלֵּא אֶת כּוֹלָם וְכֹאֲשֶׁר אַתָּה מְסִיר אֶת הַשְּׁפָעֶתֶךָ מֵהֶם, יִשְׁאָרוּ כָּל הַשֵּׁמוֹת כְּגוֹף בְּלִי נִשְׁמָה. אַתָּה הוּא חֶכֶם וְלֹא עַל יְדֵי הַחֲכֵמָה הַיְדוּעָה בְּסְפִירוֹת, אַתָּה הוּא מְבִין וְלֹא עַל יְדֵי הַבִּינָה הַיְדוּעָה בְּסְפִירוֹת. אֵין לָךְ מְקוֹם קְבוּעַ וַיְדוּעַ, אֵלֹא הִתְהַוְּתָךְ לְהוֹדִיעֵנוּ תִּקְפָּךְ וְחֻזְקָךְ לְבִנֵּי אָדָם. וְלִהְרָאוֹת לָהֶם אֵיךְ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמִים, שֶׁהֵם צָדֵק וּמִשְׁפָּט כְּפִי מַעֲשֵׂי בְנֵי אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מִשְׁפָּט הוּא הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי. צָדֵק הִיא הַמְּלָכוּת הַקְּדוּשָׁה. מֵאֲזֵנֵי צָדֵק, שְׁנֵי עֲמוּדֵי הָאֱמֶת. הֵינן צָדֵק, הִיא אוֹת בְּרִית. הַכֹּל לְהִרְאוֹת אֵיךְ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם אֲבָל לֹא שֵׁשׁ לָךְ צָדֵק הַיְדוּעַ שֶׁהוּא דִין וְלֹא מִשְׁפָּט הַיְדוּעַ שֶׁהוּא רַחֲמִים, וְלֹא מִכָּל אֵלֹו הַמּוֹדוֹת כָּלָל.

פתיחת אליהו בלשון ארמית

וְכַד אַנְתָּ תִּסְתַּלַּק מִנְהוֹן, אֲשַׁתְּאָרוּ כְּלֵהוּ שְׁמָהֵן כְּגוֹפָא בְּלֹא נִשְׁמָתָא. אַנְתָּ הוּא חֲכִים וְלֹא בְּחֲכֵמָה יְדִיעָא. אַנְתָּ הוּא מְבִין וְלֹא בְּבִינָה יְדִיעָא. לִית לָךְ אֲתֵר יְדִיעָא, אֵלֹא לֹאֲשַׁתְּמוּדְעָא תּוֹקֶפְךָ וְחִילְךָ לְבִנֵּי נָשָׂא. וְלֹאֲחֻזָּא לֹון אֵיךְ אֲתִנְהֵג עַלְמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאִינוּן צָדֵק וּמִשְׁפָּט, כְּפֻם עוֹבְדֵיהוֹן דְּבִנֵּי נָשָׂא. דִּין אִיהוּ גְבוּרָה. מִשְׁפָּט - עֲמוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא. צָדֵק - מְלָכוּתָא קְדִישָׁא, מֵאֲזֵנֵי צָדֵק תְּרִין סְמִכֵי קְשׁוּט. הֵינן צָדֵק - אוֹת בְּרִית. כָּלֹא לֹאֲחֻזָּא אֵיךְ אֲתִנְהֵג עַלְמָא. אֲבָל לֹאוּ דְּאִית לָךְ צָדֵק יְדִיעָא דְּאִיהוּ דִין, וְלֹא מִשְׁפָּט יְדִיעָא דְּאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מִכָּל אֲלִין מְדוֹת כָּלָל.

קום רבי שמעון ויתחדשו סודות עליונים על ידך שהרי רשות נתנה לך לגלות רזים נסתרים על ידיך, מה שלא נתן רשות לגלות לשום בן אדם עד עתה.

קם רבי שמעון פתח ואמר: לך ה' הנהגות הגדולה, חסד והגבורה, והתפארת, והנצח, וההוד. פי כל – יסוד, בשמים ובארץ. לך ה' הממלכה – מלכות. והמתנשא לכל לראש. עליונים שמעו, אלו ישני חברון, והרועה הנאמן, התעוררו משנתכם. "הקיצו ורננו שוכני עפר", הם אלו אותם חצדיקים, שהם מחלק השכינה שנאמר בה, "אני ישנה ולבי ער", ואינם קרויים מתים

פתח אליהו בלשון ארמית

קום רבי שמעון ויתחדשון מלין על ידך. דהא רשותא אית לך לגלגא רזין טמירין על ידך, מה דלא אתיהיב רשו לגלגא לשום בר נש עד כעין:

קם רבי שמעון פתח ואמר: לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד, כי כל בשמים ובארץ. לך יהוה הממלכה. והמתנשא לכל לראש. עלאין שמעו אנון דמיכין דחברון ורעיא מהימנא אתערו משנתכון. "הקיצו ורננו שוכני עפר" – אלין אנון צדיקיא דאננו מסטרא דההוא דאתמר בה: "אני ישנה ולבי ער". ולאו אנון מתים. ובגין דא אתמר בהון: "הקיצו ורננו" וגו'. רעיא מהימנא, אנת ואבהן הקיצו ורננו לאתערוותא דשכינתא, דאיהי ישנה בגלותא, דעד כעין צדיקיא בלהו דמיכין ושנתא בחוריהון. מיד יהיבת שכינתא תלת קלין לגבי רעיא מהימנא, וימא ליה: קום רעיא מהימנא – דהא עלך אתמר: "קול דודי דופק" – לגבאי בארבע אתון דיליה, וימא בהון "פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי". דהא "תם עונד בת ציון לא יוסיף להגלותך". "שראשי נמלא טל". "מאי נמלא טל"?

אֵלָא יִשְׁנִים, וּבִשְׁבִיל זֶה נֶאֱמַר בָּהֶם, "הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ" וּגו', מִשֶּׁהָ הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן, אַתָּה וְהָאֲבוֹת. הִתְעוֹרְרוּ לְשִׁמּוֹחַ וּלְעוֹרֵר אֶת הַשְׂכִּינָה שֶׁהִיא יִשְׁנָה בַּגְּלוּת, שְׁעַד עֵתָהּ, הַצְדִּיקִים כָּלָם רְדִימִים, וְיִשְׁנָה בְּעֵינֶיהֶם. מִיָּד נִתְּנָה הַשְׂכִּינָה שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת, לְגַגֵּר הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן, וְאוֹמֶרֶת לוֹ: קוּם הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן. שֶׁהָרִי עָלֶיךָ נֶאֱמַר "קוֹל דּוֹדִי דּוֹפֵק", אֶצְלִי בְּאַרְבַּע אוֹתוֹת שְׁלֹו, וְיֹאמַר בָּהֶם בְּכֹחֶם, פִּתְחֵי לִי אַחוֹתַי רַעֲיָתִי וְיֹנְתִי תַמְתִּי". שֶׁהָרִי כְּתוּב: "תָּם עֹנֵד בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתֶךָ" שֶׁהָרִי רֹאשִׁי מֵלֹא טָל וּמִדּוּעַ מֵלֹא טָל? אֵלָא אָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶת הַשְׂכִּינָה חֲשַׁבְתָּ, שְׁמִיּוֹם שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁעָלִיתִי לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעֲלָה, וְעָלִיתִי לִישׁוּבֵי - יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעֲלָה? אֵין זֶה כֵּךְ, שֶׁבִּאֲמַת לֹא עָלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שֶׁאֵת בַּגְּלוּת! הָרִי לָךְ סִימָן, "שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טָל" וְהֵא הוּא הַשְׂכִּינָה בַּגְּלוּת, הַשְׁלָמוֹת שְׁלָה וְהַחַיִּים שְׁלָה הוּא בְּסוֹד טָל, וְזֶה הוּא סוֹד אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת וָאוֹת ה"א הוּא הַשְׂכִּינָה

פתיחת אליהו בלשון ארמית

אֵלָא אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא: אֲנִתְ חֲשַׁבְתָּ דְּמִיּוּמָא דְּאַתְחַרְבַּ בִּי מִקְדָּשָׁא דְּעָאֲלָנָא בְּבִיתָא דִּילִי וְעָאֲלָנָא בִּישׁוּבָא? לֹאוּ הֵכִי, דְּלֹא עָאֲלָנָא כָּל זְמַנָּא דְּאַנְתָּ בַּגְּלוּתָא הָרִי לָךְ סִימָנָא: "שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טָל", ה"א שְׁכִינְתָּא בַּגְּלוּתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ אִיהוּ טָל. וְדָא אִיהוּ אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת וָאוֹת ה"א אִיהִי שְׁכִינְתָּא דְּלֹא מַחֲשָׁבֵן טָל, אֵלָא אוֹת יו"ד אוֹת ה"א וָאוֹת וָאוֹת דְּסִלְקוּ אֶתְּוֹן לְחֲשָׁבֵן טָל. דְּאִיהִי מְלִיא לְשְׁכִינְתָּא מִנְּבִיעוֹ דְּכָל מְקוֹרֵין עֲלָאִין. מִיָּד קָם רַעֲיָא מִהִימָנָא וְאַבְהֵן קְדִישִׁין עֲמִיה. עַד כָּאן רָזָא דִּיחֻדָּא: "בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן": (תַּקּוּנֵי זֹהָר יו, א הַקְדָּמָה אַחֲרֵת לַת"ז)

שְׁאִינָה בְּחֶשְׁבֹן ט"ל, אֵלֶּא אוֹת יוֹד אוֹת הָא אוֹת וְא"ו עֲלִים
הָאוֹתִיּוֹת לְחֶשְׁבֹן ט"ל, שֶׁהֵשֵׁם הָיָה מְמַלֵּא אֶת הַשְׂכִּינָה מִמַּעַן
הַנוֹבֵעַ שֶׁל כָּל הַמְקוֹרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, מִיָּד קָם הַרוּעָה הַנֶּאֱמָן
וְהָאֲבוֹת הַקְדוּשִׁים עִמּוֹ. עַד כָּאן סוּר הַיְחוד.

וַיְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי ה' הָעֵתִיק יוֹמִין הַקְדוּשׁ מִכָּל הַקְדוּשִׁים וְנִסְתַּר
מִכָּל הַנִּסְתָּרִים נֶעְלָם מִהֶבֶל. שִׁיתִּמְשֹׁךְ טַל הָעֲלִיּוֹן מִמֶּנּוּ
לְהַשְׁפִּיעַ וּלְמַלְאוֹת הָרֹאשׁ שֶׁל זַעִיר אֲנָפִין וּלְהַמְשִׁיךְ שֹׁפַע לְשִׁדָּה
תְּפוּחִין הַקְדוּשׁ בְּהָאֶרֶת פָּנִים בְּרָצוֹן וּבְשִׂמְחַת הַכֹּל. וַיִּתְמַשֵּׁךְ
מִלִּפְנֵי ה' "הָעֵתִיק יוֹמִין הַקְדוּשׁ מִכָּל הַקְדוּשִׁים, וְנִסְתַּר מִכָּל
הַנִּסְתָּרִים נֶעְלָם מִהֶבֶל. רָצוֹן וְרַחֲמִים חֵן, וְחֶסֶד, בְּהָאֶרֶה עֲלִיּוֹנָה,
בְּרָצוֹן, וְשִׂמְחָה, עָלֶי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי, וְעַל כָּל הַקְּרוֹבִים אֵלַי,
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. וַיִּפְדֶּה אוֹתָנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת הָרְעוֹת שֶׁבָּאוֹת

פתיחת אליהו בלשון ארמית

וַיְהִי רָצוֹן מִן קֳדָם עֵתִיקָא קְדִישָׁא דְכָל קְדִישִׁין טְמִירָא דְכָל
טְמִירִין סְתִימָא דְכָלֵּא. דִּיתְמַשֵּׁךְ טַלָּא עֲלָאָה מִנִּיה לְמַלְאָ רִישִׁיה
דְּזַעִיר אֲנָפִין, וְלִהְטִיל | לְחַקֵּל תְּפוּחִין קְדִישִׁין בְּנִהִירוֹ דְּאֲנָפִין
בְּרָעוּא וּבְחִדּוּתָא דְכָלֵּא. וַיִּתְמַשֵּׁךְ מִן קֳדָם עֵתִיקָא קְדִישָׁא דְכָל
קְדִישִׁין, טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכָלֵּא. רַעוּתָא וְרַחֲמֵי חֲנָא
וְחֶסֶדָא בְּנִהִירוֹ עֲלָאָה בְּרַעוּתָא וְחִדּוּה עָלֶי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי, וְעַל
כָּל הַנְלוּים אֵלַי, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמִּיה. וַיִּפְרְקִינָא מִכָּל עֲקָתִין
בִּישִׁין דִּיִּתְנוּן לַעֲלָמָא, וַיִּזְמִין וַיִּתִּיב לָנָא מְזוֹנָא וּפְרָנְסָתָא
טְבָתָא, בְּלִי צָרָה וְעֲקָתָא, מִמְזָלָא דְכָל מְזוֹנֵי בֵּיה תְלִין. וַיִּשְׁוֹבִינֵן
מִעֵינָא בִישָׁא וּמִחִרְבָּא דְמַלְאָךְ הַמְנוֹת וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנוֹם. וַיְתִי
לָנָא וּלְכָל נִפְשָׁתָנָא חֲנָא וְחֶסֶדָא וְחֵי אֲרִיכִי וּמְזוֹנֵי רוּחִי וְרַחֲמֵי
מִן קְדָמִיה. אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן, אֲמֵן וְאֲמֵן.

לְעוֹלָם, וַיְכִין וַיַּנְתֵּן לָנוּ מִזֶּן וּפְרָנָה טוֹבָה בְּלִי צָרָה וּמְצוּקָה, מִהַמְּזֹל הָעֲלִיּוֹן, שֶׁכָּל הַמְּזוֹנוֹת מִמֶּנּוּ מִשְׁתַּלְשָׁלִים. וַיַּצִּילֵנוּ מֵעֵין הָרַע, וּמִחֶרֶב מִלֵּאד הַמּוֹת, וּמִהַדִּין שֶׁל גִּיהֲנוֹם. וַיַּתֵּן לָנוּ, וּלְכָל נַפְשוֹתֵנוּ, חַן וְחֶסֶד, וְחַיִּים אֲרָכִים, וּמְזוֹנוֹת בְּרוּחַ, וְרַחֲמִים, מִלִּפְנֵי, אֱמֵן בֶּן יְהִי רָצוֹן. אֱמֵן וְאֱמֵן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַרְימוֹתַי יָדַי בַּתְּפִלּוֹת, לְמַעַלָּה שְׂכַאֲשֶׁר הָרָצוֹן הָעֲלִיּוֹן לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, עוֹמֵד עַל אוֹתוֹ הָרָצוֹן שֶׁלֹּא נֹדַע וְלֹא נִתְפַּס כָּלֵל לְעוֹלָם. הָרֹאשׁ הַסֵּתוּם בְּיוֹתֵר לְמַעַלָּה וְאוֹתוֹ הָרֹאשׁ הוֹצִיא מִה שְׁהוּצִיא, וְלֹא נֹדַע, וְהָאִיר מִה שְׁהָאִיר, וְהַכֵּל בְּהַעֲלֵם. וְרָצוֹן הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה, לְרֹדֵף אַחֲרָיו לְקַבֵּל הָאֲרָה מִמֶּנּוּ. כְּעֵין מִסָּד אֶחָד נִפְרָם, וּמִתּוֹךְ אוֹתוֹ הַמִּסָּד עַל יָדֵי רִדְיַת זֶה הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה מִגִּיעַ וְלֹא מִגִּיעַ עַד אוֹתוֹ הַמִּסָּד וּמִזֶּה הָאִיר

פתיחת אליהו בלשון ארמית

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: אֲרִימִית יְדָאִי בְּצִלּוֹתִין לְעֵלָּא, דְּכַד רְעוּתָא עֲלָאָה לְעֵלָּא לְעֵלָּא קִימָא עַל הַהוּא רְעוּתָא דְּלֹא אֲתִידַע וְלֹא אֲתַפֵּס כָּלֵל לְעֵלְמִין. רִישָׁא דְּסֵתִים - יִתִּיר לְעֵלָּא, וְהַהוּא רִישָׁא אֲפִיק מְאִי דְּאֲפִיק וְלֹא יָדִיעַ, וְנִהִיר מְאִי דְּנִהִיר כְּלֹא בְּסֵתִימוּ, רְעוּ דְּמַחְשָׁבָה עֲלָאָה - לְמַרְדֵּף אֲבִתְרָה וְלֹא תִנְהַרָא מִנָּה. חָד פְּרִיסוּ אֲתַפְרִיס, וּמִגּוּ הַהוּא פְּרִיסָא - בְּרִדְפּוּ דִּהִיא מַחְשָׁבָה עֲלָאָה - מְטִי וְלֹא מְטִי, עַד הַהוּא פְּרִיסָא, נִהִיר מְאִי דְּנִהִיר, וְכַדִּין הַהוּא מַחְשָׁבָה עֲלָאָה נִהִיר בְּנִהִירוּ סֵתִים דְּלֹא יָדִיעַ. וְהַהוּא מַחְשָׁבָה לֹא יָדַע, כַּדִּין בְּטֵשׁ הָאִי נִהִירוּ דְּמַחְשָׁבָה דְּלֹא אֲתִידַע, בְּנִהִירוּ דְּפִרְסָא דְּקִימָא דְּנִהִיר מִמָּה דְּלֹא יָדַע, וְלֹא אֲתִידַע וְלֹא אֲתַגְלִיא. וְכַדִּין הָאִי נִהִירוּ דְּמַחְשָׁבָה דְּלֹא אֲתִידַע, בְּטֵשׁ בְּנִהִירוּ דְּפִרְסָא, וְנִהִרִין כְּחָדָא, וְאֲתַעְבִּידוּ תַּשְׁעָה הִכְלִין, וְהִכְלִין -

מה שֶהאיר וכִשְקִבְלָה אוֹתָהּ הַמַּחֲשָׁבָה הֶעֱלִינָה הִיָּה עֲתִיק מֵאִיר
בְּאוֹר סָתוּם שֶׁלֹא נֹדַע וְזוֹ הַמַּחֲשָׁבָה לֹא יָדַע וְאִינוּ מְשִׁיג גּוֹדֵל
הָאוֹר, אִזּוּ הִכָּה אוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁהוּא סוֹד הַמַּחֲשָׁבָה שֶׁלֹא נֹדַעָה
הִכָּה בְּהֶאֱרַת מִסְדֵּי הָעוֹמֵד וְהָאִיר מִמֶּה שֶׁאִינוּ יָדוּעַ וּמְשִׁיג, וְלֹא
נֹדַע וְלֹא הִתְנַלָּה וְאִזּוּ זֶה הָאוֹר שֶׁל הַמַּחֲשָׁבָה שֶׁלֹא נֹדַעָה הִכָּה
פַּעַם ב' בְּהֶאֱרַת הַמִּסְדֵּי הָעוֹמֵד וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוּ כּוֹלָם פֶּאֶחֶד
וְנִעְשׂוּ וְנִתְקֶנּוּ תַשְׁעָה הִיכָלוֹת וְאֵלּוּ הִהִיכָלוֹת אֵינָם אוֹרוֹת וְאֵינָם
בְּבַחֲיִנַת רוּחַ וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת נִשְׁמוֹת וְלֹא יֵשׁ מִי שֶׁעוֹמֵד בָּהֶם
בְּבַחֲיִנַת חַיָּה. הֶרְצִין שֶׁל כָּל תַּשְׁעַת הָאוֹרוֹת, שֶׁעוֹמְדִים כָּלָם בְּכַח

פתיחת אליהו בלשון ארמית

לֹא אֲנוּן | נְהוֹרִין, וְלֹא אֲנוּן רוּחִין, וְלֹא אֲנוּן | נִשְׁמָתִין, וְלֹא
אִית מֵאן דְקִימָא בְּהוּ רְעוּתָא דְכָל תַּשְׁעָה נְהוֹרִין דְקִימִי כְּלֵהוּ
בְּמַחֲשָׁבָה, דְאִיְהוּ חַד מְנִיְהוּ בְּחִשְׁבָּנָא כְּלֵהוּ לְמִרְדָּף בְּתִרְיָהוּ,
בְּשַׁעֲתָא דְקִימִי בְּמַחֲשָׁבָה, וְלֹא מִתְדַבְּקִין וְלֹא אֲתִידְעוּ. וְאֵלִין לֹא
קִימִי לֹא בְרְעוּתָא, וְלֹא בְּמַחֲשָׁבָה עֲלָאָה, תַּפְסִין בָּהּ וְלֹא תַפְסִין.
בְּאֵלִין קִימִי כָל רְזִי דְמַהִימְנוּתָא. וְכָל אֲנוּן | נְהוֹרִין מְרִזָּא
דְּמַחֲשָׁבָה עֲלָאָה וְלִתְתָּא, כְּלֵהוּ אֶקְרוּן אֵין סוּף, עַד הֵכָא מְטוּ
נְהוֹרִין וְלֹא מְטוּן, וְלֹא אֲתִידְעוּ, לֹא הֵכָא רְעוּתָא וְלֹא מַחֲשָׁבָה.
כַּד נְהִיר מַחֲשָׁבָה, וְלֹא אֲתִידְעַת מִמָּאן דְנִהִיר, כַּדִּין אֲתִלְבֵּשׁ
וְאֲסִתִּים גּוּ בִינָה וְנִהִיר לְמָאן דְנִהִיר, וְאֲעִיל דָּא בְדָא עַד |
דְאֲתַפְלִילוּ כְּלֵהוּ כְּחָדָא, וּבְרִזָּא דְקִרְבָּנָא כַּד סְלִיק, כְּלָא אֲתַקְשֵׁר
דָּא בְדָא, וְנִהִיר דָּא בְדָא, כַּדִּין קִימִי כְּלֵהוּ בְסִלְקוּ, וּמַחֲשָׁבָה
אֲתַעֲטֵר בְּאֵין סוּף. הֵהוּא נִהִירוּ דְאֲתַנְהִיר מִנָּה מַחֲשָׁבָה עֲלָאָה
(דְלֹא אֲתִידְעַת בָּהּ כָּלָל) אֶקְרִי אֵין סוּף, וּמִנָּה אֲשַׁתְּכַח וְקִימָא, וְנִהִיר
לְמָאן דְנִהִיר, וְעַל דָּא כְלָא קָאִים, זַכָּאָה חוֹלְקִיָּהוּן דְצִדִיקָא, וְעַלמָא דִין וּבְעֵלְמָא דְאֲתִי.

המחשבה שהוא אחד מהם בחשבונם כולם רוצים לרדף
 אחריהם בזמן שעומדים במחשבה ואינם משיגים אותו ולא נודע
 להם כלל ואלו לא קמים לא ברצון ולא במחשבה העליונה
 תופסים בה מעט הארה ולא תופסים. באלו נמצאים כל סודות
 האמונה וכל אותם האורות מסוד המחשבה העליונה, משם
 ולמטה כולם נקראים בערפם אין סוף. עד כאן מגיעים האורות
 בדרקות ולא מגיעים, ולא נודעים מהותם, אין כאן השגה של
 רצון ולא השגה של מחשבה כאשר מאירה המחשבה ולא נודע
 לו מי מאיר או מתלבש ונעלם בתוך בינה ומאירים למי שראוי
 להאיר ומתחבר זה עם זה עד שגבוללים ונחשבים כולם לאחד
 ובסוד הקרבן כאשר עולה עשן הקטרת, כולם נקשרים זה בזה
 ומאירים זה בזה, אז עומדים כולם בסוד עליה והמחשבה עולה
 ומתעטרת באין סוף. זה האור שמאירה ממנו מחשבה עליונה
 (שלא נודע בה כלל) נקרא אין סוף וממנו נמצא ונאצל ומקים ומאיר
 למי שמאיר ועל סוד זה הכל עומד, אשרי וזך חלקם של
 הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.

תיקוני זוהר תקון שמונה וארבעים

סגולה נפלאה מרבנו האר"י זיע"א

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם תְּרִי, שֵׁם שַׁבָּת, כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁי"ת - בְּרֵא
שֵׁת"י, וְהֵן שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת, עָלֵיהֶם נֶאֱמַר (שמות לא):
"וַיִּשְׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמַר, שְׁתֵּי
פְּעָמִים הַזֶּכֶּיר כָּאֵן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד הַשְׂכִּינָה הָעֲלִיוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה.
"לְדֹרֹתָם", מִהוּ לְדֹרֹתָם? אֵלֶּא זָכָא הוּא מִי שְׁעוֹשֶׂה לָהֶם דִּירָה
בְּשַׁבָּת בְּשָׁנֵי בְּתֵי חֵלֶב, וּמִתְפַּנֵּה מִשֵּׁם יֵצֵר הָרַע שֶׁהוּא חֲלוּל
שַׁבָּת, 'בְּרִית עוֹלָם', זֶה צָדִיק, שְׁשׂוּרִים שְׁנִיָּהֶם עָלָיו, אֶחָד לְמֵלֶּא
אוֹתוֹ, וְאֶחָד לְהַתְמַלֵּא מִמֶּנּוּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם כְּנֶגֶד שְׁתֵּי כְּלִיּוֹת
- פְּנִימִיּוֹת נִצַּח וְהוֹד, בָּנִים לְיִשְׂרָאֵל סָבָא - עֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי -

תיקון מ"ח בלשון ארמית

בְּרֵאשִׁית, תַּמָּן תְּרִי תַּמָּן שַׁבָּת, כְּגוֹנָא דָא בְּרֵאשִׁי"ת בְּרֵא
שֵׁת"י: וְאֵינֻן תְּרֵי שַׁבָּתוֹת, עָלֵיהֶן אֶתְמַר וַיִּשְׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמַר, תְּרִין זְמָנִין אֲדַכִּיר הַכָּא שַׁבָּת,
לְקַבֵּל שְׂכִינְתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, לְדֹרֹתָם מֵאִי לְדֹרֹתָם, אֵלֶּא זָכָאָה
אִיהוּ מֵאֵן דְּעָבִיד לֹון דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּתֵי בְּתֵי לָבָא, וְאֶתְפְּנִי מִתַּמָּן
יֵצֵר הָרַע דָּאִיהוּ חֲלוּל שַׁבָּת, בְּרִית עוֹלָם דָּא צָדִיק, דְּשָׂרִיין
תְּרִינֵיהוּ עָלֶיהָ, חַד לְאַמְלָאָה לִיהָ וְחַד לְאַתְמָלְיָא מִינֶיהָ. בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֵינֻן תְּרִין כְּלִיין נִצַּח וְהוֹד, בְּנוֹי דְּיִשְׂרָאֵל סָבָא עֲמוּדָא
דְּאֲמֻצְעִיתָא, תְּלַת שְׂבִיעִי שְׂבִיעִי שְׂבִיעִי אֵלִין תְּלַת אַבְהֶן, עָנְג
שַׁבָּת וְנִיָּהָר יוֹצֵא מֵעַד"ן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן, וְנִהָר, אֵית נִהָר
וְאֵית נִהָר, אֵית נִהָר דְּאֶתְקָרִי נִהָר פְּלָגִי, וְאֵית נִהָר דְּאֶתְקָרִי נַחַל

תפארת, שלש פעמים שביעי שביעי שביעי אלו שלש האבות,
ענג שבת "ונ'הר יוצא מעד'ן להשקות את הנ'ן" (בראשית ב י').
ונהר, יש נהר ויש נהר, יש נהר הנקרא נהר פלגיו, ויש נהר
הנקרא נחל קדומים, עדן עליון עליו נאמר (ישעיה סד) "עין לא
ראתה אלהים זולתך", זה הנהר הוא אות ו', היוצא מעדן
העליון שהוא אות א', ועובר בין אבא - חכמה ואמא - בינה
והולך חמש מאות שנה, ומוציא עד צדיק - יסוד שהוא שביעי,
ומשם משקה לגנה - מלכות, שהיא השכינה המתחתונה. ופאי
הוא מי ששומר דירה לשבת, שהוא הלב, שלא יתקרב שם עצב

תיקון מ"ח בלשון ארמית

קדומים, עדן עלאה עליה אתמר עין לא ראתה אלהים זולתך,
האי נהר איהו ו', דנפיק מעדן עלאה דאיהו א', ואעבר בין אבא
ואמא, ואזיל חמש מאות שנה, ומטי עד צדיק שביעי, ומתמן
אשקי לגנתא דאיהי שכנתא תתאה. ופאה איהו מאן דנטיר
דירה לשבת דאיהו לבא, דלא אתקריב תמן עציבו דטחול,
וכעס דמרה דאיהו נורא דגיהנם, דעלה אתמר לא תבערו אש
בכל מושבותיכם ביום השבת, והכי הוא ודאי דכל מאן דכעיס
כאלו אוקיד נורא דגיהנם, ארבעים מלאכות חסר חד אינון
לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת, ואינון עשרה דלקה
אדם ועשרה לחוה ועשרה לנחש ותשעה לארעא, ובגין דא
אמרו מארי מתניתין אין לוקין בשבת, דאלין מלאכות אינון
חשיבין לישראל לקבל מלקיות. יציאות השבת שתיים. אינון
עקירה והנחה, דעביד לון בבת אחת, מאן דאעקר חפץ מאתריה
ואנח ליה לבר מאתריה ומרשותיה, כאלו אעקר אילנא דחיי
דאיהו אות ברית, ואנח ליה ברשו נוכראה, מאן דעביד דא גרים
דאעקר נשמתיה מרשות דילה, ואנח לה ברשו אתרא דאיהי

הַטָּחול וְכַעַם הַמָּרָה שֶׁהִיא אֵשׁ הַגִּיהֶנֶם, שֶׁעָלֶיהָ נֶאֱמַר (שמות לה):
 "לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיט", וְכֵן הוּא וְדָא,
 שֶׁכָּל מִי שֶׁפּוֹעֵם בָּאֵלּוּ מְדַלֵּק אֶת הָאֵשׁ שֶׁל הַגִּיהֶנֶם. אַרְבָּעִים
 מְלָאכּוֹת חֹסֵר אַחַת, הֵן כִּנְגַד אַרְבָּעִים מְלָקִיּוֹת חֹסֵר אַחַת בְּשֶׁבֶת,
 וְהֵם עֲשֵׂרָה שְׁלֵקָה אָדָם, וְעֲשֵׂרָה לַחֲוָה, וְעֲשֵׂרָה לְנָחֶשׁ, וְתִשְׁעָה
 לְאֲדָמָה, וּבִגְלָל זֶה אָמְרוּ בְּעָלֵי הַמִּשְׁנָה אֵין לֹקִין בְּשֶׁבֶת, שֶׁאֵלּוּ
 הַמְּלָאכּוֹת הֵן נִחְשָׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל כִּנְגַד מְלָקִיּוֹת. וְיֵצִיאוֹת הַשְּׁבִיט
 שְׁתֵּים, הֵם עֲקִירָה וְהַנָּחָה, שֶׁעוֹשָׂה אוֹתָם בְּבֵת אַחַת, מִי שֶׁעוֹקֵר

תיקון מ"ח בלשון ארמית

מָרָה וְטָחול, וְדָא גֵרָם לְיִשְׂרָאֵל דֹּאֲתַעְקְרוּ מֵאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל,
 וְאֵתְגַלְיָאוּ בְּאַרְעָא נּוֹכְרָאָה דְּאִיהִי רְשׁוֹת הָרַבִּים, וְהָכִי אִיהוּ מָאן
 דֹּאֲעִיל אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ דִּילִיָּה בְּרִשׁוֹ נּוֹכְרָאָה, שְׁבִתָּא"י אִיהוּ
 טָחול, חֲמָ"ה אֵתְתָא בִּישָׂא מָרָה, שְׁבִתָּא"י עָלֶיהָ אֵתְמַר וְהַבּוֹר
 רַק אֵין בּוֹ מִים, מִים אֵין בּוֹ אֲכָל נְחָשִׁים וְעֲקָרִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ
 רָעַב וְצָמָאוֹן וְקִינָה וְהַסְפָּד וְחֲשׂוֹכָא וְקִבְלָא, וְאִיהִי גְלוּתָא
 לְיִשְׂרָאֵל. וְצִירִכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדָּ לָהּ שְׁנוּי בְּכֹלָא וְהָא אוֹקְמוּהָ,
 וְאִיהוּ דְּבוֹר דְּחול דְּאִיהוּ אָסוּר בְּשֶׁבֶת, וְכֵן לֹא אֲשַׁכַּחַת אֵתְר
 לְשִׁרְיָא תַּמָּן, אִיהִי בְּרַחַת, כְּגוֹנָא דְּשַׁפְחָה דְּאַבְרָהָם דֹּאֲתַמַּר בָּהּ
 מִפְּנֵי שְׂרֵי גְבֵרְתִּי אֲנֹכִי בְּרַחַת. טָחול עָלֶיהָ אֵתְמַר שֶׁל נְעָלֶיהָ מֵעַל
 רַגְלֶיהָ, נַעַל מְטוּנָף דְּטַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֵתְר עוֹמֵד
 עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, דָּא שְׁבִיטָה, וְעָלֶיהָ אֵתְמַר שְׁכִינְתָּא פֶּשְׁטָתִי
 אֵת כְּתָנִיתִי אֵיכְכָה אֲלִבְשָׁנָה, רַחֲצִיתִי אֵת רַגְלִי אֵיכְכָה אֲטַנְפֵם,
 וּבִגְדִין דָּא צִירָף בֵּר נֶשׁ בְּשֶׁבֶת לְשְׁנוּי בְּלִבוֹשִׁין בְּשִׁרְגָא בְּמַאֲכָלִין,
 וְצִירָף לְמַהֲנֵי מוֹסִיף מִחול עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף מוֹסִיפִין לִיהָ
 נֶפֶשׁ יִתִּירָה בְּשֶׁבֶת. וְכָל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרֵעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יִתִּירָה חֹס
 וְשָׁלוֹם, וְכָל הַמוֹסִיף מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתִּירָה בְּשֶׁבֶת.

חפץ במקומו ומניח אותו מחוץ למקומו ומרשותו, באלו עקר את אילן החיים, שהוא אות ברית, והניח אותו ברשות נבריה. מי שעושה את זה, גורם לעקור נשמתו מרשות שלה ומניחה ברשות אחרת, שהיא מרה וטחול, וזה גרם לישראל שנעקרו מארץ ישראל וגלו לארץ נבריה, שהיא רשות הרבים, וכך הוא מי שמועל באות ברית קדש שלו ומעביר פה לרשות נבריה. שבתא"י הוא טחול, חמ"ה, - אשה רעה ומרה, שבתא"י עליו נאמר: "והבורק אין בו מים", מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, והוא רעב וצמאון וקינה והספד וחשכה וערפל - אפלה, והיא גלות לישראל, וצריכים ישראל לעשות לה שנוי בכל, והרי פרשה, והוא דבור של חל שהוא אסור בשבת, וכאשר לא מוצאת מקום לשרות שם, היא בורחת, כמו השפחה של אברהם שנאמר בה: "מפני שרי גברתי אנכי ברחתי". טחול עליו נאמר: "של נעליך מעל רגליך", נעל מטנף של טפה סרוחה, כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא, זה שבת, ועליו אומרת השכינה: "פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה, רחצתי את רגלי איככה אטנפם", ומפני זה צריך בן אדם בשבת לשנות בלבושים, בגד ובמאכלים, וצריך להיות מוסיף מחל על הקדש, וכל המוסיף, מוסיפים לו נפש יתרה בשבת, וכל הגורע מפסידים לו אותה נפש יתרה חס ושלום וכל המוסיף, מוסיפים לו נפש יתרה בשבת.

סוד המשיח - תקון ל'

הַנְּתִיב הַשְּׁנִי, וְרוּחַ אֱלֹהֵי-י"ם מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם (בראשית א ב),
 מֶה זֶה וְרוּחַ? אֵלֶּא בְּדַאי בְּזִמָּן שֶׁהַשְּׂכִינָה יוֹרֶדֶת לְגִלּוֹת,
 הַרוּחַ הַזֶּה נּוֹשֶׁבֶת עַל אוֹתָם שְׁמַתְעִסְקִים בַּתּוֹרָה, מְשׁוּם
 שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאת בֵּינֵיהֶם, וְהַרוּחַ הַזֶּה נַעֲשִׂית קוֹל, וְתֹאמַר כָּדָּ:
 אוֹתָם יִשְׁנִים שִׁשְׁנָה בְּנִחְיֵיהֶם, סְתוּמֵי הָעֵינַיִם וְאַטְמוּמֵי הַלֵּב, קוֹמוּ
 וְהִתְעוֹרְרוּ אֶל הַשְּׂכִינָה, שִׁישׁ לָכֶם לֵב בְּלִי הַשְּׁכָל לְדַעַת אוֹתָהּ,
 וְהִיא בֵּינֵיכֶם. וְסוּד הַדְּבָר - קוֹל אוֹמֵר קְרָא, (ישעיה מ ו), כְּמוֹ קְרָא
 נָא הִישׁ עוֹנֵד וְאֵל מִי מְקוֹדָשִׁים תִּפְנֶה, וְהִיא אוֹמֶרֶת מֶה אֶקְרָא,
 כָּל הַבָּשָׂר חֲצִיר, הַכֹּל הֵם כְּבֹהֲמוֹת שְׂאוֹכְלוֹת חֲצִיר, וְכָל חֶסֶדוֹ
 כְּצִיץ הַשְּׂדֵה, כָּל הַחֶסֶד שְׁעוֹשִׂים, עוֹשִׂים לְעֶצְמָם. וְאַפְלוּ כָּל אֱלוֹ
 שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, כָּל חֶסֶד שְׁעוֹשִׂים - לְעֶצְמָם עוֹשִׂים בָּאוֹתוֹ
 זִמָּן וַיִּזְכֹּר כִּי בָשָׂר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יִשׁוּב (תהלים עח לט) לְעוֹלָם,
 וְזוֹהִי רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, אוֹי לָהֶם מִי שְׁגוֹרָמִים שְׂיִלֵּךְ לוֹ מִן הָעוֹלָם
 וְלֹא יִשׁוּב לְעוֹלָם, שְׂאֵלוֹ הֵם שְׁעוֹשִׂים אֶת הַתּוֹרָה יִבְשָׁה, וְלֹא
 רוֹצִים לְהַשְׁתַּדֵּל בְּחֻכְמַת הַקְּבֵלָה, וְגוֹרָמִים שְׁמִסְתַּלַּק מַעֲיָן
 הַחֻכְמָה, שֶׁהִיא י' מִמֶּנָּה, וְנִשְׁאַרְתַּ ב' יִבְשָׁה, אוֹי לָהֶם שְׁגוֹרָמִים
 עֲגִיזוֹת וְחֶרֶב וּבִזָּה וְהֶרֶג וְאַבְדָּן בְּעוֹלָם, וְהַרוּחַ הַזֶּה שְׁמִסְתַּלַּקֶת הִיא
 רוּחַ הַמְּשִׁיחַ, כְּמוֹ שְׁנַתְבָּאָר, וְהִיא רוּחַ הַקִּדְּשׁ, וְהִיא רוּחַ חֻכְמָה
 וּבִינָה רוּחַ עֶצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת וַיִּרְאָת י" (ישעיה יא ב).

סוד הגאולה "בראשית תמן" תקון מ"ג

מתקוני זוהר השלם והמבואר (זוהר הקדוש דף פ"ב ע"א)

א. הבנים צועקים שמע ישראל ואין קול ואין עונה

בראשית, שם את"ר יב"ש, וזהו נהר יחרב ויבש, (שם ה), באותו זמן שהוא יבש והיא יבשה, צוחים הבנים למטה ביחוד ואומרים שמע ישראל, ואין קול ואין עונה. זהו שכתוב (משלי א כח) או יקראני ולא אענה.

ב. הלומד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נברא כלל בעולם

וכך מי שגורם שתסתלק קבלה וחקמה מתורה שבעל פה ומתורה שבכתב, וגורם שלא ישתדלו בהן, ואומרים שאין אלא פשט בתורה ובתלמוד, בודאי באלו הוא יסלק את המעין מאותו נהר ומאותו נן. אזי לו, טוב שלא נברא בעולם ולא ילמד אותה תורה שבכתב ותורה שבעל פה, שנחשב לו באלו החזיר העולם לתהו ובהו, וגורם עני בעולם וארץ חגלות.

ג. אם מתחיל ללמוד היום זוה"ק מתקן את העבר שלא למד

ויאמר אלהי"ם תדשא הארץ דשא וכו' (בראשית א יא), אמר רבי אלעזר: אבא, והרי קרא לו יבשה, מאיפה תדשא הארץ? אמר לו: בני, כך למד תשובה לכל בני העולם, שאם אדם יחזר בתשובה, מוריד לה המעין שהסתלק, ומה שהיתה יבשה קורא לה ארץ, ולנהר שהיה חרב ויבש קרא לו מקנה המים וימים, זהו שכתוב (שם י) ויקרא אלהי"ם ליבשה ארץ

וּלְמִקְנֵה הַמִּים קָרָא יָמִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁנִּקְרְאת אֶרֶץ, מִה כְּתוּב
 בּוֹ? וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים"ם תְּדַשָּׂא הָאֶרֶץ, לְהוֹצִיא זֶרְעִים וּפְרוֹת שֶׁהֵן
 נִשְׁמוֹת, (דף פב ע"ב) כֹּל אֶחָד לְמִינֵהוּ, אֱלוֹ הַנִּשְׁמוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ מִכֶּפֶס
 כְּבוֹדוֹ, וְאֱלוֹ רוּחוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ מִמַּלְאָכִים, וְאֱלוֹ הַנִּפְשוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ
 מִהֶאֱוִיפִינִים, כֹּל אֶחָד הוֹצִיא לְמִינֵהוּ אֶת כֹּל אֶחָד כְּרָאוֹי. עֵץ פְּרִי
 - זֶה תִּלְמִיד חֶכֶם, עֹשֶׂה פְרִי - זוֹ בֵּת זִוּגוֹ, לְכֹל אֶחָד כְּרָאוֹי
 (כל אחד הוציא למינו).

ד. הת"ח שֶׁנִּשְׁמָתוֹ גְּדוּלָה, פּוֹגֵם יוֹתֵר אִם אֵינוֹ לוֹמֵד זֹהֲרֵ

וְעוֹד, עֵץ פְּרִי - זֶה הַעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, עֹשֶׂה פְרִי - זֶה צְדִיק, אֲשֶׁר
 זָרְעוֹ בּוֹ עַל הָאֶרֶץ - זוֹ הַשְׂכִּינָה, שֶׁכָּל הַזֶּרְעִים נִכְלָלִים
 בָּהּ, וְכֵאֵן הַמִּצְוָה שֶׁל פְּרִיָה וּרְבִיָה, לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וְזֶרְעִים, זֶהוּ
 שֶׁפְּתוּב לֹא תִהְיֶה בְּרָאָה לְשִׁכְתִּי יִצְרָה, וּמִי שֶׁמִּתְבַּטֵּל מִפְּרִיָה
 וּרְבִיָה, כְּאֵלוֹ הַחֲזִיר אֶת אוֹתָהּ אֶרֶץ יִבְשָׁה, וּמוֹנֵעַ מִמֶּנָּה בְּרִכּוֹת,
 כֹּל אֶחָד לְפִי דְרָגָתוֹ, מִי שֶׁפּוֹגֵם לְמַטָּה פּוֹגֵם לְמַעְלָה אֶת הַמָּקוֹם
 שֶׁנִּגְזְרָה נִשְׁמָתוֹ.

תיקון הכללי

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵנוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הַבוֹחֵר בְּדוֹד עַבְדּוֹ וּבִזְרָעוֹ אַחֲרָיו וְהַבוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשׁוּבָחוֹת שֶׁתִּפֶּן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת מִזְמוּרֵי תְהִלִּים שֶׁאִקְרָא בָּאלוֹ אֲמָרָם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּעֶצְמוֹ, זְכוּתוֹ וְגַן עֲלֵינוּ, וְנַעֲמֵד לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי תְהִלִּים וּזְכוּת תְּבוּתֵיהֶם וְאוֹתִיּוֹתֵיהֶם וּנְקֻדָּוֹתֵיהֶם וְנַעֲמִיחֵם וְנַחֲשִׁמֵם הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מֵרָאשֵׁי תְבוּת וּמִסּוֹפֵי תְבוּת, לִכְפֹּר פְּשָׁעֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ וְלִזְכֹּר עֲרִיצִים וְלַהֲכָרִית כָּל הַחוּחִים וְלַהֲקִיצִים הַסּוֹבְבִים אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיוֹנָה וְלַחֲבֹר אֶשֶׁת נְעוּרִים עִם דוֹדָהּ בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּת וּמִשָּׁם יִמְשָׁךְ לָנוּ שְׁפַע לִנְפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה לְטַהֲרָנוּ מֵעוֹנוֹתֵינוּ וְלִסְלֹחַ חַטָּאתֵינוּ וְלִכְפֹּר פְּשָׁעֵינוּ כְּמוֹ שֶׁסְּלַחַת לְדוֹד שֶׁאִמַּר מִזְמוּרִים אֵלּוֹ לִפְנֵיךְ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גַּם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִחַדְנוּ הָעֶבֶר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת. וְאַל תִּקַּחנִי מִהָעוֹלָם הַזֶּה קֶדֶם זְמַנִּי עַד מְלֹאת שְׁנוֹתֵינוּ בְּאִפֶּן שְׁנוֹכֵל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁחַתְנוּ. וּזְכוּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם וְגַן עֲלֵינוּ וּבַעֲדָנוּ שֶׁתֹּאדִיר אַפָּךְ עַד שׁוֹכְנוּ אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לִפְנֵיךְ וּמֵאוֹצֵר מִתֵּנָת חֲנֹם חֲנִנִי בְּדַכְתִּיב וְחִנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֲחֹן וְרַחֲמֵתִי אֶת אֲשֶׁר אֶרְחַם. וּבִשָּׁם שֶׁאֲנוּ אוֹמְרִים לִפְנֵיךְ שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה כֶּךָ נִזְכָּה לִזְכֹּר לִפְנֵיךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וּשְׁבַחָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבַצְלַת הַשְּׁרוֹן וְלִשִׁיר בְּקוֹל נְעִים בְּגִילַת

וְרָגַן כְּבוֹד הַלְבָּנוֹן נָתַן לָהּ הוֹד וְהָדָר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
אָמֵן סְלֵה:

הַרְיֵנִי מִזְמָן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי לֵשֶׁם יְחִיד
קְדוֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיָנָתָהּ בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ עָלַי יְדִי הֵהוּא
טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טוב לומר זאת קודם אמירת העשרה מזמורים:

הַרְיֵנִי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּאֻמִּית הָעֹשֶׂה מִזְמוֹרִים אֵלֶי לְכָל הַצַּדִּיקִים
הָאֲמִתִּיִּם שֶׁבְּדוֹרֵנוּ וּלְכָל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּם שׁוֹכְנֵי עֶפְרָת
קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְץ הַמָּה, וּבִפְרָט לְרַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ צַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם
נֶחֱל נֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה רַבָּנוּ נִחְמָן בֶּן פִּינָא שְׁגֹלָה תְּקוּן זֶה זְכוּתָם
יְגַן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

לְבוּ נִרְנְנָה לַיהוָה יִאֲהֲדוּנֵהוּ נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ
בַּתּוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה יִאֲהֲדוּנֵהוּ וּמְלֹךְ
גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

טו א מִכְתָּם לְדוֹד, שְׁמַרְנֵי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בָךְ: ב אִמְרַת לַיהוָה
יִאֲהֲדוּנֵהוּ, אֲדַנִּי אַתָּה, טוֹבֶתִי בְּלִעְלִיךְ: ג לְקְדוּשִׁים אֲשֶׁר־בְּאַרְץ
הַמָּה, וְאֲדִירִי, כָּל־חֲפְצֵי־בָם: ד יִרְבּוּ עֲצָבוֹתָם, אַחֵר מֵהָרָג,
כָּל־אֶפְסוֹד נִסְפֵיהֶם מִדָּם, וּבִל־אִשָּׁא אֶת־שְׁמוֹתָם עַל־שִׁפְתֵי:
ה יְהוָה יִאֲהֲדוּנֵהוּ מְנַת־חֲלָקִי וְכוֹסִי, אַתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי: ו חֲבָלִים
נִפְלוּ־לִי בְּנַעֲמִים, אֶפְ־נִחֲלַת שְׁפָרָה עָלַי: ז אֲבִירךָ אֶת־יְהוָה יִאֲהֲדוּנֵהוּ
אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אֶפְ־לִילוֹת יִסְרוּנִי כִלְיוֹתֵי: ח שְׁוִיתִי יְהוָה יִאֲהֲדוּנֵהוּ
לְנִגְדִי תְּמִיד, כִּי מִיָּמִינִי בִלְ־אֲמוּט: ט לָכֵן שָׁמַח לִבִּי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי,
אֶפְ־בְּשׂוֹרֵי יִשְׁכֵּן לְבִטָּח: י כִּי לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל, לֹא־תִתֵּן

בא א למנצח מזמור לדוד: ב אשרי משפיל אל־דל, ביום רעה
ימלטֶהוּ יהוה אלהי יאֲהוּדֵה: ג יהוה אלהי יאֲהוּדֵה יִשְׁמְרֶהוּ ויִתִּיחֶהּ, וְאֲשֶׁר
יֵאֵשֶׁר כ' בֶּאֱרֶץ, וְאֶל־תִּתְּנֶהוּ בְּנֶפֶשׁ אֹיְבָיו: ד יהוה אלהי יאֲהוּדֵה יִסְעֲדֶנּוּ
עַל־עֶרֶשׁ דָּוִד, כִּלְמִשְׁכְּבוֹ הַפֶּכֶת בְּחַלְיוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוה אֱלֹהֵי
יִאֲהוּדֵה חֲנָנִי, רַפָּאָה נַפְשִׁי בִּי־חֲטָאתִי לָד: ו אֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי,
מִתִּי לָמוּת וְאֶבֶד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת, שְׂוֹא יִדְּבָר, לִפְנֵי
יִקְבֹּץ־אֹנָן לוֹ, יֵצֵא לַחוּץ וַיִּדְּבָר: ח יִחַד עָלַי יִתְּלַחֲשׁוּ כִלְשָׁנָאִי, עָלַי
יִחַשְׁבוּ רָעָה לִּי: ט דְּבַר־בְּלִעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר לִשְׂכָב לֵאמֹרסִיף
לָקוּם: י גַּם־אֵישׁ שְׁלֹמִי אֲשֶׁר־בְּטַחְתִּי בּוֹ, אוֹכֵל לֶחֱמִי, הִגְדִּיל עָלַי
עֵקֶב: יא וְאַתָּה יְהוה אֱלֹהֵי יִאֲהוּדֵה חֲנָנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֹמָה לָהֶם:

י בָּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי־חִפְצָתָּ בִּי, כִּי לֹא־יָרִיעַ אִיכִי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּחַמִּי
תִּמְכַּת בִּי, וְתַצִּיבֵנִי לִפְנֵיךָ לְעוֹלָם: יד בָּרוּךְ יְהוָה! יאהרונותי אֱלֹהֵי
ישראל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן:

מב א לִמְנַצֵּחַ מִשְׁכִּיל, לִבְנֵי־קֶרֶח: ב כְּאִל תִּעְרַג עַל־אֲפִיק־מַיִם, בֵּן
נִפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צִמְאָה נִפְשֵׁי לֵאלֹהִים לֹאֵל חַי,
מִתִּי אָבּוֹא וְאֶרְאֶה פָנַי אֱלֹהִים: ד הִיתָה־לִּי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם
וְלַיְלָה, בְּאִמּוֹר אֵלַי כִּלְהִיּוֹם, אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכֵּרָה וְאֶשְׁפָּכָה
עָלַי נִפְשִׁי, כִּי אֶעֱבֹר בַּסֶּף, אֲדִידִם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה
וְתוֹדָה, הַמּוֹן חוּגָה: ו מִה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי נִפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי, הוֹחִילִי
לֵאלֹהִים, כִּי־עוֹד אֲדֹנּוֹ יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ז אֱלֹהֵי, עָלַי נִפְשִׁי תִשְׁתַּוְּחָח,
עַל־כֵּן אֲזַכֵּרָה מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים, מִתֵּר מִצְעֵר: ח תַּהוֹם־אֵל־
תַּהוֹם קוֹרָא, לְקוֹל צִנּוּרֶיךָ, כִּלְמִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָד עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמָם
יִצְוָה יְהוָה! יאהרונותי חֲסִדּוֹ, וְכִלְיָה שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלָה לֹאֵל חַי:
י אֹמְרָה לֹאֵל סִלְעִי, לְמָה שְׂכַחְתָּנִי, לְמָה־קָדַר אֵלֶיךָ בְּלִחְץ אוֹיֵב:
יא בְּרָצַח בַּעֲצֻמוֹתַי, חֲרָפוֹנִי צוּרֶיךָ, בְּאִמְרָם אֵלַי כִּלְהִיּוֹם אֵיךְ
אֱלֹהֶיךָ: יב מִה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי נִפְשִׁי, וּמִה־תַּהֲמִי עָלַי, הוֹחִילִי לֵאלֹהִים,
כִּי־עוֹד אֲדֹנּוֹ יִשׁוּעוֹת, פָּנָיו וְאֱלֹהֵי:

נט א לִמְנַצֵּחַ אֶל־תִּשְׁחַת, לְדוֹד מִכְתָּם, בְּשִׁלַּח שְׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת־הַבָּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הִצִּילֵנִי מֵאוֹיְבֵי אֱלֹהֵי, מִמִּתְקוֹמִי
תִּשְׁגֹּבֵנִי: ג הִצִּילֵנִי מִפְּעָלֵי אוֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
אָרְבוּ לְנִפְשִׁי, יִגְדּוּ עָלַי עֲזִים, לֹא־פִשְׁעִי וְלֹא־חַטָּאתִי יְהוָה!
יאהרונותי: ה בְּלִיעוֹן יִרְצוֹן וַיִּבְנֶנּוּ, עוֹרָה לְקִרְאָתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה
יְהוָה! יאהרונותי אֱלֹהִים צְבֹאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הִקְצִיעָה לְפָקֶד
כִּלְהִיּוֹם, אֶל־תַּחֲן כִּלְבָּדִי אוֹן סִלָּה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב, יִהְיוּ כְּכֶלֶב,

וְיִסְכְּבוּ עִיר: ה' חָנָה וַיַּעֲזֹב בְּפִיהֶם, חֲרָבוֹת בִּשְׁפָתוֹתֵיהֶם, כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה יִהְיֶה תִשְׁחַק־לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עֲזֹב אֱלֹהִים אֲשֶׁמְרָה, כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגִּבִּי: יא אֱלֹהֵי חֲסִדֵי חֲסִדוֹ כ', יִקְדְּמֵנִי, אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְדִּי: יב אֶל־תִּהְרַגְם פְּרִישְׁכָּחוּ עִמִּי, הִנֵּעֵמוּ בְּחִילָךְ וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנוֹ אֲדֵנִי: יג חֲטֹאת־פִּימוֹ, דְּבַר־שְׁפָתִימוֹ, וְיִלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם, וּמֵאֵלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּלָה בַּחֲמָה, כָּלָה וְאֵינָמוּ, וַיִּדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מִשָּׁל בַּעֲקֵב לֹא־פָסִי הָאָרֶץ סָלָה: טו וַיִּשְׁבוּ לָעָרֵב יֵהָמוּ כְּפָלֶב, וְיִסְכְּבוּ עִיר: טז הִמָּה יַנִּיעֹן יַנִּיעֹן כ' לֹאֲכָל, אִם־לֹא יִשְׁבְּעוּ וְיִלְיוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֹד, וְאֶרְגֵּן לְבָקָר חֲסִדָּךְ, כִּי־הִיִּית מִשְׁגֵּב לִי וּמָנוֹס, כְּיוֹם צָר־לִי: יח עֲזִי אֱלֹהִים אֲזַמְּרָה, כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגִּבִּי אֱלֹהֵי חֲסִדִּי:

עו א' לִמְנַצֵּחַ עַל־יְדוּתוֹן יִדְתוֹן כ' לֹאֶסֶף מִזְמוֹר: ב' קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְאֶצְעָקָה, קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג' כְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנֵּי דִרְשָׁתִּי, יְדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוֹג, מֵאֵנָה הִנָּחֵם נִפְשִׁי: ד' אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתַּעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה' אֲחֻזֹּת שְׁמֵרוֹת עֵינִי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו' חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז' אֲזַכְּרָה נִגְיָתִי כְּלִילָה, עִם־לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיַּחֲפֹשׁ רוּחִי: ח' הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֵנִי, וְלֹא־יִסֵּף לְרִצּוֹת עוֹד: ט' הָאֶפֶס לִנְצַח חֲסִדוֹ, גִּמְרֵ אֱמֹר לָדָר וְדָר: י' הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל, אִם־קֶפֶץ בָּאָף רַחֲמֵי סָלָה: יא וְאֶמַר חֲלוּתִי הִיא, שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכְּרֵה אוֹכִיר כ' מַעֲלִילִיָּה, כִּי־אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פִּלְאָד: יג וְהִנֵּנִי בְּכָל־פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקֶדֶשׁ דְּרָכְךָ, מִי־אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדְעַת כַּעֲסִים עוֹד: טז גְּאֻלַּת בְּרוּעַ עַמְּךָ, בְּנִי־עֲקֵב וְיוֹסֵף סָלָה: יז רָאוּךְ מַיִם אֱלֹהִים, רָאוּךְ

מִים יִחַלּוּ, אֲף יִרְגְּזוּ תַּחֲמוֹת: י^ה זָרְמוּ מִים עֲבוֹת, קוֹל נִתְּנוּ
שָׁחֲקִים, אֶפֶס־חֲצִצִּיד יִתְחַלְכוּ: יט קוֹל רַעֲמָךְ בְּגִלְגֹּל, הַאִירוּ בְּרָקִים
תְּבַל, רִגְזָה וּתְרַעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם דִּרְפָּךְ, וּשְׂבִילְךָ וּשְׂבִילְךָ ב' בְּמִים
רָבִים, וְעִקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְּעוּ: כא נָחִית כִּצְאָן עֲמֹךְ, בִּיד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:
כז א תִּפְלֶה לְמוֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים, אֲדֹנִי מַעֲוֵן אֶתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֶר
וְדֶר: כ בְּטָרֶם הָרִים יִלְדוּ, וּתְחַלֵּל אֶרֶץ וְתַבַּל, וּמַעֲוֹלָם עַד־עוֹלָם
אֶתָּה אֵל: ג תִּשָּׁב אֲנוּשׁ עַד־דָּפָא, וְלֹא־אָמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם: ד פִּי
אֶלֶף שָׁנִים בַּעֲיִנְיֶךָ כְּיוֹם אֲתָמוּל פִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמֹרֶה בְּלִילָה:
ה זָרַמְתָּם שָׁנָה יְהוֹי, בְּבִקֵּר בַּחֲצִיר יִחַלֵּף: ו בְּבִקֵּר יִצִּיץ וְחִלָּף, לַעֲרֹב
יְמוֹלֵל וְיִבֹּשׁ: ז כִּי־כִלְינוּ בְּאֶפֶךְ, וּבַחֲמַתְךָ נִבְהֵלְנוּ: ח שִׁתָּה שֵׁת ב'
עֹזְנֵינוּ לְגִדְדָה, עֲלַמְנוּ לְמֹאֹר פָּנֶיךָ: ט פִּי כִלְיֵינוּ פָּנוּ בַּעֲבֶרְתְּךָ,
פִּלְינוּ שְׁגִינוּ כְּמוֹ־חֶגֶה: י יִמְי־שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה, וְאִם
בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַחֲבָם עֲמָל וְאוֹן, כִּי־גֹז חָיִשׁ וְנַעֲפָה:
יא מִי־יֹדַע עֹז אֶפֶךְ, וְכִירָאתְךָ עֲבֶרְתְּךָ: יב לִמְנוֹת יָמֵינוּ כִּן הוֹדַעַ,
וְנִבָּא לִכְבֹּ חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
עַל־עֲבִדֶיךָ: יד שְׁבָעֵנוּ בְּבִקֵּר חֲסִידְךָ, וּנְרַנְּנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יָמֵינוּ:
טו שְׁמַחְנוּ כִּימֹת עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֶה אֶל־עֲבִדֶיךָ
פַּעֲלֶךָ, וְהִדְרִךְ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי גַעַם אֲדֹנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֶׂה
יָדֵינוּ בּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֶׂה יָדֵינוּ בּוֹנֵנָה:

קה א הוֹדוּ לַיהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
ב שִׁירֵי־לֹ וְזִמְרֵי־לֹ, שִׁיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו: ג הִתְחַלְלוּ בְּשֵׁם
קִדְשׁוֹ, יִשְׁמַח לֵב מִבְּקִשֵּׁי יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
וְעֹזוֹ, בִּקְשׁוּ פָּנָיו תָּמִיד: ה זָכוּ וּנְפִלְאוֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה, מִפְּתֹיו
וּמִשְׁפְּטֵי־פִיו: ו זָרַע אֲבָרְהָם עֲבָדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: ז הוּא

יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטיו: ה זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ,
דָּבַר צִוָּה לְאַלֶּף דּוֹר: ט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת־אֲבֹהֶם, וּשְׁבוּעָתוֹ
לְיִשְׁחָק: י וַעֲמִידָה לְעֶקֶב לַחֵק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר
לְךָ אֶתֵּן אֶת־אֶרֶץ־כְּנָעַן, חֹבֶל נַחֲלָתְכֶם: יב בְּהִיוֹתָם מִתִּי מִסְפָּר,
כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהּ: יג וַיִּתְּחִלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי, מִמּוֹמְלָכָה אֶל־עַם
אַחֵר: יד לֹא־הָיִיתִי אָדָם לְעַשְׂקֶם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
טו אֶל־תִּגְעוּ בְּמִשְׁחִי, וְלִנְבִיאִי אֶל־תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב
עַל־הָאָרֶץ, כָּל־מִטְהֵ־לֶחֶם שָׁבַר: יז שְׁלַח לַפְּנִיָּה אִישׁ, לְעֹבֵד
נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנּוּ בַּכֶּבֶל רָגְלוֹ רַגְלוֹ כ/, בְּרוֹזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד־עַתָּה
בֹּא־דַבְּרוּ, אָמַרְתָּ יְהוָה יִהְיֶה צָרְפָתְהוּ: כ שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהוּ,
מִשָּׁל עַמִּים וּפִתְחָהוּ: כא שָׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל־קִנְיָנוֹ:
כב לֹא־סָר שָׁרְיוֹ בְּנִפְשׁוֹ, וּזְקִנְיוֹ יַחֲבֹם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם,
וַיַּעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת־עַמּוֹ מֵאֵד, וַיַּעֲצֻמְהוּ מִצְרָיו:
כה הִפְךָ לָבֶם לְשֹׂנְאֵי עַמּוֹ, לְהַתְנַפֵּל בַּעֲבָדָיו: כו שְׁלַח מֹשֶׁה עֹבֵדוֹ,
אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַרְבוֹ: כז שְׁמוֹרָכֶם דְּבַרִי אֹתוֹתַי, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ
חָם: כח שְׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ, וְלֹא־מָרוּ אֶת־דַּבְּרוֹ דְּבָרָיו כ/: כט הִפְךָ
אֶת־מִימֵיהֶם לָדָם, וַיָּמַת אֶת־דָּגָתָם: ל שָׂרֵץ אֶרֶץ צַפְרָדַּיִם,
בְּחֹדְרֵי מְלִכִּיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרֶב, כְּזֵים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן
גְּשָׁמֵיהֶם בָּרֶד, אֵשׁ לְהַכּוֹת בְּאֶרֶץ־חָם: לג וַיֵּךְ, גִּפְנָם וְתֹאנָתָם, וַיִּשְׁפֹּר
עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר, וַיָּבֹא אֲרֶבָּה, וַיִּלְקַח, וַאֲזַן מִסְפָּר: לה וַיֹּאכַל
כָּל־עֹשֵׁב בְּאֶרֶץ־חָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיֵּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ־חָם,
רִאשִׁית לְכָל־אוֹנֶם: לו וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וַוָהב, וַאֲזַן בִּשְׁבָטָיו בֹּשֶׁל:
לז שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֹאָתָם, כִּי־נִפְלַח פָּחַדָם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֲנָן
לְמִסְדָּה, וְאִשׁ, לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל וַיָּבֹא שְׁלֹוֹ שְׁלוֹ כ/, וְלֶחֶם שָׁמִים

יִשְׁבִּיעַם: מא פתח צור, ויזוכו מים, הלכו בציות נהר: מב כִּי־זָכַר
אֶת־דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת־אֲבֹתָהֶם עֲבָדוּ: מג ויֵצֵא עִמּוֹ בְּשֹׁשׁוֹן, בְּרִנָּה
אֶת־בְּחִירָיו: מד ויתן להם ארצות גוים, ועמל לאמים יירשו:
מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו, הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו, גם־כִּינוּ בְּזִכְרֵנו אֶת־צִיּוֹן:
ב על־עֲרֵבִים בְּתוֹכָהּ, תְּלִינוּ בְּגִדֵינוֹ: ג כִּי שָׁם שְׁאֵלָנוּ שׁוֹבֵינוּ
דְּבַר־יִשְׁרָיִל, וְתוֹלְלֵנוּ שְׂמֵחָה, שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אִיֵּךְ גִּשְׁרִי
אֶת־שִׁיר־יְהוָה יֵאָדָּו, עַל אֲדָמַת נָכַר: ה אִם־אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם,
תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבֹּק־לְשׁוֹנִי לַחֲפִי, אִם־לֹא אֶזְכְּרֶיךָ, אִם־לֹא אֶעֱלֶה
אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחָתִי: ז זָכַר יְהוָה יֵאָדָּו לִבִּי אֲדוֹם
אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם, הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹם בָּהּ: ח בַּת־כָּבֶל
הַשְׂדֵּדָה, אֲשֶׁר־יִשְׁלַם־לָךְ אֶת־גְּמוּלָךְ שְׂגֻמָּתִי לָנוּ: ט אֲשֶׁר־
שִׁיאִחוּ וַנִּפֹּץ אֶת־עַלְלֶיךָ אֶל־הַסֶּלַע:

קנז א הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ־אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֻזּוֹ: ב הַלְלוּהוּ
בְּגִבּוֹרָתוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדֻלּוֹ: ג הַלְלוּהוּ בְּתַקַּע שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ
בְּנִבָּל וּכְנֹר: ד הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחֲוֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִנָּב:
ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְל־שֹׁמֶעַ, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְל־תְּרוּעָה: ו כָּל הַנִּשְׁשָׁמָה
תִּהְלֹל יָהּ, הַלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה יֵאָדָּו יֵשׁוּעַת עַמּוֹ. יגל
יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מִיְהוָה יֵאָדָּו מְעוֹזָם
בַּעַת צָרָה: ויעזרם יְהוָה ויפֹלְטֵם ויפֹלְטֵם מִרְשָׁעִים
ויוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ:

רבונו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות, אַנְתָּ לַעֲלֹא,
לַעֲלֹא מִן פֶּלֶא, וְלִית לַעֲלֹא מִנְּךָ, דְּלִית מִחֲשָׁבָה
תַּפִּיסָא בְּךָ כִּלְל, וְלֵךְ דְּיומִיָּה תַּהֲלָה, וּמִרְמָם עַל כָּל בְּרָכָה
וְתַהֲלָה. אוֹתָךְ אֲדַרְשׁ, אוֹתָךְ אֲבַקֵּשׁ שְׁתַּחֲתֹר חֲתִירָה דְּרָךְ
כְּבוֹשָׁה מֵאֲתָךְ, דְּרָךְ כָּל הָעוֹלָמוֹת, עַד הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת שְׁלִי
בְּמָקוֹם שְׂאֵנִי עוֹמֵד, כְּפִי אֲשֶׁר נִגְלָה לְךָ, יוֹדַע תַּעֲלוֹמוֹת,
וּבְדְרָךְ וְנִתִּיב הִיָּה תֵּאִיר עָלִי אוֹרְךָ, לְחֲחִיזֵרִנִּי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹן מִבְּחַר הַבְּרִיאִים,
לְבָלִי לְחֻשָׁב בְּמִחְשַׁבְתִּי שׁוּם מִחְשַׁבַת חוּץ וְשׁוּם מִחְשַׁבָּה
וּבִלְבוֹל שֶׁהוּא נֶגֶד רְצוֹנְךָ, רַק לְדַבֵּק בְּמִחְשַׁבּוֹת זְכוֹת צְחוֹת
וּקְדוּשׁוֹת בְּעִבּוֹדְךָ בְּאַמֶּת בְּהִשְׁתַּדֵּךְ וּבִתְוֹרְתְךָ. הֵט לְבִי אֶל
עֲדוּתֶיךָ, וְתֵן לִי לֵב טָהוֹר לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת. וּמִמְצוֹלוֹת יָם
תּוֹצִיאֵנִי לְאוֹר גָּדוֹל חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה. תְּשׁוּעַת יְהוָה ^{יֵאָדָּוְנָה}
כְּהֶרֶץ עֵינַי, לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים כָּל יְמֵי חַיּוֹתִי עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה.
וְאַזְכֶּה לְחֹדֶשׁ נְעוּרֵי, הַיָּמִים שֶׁעָבְרוּ בְּחֶשֶׁךְ, לְהַחֲזִירָם אֶל
הַקְּדוּשָׁה, וְתִהְיֶה יְצִיאָתִי מִן הָעוֹלָם כְּבִיאָתִי, בְּלֹא חֲטָא. וְאַזְכֶּה
לְחִזּוֹת בְּנַעַם יְהוָה ^{יֵאָדָּוְנָה} וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ, כִּלּוֹ אוֹמֵר כְּבוֹד,
אֲמֵן נִצַּח סֶלָה וְעַד:

תפילת הודיה לבורא עולם

להודות ולהלל את ה' יתברך מביאה לכל הישועות. כל האומר אותה כל יום יזכה לראות נסים גלויים מבורא עולמים, וכל האומר תחנה זו מהלב הופך מיד מדת דין לרחמים.

מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, אדון עולם, רבונו של עולם, תודה.

תודה שאני עומד/ת פאן לפניך ומודה לך.

וכל מה שאני אומר יהיה כאן וכאפס לעצמת כמה שאני באמת צריכ/ה להודות לך.

הרי על הכל אני צריכ/ה להודות לך.

כי הכל ממך, הכל נתת לי בחן, בחסד וברחמים.

תודה על כל הדברים בעולם.

תודה על רוב רבי רבבות פעמים שעזרת לי, תמכת בי, הושעת אותי הצלת אותי, שמחת אותי ריפאת אותי, שמרת עלי, עודדת אותי, תודה שאתה אתי תמיד.

תודה שאתה נותן לי כוח לעשות מצות, כח לעשות מעשים טובים, וכח להתפלל.

תודה על כל הפעמים שעזרת לי ולא ידעתי להגיד לך תודה.

תודה על כל החסדים שאתה עושה עמי בכל רגע ורגע.

תודה על כל נשימה ונשימה שאני נושמת.

תודה לך מלך מלכי המלכים, גם על כל הדברים שאין לי.

תודה שקשה לי לפעמים, כי הכל לטובתי אפילו אם לא תמיד ראיתי שזה לטובתי, עמוק בלב אני יודעת/ת שכל מה שמגיע ממך הוא הדבר

תפילת הודיה לבורא עולם

הטוב ביותר עבורי, והוא געשה במיוחד בשבילי, בהשגחה פרטית מדקדקת ומשלמת, כמו שרק מלך מלכי המלכים יכול לעשות.

תודה שלפעמים קשה לי, כי רק כך אני יודעת להעריך את הטוב, כי רק כשנמצאים בחשך אפשר להעריך את האור.

תודה על החיים הנפלאים שנתת לי.

תודה על הדבר הכי קטן שיש לי, כי את הכל אתה נתת לי ולא אף אחד אחר.

תודה שאתה שומע את התפלות שלי.

בורא עולם! אני מבקש/ת ממך סליחה מעמקי לבי, אם היו פעמים שלא הערכתי את מה שנתת לי, ובמקום לומר לך תודה, רק התלוננתי.

אני עפר ואפר ואתה אדון כל העולם, אנא אל תרחק ממני לעולם!!!

מבוסס ע"פ הסה"ק יסוד ושדש העבודה (צואה ס' כ"ו)
מצוה גדולה לפרסם ולהפיץ את התפלה הקדושה הזו

פיטום הקטורת המבואר

סגלת אִמִּירַת פְּרֶשֶׁת הַקְטָרֶת

וְזוֹ לְשׁוֹן הָרֵב סְגוּלוֹת יִשְׂרָאֵל: א. מִבְטָלֶת מַגֵּפָה וְחֵלָאִים רָעִים. ב. יִנָּצֵל מִשְׁעָבוֹד מַלְכֵי־וֹת. ג. הַבְּרָכָה מְצוּיָה בַּמַּעֲשֵׂה יָדָיו. ד. יִנָּצֵל מִדִּינָה שֶׁל גִּיהֲנוֹם. ה. מִבְטָלֶת הַקְלָפוֹת וְהַחִיצוֹנִים וְסִטְרָא אַחֲרָא. ו. מִבְטָלֶת הַכְּשׁוּפִים ז מִבְטָלֶת הַרְהוּרִים רָעִים. ח נִוְחַל שְׁנֵי עוֹלָמוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא. ט. מְסַלֵּק הַדִּינִים מֵעָלָיו. י. יִמָּצֵא חַן וְחֶסֶד בְּעֵינֵי כָּל רוֹאֵיו. יא. מְסַגֶּלֶת לְעֶשֶׂר.

לְפִי סֵפֶר הַזֹּהָר וְסִפְרוֹת הַמְּנִהְגִּים, אִמִּירַת פִּטוּם הַקְטָרֶת הִנֵּה סְגוּלָה לְעֲצִירַת מַגֵּפָה, עַל פִּי הַכְּתוּב (בַּמִּדְבָּר יז, יב-יג): וַיִּתֵּן אֶת הַקְטָרֶת, וַיִּכְפֹּר עַל-הָעָם. וַיַּעֲמֵד בֵּין-הַמִּתִּים, וּבֵין הַחַיִּים, וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה.

לְאוֹר זֹאת, כָּתֵב רַבִּי חַיִּים פֶּלֶאגִ'י בְּסֵפֶר כַּף הַחַיִּים (סִמּוֹן י"ז אות י"ח): "יִכְתֹּב פְּרֶשֶׁת הַקְטָרֶת עַל קֶלֶף אוֹ גּוֹיִל בְּכֶתֶב אֲשׁוּרִית כְּסֵפֶר תּוֹרָה וַיִּקְרָא בּוֹ וַיַּעֲשֶׂה לוֹ סְגוּלָה, דִּהַקְטָרֶת מַעֲשִׂיר וּמִבְטָח לוֹ דִּלֹּא יִפְסֹק פְּרִנְסָתוֹ וְתִמִּיד יִהְיֶה לוֹ פְּרִנְסָה טוֹבָה וְכִלְכֶּלָה בְּרוּחַ וְלֹא בְּצִמְצוּם".

אַחַר שִׁיאֲמַר תִּיקוֹן חֲצוֹת כְּכַתוּב בַּמִּקְוֵמוֹ אַח"כּ יֹאמַר פִּטוּם הַקְטָרֶת בְּכוּנָה הִיא, לְפִי שְׁאֲחַר חֲצוֹת נִכְנַעַת כְּנוֹכַר (הָאֶד"ר הַקְדוּשׁ - שַׁעַר הַכְּנוּת) ... וַיִּקְרָאוּ סֵדֶר פִּטוּם הַקְטָרֶת יַחַד

בכִּוְנָה הַנִּזְכֶּרֶת מִמְּשַׁלֵּת הַקְּלָפָה, יַעֲשֶׂה רֶשֶׁם גָּדוֹל לְמַעַלָּה
אִם יִהְיֶה אַחֵר חֲצוֹת לַיְלָה וּבִפְרָט אִם יִתְחַבְּרוּ י' אָנָשִׁים
יִרְאִי ה', עכ"ל.

יאמר לשם יחוד זה קודם אֲמִירַת הַקְּטֹרֶת

מֵה שְׁאָנוּ אוֹמְרִים 'פְּטוּם הַקְּטֹרֶת' בְּשַׁחֲרִית קֹדֶם הַתְּפִלָּה
אַחֵר קָרְבֵּן הַתְּמִיד, וְגַם בַּתְּפִלַּת הַמְּנַחָה קֹדֶם הַעֲמִידָה, כִּי
כִּוְנָתָנוּ הָיָא לְהַעֲלוֹת הָעוֹלָמוֹת עַל יְדֵי הַתְּפִלוֹת, לָכֵן אָנוּ
אוֹמְרִים אוֹתוֹ, כְּדִי שְׁלֹא יִתְאַחֲזוּ הַקְּלָפוֹת וַיַּעֲלוּ בַּעֲלִית
הָעוֹלָמוֹת, וְלָכֵן אָנוּ אוֹמְרִים אוֹתוֹ קֹדֶם שְׁנֵי תְּפִלוֹת
הַנִּזְכָּרוֹת. (שַׁעַר הַכְּנוּנוֹת)

מִלַּח סְדוּמִית רַבַּע, וְאֵין צָרִיךְ לוֹמַר 'רַבַּע הַקֵּב', כִּי סֵתָם רַבַּע
הָאִמּוֹר בְּמִשְׁנָה וּבִבְרִיתָא הוּא רַבַּע הַקֵּב, 'כַּפֶּת הַיֶּרֶדֶן כָּל
שְׁהִיא' בַּחֲיִירָק, לֹא 'כָּל שְׁהוּא'. (שַׁעַר הַכְּנוּנוֹת)

וְאַחֵר הַקְּטֹרֶת יֹאמַר הַפְּסוּקִים 'ה' צָבָאוֹת' וְכו', ג' פְּעָמִים,
'אַתָּה סֵתָר לִי' ג' פְּעָמִים.. וְהָאֲר"י ז"ל הִזְהִיר לוֹמַר פְּסוּקִים
אֵלוֹ תְּמִיד אַחֵר הַקְּטֹרֶת, וּבִיּוֹם שְׁאֵין אוֹמְרִים תַּחֲנוּן לֹא יֹאמַר
'אַתָּה סֵתָר' וְכו', שֶׁהֵם מְסַגְּלִים לְהַצִּילָה מִן סַמָּא"ל, כְּנִרְמָז
בְּרֹאשֵׁי תְּבוֹת 'אַתָּה סֵתָר לִי מִצָּר', וּבִיָּמִים אֵלוֹ אֵין לוֹ שְׁלִיטָה
וְאֵין לַעֲזָרוֹ. (אוֹר צְדִיקִים)

אֲמִירַת פְּטוּם הַקְּטֹרֶת:

אֲמִירַת פְּטוּם הַקְּטֹרֶת בְּכִוְנָה מְסִיעַ וּמוֹעִיל לַחֲזָרָה בַּתְּשׁוּבָה:
(מִשְׁנַת חֲסִידִים, סְדוּר רַבִּי שְׁבִתִּי מִרְאשֶׁקוֹב)

תפלה לפני ואחרי אמירת הקטרת:

סדר קטרת נדפס כבר על כל צרה שלא תבוא רחמנא לצלן
מקבל מזקני הגה"ק מוה"ר אברהם יהושע העשיל זצוק"ל
מאפטא, בעהמ"ח ספה"ק אוהב ישראל, עם הכונות מונה
על פי כתבי האריז"ל, ונדפס מחדש בפקדת הגאווה"ק
משינאווע זצ"ל.

ומובא בזהר הקדוש שקדם בא המגפה טוב להרבות
בתפלה*, ואחר שמדת הדין מתוחה לא תחסם שור בדישו,
ובפרט באמירת הקטרת יכולים להנצל מכל צרה וצוקה.

ובסדר קטרת נדפס תפלה לאמרה אחר אמירת סדר הקטרת,
והיא מהשק"ה הקדוש זי"ע. אמנם תחלה כדאי להעתיק
כאן תפלה לאמרה לפני אמירת הקטרת, שנדפסה בספר
שדי בשמים:

הערות

א. ועיין בספר יפה ללב שכתב וז"ל: ומיהו כל יחיד ויחיד
יתפלל בינו לבין עצמו בסיום תפלתו על כל צרה שלא תבוא
בנוסח זה:

ריבון העולמים, פדה והצל מלט הושע עמך ישראל מן הדבר
ומן החרב ומן הביזה ומן השדפון ומן הירקון ומכל מיני
פורעניות המתרגשות ובאות לעולם טרם נקרא ואתה תענה,
ברוך אתה עוצר המגפה.

ב. ועיין מ"ש בספה"ק שער הכוונות (דף י"ג ע"א), בענין יחוד
גדול דפיטום הקטורת, למגפה ב"מ, מסוגל מאוד, עיי"ש.

תַּפְלָה לְאַמְרָה לִפְנֵי אֲמִירַת הַקְטָרֶת

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיה בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ
וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ לִיחְדָּא שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְדָּא שְׁלִים
עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנֹכִי בָּא
לְקָרוֹת סֶדֶר פְּרָשִׁיּוֹת הַקְטָרֶת לְתַקֵּן שׁוּרְשָׁהּ בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן,

וַיְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךְ יְהוָה יֵהוּא אֶהְדוּנִהי אֶרֶון רַבֵּל אֱלֹהֵינוּ

תקון בעל היכולת
ובעל הבורות כולם

אֶרֶון רַבֵּל
היה הוא ויהיה

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּהְיֶה חֲשׂוּבָה וּמְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה
לִפְנֵיךְ קְרִיאַת פְּרָשִׁיּוֹת וּפְסוּקִים אֵלּוּ שֶׁסִּדְּרוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ
זְכוּרָנָם לְבָרָכָה בְּאֵלּוּ כַּהֵן גָּדוֹל עוֹמֵד וּמְכַנֵּים אוֹתָהּ לִפְנֵי
וְלַפָּנִים, וְזִכְרוֹתָהּ תִּהְיֶה מְגוֹן וְצִנָּה בְּעַדֵּינוּ וּבְעַד כָּל בְּנֵי בֵּיתֵינוּ
וְכָל מִשְׁפַּחְתָּנוּ וְכָל אוֹהֲבֵנוּ וְרַעֲיָנוּ וּבְכָל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
בְּכָל מְקוֹמוֹת שָׁהֵם, וּבְכַפְרֵט כָּל אוֹתָם הַנִּתְּנוּנִים בְּצִרָה
וּבִשְׂבִיָּה בְּכָל מְקוֹמוֹת שָׁהֵם לְהַצִּילָנוּ מִכָּל הַמְקַטְרִיגִים
וְהַמְשַׁטְיָנִים וְזַכֵּינוּ לְתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לִפְנֵיךְ מִתּוֹךְ נַחַת
וְהִרְחַבְתָּ הַדַּעַת וְזַכֵּנוּ לִירֵאת שָׁמַיִם טְהוֹרָה וְלִירֵאת חֹטָא
וְלַעֲשֹׂר וּכְבוֹד גָּדוֹל וְלַחֵן וְלַחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים בְּעֵינֵי אֱלֹקִים
וּבְעֵינֵי כָּל בְּנֵי אָדָם וְחוּה וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ אֶקְרָא לֵאלֹהִים
עֲלִיּוֹן לֹא-ל גּוֹמֵר עָלֶי, יְהוָה יֵהוּא אֶהְדוּנִהי אֶרֶון רַבֵּל

תקון בעל היכולת
ובעל הבורות כולם

אֶרֶון רַבֵּל
היה הוא ויהיה

אֶרֶון רַבֵּל
היה הוא ויהיה

בְּעַדֵּי יְהוָה יֵהוּא אֶהְדוּנִהי חֲסִדֶּךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂה יְדִידֶךָ אֵל
תָּרַף. וַיְהִי נֶעֱם יְהוָה יֵהוּא אֶהְדוּנִהי אֱלֹהֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדִידֵנוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִידֵנוּ כּוֹנֵנָהוּ.

תקון בעל היכולת
ובעל הבורות כולם

אֶרֶון רַבֵּל
היה הוא ויהיה

אֶרֶון רַבֵּל
היה הוא ויהיה

אִמְיָה דְּאַבְרָהָם אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם אִמְתָּלָאֵי בַת כְּרָנְבוֹ.

(יאמר טו"ב פְּעָמִים)

וַיֹּאמֶר: קִשְׁנַת זְבָחִים (פָּרָק ד' ו):

לְשֵׁם שְׁשֶׁה דְּבָרִים הַזֶּבַח נִזְבַּח, לְשֵׁם זִבְחָה, לְשֵׁם זִבְחָה,
לְשֵׁם הַשֵּׁם, לְשֵׁם אֲשִׁים, לְשֵׁם רִיחָה, לְשֵׁם נִיחֻחַ.
וְהַחֲטָאֹת וְהָאֲשָׁם, לְשֵׁם חֲטָא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֵף מִי שֶׁלֹּא
הָיָה בְּלָבוֹ לְשֵׁם אֶחָד מִכָּל אֱלֹהִים, כָּשָׁר, שֶׁהוּא תִּנָּאי בֵּית
דִּין, שְׂאִין הַמַּחֲשָׁבָה הוֹלֶכֶת אֵלָּא אַחֵר הָעוֹבֵד:

סוּף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת הָאֱלֹקִים יִרְאֵה וְאֶת מִצּוֹתָיו
שְׁמוֹר כִּי זֶה כָּל הָאָדָם, ע"כ.

אַתָּה הוּא יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
אֶלֶּהֵינוּ אֶלֶּהֵינוּ אֶלֶּהֵינוּ אֶלֶּהֵינוּ אֶלֶּהֵינוּ אֶלֶּהֵינוּ אֶלֶּהֵינוּ אֶלֶּהֵינוּ אֶלֶּהֵינוּ אֶלֶּהֵינוּ
שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קִטְרֵת הַסָּמִים
בְּזֶמַן שִׁבִּית הַמִּקְדָּשׁ קִיָּם כְּאִשֶּׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל-יַד מֹשֶׁה
נִבְיָאֵךְ כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

פָּרַשְׁתָּ הַקְטֹרֶת בַּתּוֹרָה

וַיֹּאמֶר יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
אֶל-מֹשֶׁה קַח-לָךְ סָמִים נָטָף

בְּאוֹרֵי רִיחַ נִיחֻחַ

קִטְרֵת הַסָּמִים: תַּעֲרֹכֶת הַמִּרְכָּבָה מִמִּינֵי בְשָׂמִים. וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה: (שְׁמוֹת ל', ל"ד-ל"ו) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לָךְ: מִצֵּנֶת
עֲשֵׂה לְהַקְטִיר אֶת הַקְטֹרֶת עַל מִזְבֵּחַ הַקְטֹרֶת. סָמִים: מַעוֹט
רַבִּים שָׁנִים - שְׁנֵי בְשָׂמִים. נָטָף: שָׂרָף הַנוֹטֵף מֵעֵץ הָאֶפְרַסְמוֹן.

וַיִּשְׁחֲלֹת וַחֲלֻבָּנָה סָמִים וּלְבָנָה זָכָה בַּד בְּבַד יְהִיָּה: וְעִשִּׂיתָ
 אֹתָהּ קְטֹרֶת רֶקַח מַעֲשֵׂה רֶקַח מִמֶּלֶח טָהוֹר קֹדֶשׁ: וַיִּשְׁחַקְתָּ
 מִמֶּנָּה הָדָק וַנִּתְתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאַהֲלֹ מוֹעֵד אֲשֶׁר

באור ר"ח נחום

וַיִּשְׁחֲלֹת: צִיפּוּרָן. וַחֲלֻבָּנָה: שָׁרֶף שָׁרִיחוּ רַע. סָמִים: כָּאֵן
 רוֹמִזוּ עַל עוֹד בְּשָׁמִים נוֹסָפִים כְּמִנְיָן שְׁמָנָה עַד עֵתָהּ, כְּלוּמָר:
 עוֹד חֲמֵשׁ נוֹסָפִים, וּלְבָנָה זָכָה: שָׁרֶף אֵילָן מִזְקָקָתָהּ. – סֵף הַכֹּל
 אֶחָד עֶשֶׂר סָמָנִים, סָמִים הָרָאשׁוֹן רוֹמִזוּ עַל שְׁנֵי בְּשָׁמִים, וְאַחֵר
 כֶּף מִנָּה עוֹד שְׁלֹשָׁה בִּיחָד חֲמִשָּׁה, וְהַסָּמִים הַשְּׁנִי כָּא לְרִבּוֹת עוֹד
 כְּמוֹ אֵלּוּ, הָרִי עֲשָׂרָה, וּלְבוֹנָה הִיא הָאֶחָד עֲשָׂרָה. וְהַסָּבָה שֶׁלֹּא
 הִזְכִּיר הַכֹּתוּב בְּפִרוּשׁ אֵת כָּל הַסָּמָנִים כִּיּוֹן שְׁאֵלּוּ הָאֲרֻבָּעָה
 שֶׁהִזְכִּיר הֵם הָעֲקָרִים שֶׁבָּהֶם עוֹלָה עֲנַן עֲשֵׁן קְטֹרֶת וּשְׁאָר
 הַבְּשָׁמִים נוֹתְנִים אֶת הָרִיחַ הַטּוֹב (רמב"ן). בַּד בְּבַד יְהִיָּה: שְׁוִים
 בְּמִשְׁקָלָם. שִׁיְהִיו שְׁוִים בְּמִשְׁקָל כְּמִשְׁקָלוֹ שֶׁל זֶה כֶּף מִשְׁקָלוֹ שֶׁל
 זֶה (שְׁמוֹת ל', ל"ד). הַמֵּלִים "סָמִים נִטָּף וַיִּשְׁחֲלֹת וַחֲלֻבָּנָה סָמִים
 וּלְבָנָה זָכָה", בְּגִימָטְרִיא "אֲבָרָהֶם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אֶהְרֹן יוֹסֵף
 וְדָוִד" שֶׁהֵם הַשְּׁבַע רוּעִים, וּבָזָה שְׁאוּמְרִים אֶת פְּרִשְׁתַּת הַקְּטֹרֶת
 מִמֶּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ עֲזוֹת דִּקְדּוּשָׁה לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם, (ס' עַת רִצּוֹן).
 וְעִשִּׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת: הֵכֵן מֵהֶם קְטֹרֶת. רֶקַח מַעֲשֵׂה רֶקַח:
 מְעוֹרָבָת וּכְתוּשָׁה כְּמַעֲשֵׂה הָאֵמֶן. מִמֶּלֶח: מְעֻרָּב הֵיטֵב
 שֶׁלֹּא יְהִיָּה נָכַר מִיְּנֵי הַסָּמָנִים. טָהוֹר קֹדֶשׁ: וְיִהְיֶה טָהוֹר
 וְקָדוֹשׁ: וַיִּשְׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדָק: לְשַׁחֵק הַכֹּל דֶּק דֶּק. וַנִּתְתָּה
 מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת: בְּכַפּוֹר יִקְטִיר לִפְנֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת בְּקֹדֶשׁ
 הַקֹּדֶשִׁים. בְּאַהֲלֹ מוֹעֵד: מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי הוּא מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב
 שֶׁבְּהִיכָל, זֶה – בְּשָׁאֵר יְמוֹת הַשָּׁנָה. אֲשֶׁר אֲנֻעֵד לָךְ שְׁמָה:
 בְּמָקוֹם שֶׁאֲדַבֵּר עִמָּךְ.

אוֹעֵד לָךְ שְׁמָה קֹדֶשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֹאמַר: וְהַקְטִיר
עָלָיו אֶהְרֶן קְטֹרֶת סָמִים בִּבְקָר בִּבְקָר בְּהִיטִיבוֹ אֶת-הַנֹּרֹת
יִקְטִירָנָה: וּבַהֲעֵלֹת אֶהְרֶן אֶת-הַנֹּרֹת בֵּין הָעֶרְבִים יִקְטִירָנָה
קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה^{אֵלֶיךָ} יֵאָהֲדוּנָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

פֶּרֶשֶׁת לַמּוֹד הַקְטֹרֶת בַּחֲז"ל

תָּנוּ רַבָּנָן פְּטוּם הַקְטֹרֶת בִּיצֵד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים

בְּאוֹר רֵיחַ נִיחֹחַ

קֹדֶשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: כְּשֶׁתְּכִינוּ תַעֲשׂוּ אוֹתָהּ כְּרֹאוֹי, קֹדֶשׁ
קְדָשִׁים הִיא הַקְטֹרֶת, וְרֹאוּיָהּ לְהַקְרִיבָהּ. וְנֹאמַר וְהַקְטִיר עָלָיו:
(שְׁמוֹת ל, ז-ח) וְנֹאמַר: וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְרֶן קְטֹרֶת סָמִים בִּבְקָר
בִּבְקָר: בְּכָל בֹּקֶר וּבִקְרָא. בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנֹּרֹת: לְאַחַר שְׁנֵקָה אֶת
כּוֹסוֹת הַשֶּׁמֶן - בְּזִיכֵי וּקְנֵי הַמְּנוֹרָה. יִקְטִירָנָה: בִּבְקָר מַחְצִית
מִנָּה, עַל הַמִּזְבֵּחַ הַפְּנִימִי. וּבַהֲעֵלֹת אֶהְרֶן אֶת הַנֹּרֹת בֵּין
הָעֶרְבִים יִקְטִירָנָה: וְכִשְׂיִדְלִיק הִכָּהֶן אֶת הַנֹּרֹת בַּפֶּעַם הַשְּׁנִיָּה בֵּין
הָעֶרְבִים, יִקְטִיר אֶת הַחֲצִי הַשְּׁנִי שֶׁל הַקְטֹרֶת קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי
יְהוָה: בְּכָל יוֹם גַּם בְּשַׁבָּת וְיוֹם הַכִּפּוּרִים. לְדֹרֹתֵיכֶם: לְדוֹרוֹת
עוֹלָם בְּלִי הַפְּסָק, וְכִשְׂאִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מְקִימִים עַל יְדֵי קְרִיאָתָהּ,
כְּנֹאמַר וְנִשְׁלְמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ. תָּנוּ רַבָּנָן: (מַסַּכַת כְּרִיתוֹת דף ו, ו)
יְרוּשְׁלָמִי יוֹמָא פ"ד ה"ה, בֵּית יוֹסֵף או"ח סימָן קל"ג, שֶׁעַר הַכוֹנוֹנוֹת דף י"ג טור
א, טור ד'). מִי שֶׁצָּרִיף לְתַשׁוּעַת אֵיזָה דָּבָר יִשְׁאַל בְּקִשְׁתּוֹ בְּלִשׁוֹן
הַקֹּדֶשׁ קֹדֶם "תָּנוּ רַבָּנָן", וְכִשְׂאִימַר הַכֹּל בְּכוֹנָה וּבִדְקָדוּק הַתְּבוּת,
יִהְיֶה עֵת רָצוֹן שְׂיִמְלֵא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כָּל בְּקִשְׁתָּנוּ לְטוֹבָה (סְדוּר
יְשׁוּעָת יִשְׂרָאֵל). תָּנוּ רַבָּנָן: שְׁנוֹ רַבּוּתֵינוּ. פְּטוּם הַקְטֹרֶת: עֶרֶב
וְתַקְנוֹן סְמָנֵי הַקְטֹרֶת - כְּתִישָׁה וְתַקְנוֹן פִּיצֵד: בְּאֵיזָה אֶפֶן הִיתָה
נִעֲשִׂית? שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמּוֹנָה מְנִים הָיוּ בָּהּ: סֵף כָּל

וְשִׁמּוֹנָה מְנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה
 כְּמִנִּין יְמוֹת הַחֲמָה מִנָּה בְּכָל יוֹם. מִחֲצִיתוֹ בִּבְקָר
 וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרֶב. וְשִׁלְשָׁה מְנִים יְתָרִים שְׁמָהֶם מְכֻנִּים בָּהֶן
 גְּדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים. וּמִחֲזִירֵן
 לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכַּפּוּרִים כְּדִי לְקַיֵּם מִצְוֹת דָּקָה מִן
 הַדָּקָה. וְאַחֲרָיו עֶשֶׂר סְמָנִים הָיוּ בָּהּ. וְאַלּוֹ הֵן (טוב למנותם

באור ר"ח נחום

הָאֶחָד עֶשֶׂר סְמָנִים בִּיחָד, כְּדִי שִׁיגִיעַ מִנָּה אֶחָד לְכָל יוֹם כְּמִנִּין
 365 יְמוֹת הַחֲמָה, וְעוֹד שְׁלֹשָׁה מְנִים יְתָרִים כְּמִבְּאֵר לְהֵלֵךְ.
 שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנִּין יְמוֹת הַחֲמָה, מִנָּה בְּכָל יוֹם:
 כְּלוּמֶר, בְּכָל יוֹם מְקַטְרִים מִנָּה אֶחָד מִסֵּף תַּעֲרֹכֶת הַסְּמָמִים,
 [מִנָּה הוּא מֵאָה דִּינָרִים, וְהַדִּינָר מְשַׁקְלוֹ דְּרָהִם וְחֲצִי, וּמְשַׁקֵּל
 דְּרָהִם הוּא 64 שְׁעוּרוֹת בִּינוּנִיּוֹת, כְּלוּמֶר, מִנָּה = 480 גֶרָם, סֵף
 הַכֹּל 176.64 קִילוֹגְרָם]. מִחֲצִיתוֹ בִּבְקָר וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרֶב: חֲצִי
 מִנָּה בִּבְקָר וְחֲצִי מִנָּה בְּעֶרֶב. וְשִׁלְשָׁה מְנִים יְתָרִים: נִשְׁאָרוּ
 שְׁלֹשָׁה מְנִים עוֹדָפִים עַל סֵף 365 יְמוֹת הַשָּׁנָה. שְׁמָהֶם: מִתּוֹךְ
 הַג' מְנִים. מְכֻנִּים בָּהֶן גְּדוֹל: לוֹקֵחַ וּמְכֻנִּים לְהַקְטִיר קִטְרֶת
 בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים בְּקֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים. מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים:
 בְּכַמּוֹת מְלֵא הַחֲפֵן שֶׁל כְּפוֹת יָדָיו וּמִחֲזִירֵן לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרֶב
 יוֹם הַכַּפּוּרִים: כּוֹתֵשֶׁם שׁוֹב בְּכַתִּישָׁה דָּקָה בְּעֶרֶב יוֹם הַכַּפּוּרִים
 לְהַכִּינֵם לְמִצְוֹת הַקִּטְרֶת בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים. כְּדִי לְקַיֵּם מִצְוֹת דָּקָה
 מִן הַדָּקָה: כְּדִי לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹת עֲבוֹדַת יוֹם הַכַּפּוּרִים הַנֶּעֱשִׂית
 בְּקִטְרוֹת שְׁצָרִיכָה לְהִיכְתֹּשׁ דֵּק יוֹתֵר מִבִּימּוֹת הַשָּׁנָה. וְאַחֲרָיו
 עֶשֶׂר סְמָמִים הָיוּ בָּהּ: וְאַחֲרָיו עֶשֶׂר סוּגֵי סְמָמִים יֵשׁ בָּהֶם כְּמוֹ
 שְׁצוּתָהּ הַתּוֹרָה (כְּמִבְּאֵר בְּבִאּוֹר לְעִיל). צָרִיךְ לְמִנּוֹת הַסְּמָמִים

באצבעותיו) (א) הֶצִיר. (ב) וְהֶצְפוֹרֶן. (ג) וְהֶחֱלִבָּנָה.
 (ד) וְהִלְבֹּנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנָה. (ה) מֹר.
 (ו) וּקְצִיעָה. (ז) וְשִׁבּוֹלֶת גֵּרָד. (ח) וְכֶרְפּוֹם. מִשְׁקַל שִׁשָּׁה
 עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנָה. (ט) קוֹשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר.
 (י) קְלוֹפָה שְׁלֹשָׁה. (יא) קִנְמוֹן תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כִּרְשִׁינָא

באור ריה ניהוח

באצבעות הידים אחד לאחד, כדי שלא ידלג [יחסר] חס ושלום
 אחד מהם (פרי עץ חיים שער עולם העשיה פ"ה). וימנה את כולם
 באצבעות יד הימין דוקא (בן איש חי). ואלו הן: אלו הן שמות
 הסממנים. א. הֶצִיר: הנטף ב. וְהֶצְפוֹרֶן: היא השחלת
 שהוא שרש בשם שצבעו שחור. ג. וְהֶחֱלִבָּנָה: הכתובה
 בפסוק היא שרף, היוצא מהאילנות שריחו רע. ד וְהִלְבֹּנָה:
 היא המזכרת בפסוק לבונה זפה, בשם הזב מהעצים בארצות
 החם על ידי שמכים בעץ וזב ממנו קצף. מִשְׁקַל שִׁבְעִים
 שִׁבְעִים מָנָה: כלומר: מכל אחד ואחד 70 מנה, כמו שכתוב
 בפסוק בד בבד יהיה שיהיה משקלם שוה [של ארבעת
 הסממנים המזכרים בפסוק], וארבע פעמים 70 הם 280 מנה,
 סך הכל 134.4 קילוגרם. ה. מֹר: בשם המופק משרף עץ
 המור. ו. וּקְצִיעָה: שרש עשב שריחו נודף מאד כשנשרף.
 ז. וְשִׁבּוֹלֶת גֵּרָד: [שם בשם] ח. וְכֶרְפּוֹם: עשב ריחני.
 מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנָה: משקל כל אחד מאלו
 הארבעה 16 מנה, סך הכל 64 מנה שהם יחד 30.72 קילוגרם.
 ט. קוֹשֶׁט: שרש עשב שצבעו לבן וריחו משבח ביותר ונודף
 למרחוק. שְׁנַיִם עָשָׂר: 12 מנה, שהם 5.76 קילו. י. קְלוֹפָה:
 קלפת עץ שלשה: 3 מנים, שהם 1.44 קילו. יא קִנְמוֹן: עץ

תִּשְׁעָה קִבִּין. יֵין קִפְּרִיסִין סָאִין תִּלְתָּ תִּלְתָּ וְקִבִּין תִּלְתָּא.
וְאִם לֹא מִצָּא יֵין קִפְּרִיסִין מִבֵּיא חֲמַר חִיּוֹר עֲתִיק.

באור ר"ח נחום

בשם ששמו קנמון תשעה. 9 מנים שהם 4.32 קילו כאן
מנו חז"ל את מנין המנים כדי לבאר איך מגיעים לשלש מאות
ששים ושמונה מנים, ארבעה הראשונים שבעים מנה כל אחד
כפול 4 הם: 280 מנים, ארבעה השניים כל אחד 16 כפול 4
ביחד הם 64 מנים, נחבר 280 ועוד 64 ועוד 12 של הקושט
ועוד 3 של קלופה, ועוד 9 של קנמון סך הכל הם: 368 מנים
המיעדים מנה לכל יום ושלשה ליום הכפורים. מכאן ואלך
מונה דברים שערכו בקטורת לתקנם היטב ואינם ממנין האחד
עשר סמנים. בורית כרשינה. מין עשב שפא לתקן את
הציפורן תשעה קבין: כ-8 קילוגרם. יין קפריסין: יין הבא
מעיר קפריסין, או מפרי ששמו קפרס. סאין תלת וקבין
תלתא: באור: היו לוקחים מין זה שלש סאים ושלש קבים,
שהם שעור שלש וחצי סאין, כיון שכל סאה היא שש קבין,
ושלש קבין הוא חצי סאה. סך הכל שלש וחצי סאין. שהוא גם
כן עשרים ואחד קבין. (וכל סאה היא 5.553 קילוגרם כפול שלש וחצי
סאין סך הכל 19.435.5 קילוגרם, והוא לערך 28 ליטר). וככתב בשפת אמת
מסכת כריתות (דף ו ע"א) דמה שאמר כאן סאין תלת וקבין תלת,
ולא 21 קבין כמו שאומר לעיל בורית כרשינה תשעה קבין, לפי
שצריך לשקול ג' סאין בפני עצמם וג' קבין בפני עצמם. עין
שם. ולא באר מה הטעם. יעין שם. ויש אומרים שנקטה
הברייתא לשון זה לתפארת המליצה. [ונסח בני אשכנז כאן
הוא: יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא. והוא ענין אחד
לשון זכר ונקבה].

מֶלַח סְדוּמִית רוֹבֵעַ. מַעֲלָה עֲשֵׂן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נָתַן
הַבְּבִלִי אוֹמֵר אֵף כַּפֹּת הַיֶּרֶדֶן כָּל שְׁהִיא. אִם נָתַן בָּהּ
דְּבַשׁ פֶּסֶלָה. וְאִם חֹסֶר אַחַת מִכָּל סִמְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה:
רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הֶצְרִי אֵינוֹ אֶלָּא שָׂרָף הַנוֹטֵף
מַעְצֵי הַקֶּטֶף. בּוֹרִית כְּרִשְׁיָנָה לָמָּה הִיא בָּאָה כְּדֵי לְשַׁפּוֹת

באור ר"ח נחום

עֵתִיק: אִם לֹא נִמְצָא יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא בְּמִקְוֵמוֹ, יֵין לֶכֶן וְלֹא
אָדָם, יֵשֶׁן וְחֹזֵק בְּיוֹתֵר. מֶלַח סְדוּמִית רוֹבֵעַ: מֶלַח גִּסָּה (כָּל בּוֹ
סִימָן ל"ח) הוּא חֲרִיף בְּיוֹתֵר, מֶלַח מִסְדּוּם. מַעֲלָה עֲשֵׂן כָּל
שְׁהוּא: שֵׁם עֶשֶׂב מִיָּחָד, בְּכַמּוֹת מוֹעָטָה, הַגּוֹרֵם לְעֲשֵׂן לַעֲלוֹת
יָשָׁר וְזָקוּף בְּלִי לְנֻטּוֹת כְּמַקֵּל, כְּדֵי שִׁיחֶיהָ עֲשֵׂן הַקֶּטֶר תִּתֵּן
וְעוֹלָה. רַבִּי נָתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר: אֵף כַּפֹּת הַיֶּרֶדֶן כָּל שְׁהִיא: רַבִּי
נָתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר שְׁהוֹסִיפוּ לְתֵת בַּקֶּטֶר גַּם עֶשֶׂב הַגָּדֹל עַל
שֹׁפֶת הַיֶּרֶדֶן כְּדֵי לְהוֹסִיף בָּהּ רֵיחַ טוֹב. אִם נָתַן בָּהּ: בַּקֶּטֶר.
דְּבַשׁ פֶּסֶלָה: מִלֵּהקִטְרִיהָ, הַגֵּם שְׁמֶרְבָּה וּמוֹסִיף בְּרִיחָה מְאֹד.
וְאִם חֹסֶר אַחַת מִכָּל סִמְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה: אִם הִחְסִיר הַשִּׁיעוֹר
מִכָּל אֶחָד עֶשֶׂר סִמְמָנִים חֵיב מִיתָה, מִפְּנֵי שְׁנַעֲשִׁית קֶטֶר זָרָה
וְהַמִּקְטִיר קֶטֶר זָרָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ חֵיב מִיתָה. רַבֵּן שְׁמַעוֹן
בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הֶצְרִי אֵינוֹ אֶלָּא שָׂרָף הַנוֹטֵף מַעְצֵי הַקֶּטֶף:
הוּא שָׂרָף הַנוֹטֵף מַעְצֵי הָאֶפְרָסִמוֹן. בּוֹרִית כְּרִשְׁיָנָה לָמָּה הִיא
בָּאָה: הִרִי הִיא אֵינָה מִסְמָנֵי הַקֶּטֶר, וְלָמָּה בָּאָה? כְּדֵי
לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרֵן כְּדֵי שֶׁתֵּהָא נָאָה: כְּדֵי לַעֲשׂוֹת אֶת
הַצִּפּוֹרֵן חֶלֶק וּמַצְהִיר כְּצִיפּוֹרֵן הָאָדָם. – מִפְּנֵי שֶׁהַצִּפּוֹרֵן יוֹצֵאת
מִלְכָּלֶכֶת וּמוֹשַׁחֶרֶת וְאִם יִשְׁאָר בְּלִכְלוּךְ יִקְלָקֵל אֶת רִיחָה הַטוֹב.
יֵין קַפְרִיסִין: יֵשׁ מִפְּרָשִׁים שְׂאִינוֹ יֵין, אֶלָּא מִשְׁקָה הַיּוֹצֵא מֵאֵילָן

בה את הצפורן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הֲדַק הַיָּטֵב. היטב הֲדַק. מפני שהקול יפה לבשמים. פטמה לחצאין כשרה. לשליש ולרביע לא שמענו. אומר רבי

באור ריה ניחוח

ששמו "קפרס", והוא עז מכל משקה פרות (רש"י ברכות לו). למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה: כדי שיהא ריח הציפורן חזק ביותר. והלא מי רגלים: גם מים ממעין ששמו רגלים. יפין לה: לצחצח בהם את הציפורן. אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד: שזהו גנאי להכניס לעזרה מפני ששמו מגנה. **תניא**: שנינו בברייתא. רבי נתן אומר: כשהוא שוחק בשעת שחיקת הסממנים להיותם דקים וטחונים. אומר הֲדַק הַיָּטֵב, היטב הֲדַק: האיש השוחק וכותש אותם אומר בשעת השחיקה והכתושה, הֲדַק הַיָּטֵב, היטב הֲדַק. מפני שהקול: היוצא מפיו בשעת השחיקה והכתושה. יפה לבשמים: מועיל לניחוח הבשמים להרבות ריחן. פטמה לחצאין, כשרה: הינו אם לקח והכין לקטרת חצי המדה של כל אחד מהסממנים כגון 35 מנה של הצרי והציפורן במקום 70, ו-8 של מור וקציעה וכו' במקום 16 וכן כולם, כשרה. לשליש ולרביע לא שמענו: אבל אם לקח רק כמות של שלישי או רבע לא שמענו אם כשרה. אומר רבי יהודה זה הכלל: כאן אומר רבי יהודה כלל בשעורי הקטרת.

יְהוּדָה זֶה הַכֹּלל אִם כַּמְדָּתָה כְּשֶׁרָה לַחֲצֹאִין. וְאִם חֶסֶר
אַחַת מִכָּל סַמְמָנֶיהָ חַיֵּב מִיָּתָהּ:

תָּנִי בַר קַפְרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיְתָה
בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחֲצֹאִין. וְעוֹד תָּנִי בַר קַפְרָא אֵלּוּ
הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קְרָטוּב שֶׁל דְּבֶשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד
מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבֶשׁ מִפְּנֵי שְׁהַתוֹרָה

בְּאוֹר רֵיחַ נִיחוּחַ

אִם כַּמְדָּתָה כְּשֶׁרָה לַחֲצֹאִין: אִם לָקַח מִכָּל סִימָן וְסִימָן כָּפִי
מִדָּתוֹ, וְחָלַק אוֹתוֹ לַחֲצִי בִיחֹס שָׁנָה לְפִי עֶרְפֹס, כְּשֶׁרָה. וְאִם
חֶסֶר אַחַת מִכָּל סַמְמָנֶיהָ חַיֵּב מִיָּתָהּ: אָבֵל אִם חֶסֶר מִהַשְׁעִינֵי.
מִכָּל אֶחָד עֶשֶׂר הַסַּמְמָנִים: הַכּוֹנֵה אִם פָּחַת אוֹ הוֹתִיר בֵּין בְּכֻלָּהּ
בֵּין בְּחֻצֶיהָ לְפִי הַיִּחֹס לְשֹׁאֵר הַסַּמְמָנִים כְּגוֹן שְׁנָתֵן מֵאַחַד
מִהַסַּמְמָנִים מִנֶּה יוֹתֵר מִחֻצִּי, אָבֵל מֵאַחֵר נָתַן מִנֶּה פָּחוֹת מִחֻצִּי,
הֵגֶם שֵׁשׁ סֵךְ הַכֹּל שְׁעוֹר שֶׁל 184 מְנִים שֶׁהֵם חֻצִּי 368 בְּכֹל זֹאת
פָּסוּל, אָבֵל אִם לָקַח מִכָּל סַמְמָן חֻצִּי בְּדִיוֹק – כְּשֶׁרָה (וְרוּשְׁלִמִי יוֹמָא
פ"ד ה"ה). תָּנִי בַר קַפְרָא: אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיְתָה
בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחֲצֹאִין: בְּיוֹם הַכַּפּוֹרִים הָיָה לוֹקַח כֶּהֱן גָּדוֹל
חֶפֶן בִּידוֹ וְלָכֵן הָיוּ נִשְׁאַרִים שִׁירִים בְּכֹל שָׁנָה. לְאַחֵר 60-70 שָׁנָה
הָיוּ מְצַטְבְּרִים הַשִּׁירִים לְשְׁעוֹר שֶׁל חֻצִּי כַּמּוֹת (184 מְנִים) וְלָכֵן
בְּאוֹתָהּ שָׁנָה הָיוּ מְכִינִים רַק חֻצִּי מִהַכַּמּוֹת. וְעוֹד תָּנִי בַר
קַפְרָא, אֵלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קְרָטוּב שֶׁל דְּבֶשׁ: קְרָטוּב הוּא מִדָּה
קִטְנָה כ־5 גֶרֶם. אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ: הַטּוֹב
בְּיוֹתֵר, כִּי עֲרוּב הַדְּבֶשׁ גּוֹרֵם לְרִיחַ טוֹב וְחֻזֵּק, וְהָיָה רִיחָהּ נוֹדֵף
בְּיוֹתֵר. וְלָמָּה: אִם כֵּן. אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבֶשׁ מִפְּנֵי שְׁהַתוֹרָה
אֲמָרָה כִּי כָל שְׂאֵר: הַמְּחַמֵּץ.

אמרה כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה
לִיהוָה יאהרונה יאהרונה:

באור ר"ח נחום

וְכָל דָּבֶשׁ: דָּבֶשׁ הוּא כּוֹלֵל כָּל מִינֵי מְתִיקָה בֵּין דָּבֶשׁ דְּבוּרִים אוֹ
דָּבֶשׁ תְּמָרִים וְכָל הַפְּרוֹת בְּכֹלֶל (עץ יוסף). לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ
אִשָּׁה לֵה': קָרָבָן הַנִּשְׁרָף לַהֶשֶׁם, וְרַק מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה צִוְּתָהּ, הִגֵּם
שְׁלֵעִינִי בָשָׂר וְדָם נִרְאָה שֶׁהוּא דָּבָר טוֹב, אֵין עוֹשִׂים כֵּן וְכֵן הוּא
בְּכָל צוּוֵי הַתּוֹרָה שֶׁצָּרִיךְ לִהְיוֹת צָמוּד לְדַבְּרֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
בַּתּוֹרָה בְּלִי חֻכְמוֹת. וַיֵּשׁ שִׁנְתָנוּ טַעַם שָׂאִין לַעֲרֹב בְּקָרְבָנוֹת
וּבִמְנַחֲתוֹת שָׂאוֹר כִּי הוּא סֶמֶל הַגָּאוּה, וְדָבֶשׁ הוּא סֶמֶל הַתַּעֲנוּגוּת,
הַפְּסוּלִים וְאִינֶם רְצוּיִם לַעֲבוֹדַת ה', כִּמּוֹ שֶׁאָמְרוּ חז"ל: (בְּתַנָּא דְּבִי
אַלְהֵי כ"ו): עַד שֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל עַל דְּבַרֵּי תּוֹרָה שֶׁיִּכְנסוּ בְּתוֹךְ מַעֲוִי
יִתְפַּלֵּל עַל אֲכִילָהּ וּשְׁתִּיָּה שֶׁלֹּא יִכְנסוּ בְּתוֹךְ מַעֲוִי, (מִסְלַת יְשָׁרִים
פֶּרֶק י"ג). וּבִתְסוּפּוֹת כְּתוּבוֹת (דף קד.): דְּאָמְרִינן בַּמִּדְרָשׁ עַד שֶׁאָדָם
מִתְפַּלֵּל שֶׁיִּכְנס תּוֹרָה לְתוֹךְ גּוֹפּוֹ יִתְפַּלֵּל שֶׁלֹּא יִכְנסוּ מַעֲדָנִים
לְתוֹךְ גּוֹפּוֹ. מִכָּאן רּוֹאִים כִּמָּה צָרִיךְ אָדָם לְהִתְרַחֵק מִמַּעֲנוּגִים כְּדִי
לְזַכּוֹת לַתּוֹרָה, וְכֵן לִהְיוֹת עֲנִיּוֹ בְּתַכְלִית. כְּדָאָמְרוּ חז"ל בְּכָמָה
מְקוֹמוֹת, וּבְאֹרֶת הַחַיִּים הַקָּדוֹשׁ (בַּמִּדְבָּר כ"א, י'): וְאָמְרוּ וּמִמִּדְבָּר
מִתְּנָה - פָּרוּשׁ מֶה שֶׁזָּכּוּ נוֹחֲלֶיהָ, לֹא זָכּוּ אֶלָּא לְצַד שֶׁהָיוּ
מִחֲשִׁיבִין עֲצָמָן כַּמִּדְבָּר, וְכִמּוֹ שֶׁפָּרְשָׁנוּ בְּפִסּוּק וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר
(שְׁמוֹת י"ט ב'), שֶׁהַתּוֹרָה אֵינָה נִקְנִית אֶלָּא בְּאִמְצָעוֹת הַעֲנוּהָ
וְהַשְׁפָּלוּת. "וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם כֵּן אִפּוֹא זֹאת
עָשׂוּ קָחוּ מִזְמֶרֶת הָאָרֶץ בְּכָלִיכֶם וְהוֹרִידוּ לִאִישׁ מִנְּחָה (נְעוּרֵיוֹן)
מַעֲט צָרִי וּמַעֲט דָּבֶשׁ נִכְאֹת (רוט"א) וְלֹט בְּטָנִים וּשְׁקָדִים",
(צִדְלֵנְב"ש). (בְּרֵאשִׁית מ"ג, י"א).

(שְׁעַר הַכְּנוֹת דף י"ד ע"ב, עוֹד יוֹסֵף ח' מִקְצֵן ד')

יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי ^{אִרְיוֹן הַכֵּל} ^{הַיְהוָה הַזֶּה וְיִהְיֶה} **צָבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי**

^{אִרְיוֹן הַכֵּל}
^{הַיְהוָה הַזֶּה וְיִהְיֶה}

יַעֲקֹב סָלָה: יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי

^{תַּקֵּן, בַּעַל הַכֹּלֵם}
^{וּבַעַל הַכּוֹרֵת כּוֹלֵם}

צָבָאוֹת. אֲשֶׁרִי אָדָם בָּטַח בָּךְ: יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי יֵאָהֲדוּנֵהי

^{אִרְיוֹן הַכֵּל}
^{הַיְהוָה הַזֶּה וְיִהְיֶה}

הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קְרָאֵנוּ: וְעֲרָבָה לַיהוָה

יֵאָהֲדוּנֵהי ^{אִרְיוֹן הַכֵּל} ^{הַיְהוָה הַזֶּה וְיִהְיֶה} **מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם. כִּימִי עוֹלָם**

וּכְשָׁנִים קִדְמָנוֹת:

וְזֶה לְשׁוֹן הַתַּפְלָה שֶׁתִּקְרָא הַשֵּׁל"ה הַקָּדוֹשׁ זי"ע לְאַמְרָה אַחֵר אֲמִירַת
פִּטוּם הַקְטֹרֶת:

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, גָּלוֹי וַיְדוּעַ לִפְנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ אֲשֶׁר

בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בָּאֵנוּ לְחִלּוֹת פָּנֶיךָ

שֶׁתַּעֲצֹר הַמִּגָּפָה וְהַמִּשְׁחִית מֵעֲלֵינוּ, וְלֹא תִתֵּן הַמִּשְׁחִית

לָבוֹא אֶל בְּתִינוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל טַפְּנוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְעַל

כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְלָתֵינוּ

כְּעֲנִין שֶׁנֶּאֱמַר תִּכּוֹן תַּפְלָתִי קְטֹרֶת לִפְנֶיךָ מִשָּׂאת כִּפִּי

מִנְחַת עֶרֶב, וּכְמוֹ שֶׁקִּבַּלְתָּ קְטֹרֶת הַסַּמִּים שֶׁהַקְטִיר לִפְנֶיךָ

אַהֲרֹן הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר הִחֵל הַנֶּגֶף בָּעָם שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעֲמֹד בֵּין

הַמָּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמִּגָּפָה, וְכֵן פָּנַחֵם שֶׁנֶּאֱמַר

וַיַּעֲמֹד פָּנַחֵם וַיַּפְּלֵל וַתַּעֲצֹר הַמִּגָּפָה וְכֵן דָּוִד שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּבֶן

שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי יֵאָהֲדוּנֵהי ^{אִרְיוֹן הַכֵּל} ^{הַיְהוָה הַזֶּה וְיִהְיֶה} **וַיַּעַל עוֹלוֹת**

וּשְׁלָמִים וַיַּעֲתֵר יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי יֵאָהֲדוּנֵהי ^{אִרְיוֹן הַכֵּל} ^{הַיְהוָה הַזֶּה וְיִהְיֶה} **לְאַרְצֵן וַתַּעֲצֹר**

הַמִּגָּפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל כִּי אֶתָּה אֲבִינוּ וְלָךְ תְּלוֹיּוֹת עֵינֵינוּ,

רָפְאֵנוּ יְהוָה־יֵי יֵהוּדוֹנֵהי אֲדוֹן־הַכֹּל
 תְּהַלֵּתֵנוּ אֶתְּהָ, שְׁכֵן כְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ וְהַסִּיר יְהוָה־יֵי יֵהוּדוֹנֵהי
 מִמֶּךָ כָּל חֲלִי וְכָל מַדּוּי מִצָּרִים אֲשֶׁר יִדְעַת לֹא
 יִשְׁמַם בְּךָ וְנִתְּנָם בְּכָל שׁוֹנְאִיךָ, לִיהוּדוֹנֵהי יֵהוּדוֹנֵהי אֲדוֹן־הַכֹּל
 הַיְשׁוּעָה עַל עִמְךָ בְּרַכְתְּךָ סֵלָה, וְנֶאֱמַר וְשַׁחַט אֶתְּהָ עַל
 יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה־יֵי יֵהוּדוֹנֵהי אֲדוֹן־הַכֹּל וְזָרְקוּ בְּנֵי
 אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמָו עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב, וְיִהְיֶה רִצּוֹן
 מִלִּפְנֵיךָ יְהוָה־יֵי יֵהוּדוֹנֵהי אֲדוֹן־הַכֹּל אֱלֹהֵינוּ תִּקְוָה בְּעַל חֲסִידוֹת
 אֲבוֹתֵינוּ שִׁיעֲלָה אֲמִירַת הַקְטֹרֶת הַזֹּאת לְרִיחַ
 נְחוּחַ לִפְנֵי כֹסֶא כְבוֹדְךָ וְיִחָשֵׁב כְּאֵלֹו פּוֹנְנֵנוּ כָּל הַפְּנוּת
 הָרְמוּזִים בְּסִמְמָנֵי הַקְטֹרֶת עַל דַּעַת הָאֲרָ"י הַקְדוֹשׁ זְכוֹר
 לְטוֹב וְעַל דַּעַת כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר
 אֲמֵן סֵלָה וְעַד. עַד כָּאֵן הַתְּפִלָּה.

כתוב: שמוע אשמע-אני שומע
את הזוהר הקדוש

סגולות הזוהר

הבאנו כאן מתוך הסגולות הרבות ללומדי הזוהר, שלושים מהם, כנגד "ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד", שיתקיים בזכות לימוד הזוהר הקדוש.

א. על ידי לימוד בספר הזוהר זכות רבי שמעון והחברים שלו יגיני עליו. (זכירה לחיים דף יד ע"ד). **ב.** ועוד שזכות רבי שמעון בן יוחאי בפרטות יגן עליו גם לעולם הבא. (ספר אברהם במחזה דרוש ש"ז). **ג.** ולימוד הזוהר הקדוש סגולה ליראת שמים. (הקדמת רבי משה בסולה לספר התקונים). **ד.** העסק בספר הזוהר סגולה להשגה. (האריז"ל בשער רוח הקודש דף יא ע"ב). **ה.** העסק בזוהר הקדוש בתדירות סגולה להביא את האדם להתקשרות לאין סוף ב"ה. (שארית ישראל שער ההתקשרות שער א' דרוש ה מאמר ב). **ו.** הלימוד בזוהר הוא תיקון גדול לבעל תשובה. (שבחי האריז"ל). **ז.** הלימוד בזוהר הוא תקון גדול לנשמה. (מורה באצבע אות מד) **ח.** לימוד הזוהר מביא לטהרת וקדושת הנפש. (פלא יועץ ערך זוהר) ולזכות הנשמה. (הגהות מהרצ"א אות ט) **ט.** לימוד בזוהר הקדוש מסיר טמטום הלב (מאה שערים לבעל התניא). **י.** בלימוד הזוהר בונה עולמות. (כסא מלך על תקוני הזוהר ת' מג אות ט) **יא.** הלומד בספר זוהר הקדוש בעולם הזה, אז לעתיד לבא לא ישב בבושה. (זוהר פרשת וישב דף קפה ע"א בכללות, ובפרשות בלקושי תורה לבעל התניא פרשת צו). **יב.** לימוד סתרי התורה הוא סיוע רב להבנת נגלות התורה. (רבי אברהם מסלונים בספר תורת אבות). **יג.** הלימוד בזוהר מביא את האדם לאהבת הבורא. (הרמ"ז בהגהותיו לספר הכוונות). **יד.** הלימוד בזוהר מביא את האדם לאמונה. (אמרי פנחס שער ט אות ג). **טו.** לימוד הזוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממגפה ושערורות. (שם שער ו אות עג). **טז.** מביא רפואה לכאב שיניים. (מעשי אמת לתלמיד החוזה מלובין נדפס בספר אמת ויציד ח"ד עמ' ל).

י. והוא רפואה לרגלים ולהוצאת קוץ. (אמרי פנחס שער ש אות ג).
 יח. וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך כד יתגלי
 לתתא לדרא בתראה בסוף יומיא (תיקון ו' דף נ"ד ע"א). יט. סגולה
 שינצל מן הגאות, שילמד הרבה זהר. (מדרש פנחס דף ל"ו. אות ע"ג)
 כ. אמירת זוהר בכל יום מסגל לפרנסה (מדרש פנחס דף ל"ו. אות מ"ג).
 כא. מסתלקי מיני' כל דינין דעלמא, (זהר חדש שה"ש בד"ה שלמה אהיה
 כעושיה). כב. פתחין לי' תליסר תרעי רזי דאפרסמונא דכיא דחכמתא
 עילאה תליא בהו. (זהר חדש שה"ש). כג. הקב"ה חקיק לי' בההוא
 פופירא דכל דיוקנין גליפין תמן. (זהר חדש שה"ש). כד. הקב"ה
 אשתעשע ביה בגן עדן וחסין תרין עלמין, עלמא דא ועלמא דאתי.
 (זהר חדש שה"ש). כה. לא שביק כל אינון גרדיני נימוסין די בסטרא
 אחרא למקרב בהדי', [ואעפ"י שיהי' חייב, יצילהו שלא יצטערוהו
 כעת, ונקא לא ינקה ח"ו, שאין משוא פנים למעלה ויטהרוהו מסיגי
 מעשיו, (זהר חדש שה"ש, אור החמה בשם הרמ"ק זלה"ה). כו. כפום ההיא
 חכמתה דרדיף אבתרי' ואתדבק בה הכי יהבי לי' אגרא. (זח"ב רמז,
 ב). כז. לית שיעורא לאגרא דאינון דידעי חכמתא לאסתכלא
 ביקרא דמאריהון. (זח"ב רמז, ב). כח. זכאה חולקיהון בעלמא דין
 ובעלמא דאתי. (זח"ב רמז, ב). כט. בהקדמת התיקונים (י"ד ע"ב): הלכה
 איהי קבלה... דוקא הקבלה הנקראת הלכות הם הולכים עם האדם
 לבית עולמו, ובכל מקום שהולך ביתו עמו לצוותא ולכבוד
 ולתפארת, כי המלאך הנברא מלימוד הקבלה לעולם אינו נפרד
 מהאדם נוסף על מתן שכרו, אבל לימוד הפשוט שכרו אתו
 ופעולתו לפניו. (כסא מלך להקדמת התיקונים דף י"ד ע"ב). 30. וְכָל מִי שִׁשְׁתַּדֵּל
 לְקַרְא זוֹהַר הַקְדוּשׁ אֲפִילוּ בְקִרְיָא לְבַד... הָרִי הוּא כְּהוֹגָה וּמִפְרֹשׁ
 אֶת הַשֵּׁם, שֶׁיֵּשׁ כּוֹחַ בּוֹ לַעֲשׂוֹת נִסִּים אֲפִילוּ בְּלֹא יְדִיעָה, וְיִגַּן עָלָיו
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא (הַרְמ"ז קע"ח:).

מקורות לסגולות הגדולות
לתיקון מ"ח שתיקן רבינו האר"י ז"ל

ספר בית אל ליוורנא שנת וברית"ך, עם הוספות שיר היחוד מהאריז"ל. - ספר דרך ישרה בשנת חיים לנפש"ך (דפים ד-ה), עם 10 הסכמות. - אור הזוהר 143 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע, ומראה מקומות - ספר הנהגות יושר למהר"י סרוק זצ"ל. - ספר יסוד מערבי בהסכמת 7 גדולי ישראל מטבריה בשנת תרפ"ה, עם הוספות שיר היחוד מהאריז"ל, (דפים ג-ה), אור הזוהר 131 סיון תשע"ג - ספר מעין חכמה נדפס בקארעץ בשנת גן נעול מעין חתום. ספר סמא דחיי פרקים א-ב דפים ל"ט -מא, בשנת תרפ"ד, עם הוספה תיקון שיר היחוד מהאריז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע. [מצאתי כמה נוסחאות בהרבה ספרים כמו: דרך ישרה, סמא דחייא, אורחות חיים, בית אל, יסוד מערבי, צמח צדיק]. - אור הזוהר 140 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע, ומראה מקומות - אור הזוהר 128 סיון תשע"ג - ספר סדר היום להצה"ק רבנו יוסף חיים זיע"א שהוסיף על התיקון הנ"ל (סמא דחיי דף מ'). - ספר צמח צדיק ליוורנא. - אור הזוהר 144 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע, ומראה מקומות ותיקון יסוד ברית קודש - ספר קרה מקרה (דפים צ"ה-צ"ו) בשנת את המיחלים לחסדו, עם הוספה תיקון שיר היחוד מהאריז"ל. - אור הזוהר 140 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל - ספר קרנות צדיק ח"ג סימן נ'. - ספר קרנות צדיק, בבל, בשנת "וברית אבות לבנים תזכור" [תרכ"ז], ונדפס בדפוס

חדש בדף נח, ונדפס עוד הפעם בא"י בירושלים בשנת תשס"ב.
 - ספר שם משמעון (על העץ חיים), [דף ע"ח, ומביא שם י"ב. -
 סגולותיו] מהצה"ק רבי שמעון אגאסי חבירו של הבן איש חי
 זי"ע, נפטר בשנת תרע"ד. - ספר שער היחודים מכתב יד של
 רבנו רבי חיים וויטאל, ונדפס מחדש בשנת מעש"ר עם
 הסכמות 22 גדולי הצדיקים תלמידי בעש"ט זי"ע ועוד. אור
 הזהר 133 סיון תשע"ג, שיר היחוד מהאריז"ל עם המראה
 מקומות. אור הזהר 134 סיון תשע"ג. - שער רוח הקודש (כתבי
 האריז"ל) הוספות וביאורים (דף תקכ"ה). - שער רוח הקודש (כתבי האריז"ל)
 הוספות וביאורים (דף תקכ"ו). מכת"י המיוחס למהר"ד לייקיס זי"ע
 מתלמידי הבעש"ט, עם כתב יד על תיקון זה.

שְׁמַחַת הַרְשָׁב"י עִם לִוְמְדֵי הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ

**יְהוּדִים יְקָרִים: בּוֹאוּ לְעֶזְרַת ה' בְּגִבּוֹרִים, לְמַעַן הַקִּים
 הַשְׂכִּינָה הַקְּדוֹשָׁה מֵעַפְרָא, וְלִזְכּוֹת שְׁהַרְשָׁב"י הַקְּדוֹשׁ
 יְדוּר בִּינֵינוּ.**

אֲנִי רוֹצִים בְּדַחֲפִיפוֹת לְהַדְפִּים 15 מִלִּיּוֹן עֶתְקִים שֶׁל תְּקוּן מ"ג
 לזכות לתיבת נח (זוהר חדש יתרו מ"ג), להינצל ממלחמת גוג ומגוג,
 דחוף, והרצים יצאו דחופים בדבר המלך לטובה. המְעוֹנֵן
 לְהַשְׁתַּתֵּף וְלִזְכּוֹת לְזִכְיוֹת עֲצוֹמוֹת "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים וּזְלַתָּה.
 טל: 0527-651911. לְזִיכּוּי הַרְבֵּים וְלְחִלּוּקָהּ בְּחִנָּם.

בְּקִשְׁת הַתּוֹרָם: שְׁיִלְמְדוּ לְכָל הַפְּחוֹת פֶּעַם אַחַת בַּיּוֹם. - כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד מֵהַלּוֹמְדִים מְקַבֵּל אֶת הַשְׂכָּר וְהַזְכִּיּוֹת שֶׁל כָּל מִלְיוֹנִי

ישראל, שזה התיקון הנפטרים הכי גבוה [מנחת יהודה
למהר"י פתיא זיע"א] כי הלמוד המועט הזה עתה, חשוב
בשמים יותר מהקרבת כל אילי נביות בזמן שפית המקדש
היה קיים (תלמידי האר"ל).

על פן כל אדמו"ר, ראש ישיבה, רב עיר, רב שכונה, רב ביהמ"ד, מגיד
שעור של דף היומי, מלמד תינוקות של בית רבן טהורים, יקח
בחסבון איזה נחת רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהציל את עם
ישראל מפל הצרות בלמדו זה הקדוש דקה אחת עם הצבור, וכן,
כל עם ישראל יפנסו בתבת נח, וינצלו ממלחמת גוג ומגוג, כמו
שכתב הזה"ק, רבי חיים וויטאל, והרמח"ל זי"ע, ועי"ע אור הזהר.

זכור! דקה אחת למוד זה הקדוש (בחול) בצבור הוא כמו ששה ימים,
ובמנין כפול אלף (זה"ק ויצא) = 6000 ימים למוד תורת הפשט, ובצער
כפול מאה = 600,000 ימים, ובשמחה כפול 1000 = 600 מליון ימים
של תורת הפשט. ובשבת עוד כפול אלף, = 600 מיליארד ימים תורת
הפשט. (פסא מלך, הרי"ח הטוב, אורחות צדיקים, אבות דר' נתן). ואם זה בירושלים עוד
כפול 10 (בבא סאלי) יוצא = 6,000,000,000,000 שש טריליארד ימים תורת
הפשט. ואם זה בכהל המערבי עוד כפול 1000 (זהר ויצא, תיקון ז).

זכור! המארגן שילמדו דקה אחת מקבל שכר כנגד כלם וכנגד
כל היהודים. כל מי שיש לו מלח בקדקדו יתפס להיות הראשון
לארגן המנין ויקבל שכר כנגד כלם. תן דעתך, כי בדקה אחת
של למוד הזהר הקדוש אחרי התפלה, אתה זוכה לעולמות נצח,
עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה לו."

